

I N D E X
IN EXPOSITIONEM
S. BONAVENTURAE
SUPER SENTENTIARVM LIBROS

*Quinque syntagmatibus distinctus, undique integritatem,
& eruditionem apprime rediens.*

AUCTORE R. P. M. IOANNE BALAINIO
Andrio Franciscano Congreguali.

R O M A

Ex Typographia APOSTOLICA VATICANA.

M . D . X C .

I N D E X
IN EXPOSITIONEM
S. BONAVENTURAE

SVPER SENTENTIARVM LIBROS

*Quinque syntagmatibus distinctus, undique integritatem,
& eruditionem apprime redolens.*

AVCTORE R. P. M. IOANNE BALAINIO
Andrio Franciscano Conuentuali.

R O M Æ

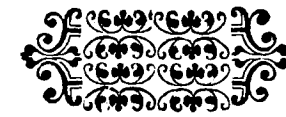
Ex Typographia APOSTOLICA VATICANA.

M . D . X C .

Indices quinque in Expositionem Sancti Bonaventuræ super quattuor Libros Sententiarum Petri Lombardi a R. P. M. Ioanne Balainio Andrio Franciscano summa diligentia ad communem vsum, & vtilitatem olim conscriptos, & SIXTO V. Pont. Max. eo tempore S. R. E. Cardinali Montalto dicatos, vt in Epistola sequenti videre est; eiusdem Sancti Doctoris Expositioni adiungere libuit, ne honestum ac pium desiderium Auctoris, qui publicæ consuluit commoditati & vtilitati aliqua ex parte defraudaretur.

ILLVSTRISSIMO
AC REVERENDISSIMO
D. D. FELICI PERETTO
A MONTE ALTO S. R. E. TT.
S. HIERONYMI ILLYRICORVM
PRESBYTERO CARDINALI

*F. Ioannes Balainius Andrius Franciscanus Conuentualis,
Theologorum minimus cum omni obseruantia
Bene agere.*

DESINANT Cardinalis præstantissime, qui antiquam Patronorum gratiam tot technis innouare sagunt: cedant qui nouorum nouam tam studiose parant: ego Cardinalem Cardinali, Franciscanum Franciscano, BONAVENTVRAM FELICI dicabo. Quid quæso concinnius? Quid pro sententia opportunius? En Præsul amplissime, Sanctum Bonaventuram, Doctorem Seraphicum S. R. E. quondam & Cardinalem, & Moderatorem optimum: tum in primis Seraphicæ nostræ Religionis professorem, & instauratorem æquissimum; nuper a me in Libros Sententiarum Petri Lombardi ad veterum exemplarium fidem recognitum, pristinaeq. integritati restitutum, tibi nunc eiusdem Romanæ Ecclesiæ, pariter & Franciscanæ Religionis decori transmittito. Tu igitur, quæ tua est humanitas, vtriusque labores æqui boniq. consulas, ac feras gratis: alterum quidem cum sanctis veneratus; alterum Minorem in Minoribus tutatus. Faxitq. Deus Opt. Max. vt quem ex sacro Cardinalium cœtu vnice FELICEM appellat, miraturq. Christianus orbis; eundem aliquando Sancti Bonaventuræ altissimis meritis, meis autem instantissimis precibus in suprema B. Petri Sede BEATISSIMVM feliciter acclamet, pieq. deosculetur. Vale. VENETIIS. M. D. LXXIII.

INDEX PRIMVS EORVM NOMINA COMPLECTENS,

Quorum testimonia passim ab Auctore citantur.

A lcuinus	Decreta	Legenda B. Martini
Alexander Papa	Didymus	Legenda S. Genouefa
Algazel	Dionysius	Legenda S. Nicolai
Ambrosius	Ecclesia	Leo Papa
Anacletus Papa	Euaristus Papa	Liber de Regul. fidei
Anselmus	Euclides	Liber institutionum
Aristoteles	Eusebius	Liber de Causis
Athanasius	Fulgentius	Magister Sententiarum
Auerroes	Fabianus Papa	Macrobius
Augustinus	Gelasius Papa	Melchiades Papa
Auicenna	Gennadius Auctor	Mercurius Trimegistus
Basilius	lib. de Ecclesiastic.	Nicolaus Papa
B. Benedictus Abbas	Dogmatibus.	Origenes
Beda	Gilbert. Porretanus	Ouidius poeta
Bernardus	Glossa ordinaria	Pelagius Papa
Boetius	Glossa interlinearis	Petrus Archiepiscopus
Callistus Papa	Gratianus	Rauennas
Canones sacri	Gregorius Papa	Philippus Cancellarius
Cassianus	Gregorius Nazian-	Pius Papa
Cassiodorus	zenus	Plato
Celestinus Papa	Guillelmus Episcopus	Porphyrius
Chrysostomus	Parisiensis	Priscianus
Cicero	Haymo	Ptolemeus
Clemens Papa	Hesychius	Rabanus
Cōcilium Carthaginense	Hieronymus	Remigius
Concilium Chalcedonense	Hilarius	Richardus de S. Victore
Concilium Casariense	Horatius poeta	Seneca
Concilium Lateranense	Hugo de S. Victore	Sotherus Papa
Concilium Elibertanum	Innocentius Papa	Strabo.
Concilium Rhemense	Iosephus	Symbolum Apostol.
Concilium Laodicense	Isidorus	Theodorus Papa
Concilium Toletanum	Iulius Papa	Victorinus
Cyprianus	Legenda passionis B.	Vrbanus II.
Damasceus	Laurentij	Zacharias Papa.

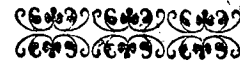
INDEX SECVNDVS
VERBI DEI PRAECONIBVS

quid singulis Dominicis, & Festis aliquot,

A C F E R I A L I B V S D I E B V S

ex hisce in Sententiarum Libros expositionibus,

Populo fideli audiendum proponere queant, accurate ostendens.

DOMINICA PRIMA
ADVENTVS.

RVNT signa in Sole, & Luna, &c. Luc. 21. De signis iudicij. in 4. dist. 48. in dubijs litteralibus. Vel virtutes calorum monebuntur, &c. De remuneratione corporum caelestium. in 4. dist. 48. art. 2.

DOM. II. ADVENTVS.

Cum audisset Ioannes in vinculis, &c. Matth. 11. Quae & qualis fuerit isthaec Ioannis dubitatio de Christo venturo. in 3. dist. 25. dub. 3. litterali.

DOM. III. ADVENTVS.

Miserunt Iudaei ab Ierosolymis, &c. Et confessus est, & non negavit, &c. Ioan. 1. De Mendacio. in 3. d. 38. per totum.

DOM. IV. ADVENTVS.

Anno quintodecimo imperij Tyberij Caesaris, &c. Praedicans baptismum poenitentiae, &c. Luc. 3. de baptismo Ioannis. in 4. d. 2. art. 2. per totum.

IN DIE NAT. DOMINI.

Exijt editum a Casare Augusto, &c. Et peperit filium suum primogenitum, &c. Luc. 2. De temporali Christi Nativitate. in 3. d. 8. per totum. Item: Et verbum caro factum est. Ioan. 1. An Deus, siue diuina natura vere caro, vel homo factus est, in 3. d. 5. art. 1. q. vlt. & d. 7. art. 1. per totum.

IN DIE S. STEPHANI.

Ecce ego mitto ad vos prophetas, &c. Quotiens volui congregare filios tuos, &c. Matth. 23. De peccato in Spiritum sanctum in 2. d. 43. per totum.

IN DIE S. IOAN. EVANG.

Dixit Iesus Petro: Sequere me, &c. Conuersus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus, &c. Io. 21. Num Christus Ioannem magis, quam Petrum dilexerit. in 3. d. 32. q. vlt.

DOM. INFRA OCTA. NAT.

Erant Ioseph & Maria mater Iesu mirantes, &c. Puer autem crescebat, & confortabatur, plenus sapientia; & gratia Dei erat in illo. Luc. 2. De gratia, & scientia, vel sapientia Christi. in 3. d. 13. & 14. per totum.

IN DIE CIRCVM. DOMINI.

Postquam consummati sunt dies octo, vt circumcideretur puer, &c. Luc. 2. De Circumcisione. in 4. d. 1. part. 1. art. 2. & d. 3. part. 2. art. 3.

IN FESTO EPIPHANIE.

Cum natus esset Iesus, &c. Et procidentes, adorauerunt eum, Matth. 2. Num Christi humanitas, vel caro adoratione latriae adoranda sit, quae item virtus latriae sit, & quibus praestanda, in 3. dist. 9. per totum.

DOM. INFRA OCT. EPIPH.

Cum factus esset Iesus annorum duodecim, &c. Secundum

consuetudinem dici festi, &c. Luc. 2. De cultu festorum. in 3. d. 37. dub. 3. litterali, & plura excerpta ex sequentibus quaest. eiusdem dist. ad idem.

DOM. II. POST EPIPH.

Nuptiae factae sunt in Chana Galilaeae, &c. Ioan. 2. de Matrimonio. in 4. d. 26. vsque ad 36. inclusiue.

DOM. III. POST EPIPH.

Cum descendisset Iesus de monte, &c. Vade, & ostende te sacerdoti, &c. Matth. 8. An in lege, & ex lege veteri instituta sit confessio, & a quo instituta sit. in 4. d. 17. part. 2. art. 1. q. 2. & 3.

DOM. IV. POST EPIPH.

Ascendente Iesu in nauiculam, secuti sunt cum discipulis eius, &c. Tunc surgens imperauit ventis, & mari, &c. Matth. 8. An animae Christi communicata sit omnipotentia a Deo. in 3. d. 14. art. 3. q. vlt.

DOM. V. POST EPIPH.

Simile factum est regnum calorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo, &c. Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo: vnde ergo habet zizania? &c. Matth. 13. quod homo sponte, & proprio demerito in tot calamitates, tum corporales, tum spirituales inciderit, in 2. d. 30. art. 1. per totum. Collige nonnulla ad haec ex prologo eiusdem libri.

DOM. VI. POST EPIPH.

Simile est regnum calorum grano Sinapis, &c. Mat. 13. iuxta B. Hierony. sententiam in Homil. de praestantia legis Euangelicae respectu veteris. lib. 3. d. vlt. per totum: & in 2. d. vlt. art. 3. q. 1. in respon. ad argum. & in 4. d. 2. art. 1. q. 1. in respon. ad vlt.

DOM. SEPTVAGESIMAE.

Simile est regnum calorum homini patrifamilias, qui exijt primo mane, &c. Voca operarios, & redde illis mercedem. Matth. 20. de gloria paradisi, quae merces est omnibus promissa, & reposita. in 4. d. 49. per totum. Vel de operibus meritorijs, quibus eadem gloria paratur. in 2. d. 27. art. 2. q. 3. & d. 40. per totum.

DOM. SEXAGESIMAE.

Cum turba plurima conuenirent ad Iesum, & de ciuitatibus properarent ad eum, &c. Luc. 8. iuxta expositionem B. Greg. in Hom. de tentatione, vel infestatione carnis, & diaboli, in 2. d. 21. art. 2. per totum.

DOM. QVINQVAGESIMAE.

Assumpsit Iesus duodecim discipulos suos secreto, &c. Luc. 18. An Christus sponte, vel inuite passus sit. in 3. d. 16. art. 2. q. 3.

Feria 4. In cineribus.

Cum ieiunatis, nolite fieri sicut hypocrita tristes, &c. Matth. 6. De ieiunio, an sit opus satisfactorium. in 4. dist. 15. part. 2. art. 1. q. 3. & art. 2. q. 2.

Feria 5.

Cum introisset Iesus Capharnaum, &c. Non inueni tantam fidem in Israel. Matth. 8. de fide in 3. d. 23. & 24. per totum.

Feria

Feria 6.

Audistis, quia dictum est: Diliges proximum tuum sicut te ipsum, & odio habebis inimicum tuum, &c. Matth. 6. De dilectione inimicorum. in 3. d. 30. q. 4. 5. & 6. per totum.

Sabbato 1.

Erat nauis in medio maris, &c. Confidite, ego sum, nolite timere. Marc. 6. de spe. in 3. d. 26. per totum, & d. 31. art. 2. q. 2.

DOM. I. QVADRAGESIMAE.

Ductus est Iesus in desertum a spiritu, vt tentaretur, &c. Matth. 4. de ordine, & progressu tentationis primorum parentum. in 2. d. 21. art. 1. per totum.

Feria 2.

Cum venerit filius hominis in maiestate sua, &c. Matth. 25. de iudicio extremo. in 4. d. 46. & 47. fere per totum.

Feria 3.

Cum introisset Iesus Ierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, &c. eiecit vendentes, & ementes de templo, &c. Matth. 21. de Simonia lib. 4. d. 21. fere per totum.

Feria 4.

Accesserunt ad Iesum Scribae, & Pharisei, dicentes: Magister volumus a te signum videre, &c. Mat. 12. de miraculis, & mirabilibus in 2. d. 7. part. 2. art. 2. q. 2. in respon. ad arg. & d. 17. art. 1. q. 2. & in 3. d. 30. art. 1. q. 4. in respon. ad penultimum arg.

Feria 5.

Egressus Iesus, secessit in partes Tyri, & Sidonis, &c. Domine, filia mea a demonio vexatur, & male torquetur, &c. Matth. 15. An demones in corporibus humanis habitare possint: & alia circa hoc considerationes. in 2. d. 8. part. 2. per totum.

Feria 6.

Erat dies festus Iudaeorum, & ascendit Iesus Ierosolymam, &c. Et qui prior descendisset in piscinam, sanus fiebat, &c. Ioan. 5. de sacramentis veteris, & nouae legis, an contineant, efficiantve gratiam. in 4. d. 1. p. 1. per totum, & d. 2. art. 1. per totum.

Sabbato 2.

Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem, &c. Hic est filius meus dilectus, &c. Matth. 17. An Christus dici possit filius Spiritus sancti, vel Trinitatis. in 3. dist. 4. art. 1.

DOMINICA. II.

Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem, &c. Domine, bonum est nos hic esse, &c. Matth. 17. De frui, & vt, quo modo scilicet rebus humanis vtendum sit tantum: & in diuinis statuenda sit spes nostra suprema. Lib. 1. d. 1. per totum.

Feria 2.

Ego vado, & quaeritis me; & in peccato vestro moriemini, &c. Ioan. 8. de Obduratione. in 1. d. 40. art. 4. per totum.

Feria 3.

super cathedram Moysi sederunt scribae, & Pharisei: quaecumque dixerint vobis, seruate, & facite, &c. De auctoritate Ecclesiae. in 4. d. 18. part. 1. art. 2. per totum.

Feria 4.

Ascendens Iesus Ierosolymam, assumpsit duodecim discipulos suos secreto, &c. Dic, vt sedeant, &c. Mat. 20. An beati in caelo aequae omnes beati sint, in 4. d. 49. part. 1. art. vnico. q. vlt. & an in beatis sit praelatio. in 2. d. 9. art. vnico. q. vlt.

Feria 5.

Homo quidam erat diuus: & induebatur purpura, &c. Luc. 16. de Inferno, & eius poenis. in 4. d. 43. part. 2. per totum, & d. 46. art. 1. per totum, & d. 50. & vlt. per totum.

Feria 6.

Homo erat paterfamilias, qui plantauit vineam, & sepe circumdedit ea, &c. Mat. 21. De Custodia angelorum. in 2. d. 11. per totum.

Sabbato 3.

Homo quidam habuit duos filios, &c. Cito proferte stolam primam, &c. Luc. 15. An resurgenti per poenitentiam opera bona, quae per culpam superuenientem mortificata fuerunt, denuo redeant: & alia plures circa hoc considerationes in 4. d. 14. part. 2. art. 2. per totum.

DOMINICA III.

Erat Iesus eiciens demonium, & illud erat mutum, &c. Luc. 11. An per Christi mortem a diaboli potestate liberati simus, & alia ad hoc plura. in 3. d. 19. art. 1. per totum.

Feria 2.

Dixerunt Pharisei ad Iesum: Quanta audiuimus facta in Capharnaum, &c. Nemo propheta acceptus est, &c. Luc. 4. De Prophetia in 1. d. 2. dub. 9. litterali, & in 3. d. 24. art. 1. q. 2. in respon. ad vltimum arg. & d. 25. art. 2. q. 2. ad penul. & q. 3. in opponendo, & in 4. distinct. 18. part. 2. dub. 3. litterali, & d. 19. dub. 1. litterali.

Feria 3.

Respicens Iesus in discipulos suos, dixit Simoni Petro: Si peccauerit in te frater tuus, &c. Sit tibi sicut eihnicus, & publicanus. Mat. 18. de Excommunicatione. in 4. d. 18. part. 2. per totum.

Feria 4.

Accesserunt ad Iesum ab Ierosolymis scribae, & Pharisei, dicentes: Quare discipuli tui transgrediuntur, &c. Mat. 15. De praecipis decalogi in communi. in 3. d. 37. per totum.

Feria 5.

surgens Iesus de Synagoga, intravit in domum Simonis, &c. Et rogauerunt illum pro ea, &c. Luc. 4. An sancti quidquam nobis precibus suis impetrare possint, in 4. d. 45. art. 3. per totum.

Feria 6.

Venit Iesus in ciuitatem samariae, &c. Fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. Ioan. 4. de Gratia. in 2. d. 26. & 27. per totum.

Sabbato 4.

Perrexit Iesus in montem Oliueti, &c. Adducunt ei mulierem deprehensam in adulterio, &c. Ioan. 8. De repudio vxoris. in 4. d. 33. art. 3. & d. 35. per totum. Item de vxoricidio lib. eodem, d. 37. art. 2.

DOMINICA IV.

Abijt Iesus trans mare Galilaeae, quod est Tyberiadis, &c. Accipit ergo Iesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus, &c. Ioan. 6. De conuersione, & transubstantiatione panis, & vini in corpus sanguinemq. Christi, in 4. d. 10. part. 2. art. 1. per totum, & d. 11. part. 1. art. vnico, per totum.

Feria 2.

Prope erat Pascha Iudaeorum, &c. soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. Ioan. 2. An Christi corpus triduo in sepulchro iacuerit. in 3. d. 22. art. vnico. q. 3. Item an subito, vel successiue formatum & organizatum sit, & ad debitam quantitatis molem perductum, in 3. d. 3. part. 2. art. 3. per totum.

Feria 3.

Iam die festo mediante, ascendit Iesus in templum, &c. Si quis voluerit voluntatem eius facere, &c. Ioan. 7. An in Deo ponere sit voluntatem: & plures ad hoc considerationes in 1. d. 45. per totum.

Feria 4.

Prateriens Iesus, vidit hominem caecum a natiuitate, &c. sed vt manifestentur opera Dei in illo. Ioan. 9. An Deus velit mala fieri, &c. in 1. d. 46. art. vnico. q. 2. & deinceps vsque ad finem. Item, an peccata actualia parentum impudentur filijs. in 2. d. 33. art. 1. q. 1. Item an sit dare poenam sine culpa praecedente, in 2. d. 36. art. 2. & 3. per totum.

Feria 5.

ibat Iesus in ciuitatem, quae vocatur Naim, &c. Et turbaba

ba civitatis multa cum illa. Luc. 7. De indulgentijs, an scilicet defunctis etiam profint, & reliquæ huiusmodi earum cõsiderationes, in 4. d. 20. par. 2. art. 1. per totum, & d. 4. 5. in dub. litteralibus, & art. 2. per totum.

Feria 6.

Erat quidam languens Lazarus a Bethania, &c. Ioan. 11. De generali resurrectione mortuorum, in 4. dist. 43. artic. 1. per totum, & dist. 44. par. 1. per totum.

Sabbato 5.

Dicebat Iesus turbis Iudaorum: Ego sum lux mundi &c. Ioan. 8. De cognitione animæ Christi, in 3. d. 14. fere per totum.

DOM. IN PASSIONE.

Dicebat Iesus turbis Iudaorum, & Principibus sacerdotum, &c. Quis ex vobis arguet me de peccato? &c. Ioan. 8. An Christus peccare potuerit, in 3. d. 12. art. 2. per totum.

Feria 2.

Miserunt principes, & Pharisei ministros, ut apprehenderent Iesum, &c. Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre eius fluent aqua viva. Ioan. 7. De gratia capitis in Christo, in 3. d. 13. art. 2. per totum.

Feria 3.

Ambulabat Iesus in Galileam, non enim volebat, &c. Tempus meum nondum aduenit, &c. Ioan. 7. De Prædestinatione Christi, in 2. d. 11. artic. 1. per totum.

Feria 4.

Facta sunt Encenia in Ierosolymis, &c. sed vos non creditis, quia non estis ex ovis meis. Ioan. 10. De Prædestinatione nostra, in 1. d. 40. art. 1. & 2. per totum, & d. 41. art. 1. per totum.

Feria 5.

Rogabat Iesum quidam pharisæus, ut manducaret cum illo, &c. Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, &c. Luc. 7. De pœnitentia, in 4. d. 14. fere per totum.

Feria 6.

Collegerunt Pontifices, & Pharisei consilium, &c. Expedat ut unus homo, &c. Ioan. 11. An congruum fuerit naturam humanam reparari a Deo, & per satisfactionem magis, quàm per aliam viam, & ceteræ huiusmodi cõsiderationes, in 3. d. 20. per totum.

Sabbato Palmarum.

Cogitauerunt Principes sacerdotum, ut & Lazarum interficerent, &c. Et clarificauit, & iterum clarificabo. An Christus per passionem quidquam meruerit, & alia plura de merito Christi, in 3. d. 18. per totum.

DOM. IN PALMIS.

Cum appropinquasset Iesus Ierosolymis, & venisset Bethphage, &c. Soluite, & adducite mibi, &c. Mat. 21. An liberu arbitriu a culpa resurgere possit absque gratia gratumfaciente, & plura huiusmodi, in 2. d. 23. per totum.

Feria 2.

Ante sex dies Pascha venit Iesus Bethaniam, &c. sed quia fur erat, & oculos habens, &c. Ioan. 12. De satisfactione, & restitutione, in 4. d. 15. part. 2. per totum.

Feria 3.

De figuris sacramenti Eucharistiæ: & num instante passionis tempore institui debuit: tum an Christus illud instituendo, prius confecerit, quàm verbum protulerit, in 4. d. 8. per totum.

Feria 4.

De ministris huiusce sacramenti Eucharistiæ: an scilicet solus sacerdos, & quivis sacerdos illius miuister sit, in quarto distinct. 13. artic. 1. per totum.

Feria 5.

Ante diem festum Pascha, sciens Iesus, &c. Et cœna facta, &c. Ioan. 13. De modis sumendi, vel manducandi Christum in Sacramento altaris, in 4. d. 9. art. 1. per totum.

Feria 6.

Tristis est anima mea usque ad mortem, &c. Mat. 26. Marc. 14. De Christi morte, & passione: an scilicet vera, & acerbissima omnium fuerit, & aliæ huiusmodi cõsiderationes in 3. d. 16. per totum, & in 1. d. vlt. dub. 3. 4. & 5.

Sabbato Sancto.

Vespere autem sabbati, quæ lucebat in prima sabbati, &c. videre sepulchrum, Matth. vlt. An in Christi morte anima a deitate separata sit, & huiusmodi nonnulla, in 3. d. 20. per totum.

IN DIE PASCHÆ

RESURRECTIONIS.

Maria Magdalene, & Maria Iacobi & salome emerunt aromata, &c. Mar. vlt. An anima Christi ad inferos descenderit, indeq. animas omnes liberarit, & ad cœlos illico transfuderit, in 3. d. 2. art. vnico. q. 4. 5. & 6.

Feria 1.

Duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die in Castellam, &c. Nos autem sperabamus, quod ipse esset redempturus Israel. Luc. 24. An solus filius redemptor fuerit generis humani, vel etiam Pater & Spiritus sanctus: & num secundum humanam, vel secundum diuinam naturam Christus mediator sit, in 3. dist. 19. artic. 2.

Feria 3.

Stetit Iesus in medio discipulorum suorum, &c. Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent scripturas, &c. Luc. 24. Quid contineatur in sacris Biblijs, & quàm plura huiusmodi elice ex Prologo Primi Lib. quod incipit: Profunda fluminiu scrutatus est, &c. vsque ad primam distinctionem per totum.

DOMINICA IN ALBIS,

quæ Apostolorum dicitur.

Cum esset sero die illo vna sabbatorum, & fores essent clausæ, &c. Ioan. 20. De symbolo fidei, quod Apostoli per orbem prædicaturi, ediderunt: quo modo scilicet id illi confecerunt, an in eo vniuersa credita necessaria contineantur, &c. in 3. dist. 25. per totum.

DOM. II. POST PASCHA.

Ego sum pastor bonus, &c. Ioan. 10. De Prælati. elice ex 1. d. 40. art. 4. q. vlt. in respon. ad argum. & ex 2. d. 23. art. 1. q. 2. in respon. ad 2. & ex 4. d. 7. art. 1. q. 3. in resol. quæstionis, & d. 19. art. 3. q. 2. per totum. & d. 24. par. 1. art. 1. q. 4. Item de Episcopatu, in 4. d. 24. par. 2. art. 2. q. 3.

DOM. III. POST PASCHA:

Modicum & non videbitis me, &c. Vos autem contristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Ioan. 16. An vir iustus tentari optare debeat, in 2. d. 23. art. 1. q. 3. & an quis in quantalacumque charitate constitutus, mortem pro Christo subire teneatur, in 3. d. 30. ar. vnico. q. 2.

DOM. IV. POST PASCHA.

Vado ad eum, qui misit me: & nemo ex vobis, &c. Ioan. 16. An in diuinis sit missio visibilis, tum cuius est mittere, cuiusve mitti, & aliæ plures huiusmodi cõsiderationes, in 1. distinct. 15. & 16. per totum.

DOM. V. POST PASCHA.

Amen, amen dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis, &c. Ioan. 16. De oratione, quo modo scilicet fieri debeat, cui dirigi, &c. in 3. d. 17. dub. 4. litterali. & art. 2. q. 1. in respon. ad argum. & dist. 30. dub. 3. litterali. Item in 4. dist. 15. par. 2. art. 2. q. 3. & dist. 16. par. 2. dub. 3. 4. & 5. litteralibus, & dist. 45. dub. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9. litte-

litteralibus. & art. 2. q. 2. in resol. quæstionis.

IN DIE ASCENSIONIS

DOMINI.

Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus, &c. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit &c. Mar. 16. An tempore legis naturæ suffecerit paruulis in remedium peccati originalis fides informis parentum, & aliæ huiusmodi contemplationes, in 4. d. 1. par. 2. artic. 1. Item de Baptismo in eodem, 4. d. 3. 4. & 5. fere per totum.

DOM. INFRA OCTAVAM

ASCENSIONIS.

Cum venerit paracletus, quem ego mittam vobis, &c. Qui a patre procedit, &c. Ioan. 15. An Spiritus sanctus a Patre Filioq. procedat, & alia huiusmodi, in 1. d. 10. & 11. fere per totum.

IN FESTO PENTECOST.

si quis diligit me, sermonem meum seruabit, &c. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, &c. De Spiritu sancto an scilicet in diuinis ponere sit personam per modum liberalitatis procedentem, & huiusmodi nonnullæ cõsiderationes, in 1. d. 10. & 14. per totum.

Feria 2. Pentecostes.

sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, &c. Ioan. 3. An Deus ab æterno creaturas dilexerit, & huiusmodi complura, in 3. dist. 32. fere per totum.

Feria 3. Pentecostes.

Amen, amen dico vobis: qui non intrat per ostium in omne ouium, &c. Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant. Ioan. 10. An causa veniendi in mundum filio Dei fuerit humani generis reparatio, in 3. d. 1. art. 2. q. 2.

IN FESTO SANCTISS. TRIN.

De sanctissima Trinitate: elice complura ex 1. Lib. dist. 2. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 19. &c.

IN FESTO CORP. CHRISTI.

De sacratissimo Eucharistiæ sacramento: elice complura ex 4. d. 10. par. 1. per totum, & part. 2. art. 2. & ex d. 11. par. 2. per totum, & ex d. 12. &c.

DOM. INF. OCT. CORPORIS

Christi, quæ est 2. post Pent.

Homo quidam fecit cœnam magnam; & vocauit multos, &c. Exi in vias, & sepes, & compelle intrare. Luc. 14. An liberum arbitrium a quoquam cogi possit, & cetera huiusmodi, in 2. d. 25. per totum.

DOM. III. POST PENT.

Erant appropinquantes ad Iesum publicani & peccatores, ut audirent illum, &c. Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens, &c. Luc. 15. An Deus velit omnes homines saluos fieri, in 1. d. 46. art. vnico. q. 1.

DOM. IV. POST PENT.

Cum turba irruerent in Iesum, ut audirent verbum Dei, &c. Præceptor per totam noctem laborantes nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete, &c. Luc. 5. An Deus possit, quæ agenti increato impossibilia sunt: & alia huiusmodi multa de potentia Dei, in 1. d. 42. & 43. per totum.

DOM. V. POST PENT.

Nisi abundauerit iustitia vestra plusquam scribarum, & pharisæorum &c. Si offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, &c. Mat. 5. An peccator semper peccet in sumendo corpus Christi in peccato mortali, & plura huiusmodi, in 4. d. 9. art. 2. per totum.

DOM. VI. POST PENT.

Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent &c. Misereor super turbam: quia ecce iam triduum sustinent meo. Marc. 8. De peccato primorum parentum quo modo remissibile, & remediabile fuerit, dignumq. misericordia ac venia: idq. post triduum, idest tres ætates, vel status mundi. In

2. d. 21. art. 3. & dist. 22. per totum: & in 3. dist. 1. q. vlt.

DOM. VII. POST PENT.

Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, &c. Non omnis, qui dicit mihi: Domine, Domine, intrabit in regnum calorum: sed qui facit voluntatem patris mei, &c. Mat. 7. An sola bona intentio absque executione operum ad vitam æternam sufficiat, & plura huiusmodi, in 2. d. 40. per totum.

DOM. VIII. POST PENT.

Homo quidam erat dines, qui habebat villicum, &c. Redde rationem villicationis tuæ. Luc. 16. De Libro vitæ, & conscientia in die iudicij aperiendo, in 4. d. 43. art. 2. & 3. per totum.

DOM. IX. POST PENT.

Cum appropinquaret Iesus Ierusalem, videns civitatem, fleuit super illam, &c. Quia si cognouisses & tu, &c. Luc. 19. De præscientia Dei, num scilicet rerum causa sit, necessitatemq. rebus imponat, in 1. d. 38. per totum.

DOM. X. POST PENT.

Dixit Iesus ad quosdam, qui in se confidebant tamquam iusti, & aspernabantur ceteros, parabolam istam: Duo homines ascenderunt in templum, ut orarent, &c. Luc. 18. An quis certitudinaliter scire possit, quod in charitate sit, in 1. dist. 17. par. 1. art. vnico. q. 3. Vel super illud: Quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur, &c. De peccato Luciferi, quod quidem superbia fuit: omnia ad profpositum redigendo, & applicando, in 2. d. 5. per totum.

DOM. XI. POST PENT.

Exiens Iesus a finibus Tyri, venit per sydonem ad mare Galilæa inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum & mutum, &c. Et præcepit eis, ne cui dicerent: quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant. Marc. 7. An quis voluntati Dei contraire possit, in 1. d. 47. art. vnico. q. 1. & 2.

DOM. XII. POST PENT.

Beati oculi, qui vident quæ vos videris &c. Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, &c. Luc. 10. Elice plura ad hoc ex Prologo 4. Item an deicit filium Dei incarnari pro salute hominum, in 3. d. 1. art. 2. q. 1.

DOM. XIII. POST PENT.

Cum iret Iesus in Ierusalem, transibat per mediam Samariam & Galileam, &c. Ite, ostendite vos sacerdotibus, &c. Luc. 17. An sacerdotibus veteris legis data sint Claves: & plura huiusmodi, in 4. d. 19. art. 1. & 2.

DOM. XIV. POST PENT.

Nemo potest duobus dominis seruire, &c. Mat. 6. A quo sit potestas dominandi, a Deo, an ab institutione naturæ, vel secundum punitionem culpæ: tū an christiani sæcularibus Tyrannis sese subijcere te neantur: omnia eleganter ad propositum redigendo, in 2. d. vlt. art. 2. & 3. per totum.

DOM. XV. POST PENT.

Ibat Iesus in civitatem, quæ vocatur Naim, &c. Luc. 7. De purgatorio, & eius pœnis, in 4. dist. 20. par. 1. per totum, & d. 21. par. 1. art. 2. per totum, & art. 3. quæst. 1.

DOM. XVI. POST PENT.

Cum intrasset Iesus in domum cuiusdam principis pharisæorum sabbato manducare panem, &c. Ipse vero apprehensum sanauit eum, ac dimisit. Luc. 14. An Deus quempiam pure ex misericordia remunerare possit absque iustitia: & an in omni opere Domini sit misericordia, & veritas, in 4. d. 46. art. 2. per totum. Ad hæc an peccata venialia deleri possint a gratia absque contritione, & pœna interiori, in eodem 4. d. 21. par. 1. art. 1.

DOM. XVII. POST PENT.

Accesserunt ad Iesum pharisæi, & interrogabat eum

Unus ex eis legis doctor, &c. Matth. 22. De charitate. in 3. d. 27. 28. & 29. per totum. & d. 36. q. vlt.
DOM. XVIII. POST PENT.
Ascendens Iesus in nauiculam, transfretauit, & venit in ciuitatem suam, &c. Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Matth. 9. De Contritione, in 4. d. 16. per totum.
DOM. XIX. POST PENT.
Simile factum est regnum calorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo, &c. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. Matth. 22. De Electione. in 1. d. 40. art. 3. per totum.
DOM. XX. POST PENT.
Erant quidam Regulus, cuius filius infirmabatur Captharnum, &c. Domine descende, priusquam moriatur filius meus. An Christus secundum quod homo ubique fuerit. in 3. d. 22. artic. 1. q. 2. plura interserendo de existentia Dei in rebus, & de eiusdem localitate. in 1. d. 36. fere per totum: applicando, num Christo opus fuerit descendere, vt puerum hunc incolumem patri redderet.
DOM. XXI. POST PENT.
Simile est regnum calorum homini Regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis, &c. Et iratus Dominus eius, tradidit eum tormentibus, quo ad vsque ei redderet vniuersum debitum. Matth. 18. An recidui peccati redeant peccata quantum ad maculam, & reatum. Lib. 4. d. 2. art. 1. per totum.
DOM. XXII. POST PENT.
Abeuntes Pharisaei concilium inierunt, vt caperent Iesum in sermone, &c. Cuius est imago hac, & superscriptio? &c. Matth. 22. iuxta eundem S. Bon. in Prologo sapientiae concionari poteris, de Imagine Sanctissimae Trinitatis, qua homo primum insignitus est: & quo modo miserrime inobedientiae peccato eam deturpauit in 1. d. 3. p. 2. per totum. & dist. 31. par. 2. artic. 1. per totum. & in 2. distinct. 16. per totum.
DOM. XXIII. POST PENT.
Loquente Iesu ad turbas, ecce princeps vnus accessit, &c. Puella surge, &c. Mat. 9. Quo tendebant animae priscorum patrum. &c. applicando, ex quo loco, anima huiusce puellae iterum in corpus proprium aduenire potuerit. in 4. d. 45. ar. 1. per totum.
DOM. XXIV. ET VLT.
 post Pentecosten.
Cum videritis abominationem desolationis, &c. Mat. 24. De Antichristo: elice ex 2. dist. 7. par. 2. art. 2. & ex d. 11. art. 2. Vel iuxta illa verba: *Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, &c.* De igne conflagrationis, in 4. distinct. 47. artic. 2. per totum.

IN FESTIVITATIBVS
 ALIQUIBVS.

ET PRIMO

IN IMMACULATA
 Conceptione B. Virginis.

IBER generationis Iesu Christi, filij David, filij Abraam, &c. De qua natus est Iesus, &c. Mat. 1. De sanctificatione B. Virginis in vtero: partem magis piam semper amplificando. in 3. d. 3. par. 1. per totum.

IN CONVERS. B. PAVLI APOST.
Saulus adhuc spirans minarum, & cadis in discipulos Domini, &c. Actuum. 9. De Iustificatione impij. in 4. d. 17. per totum.

IN ANNUNCIATIONE B. VIRG.
Missus est angelus Gabriel a Deo, &c. Luc. 1. De Incarnatione Christi: elice complura ex lib. 3. a d. 1. vsque ad 12. fere totum.

IN NAT. S. IOAN. BAPTISTAE.
Helisabet impletum est tempus pariendi, &c. Quis putas puer iste erit? Luc. 1. De originali peccato: & quo modo ab eo sanctificatus fuerit B. Ioan. in 2. d. 30. art. 2. & distinct. 31. ar. 2. per totum, & 32. & 33. per totum.

IN FEST. SS. PETRI, ET PAVLI.
Venit Iesus in partes Caesarea Philippi, & interrogabat discipulos suos, dicens, &c. Et tibi dabo clauis regni calorum. Matth. 16. De clauibus Ecclesiae traditis. in 4. d. 18. art. 1. & 3. & d. 19. ar. 1. & 2. per totum; & in 4. d. 16. par. 2. ar. 1. per totum.

IN FEST. VISITAT. B. VIRG.
Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione in ciuitatem Iuda, &c. Et benedictus fructus ventris tui. Luc. 1. An consensus matrimonialis B. Virginis, & Deo placitus, & in se honestus fuerit. in 3. d. 3. ar. vnico. q. 2. Tum an votum virginis, quod vouerat, matrimonium hoc impedire potuerit. in eodem 3. d. 38. per totum.

IN ASSUMPT. EIVSDEM B. VIRG.
Dominus possedit me in initio viarum suarum, &c. Prou. 8. De Idæis: circa amplificationem idææ B. Virginis in fide. in 1. d. 35. per totum. Tum de cultu, merito, maternitate, & virginitate eiusdem. in 3. d. 9. art. vnico. q. 3. & d. 4. art. 2. q. 2. & art. 4. per totum. & d. 8. per totum, & d. 12. art. 3. per totum. & in 4. d. 33. art. 2. per totum.

INDEX TERTIVS

LOCA OMNIA EX SACRIS BIBLIIS

DESUMPTA

A S. Bonaventura interpretata ob oculos ponens.

AVCTORITATES VETERIS TESTAMENTI.

EX LIBRO GENESIS.

CAP. I.

IN principio creauit Deus caelum, & terram.] Lib. 1. dist. 2. dub. 8. & lib. 2. d. 1. par. 1. dub. 2. & d. 12. dub. 1. & art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 3. d. 25. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Terra autem erat inanis, & vacua, &c.] Lib. 2. d. 12. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Spiritus domini ferebatur super aquas.] lib. 2. d. 14. par. 1. ar. 1. q. 1. in fine resol.
 Dixit Deus: Fiat lux.] lib. 2. d. 13. dub. 3.
 Fiat firmamentum in medio aquarum.] lib. 2. d. 14. ar. 1. q. 1. in fine resol.
 Congregentur aquae sub caelo sunt, in locum vnum.] Ibidem, & par. 2. dub. 1.
 Et protulit terra herbam virentem.] par. ead. dub. 2.
 Fiant luminaria in firmamento caeli.] part. eadem dub. 3.
 Et sint in signa, & tempora, & dies, & annos.] par. eadem dub. 4. & art. 2. q. 2. ad arg.
 Luminare minus, vt praesent nocti.] lib. 4. d. 48. dub. 5.
 Producant aquae reptile animae viuientis.] lib. 2. d. 15. dub. 1. & art. 1. q. 2. ad arg.
 Producat terra animam viuientem.] lib. & d. eiusdem dub. 2.
 Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.] lib. 1. d. 2. dub. 5. & lib. 2. d. 16. dub. 1. & 3. & d. 29. art. 2. q. 2.
 Et praesent piscibus maris.] lib. 2. d. 44. & vltima, art. 2. q. 2. ad arg.
 Et creauit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creauit illum: masculum & feminam fecit eos.] lib. 2. d. 18. art. 1. q. 1. ad arg.
 Viditq. Deus cuncta, quae fecerat, & erant valde bona.] lib. 2. d. 29. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. dist. 1. par. 1. dub. 2.

CAP. II.

Compleuitq. Deus die septimo opus suum.] lib. 2. d. 18. ar. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 1. dub. 1.
 Istae sunt generationes caeli, & terrae, quando creatae sunt in die, quo fecit Dominus Deus caelum, & terram &c.] lib. 2. dist. 12. artic. 1. q. 2. ad arg. & art. 2. q. 2. ad arg.
 Formauit igitur dominus Deus hominem de limo terrae.] lib. 2. d. 17. art. 1. q. 3. ad arg.
 Et inspirauit in faciem eius spiraculum vitae.] Ibidem. q. 1. ad arg.
 Hoc nunc, os ex ossibus meis, & caro de carne mea.] lib. 4. dist. 26. art. 1. q. 2. & d. 40. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Quam ob rem relinquet homo patrem suum & matrem, & adheret uxori suae.] lib. eodem. d. 37. art. 2. q. 2. in opponendo, & ad arg. & d. 40. art. vnico. q. 3. in resol.

CAP. III.

Ne forte moriamur.] lib. 2. d. 22. art. 1. q. 1. ad arg.
 Vidit igitur mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum &c.] lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 2.
 Serpens decepit me.] lib. 2. d. 23. art. 2. q. 2. ad arg.
 Nunc ergo, ne forte mittat manum suam, & sumat etiam de ligno vitae, &c.] li. 2. d. 19. ar. 2. q. 2. ad arg. & d. 29. dub. 2.
 Et emisit eum dominus Deus de paradiso voluptatis.] lib. 2. d. 29. dub. 2.

CAP. IV.

Et respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius.] li. 2. d. 29. art. 1. q. 2. in resol.
 Maior est iniquitas mea, quam vt veniam merear.] li. 2. d. 43. dub. 3. & art. 3. q. 2. ad arg.
 Subter te erit appetitus tuus: & tu dominaberis illius.] li. 2. d. 28. art. 1. q. 2. ad arg.

CAP. VI.

Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis.] lib. 3. d. 30. art. 1. q. 3. in resol.

CAP. XV.

Noli timere Abraam: ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis.] lib. 3. d. 26. art. 2. q. 4. in fine resol. & d. 27. art. 2. q. 2. in resol.

CAP. XVII.

Et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum.] lib. 4. d. 3. par. 2. ar. 3. q. 1. ad arg.

CAP. XVII.

Tres vidit, & vnum adorauit.] lib. 3. d. 9. ar. 1. q. 5.
 Cumq. comedissent, dixerunt ad eum, &c.] lib. 2. d. 8. par. 1. art. 3. q. 1. in opponendo, & ad arg.
 Num celare potero Abraam, quae gesturus sum?] li. 2. d. 11. ar. 2. q. 1. in fine.

CAP. XXVIII.

Non accipies uxorem de filiabus Chanaan.] lib. 4. d. 29. art. vnico. q. 3. ad arg.

CAP. XXXII.

Et benedixit ei in eodem loco.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.

CAP. XXXVII.

Descendam ad filium meum Iugens in infernum.] lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

CAP. XLII.

Deducetis canos meos cum dolore ad inferos.] lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

CAP. XLVI.

Omnes animae, quae egressae sunt de femore Iacob, &c.] lib. 2. d. 18. ar. 2. q. 3.

EX LIBRO EXODI.

CAP. III.

Cernens autem Dominus, quod pergeret ad videndum: vocauit eum de medio rubi.] lib. 2. d. 10. art. 3. q. 2. in resol.

Ego sum qui sum. Qui est, misit me ad vos.] lib. 1. d. 2. dub. 4.

CAP.

C A P. XII.
Percussit Dominus omne primogenitū in terra Ægypti.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.
Et petierunt ab Ægyptijs vasa argentea, & aurea, &c.] lib. 2. d. 40. dub. 2.

C A P. XVI.
Et scaterere cœpit vermibus, atque computruit.] li. 4. d. 9. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. XVII.
Manus autem Moyſis graues erant.] lib. 3. d. 40. & vlt. art. vnico. q. vlt. in resol.

C A P. XX.
Non facies tibi sculptile; neque omnem similitudinem, &c.] lib. 3. d. 9. art. 1. q. 2. ad arg.

Non concupisces, &c.] lib. 2. d. 42. art. 2. q. 1. ad arg.
Cunctus autem populus videbat voces, & lampades, &c.] li. 4. d. 1. par. 1. dub. 2.

C A P. XXI.
Maleficos non patieris viuere.] lib. 3. d. 37. dub. 5. & lib. 4. d. 37. art. 2. q. 1.

C A P. XXIII.
Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pettransibis: sed leuabis cum eo.] lib. 3. dist. 30. art. vnico. q. 5.

Non inibis cum eis scœdus, nec cum dijs eorum.] lib. 3. d. 30. art. vnico. q. 5.

C A P. XXV.
Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est.] lib. 3. d. 11. art. 1. q. 2. in resol. & li. 4. d. 24. par. 2. art. 2. q. 4. in oppon. ad arg.

C A P. XXX.
Faciesq; thymiama, compositum opere vnguentarij.] lib. 4. in prologo.

C A P. XXXII.
Aut dimitte eis hanc noxam: aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti.] lib. 3. d. 31. dub. 2.

C A P. XXXIII.
Loquebatur Dominus Moyſi facie ad faciem.] li. 2. d. 8. par. 1. dub. 2. & d. 23. art. 2. q. 3. ad arg.

Ostendam omne bonum tibi.] lib. 3. d. 26. art. 1. q. 2. ad arg.

Non enim videbit me homo, & viuet.] lib. 2. d. 8. p. 1. dub. 2. & d. 25. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg. & lib. 3. d. 14. art. 1. q. 3. ad arg.

EX LIBRO LEVITICI
C A P. XVI.

Confiteatur omnes iniquitates filiorum Israel.] lib. 4. d. 17. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

C A P. XIX.
Non quæras ultionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuorum.] lib. 3. d. 30. art. vnico. q. 5.

C A P. XXVI.
Non facietis vobis idolum, & sculptile.] lib. 3. d. 9. art. 1. q. 2. ad arg.

C A P. VLT.
Animal autē, quod immolari potest Domino; si quis vouerit Domino, sanctum erit: & mutari non poterit: id est nec melius malo, nec peius bono.] li. 4. d. 38. art. 2. q. 2. ad arg.

EX LIBRO NUMER.
C A P. XI.

Et auferam de spiritu tuo, tradamq; eis, &c.] lib. 1. d. 17. par. 2. dub. 4. & d. 18. dub. 6.

C A P. XII.
Palam, & non per ænigmata, & figuras Dominum videt.] lib. 2. d. 8. par. 1. dub. 2. & dist. 23. art. 2. q. 3. ad arg.

EX LIBRO DEUTERON.
C A P. V.

Non concupisces.] li. 2. d. 42. art. 2. q. 1. ad arg.

Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quæ in celo, &c.] lib. 3. d. 9. art. 1. q. 2. ad arg.

C A P. VI.
Diligens Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima, &c.] lib. 1. d. 17. par. 2. art. vnico. q. 4. in resol. & lib. 3. d. 27. dub. 3.

C A P. XVII.
Non habebit vxores plurimas, quæ alliciant animum eius.] lib. 4. d. 33. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.

C A P. XVIII.
Non habebunt sacerdotes, & leuitæ, & omnes, qui de eadem Tribu sunt, partem, & hereditatem cum Israel.] lib. 4. d. 24. par. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XXI.
Si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, &c. & videris in numero captiuorum mulierem pulchram, & adamaueris eam: voluerisq; habere vxorem, &c.] li. 4. d. 39. art. 1. q. 1. in opponendo.

C A P. XXIII.
Non offeres mercedem prostibuli.] lib. 4. d. 15. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. XXIV.
Non poterit prior maritus recipere eam in vxorem: quia polluta est, & abominabilis facta est corā Domino.] lib. 4. d. 33. art. 3. q. 3. ad arg.

C A P. XXV.
Per mensurā peccati erit & plagarum modus.] lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 1. ad arg.

Accedet ad eum mulier coram senioribus, & tollet calcamentum de pede eius, expuetq; in faciem illius, &c.] lib. 4. d. 42. art. 3. q. 3. ad arg. in fine.

C A P. XXVII.
Et scribes super lapides omnia verba legis huius plane, & lucide.] lib. 3. d. 25. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XXVIII.
Filios generabis, & filias, & non frueris eis.] lib. 1. d. 1. dub. 9.

C A P. XXX.
Mandatū hoc, quod ego præcipio tibi hodie, non supra te est, neque procul positum.] lib. 2. d. 28. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XXXI.
Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?] li. 3. d. 4. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XXXIII.
Erit apud rectissimum Rex, congregatis principibus populi cum tribubus Israel.] lib. 2. in prol. circa medium.

EX LIBRO IOSVE.
C A P. VII.

Confitere peccatum, & da gloriam Deo.] lib. 4. d. 17. par. 2. art. 1. q. 1. in opponendo.

EX LIBRO IVDICVM.
C A P. II.

Afcenditq; Angelus Domini de Galgalis ad locum flentium.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. post respon. ad arg.

EX LIBRIS REGVM.
L I B. I. C A P. VI.

Percussit autem Dominus de viris Bethsamitibus, eo quod didissent arcam Domini. &c.] li. 4. d. 9. art. 2. q. 2. ad arg.

L I B. II. C A P. VI.
Itatusq; est indignatione Dominus contra Ozam: & percussit eum super temeritate.] lib. 4. d. 9. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. VLT.
Sed melius est vt incidam in manus Domini, quam in manus hominis.] lib. 4. d. 20. par. 1. dub. 5.

L I B. III. C A P. III.
Apparuit autem Dominus Salomoni per somnium nocte, dicens: Postula quod vis, vt dem tibi, &c.] lib. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg.

C A P. XIX.
Surge, comede: grandis enim tibi restat via.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.

C A P. XX.
Custodi virum istum, qui si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima illius.] lib. 2. d. 1. art. 2. q. 3. ad arg.

C A P. XXI.
Nonne vidisti Achab coram me humiliatum? Quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum, &c.] lib. 4. d. 15. p. 1. art. vnico. q. 6. in resol.

C A P. VLT.
Decipies, & præualebis: egredere, & fac ita.] lib. 2. d. 10. dub. 1. & d. 37. art. 2. q. 1. ad arg.

L I B. IV. C A P. XX.
Facile est vmbram crescere decem lineis: nec hoc volo, vt fiat: sed vt reuertatur retrorsum decem gradibus.] lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 7. in resol.

EX LIBRIS ESDRÆ.
L I B. III. C A P. IV.

Et magna est veritas, & fortior præ omnibus.] lib. 1. in expositione Prologi Magistri. dub. 7.

EX LIBRO TOBIÆ.
C A P. V.

Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum tibi.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.

C A P. V.
Forti animo esto, in proximo est, vt a Deo cureris.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.

C A P. XII.
Et dæmonium ab ea ipse compefcuit.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 2. in fine.

Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo, & potu, qui ab hominibus videri non potest, vt or.] lib. 2. d. 8. par. 1. art. 3. q. 1.

Quando orabas cum lacrymis, &c. ego obtuli orationem tuam Domino.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.

EX LIBRO IVDITH.
C A P. VIII.

Vos autem nolo vt scrutemini actum meum.] lib. 4. d. 19. dub. 5.

Et exibat noctibus in vallem Bethulia, & baptizabat se in fonte aquæ.] lib. 4. d. 3. par. 1. artic. 1. quæst. 1. in resol.

EX LIBRO ESTHER.
C A P. XI.

Paruus fons creuit in fluuium maximū, & in aquas plurimas redundauit.] lib. 1. in Prologo.

EX LIBRO IOB.
C A P. VII.

Sic, qui descenderit ad inferos, non ascendet.] li. 4. d. 45. art. 1. q. 2. in opponendo, & ad arg.

C A P. XIV.
Sic homo, cum dormierit, non resurget: donec atteratur cælum, non euigilabit, &c.] lib. 4. d. 43. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. XVII.
Infernus domus mea est.] lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. In tenebris strauit lectulum meum.] lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

In profundissimum infernum descendet omnia mea, &c.] lib. 3. dist. 22. artic. vnico. quæst. 5. ad arg.

C A P. XXIV.
Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium.] li. 4. d. 46. dub. 1.

C A P. XXVI.
Et prudentia eius percussit superbium.] lib. 3. d. 20. art. 1. q. 5. in resol.

Et obstetricante manu eius, educus est coluber tortuosus.] lib. 4. d. 19. dub. 5.

C A P. XXVII.
Profunda quoque fluuiorum scrutatus est: & abscondita in lucem produxit.] lib. 1. in Prologo, in primis verbis.

C A P. XXX.
Et causam, quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.] lib. 4. d. 19. dub. 5.

C A P. XXXI.
Si erubui in cōspectu populi confiteri peccata mea.] li. 4. d. 17. par. 1. dub. 1. & part. 3. art. 1. q. 3. ad arg. Ita enim legit B. Aug. in lib. Homil. Homilia 49. Tomo. 10. operum suorum: & Magister Senten. recitat loco præallegato, scilicet in 4. d. 17. Verum in translatione, qua ex Ecclesiæ auctoritate communiter vtimur, ita legitur: *si abscondi quasi homo peccatum meum, & celauit in sinu meo iniquitatem meam.*

C A P. XXXVI.
Causa tua quasi impij iudicata est: causam, iudiciūq; recipies.] li. 4. d. 47. art. 1. q. 1. in opponendo, & d. 48. art. 1. q. 1. in opponendo.

C A P. XXXVIII.
Vbi eras, cum me laudarent simul astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei?] lib. 2. d. 2. par. 2. dub. 1. & art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. XXXVII.
Ecce Behemot, quem feci tecum.] lib. 2. d. 12. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 18. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. XXXVIII.
Hoc est initium figmenti Dei, quod fecit Deus, vt illudatur ei ab angelis eius.] lib. 2. d. 3. par. 2. dub. 1. Ita enim legit Aug. lib. 11. super Genes. ad litteram. c. 2. Tomo. 3. & lib. 11. de Ciuit. Dei. cap. 15. & 17. Tomo. 5. At nostra translatio, quam nunc temporis præ manibus habemus, legit: *Ipse est principium viarum Dei, qui fecit illum.*

C A P. XL.
An extrahere poteris Leuiathan hamo, & fune ligabis linguam eius?] lib. 3. d. 20. art. 1. q. 5.

Ecce spes eius [scilicet Behemoth] frustrabitur eū, & videntibus cūctis præcipitabitur.] li. 3. d. 26. dub. 6.

C A P. XLI.
Non est potestas super terram, quæ comparetur ei: qui factus est, vt nullum timeret.] lib. 3. d. 6. dub. 3.

EX LIBRO PSALMORVM.
P S A L. I.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit.] lib. 4. d. 44. par. 1. dub. 2.

P S A L. II.
Dominus dixit ad me: Filius meus es tu: ego hodie genui te.] lib. 1. d. 9. dub. 9.

P S A L. IV.
Signatum est super nos lumen vultus tui Domine.] lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 3. in resol. & lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.

P S A L. V.
Perdes omnes, qui loquuntur mendacium.] lib. 3. d. 38. art. 1. q. 3. ad arg.

P S A L. VIII.
Minuisti eum paulo minus ab Angelis, &c.] lib. 3. d. 28. dub. 4.

P S A L. XIV.
Ad nihilum deductus est in cōspectu eius malignus.] lib. 4. d. 15. par. 1. artic. vnico. q. 5. ad arg.

PsAL. XV.
Notas mihi fecistis vias vitæ.] lib. 3. in Prologo.

PsAL. XVIII.
Timor Domini sanctus permanens in sæculum sæculi.] lib. 3. d. 15. dub. 3.

PsAL. XXI.
Deus meus clamabo per diem, & non exaudies.] lib. 3. d. 17. art. 2. q. 2. ad arg.

PsAL. XXII.
Et calix meus inebrians, quàm præclarus est.] lib. 4. d. 8. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

PsAL. XXIII.
Domini est terra, & plenitudo eius.] li. 3. d. 1. dub. 1.

PsAL. XXIV.
De necessitatibus meis erue me.] lib. 1. d. 6. art. 1. q. 1. in resol.

PsAL. XXX.
In te Domine speravi, non confundar, &c.] lib. 3. d. 26. dub. 5. & d. 31. art. 2. q. 2. ad arg.

PsAL. XXXIII.
Immittit angelus Domini in circuitu timentium eum.] lib. 2. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 4. in opponendo.

PsAL. XXXIX.
Hostiam & oblationem noluit: corpus autem aptatum mihi.] lib. 4. in Prologo, circa medium. Ita enim legit Apostolus ad Hebræos cap. 10. Vulgata autem lectio habet: *sacrificium, & oblationem noluit: aures autem perfecisti mihi.*

PsAL. XLVIII.
Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.] lib. 3. d. 24. dub. 1.

PsAL. L.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, &c.] li. 2. d. 33. art. 2. q. 2. ad arg.

PsAL. LIII.
Deus in nomine tuo saluum me fac.] lib. 4. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.

PsAL. LIX.
Commouisti terram, & conturbasti eam: fana contritiones eius, quia commota est.] lib. 4. d. 17. p. 1. art. 1. q. 3. in resol.

PsAL. LXI.
Quia tu reddes vnique iuxta opera sua.] lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 1. ad arg.

PsAL. LXVIII.
Deleantur de libro viuientium, &c.] li. 3. d. 31. dub. 2. & lib. 4. d. 43. art. 2. q. 2. in resol.

PsAL. LXIX.
Deus in adiutorium meum intende.] lib. 2. d. 38. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.

PsAL. LXXIV.
Cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo.] li. 4. d. 18. par. 1. dub. 2.

PsAL. LXXV.
Notus in Iudæa Deus: in Israel magnū nomen eius.] lib. 1. d. 22. art. 1. q. 2. in resol. & lib. 4. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.

PsAL. LXXVII.
Immissiones per angelos malos.] lib. 2. d. 10. dub. 1.

PsAL. LXXXV.
Et eruiisti animam meam ex inferno inferiori.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 5. ad arg.

PsAL. XC.
Angelis suis Deus mandauit de te, vt custodiant te in omnibus vijs tuis.] lib. 2. dist. 11. art. 1. quæst. 3. ad arg.

PsAL. CI.
In generatione, & generationem anni tui.] lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 4. & 5.

Initio tu Domine terram fundasti, &c.] li. 2. d. 2. p. 1. dub. 1.

Ipsi peribunt, tu autem permanes, &c.] lib. 4. d. 48. art. 2. q. 1. ad arg.

PsAL. CII.
Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis, qui sanat omnes infirmitates tuas.] li. 4. in Prologo iuxta finem.

PsAL. CIII.
Extendens cælum sicut pellem.] li. 2. d. 14. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

PsAL. CVII.
In Idumæam extendam calceamentum meum.] li. 3. d. 22. dub. 5.

PsAL. CIX.
Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.] lib. 4. d. 30. dub. 4.

Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 3. ad arg.

PsAL. CXVIII.
In æternum Domine permanet verbum tuum, &c. Initio cognoui de testimonijs tuis, &c.] li. 1. in Prologo dub. 1.

PsAL. CXXXVIII.
Nonne qui oderunt te Domine, oderā: & super inimicos tuos tabescebam?] li. 3. d. 28. art. 1. q. 3. ad arg.

PsAL. CXLIV.
Prope est Dominus omnibus inuocantibus eum in veritate.] lib. 4. d. 20. par. 1. dub. 2.

PsAL. CXLVI.
Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.] lib. 4. in Prologo, in fine.

PsAL. CXLVIII.
Statuit ea in æternum.] lib. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1. ad argumen.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, &c.] lib. 1. d. 10. art. 2. q. 3. in resol.

EX LIBRO PROVERBIORVM.
CAP. I.
Audiens sapiens sapientior erit.] lib. 3. d. 35. art. 1. q. 1. ad arg.

CAP. VIII.
Ego diligentes me diligo.] li. 2. d. 29. art. 1. q. 1. ad arg. Dominus possedit me in initio viarum suarum.] li. 1. d. 2. dub. 10.

Et deliciae meae esse cum filijs hominum.] li. 1. d. 21. dub. 2.

CAP. XI.
Qui autem fidelis est, celat amici commissum.] li. 4. d. 35. dub. 3.

Qui autem inuestigator malorum est, opprimetur ab eis.] lib. 4. d. 19. dub. 5.

CAP. XII.
Non contristabit iustum, quicquid acciderit ei.] li. 3. d. 15. art. 2. q. 2. ad arg.

CAP. XVI.
Et in timore Domini declinatur a modo.] lib. 2. d. 28. art. 2. q. 1. in opponendo.

CAP. XVII.
Seruus sapiens dominabitur filijs stultis.] lib. 4. d. 25. art. 2. q. 4. in opponendo, & in resol.

CAP. XVIII.
Iustus prior est accusator sui: venit amicus eius & inuestigauit eum.] lib. 4. d. 19. dub. 5.

Vir amabilis ad societatem magis amicus erit quàm frater.] lib. 3. d. 29. art. 1. q. 6. ad arg.

CAP. XXI.
Sicut diuisiones aquarum: ita cor Regis in manu Domini, quocumque voluerit inclinabit illud.] lib. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 5. ad arg.

CAP. XXV.
Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere.] lib. 3. d. 30. art. vnico. q. 5.

Sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur a gloria.] lib. 1. in Prologo Magistri. q. 2. ad arg.

CAP. XXVII.
Diligenter agnosce vultum pecoris tui.] lib. 4. d. 7. p. 3. art. 1. q. 2. ad arg.

CAP. XXVIII.
Sapiens sibi videtur vir diues: pauper autem prudens scrutabitur eum.] lib. 4. d. 19. dub. 5.

Qui abscondit scelera sua, non dirigitur.] li. 4. d. 17. p. 1. art. 1. q. 4. ad arg. & p. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

EX LIBRO ECCLESIASTES.
CAP. I.
Nihil sub sole nouum.] lib. 2. d. 15. dub. 4.

CAP. III.
Idcirco vnus interitus est hominis & iumentorum.] li. 2. d. 19. art. 1. q. 2. ad arg.

CAP. IV.
Quis nouit si spiritus filiorum Adæ ascendat sursum?] lib. 1. d. 10. art. 2. q. 3. in resol.

CAP. V.
Sed quodcumque voveris, redde.] lib. 4. d. 38. art. 2. q. 2. ad arg.

CAP. VII.
Solummodo hoc inueni, quod fecerit Deus hominē rectū: & ipse se infinitis miscuerit quæstionibus.] lib. 2. in prologo, in primis verbis.

CAP. IX.
Et tamen nescit homo, vtrum amore, an odio dignus sit.] lib. 1. in prolog. Mag. dub. 4.

Et qui in vno peccauerit, multa bona perdet.] lib. 3. d. 36. art. vnico. q. 4. ad arg.

CAP. X.
Est malum, quod vidi sub sole, quasi per errorem, egrediens a facie Principis, &c.] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 2. q. 1. ad arg.

CAP. VLT.
Et spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum.] lib. 2. d. 17. art. 1. q. 1. ad arg.

EX CANTICO CANTICORVM.
CAP. I.
Recti diligunt te.] lib. 2. in prologo, circa medium.

EX LIBRO SAPIENTIAE.
CAP. I.
Quoniam in maleuolam animam non introibit sapientia, &c. Spiritus enim sanctus disciplinae effugiet fictum.] lib. 4. d. 9. art. 2. q. 2. ad arg.

Os autem, quod mentitur, occidit animam.] lib. 3. d. 38. art. 1. q. 3. ad arg.

Quoniam Deus mortem non fecit, &c.] lib. 2. d. 19. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 36. art. 3. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 15. art. 1. q. 3. ad arg.

CAP. III.
Spes illorum in immortalitate plena est.] lib. 3. d. 31. art. 2. q. 2. ad arg.

Quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se.] lib. 2. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.

Fulgebunt iusti, & tamquam scintillæ in arundinetis discurrent, &c.] lib. 4. d. 49. par. 2. art. 2. q. 1. in resol.

CAP. V.
Dicentes intra se, poenitentiam agentes, &c.] lib. 4. d. 50. p. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

CAP. VI.
Puffillum, & magnum ipse fecit, & æqualiter est illi cura de omnibus.] lib. 1. d. 39. dub. 6. & lib. 3. d. 32. art. vnico. q. 3. ad arg.

CAP. VIII.
Ipse enim dedit mihi horum, quæ sunt, scientiam veram, &c.] li. 2. in prologo, circa medium.

Omnibus mobilibus mobilior est sapientia.] li. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Et ideo nihil inquinatum in eam incurrit.] lib. 3. d. 3. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

CAP. VIII.
Et vt sciui, quoniam aliter non possem esse continens, nisi Deus det.] lib. 3. d. 33. art. vnico. q. 5. ad arg.

CAP. IX.
Corpus, quod corrumpitur, aggrauat animam.] li. 1. d. 37. par. 1. dub. 5.

CAP. XI.
Quia per quæ peccat quis, per hæc & torquetur.] li. 4. d. 17. par. 3. art. 2. q. 2. ad arg.

Sed omnia in mensura, & numero, & pondere dispositi.] lib. 1. d. 3. par. 1. dub. 3.

Diligis enim omnia, quæ sunt, & nihil odisti eorum, quæ fecisti.] lib. 2. d. 29. art. 1. q. 1. ad arg.

CAP. XIV.
Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius.] lib. 3. d. 28. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 4. d. 15. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.

Quoniam creatura Dei in odium facta sunt, & in tentationem animæ hominum, & in musculam pedibus insipientium.] li. 1. d. 3. p. 1. art. 1. q. 2. ad arg.

EX LIBRO ECCLESIASTICI.
CAP. I.
Prior omnium creata est sapientia.] lib. 2. d. 2. par. 1. art. 2. q. 3. ad arg.

Initium sapientiæ timor Domini.] lib. 3. d. 34. par. 2. dub. 4.

Timor Domini expellit peccatum.] lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.

CAP. III.
Et dedecus filij pater sine honore.] lib. 3. d. 12. art. 1. q. 1. ad arg.

Altiora te ne quæseris.] li. 1. in prologo. q. 2. ad arg.

Ignem ardentem extinguit aqua: & elemosyna resistit peccatis.] lib. 4. d. 15. p. 1. art. vnico. q. 6. in resol.

CAP. V.
Altissimus enim est patiens redditor.] li. 2. d. 36. art. 2. q. 1. ad arg.

CAP. VI.
Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius.] lib. 1. in prologo. q. 3. in resol.

CAP. VII.
Fructus magnatis.] li. 1. d. 1. dub. 9. Verū scias, auctoritate hæc in sacris Biblijs vulgatae editionis ita legi: *Et seruire magnatis sine querela.*

CAP. X.
Quoniam initium omnis peccati superbia.] lib. 2. d. 21. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 42. dub. 4.

CAP. XII.
Et Altissimus odio habet peccatores.] lib. 3. d. 28. art. 1. q. 3. ad arg.

Da bono, & non receperis peccatorem.] lib. 4. d. 15. p. 2. dub. 7.

CAP. XIII.
Ex multa enim loquela tentabit te.] lib. 2. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.

Omne animal diligit sibi simile.] lib. 4. d. 40. art. vnico. q. 1. ad arg.

CAP. XV.
Non est speciosa laus in ore peccatoris.] lib. 4. d. 17. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

CAP. XVII.
Deus creauit de terra hominem: & secundum imaginem suam fecit illum.] lib. 2. in prologo paulo post initium. & d. 29. art. 2. q. 2. ad arg.

Et sensu impleuit cor illorum.] lib. 3. dist. 57. artic. 1. q. 3. in resol.

In vnamquamque gentem præposuit peccatores.] lib. 3. d. 16. art. 2. q. 1. in resol.

CAP. XXI.
Qui viuunt in æternū, creauit omnia simul.] li. 1. d. 42. dub. 2.

dub. 2. & lib. 2. d. 12. art. 1. q. 2. ad arg. & libr. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1. ad arg.
 Illi post concupiscentias tuas non eas.] lib. 3. d. 40. & vit. dub. 1.
 C A P. XX.
 Porior fur, quam assiduitas viri mendacis.] lib. 3. d. 38. art. 1. q. 4. ad arg.
 C A P. XXIV.
 Et in plenitudine sanctorum detentio mea.] li. 3. d. 1. dub. 1.
 Ego quasi fluuius Dorix.] li. 1. in prologo. paulo post initium.
 C A P. XXXI.
 Qui potuit transgredi, & non est transgressus: facere mala, & non fecit.] lib. 2. d. 23. dub. 2. libr. 3. d. 12. art. 2. q. 1. ad arg.
 C A P. XXXIII.
 Contra malum bonum est, & contra vitam mors; sic & contra virum iustum peccator.] lib. 2. d. 3. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
 C A P. XXXVIII.
 Vnguetarius faciet pigmenta suauitatis. &c.] lib. 4. in prologo in primis verbis.
 C A P. XLIII.
 Vas admirabile, opus excelsi.] lib. 2. dist. 14. par. 2. dub. 3.
 A luna signa diei fecisti.] lib. 2. d. 14. par. 2. dub. 4.
 C A P. XLIX.
 Memoria Iosif in compositione odoris.] li. 4. in prologo.

EX ISAIA PROPHETA
C A P. I.

Vulnus, & plaga tumens non est circumligata, &c.] lib. 4. in prologo circa medium.
 Et cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam: manus vestrae sanguine plenae sunt.] li. 4. d. 45. art. 2. q. 2. in opponendo, & ad arg.
 Lauamini, mundi estote, &c.] li. 4. d. 14. par. 2. dub. 1.
 Si volueritis, & audieritis, bona terra comedetis.] li. 4. d. 15. par. 1. art. vnico. q. 6. in resol.
 C A P. VI.
 Et volauit ad me vnus de Seraphim.] lib. 2. d. 10. art. 1. q. 1. ad arg. & art. 2. q. 1. in fi. resol.
 Ecce ego, mitte me.] lib. 2. d. 10. art. 1. q. 1. in resol.
 C A P. XI.
 Et requiescet super eum spiritus Domini: spiritus sapientiae, &c.] lib. 1. d. 34. dub. 2. & lib. 3. d. 34. par. 1. art. 2. q. 2.
 Et replebit eum spiritus timoris Domini.] li. 3. d. 15. dub. 3. & d. 34. dub. 1.
 C A P. XIV.
 In caelum ascendam: super astra Dei exaltabo solium meum, &c.] lib. 2. d. 2. par. 2. dub. 2.
 C A P. XVI.
 Super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit.] lib. 4. d. 14. par. 1. art. 1. q. 2. in resol.
 C A P. XIX.
 Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis.] lib. 2. in prologo, in fine.
 C A P. XXI.
 Et dabo clauem domus David super humerum eius, &c.] lib. 4. d. 18. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
 C A P. XXIV.
 Et congregabuntur in congregatione vnus factus in lacum: & claudentur ibi in carcere: & post multos dies visitabuntur.] lib. 4. d. 44. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
 C A P. XXVI.
 Omnia enim opera nostra operatus es nobis.] lib. 2. d. 28. art. 2. q. 3. in resol.
 C A P. XXVIII.
 Coangustatum est enim stratum: ita vt alter deci-

dat.] lib. 2. dist. 38. artic. 1. quaest. 3. in resol.
 C A P. XXXI.
 Sic proteget Dominus exercituum Ierusalem, protegens, & liberans, transiens, & saluans.] lib. 2. d. 27. dub. 1.
 Cuius ignis est in Sion, & caminus eius in Ierusalem.] lib. 3. d. 31. art. 3. q. 1. in opponendo.
 C A P. XXXIII.
 Angeli pacis amare flebunt.] li. 2. d. 11. art. 2. q. 3. ad arg.
 C A P. XXXVII.
 Egressus est autem angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum, &c.] lib. 2. d. 11. art. 2. quaest. 1. in fine.
 C A P. XL.
 Dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.] lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 2. ad arg. & d. 46. art. 1. q. 2. in opponendo, & ad arg.
 Qui dat secretorum scrutatores, quasi non sint.] lib. 1. in Prologo q. 2. ad arg.
 C A P. XLII.
 Non erit tristis, neque turbulentus.] lib. 3. dist. 15. art. 2. q. 2. ad arg.
 C A P. XLIII.
 Ego sum, ego sum ipse, qui delco iniquitates tuas propter me.] lib. 3. d. 19. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
 Narra si quid habes, vt iustificeris.] lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 4. ad arg. & par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.
 C A P. XLV.
 Egredietur de ore meo iustitiae verbum, & non reuertetur: quia mihi curuabitur omne genu.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 3. in opponendo.
 C A P. LI.
 Confurge, confurge: induere fortitudinem brachium Domini.] li. 3. d. 15. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
 C A P. LVII.
 Quia spiritus a facie mea egredietur, & stans ego faciam.] lib. 2. d. 18. art. 2. q. 3. in opponendo.
 C A P. LXI.
 Spiritus Domini super me, eo quod vnixerit Dominus me.] lib. 1. d. 34. dub. 2.

EX IEREMIA PROPHETA
C A P. I.

Priusquam te formarem in vtero, noui te, &c.] lib. 3. dist. 3. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
 C A P. II.
 Duo enim mala fecit populus meus, &c.] lib. 2. d. 42. art. 3. q. 2. ad arg.
 C A P. VII.
 Perijt fides, & ablata est de ore eorum.] lib. 3. d. 43. dub. 2.
 C A P. X.
 Magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitudine.] lib. 1. dist. 22. art. 1. q. 2. in resol.
 C A P. XXIII.
 Numquid non caelum, & terram ego impleo?] lib. 1. d. 37. par. 1. art. 1. q. 2.
 C A P. XXXI.
 Quia nouum creauit Dominus super terram, &c.] li. 2. dist. 15. dub. 4. & lib. 3. dist. 1. art. 2. q. 2. ad arg. in fine. & d. 3. par. 1. art. 1. q. 3. in resol. & par. 2. art. 3. q. 1. ad arg.
 C A P. XLIX.

Et dispergam eos in omnem ventum, qui attronfi sunt in comam.] lib. 4. d. 24. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

EX THRENIS IEREMIAE
 Bonum est viro, cum portauerit iugum ab adulescentia sua.] lib. 4. d. 15. p. 1. art. vnico. q. 6. in resol.

EX EZECHIELE PROPHETA
C A P. I.

Quasi rota in medio rotarum.] lib. 3. dist. 25. art. 2. q. 1. ad arg.
 C A P. IV.
 Diem pro anno: diem (inquam) pro anno dedi tibi.] lib. 4. d. 20. par. 2. dub. 3.
 C A P. XVI.
 Pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa.] lib. 2. dist. 21. art. 2. q. 2. in opponendo, & lib. 3. d. 3. par. 2. dub. 3.
 C A P. XVIII.
 Filius non portabit iniquitatem patris: & pater non portabit iniquitatem filij.] li. 2. d. 30. art. 1. q. 2. ad arg.
 Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, &c.] lib. 3. dist. 31. art. 1. q. 3. ad arg.
 C A P. XXVIII.
 Tu plenus sapientia, & perfectus decore. In delicijs paradisi Dei fuisti.] lib. 2. d. 4. art. 1. q. 1. ad arg.
 Tu cherub extensus, & protegens.] lib. 2. d. 6. art. 1. q. 1. ad arg.
 C A P. XXXIX.
 Ecce ego ad te Pharaon, Rex Aegypti, draco magne, &c.] lib. 1. in Prologo paulo post initium.
 C A P. XLIV.
 Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israel, eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde, & incircumcisos carne, &c.] lib. 3. d. 29. art. vnico. q. 6. in fine.
 Sed & leuitæ, qui longe recesserunt a te in errore filiorum Israel, &c.] Et non appropinquabunt ad me, vt sacerdotio fungantur mihi.] lib. 3. d. 31. art. 1. q. 2. ad arg.

EX DANIELE PROPHETA
C A P. I.

Dedit autem Deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum.] lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 1. ad arg.
 C A P. IV.
 Et peccata tua elemosynis redime.] lib. 4. d. 15. p. 1. art. vnico. q. 3. in resol.
 C A P. VII.
 Aspiciebam, donec throni positi sunt; & antiquus dierum sedit &c.] lib. 1. in prologo circa initium. & lib. 4. d. 48. art. 1. q. 1. in opponendo.
 C A P. IX.
 Nunc egressus sum, vt docerem te, & intelligeres.] li. 2. d. 11. art. 2. q. 1. in fine.
 C A P. XII.
 Et multi de his, qui dormiunt in puluere terræ, cui gi- labunt.] lib. 4. d. 43. art. 1. q. 2. ad arg.

EX OSEA PROPHETA
C A P. I.

Vade, sime tibi vxorem fornicationum.] lib. 1. d. 47. art. vnico. q. 4. ad arg.
 C A P. VIII.
 Ipsi regnauerunt, & non ex me: principes extiterunt, & non cognoui.] lib. 2. d. 44. art. 2. q. 1. in resol. & ad arg.
 C A P. XIII.

EX IOELE PROPHETA
C A P. I.

Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra.] li. 4. d. 15. par. 2. art. 1. q. 2. in resol.

EX AMOS PROPHETA
C A P. I.

Super tribus sceleribus Tyri, & super quattuor non conuertam eum.] lib. 4. d. 14. par. 2. dub. 10.
 C A P. V.
 Cecidit, & non adiciet, vt resurgat virgo Israel.] lib. 3. d. 31. art. 1. q. 2. ad arg.

EX NAHVUM PROPHETA
C A P. I.

Non confurget duplex tribulatio.] lib. 4. dist. 15. p. 1. dub. 1.

EX HABACVC PROPHETA
C A P. II.

Væ, qui ædificat ciuitatem in sanguinibus.] lib. 3. d. 29. art. vnico. q. 6. ad arg. in fine.
 C A P. III.
 Cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.] lib. 1. in prologo, circa finem.

EX ZACHARIA PROPHETA
C A P. I.

Conuertimini ad me, & conuertar ad vos.] lib. 2. d. 28. art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 17. par. 1. art. 2. q. 3. in resol.

C A P. II.
 Curre, loquere ad puerum istum.] li. 2. d. 10. dub. 2.

EX LIBRO MACHABÆORVM
LIB. II. CAP. IX.

Orabat autem hic scelestus Dominum, a quo non esset misericordiam consecuturus.] lib. 4. dist. 14. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg.

A V C T O R I T A T E S
NOVI TESTAMENTI

EX EVANGELIO S. MATTHÆI
C A P. I.

IOSEPH autem vir eius, cum esset iustus, &c.] lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Et accepit coniugem suam, & non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum.] lib. 4. dist. 30. dub. 4.

C A P. II.
 Vidimus stellam eius in oriente. &c.] lib. 2. d. 14. p. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

C A P. III.
 Facite ergo fructum dignum penitentiae.] li. 4. d. 16. par. 1. dub. 6.

C A P. V.
 Quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ.] lib. 1. d. 9. dub. 9.

C A P. VI.
 Non enim veni soluere legem, sed adimplere.] li. 3. d. 1. dub. 1.

Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, &c.] lib. 3. d. 37. dub. 5.

Ego autem dico vobis, quia omnis, qui dimiserit vxorem, excepta fornicationis causa, &c.] li. 4. dist. 35. art. vnico. q. 3. ad arg. & q. 4. ad arg.
 Ego autem dico vobis: Non iurare omnino.] li. 3. d. 39. art. 2. q. 1. ad arg. per totum, & q. 2. ad arg.

Audistis, quia dictum est: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum.] lib. 3. d. 30. art. 1. q. 4. ad arg.
Estote perfecti, sicut & pater vester caelestis perfectus est.] lib. 3. d. 30. art. 1. q. 3. in resol.

C A P. VI.

Et ne nos inducas in tentationem.] lib. 2. d. 28. art. 2. q. 2. ad arg.
Nemo potest duobus dominis seruire.] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 1. in fine.

C A P. VII.

Et in qua mensura mensi fueritis, remetietur verbis.] lib. 4. d. 44. part. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
Nolite dare sanctum canibus.] lib. 4. d. 9. art. 2. q. 4. ad arg.

Non potest arbor bona malos fructus facere.] lib. 2. d. 34. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. VIII.

Si eijs nos hinc, mitte nos in gregem porcorum.] lib. 2. d. 10. dub. 1.

C A P. IX.

Vt autem sciatis: quia filius hominis habet potestatem dimittendi peccata.] li. 4. d. 5. art. 3. q. 2. ad arg.

C A P. X.

Et nolite timere eos, qui occidunt corpus.] lib. 3. d. 39. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. XI.

Tu es, qui venturus es, an alium expectamus?] lib. 3. d. 1. dub. 3.

Qui autem minor est in regno caelorum, maior est illo.] lib. 2. d. 29. art. 3. q. 2.

Omnes enim Prophetae & lex vsque ad Ioannem prophetauerunt.] lib. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg.

Neque patrem quis nouit nisi filius, & cui voluerit filius reuelare.] lib. 1. d. 21. art. 2. q. 2. ad arg.

Iugum enim meum suaue est, &c.] lib. 2. d. 28. art. 1. q. 3.

C A P. XII.

Qui non est mecum, contra me est.] lib. 1. d. 47. dub. 2.

Spiritus autem blasphemiae non remittetur.] li. 2. d. 43. art. 2. q. 2. ad arg.

Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddet rationem de eo in die iudicii.] lib. 2. d. 41. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 4. d. 17. par. 3. art. 2. q. 1. ad arg.

Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus &c.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 3. in resol.

Viri Niniuitae &c. Regina Austri &c. ideo ipsi iudices vestri erunt.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 1. in opponendo, & in resol.

C A P. XV.

Omne, quod in os intrat, in ventrem vadit; & in secessum emittitur.] lib. 2. d. 30. art. 3. q. 1. ad arg.

Non est bonum sumere panem filiorum, & dare canibus.] lib. 4. d. 9. art. 2. q. 4. ad arg.

C A P. XVI.

Quia caro & sanguis non reuelauit tibi.] lib. 3. d. 24. art. 2. q. 1. in resol.

Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in caelis.] lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 5. ad arg.

Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.] lib. 3. d. 35. art. vnico. q. 5. in resol.

C A P. XVII.

Quid tibi videtur Simon? Reges terrae a quibus accipiunt tributum vel censum, a filijs suis, an ab alienis?] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 1. ad arg.

C A P. XVIII.

Et Dominus eius tradidit eum torrensibus, quo ad vsque redderet ei vnuerfum debitum.] lib. 4. d. 22. art. 1. q. 2. ad arg.

C A P. XIX.

Itaque iam non duo sunt, sed vna caro.] lib. 1. d. 21.

par. 2. art. 2. q. 2. in resol. & ad arg.
Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet.] lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 1. ad arg.

Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.] lib. 3. d. 37. art. 1. quaest. 2. ad arg.

Si vis perfectus esse, vade, vende omnia, quae habes, & da pauperibus.] lib. 3. d. 30. art. 1. q. 3. in resol.

Sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

C A P. XX.

Acceperunt autem & ipsi singulos denarios.] lib. 4. d. 49. art. vnico. q. 6. ad arg.

Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?] lib. 4. d. 8. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

C A P. XXI.

Multi enim sunt vocati: pauci vero electi.] lib. 1. d. 40. art. 3. q. 2. ad arg.

Sed sunt sicuti angeli Dei in caelo.] lib. 4. d. 44. par. 1. dub. 2.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.] lib. 1. d. 17. par. 2. art. vnico. q. 4. in resol. & lib. 3. d. 27. dub. 3.

C A P. XXII.

Omnia ergo, quaecumque dixerint vobis, seruate, & facite.] li. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 2. ad arg.

C A P. XXIII.

Et tunc parebit signum filij hominis in caelo.] lib. 4. d. 48. art. 1. q. 4. ad arg.

Caelum, & terra transibunt, verba autem mea.] li. 4. d. 48. art. 2. q. 3. in resol.

De die autem illa, & hora nemo scit, neque angeli caelorum, nisi solus Pater.] lib. 3. d. 14. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 4. d. 48. art. 1. q. 4. ad arg.

C A P. XXV.

Vnicuique secundum propriam virtutem.] lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 3. ad arg.

Et statuet oues quidem a dextris suis, haedos autem a sinistris.] lib. 4. d. 21. par. 1. art. 3. q. 2. ad arg.

Esuriui, & non dedistis mihi manducare, &c.] lib. 4. d. 15. par. 2. dub. 3.

Ite maledicti in ignem aeternum.] lib. 4. d. 44. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. XXVI.

Cenantes autem eis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, &c.] lib. 4. d. 8. par. 1. art. 2. quaest. 3. ad arg. circa finem.

Amen dico tibi, quia in hac nocte, antequam gallus cantet, ter me negabis.] lib. 2. d. 4. art. 2. q. 2. ad arg.

Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu.] lib. 3. d. 17. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XXVIII. & VLT.

Data est mihi omnis potestas in caelo, & in terra.] li. 3. d. 14. dub. 4.

Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem saeculi.] lib. 4. d. 4. par. 1. dub. 2.

EX EVANGELIO S. MARCI
C A P. I.

Et praedicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum.] lib. 4. d. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

Et exclamauit, dicens: Quid nobis, & tibi Iesu Nazarene?] lib. 3. d. 23. art. 2. q. 3. ad arg.

C A P. II.

Tenentes traditiones seniorum &c. baptismata calicis, & vrceorum, & aramentorum, & lectorum.] li. 4. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in resol.

Non intelligitis, quia omne extrinsecus introiit in hominem, non potest eum coinquinare, &c.] li. 2. d. 30. art. 3. q. 1. ad arg.

C A P. III.

Videte homines, velut arbores ambulantes.] lib. 4. d. 15. par. 2. dub. 9.

C A P.

C A P. IX.
Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti.] lib. 3. d. 14. dub. 4.

C A P. XII.

Amen dico vobis, quoniam vidua haec paupercula plus omnibus misit, qui miserunt in gazophilatiu.] li. 2. d. 40. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 15. p. 2. dub. 6.

C A P. XIV.

Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.] lib. 4. d. 11. p. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

EX EVANGELIO S. LVCÆ
C A P. I.

Aue gratia plena.] lib. 3. d. 13. art. 1. q. 3. in resol.

Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.] lib. 3. d. 3. par. 1. dub. 2.

Quia non erit impossibile apud Deum omne verbum.] lib. 1. d. 42. art. 1. q. 3. ad arg.

Et beata, quae credidisti: quoniam perficientur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.] lib. 3. d. 25. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. III.

Tu es filius meus dilectus, in te coplacui mihi.] lib. 2. d. 10. art. 3. q. 2. in resol.

C A P. VI.

Perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister eius.] li. 3. d. 30. art. 1. q. 3. in resol.

C A P. VII.

Aestimo, quia is, cui plus donauit.] lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.

C A P. X.

Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, spernit eum qui me misit.] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 2. ad arg.

C A P. XI.

Porro si in digito Dei eijsio daemonia, &c.] lib. 1. d. 34. dub. 2.

Verumtamen quod superest, date eleemosynam: & ecce omnia munda sunt vobis.] li. 4. d. 15. par. 1. art. vnico. q. 3. in resol. & par. 2. art. 1. q. 4. ad arg.

C A P. XIV.

Exi in vias, & sepes, & compelle intrare, vt impleatur domus mea.] li. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 5. ad arg. & lib. 4. d. 44. par. 2. art. 1. q. 2. in opponendo, & ad arg.

Aut quae mulier habens drachmas decem, &c.] lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 7. in opponendo.

Ita dico vobis, gaudium erit coram angelis Dei super vno peccatore poenitentiam agente.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 2. in resol.

C A P. XVI.

Et ego vobis dico: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis.] lib. 4. d. 15. par. 2. dub. 6.

Vt refrigeret linguam meam: quia crucior in hac flamma.] lib. 4. d. 50. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Fili recordare, quia receperisti bona in vita tua.] lib. 3. d. 10. dub. 4.

Et in his omnibus inter nos & vos chaos magnum firmatum est.] lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

Habeo enim quinque fratres, & c. ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum.] lib. 4. d. 50. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XIX.

Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur, & abundabit.] lib. 2. d. 32. art. 3. q. 1. ad arg.

Et vt appropinquaret, videns ciuitatem, fleuit super illam, &c.] lib. 3. d. 17. art. 1. q. 3. ad arg.

Venit autem dies Azimorum: in qua necesse erat occidi Pascha.] lib. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1.

Vos autem non scio: sed qui maior est in vobis, &c.] lib. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat?] lib. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

lib. 2. d. 1. par. 2. artic. 2. q. 2. ad arg. in fine. & d. 11. ar. 1. q. 1. ad arg.
Apparuit autem illi angelus de caelo, confortans eum.] lib. 2. d. 11. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XXIII.

Hodie mecum eris in paradiso.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 6. ad arg.

C A P. XXIV. & VLT.

Nos autem sperabamus, quod ipse esset redempturus Israel.] lib. 3. d. 26. dub. 4.

EX EVANGELIO S. IOANNIS.
C A P. I.

Et Verbum caro factum est.] lib. 3. d. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 9. art. 1. q. 1. in resol.

Et vidimus gloriam eius, gloriam quasi, &c.] lib. 3. d. 13. art. 1. q. 3. in resol.

Plenum gratiae, & veritatis.] lib. 3. d. 1. dub. 1.

C A P. II.

Quid mihi & tibi est mulier? Nondum venit hora mea.] lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 3. in resol.

C A P. III.

Amen, ame dico tibi: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.] lib. 3. d. 10. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 4. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Et nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, filius hominis, qui est in caelo.] lib. 3. d. 13. art. 2. dub. 4.

Sic enim Deus dilexit mundum, vt filium suum vnigenitum daret.] lib. 3. d. 32. art. vnico. q. 5. ad arg.

Qui credit in eum, non iudicatur.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 3. in opponendo, & in resol.

Omnis enim, qui male agit, odit lucem.] lib. 1. in prologo Magistri. dub. 6.

Qui est de terra, de terra loquitur: qui de caelo venit, super omnes est.] lib. 3. d. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

Non enim ad mensuram dat Deus spiritum.] li. 1. d. 44. dub. 3. & lib. 3. d. 13. art. 1. q. 2. ad arg.

C A P. IV.

Spiritus est Deus, & eos, qui adorant eum, &c.] lib. 1. d. 10. art. 2. q. 3. in resol.

Quia iam non propter loquelam tua credimus, &c.] lib. 3. d. 24. art. 2. q. 3. ad arg.

C A P. V.

Pater meus vsque modo operatur, & ego operor.] lib. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 15. artic. 2. q. 3. ad arg.

Neque enim Pater iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit Filio.] lib. 4. d. 48. art. 1. q. 1.

Et in iudicium non venit, sed transit a morte in vitam.] lib. 4. d. 47. artic. 1. q. 3. in opponendo & in resol.

Sicut enim Pater habet vitam in semetipso, &c.] li. 1. d. 20. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. in prologo.

C A P. VI.

Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum.] lib. 2. d. 25. par. 2. artic. vnico. q. 5. ad arg. & lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 43. art. 1. q. 2. ad arg.

Nisi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem &c.] lib. 4. d. 12. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Caro non prodest quidquam.] lib. 4. d. 10. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Nonne ego vos duodecim elegi, & ex vobis vnus diabolus est?] lib. 1. d. 40. art. 3. q. 2. ad arg.

C A P. VII.

Nondum enim spiritus erat datus: quia Iesus nondum erat glorificatus.] lib. 2. d. 29. art. 3. q. 2. in resol. & lib. 4. d. 7. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P.

C A P. VIII.

Et nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora eius.] lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. ad argumen. Principium qui, & loquor vobis.] lib. 1. d. 29. dub. 5. Et qui misit me, mecum est: & non reliquit me solum. &c.] lib. 1. d. 32. dub. 5. Quia omnis, qui facit peccatum, seruus est peccati.] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 1. in resol. Abraam pater vester exultavit, vt videret diem meum, vidit, & gauisus est.] lib. 3. d. 11. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.

C A P. IX.

Scimus autem, quia Deus peccatores non audit.] li. 4. d. 45. art. 2. q. 2. in opponendo, & ad arg.

C A P. X.

Mercenarius autem & qui non est pastor, & c. vider luppum venientem, & dimittit oues, & fugit.] lib. 3. d. 27. art. 2. q. 2. in resol.

Quia ego pono animam meam, vt iterum sumam eam.] lib. 3. d. 21. dub. 1. & art. 1. q. 1. ad arg.

Potestatem habeo ponendi eam, & potestatem habeo iterum sumendi eam.] lib. 3. d. 16. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XI.

Lazarus amicus noster dormit, & vado vt a somno excitem eum.] lib. 4. d. 38. dub. 10.

Iesus autem infremuit spiritu, & turbavit semetipsum.] lib. 3. d. 15. art. 2. q. 2. & 3. in resol.

Sed cum esset pontifex anni illius prophetauit.] li. 4. d. 19. dub. 1.

C A P. XII.

Qui amat animam suam, perdet eam.] li. 2. d. 19. dub. 1. & lib. 3. d. 28. art. 1. q. 4. ad arg.

Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.] lib. 3. d. 20. art. 1. q. 5. in resol. & dist. 22. art. 1. q. 5. in resol.

C A P. XIII.

Ante diem festum paschae, sciens Iesus, & c.] lib. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1.

Et cena facta, cum diabolus iam misisset in cor, &c.] lib. 1. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 4.

Qui lotus est, non indiget nisi vt pedes lauet.] lib. 4. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in resol.

C A P. XIV.

Non credis, quia ego in Patre, & Pater in me est?] lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 6.

Verba quae ego loquor vobis, a me ipso non loquor: Pater autem in me manens ipse facit opera.] lib. 1. d. 32. dub. 5.

Venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam.] lib. 2. d. 1. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. XV.

Quia sine me nihil potestis facere.] lib. 2. dist. 28. art. 2. q. 3. in resol.

Maiorem hac dilectionem nemo habet, vt animam suam ponat & c.] lib. 1. dist. 17. par. 1. dub. 7.

Vos autem dixi amicos, quia omnia, quaecumque audiui a Patre meo, nota feci vobis.] lib. 2. d. 29. art. 2. q. 1. ad arg. in fine. & lib. 4. d. 48. art. 1. quaest. 4. ad arg.

C A P. XVI.

Quia princeps huius mundi iam iudicatus est.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 4. ad arg.

C A P. XVII.

Et ipsi non introierunt in praetorium, vt non contaminarentur.] lib. 4. d. 11. par. 2. dub. 3.

Regnum meum non est de hoc mundo.] li. 2. d. 1. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. XVIII.

Haec cum dixisset, insufflauit, & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum: quorum remisistis peccata, &c.] lib. 2. d. 17. art. 3. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 18. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 19. art. 3. q. 1. ad arg.

Quia vidisti me Thoma, credidisti, &c.] lib. 3. d. 23. dub. 1. in fine. & d. 24. art. 2. q. 1. in resol.

C A P. XIX.

Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, &c.] lib. 3. d. 1. dub. 1.

Quem Deus suscitauit, solutis doloribus inferni: iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 3. ad arg. & lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis.] lib. 2. d. 38. art. 2. q. 2. in fine.

Anania? cur tentauit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto? &c.] lib. 2. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.

Stephanus autem plenus gratia & fortitudine.] lib. 3. d. 13. art. 1. q. 3. in resol.

Quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex viuorum, & mortuorum.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 1. in opponendo, & in resol.

EX ACTIS APOSTOLORVM

C A P. I.

Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, &c.] lib. 3. d. 1. dub. 1.

Quem Deus suscitauit, solutis doloribus inferni: iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo.] lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 3. ad arg. & lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.

C A P. III.

At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis.] lib. 2. d. 38. art. 2. q. 2. in fine.

C A P. V.

Anania? cur tentauit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto? &c.] lib. 2. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.

C A P. VI.

Stephanus autem plenus gratia & fortitudine.] lib. 3. d. 13. art. 1. q. 3. in resol.

C A P. X.

Quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex viuorum, & mortuorum.] lib. 4. d. 47. art. 1. q. 1. in opponendo, & in resol.

C A P. XII.

Et ceciderunt catenae de manibus eius.] lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. post arg.

C A P. XV.

Fide purificans corda eorum.] lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 2. in resol.

C A P. XVII.

In ipso enim viuimus, mouemur, & sumus.] lib. 1. d. 36. art. 2. q. 1. ad arg.

Ipsi enim & genus sumus.] lib. 2. d. 17. artic. 1. q. 1. ad arg.

Qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem.] lib. 3. d. 11. art. 2. q. 1. ad arg.

Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Iustus autem ex fide uiuit.] lib. 3. dist. 23. dub. 2. & d. 27. art. 1. q. 3. ad arg.

Circumcisio quidem prodest, si legem obserues.] li. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1.

Ei autem, qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum.] lib. 2. d. 40. art. 2. q. 3. ad arg.

Qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.] lib. 3. d. 19. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 2. dub. 2.

Scientes, quoniam tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem, &c.] lib. 3. d. 26. art. 2. q. 2. in resol.

Quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris.] li. 1. dist. 14. dub. 6.

Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est.] lib. 3. in prologo. & d. 22. art. vnico. q. 5. ad arg. in fi.

Propterea sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, & per peccatum mors, &c.] li. 3. in prologo.

Sed non sicut delictum, ita & donum.] lib. 4. d. 4. p. 1. art. 1. q. 1. in resol.

Vbi autem abundauit delictum, superabundauit & gratia.] lib. 4. d. 14. p. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, &c.] lib. 3. d. 19. art. 1. q. 1. in resol.

Non ergo regnat peccatum in vestro mortali corpore.] li. 2.

lib. 2. d. 8. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 44. & vlt. art. 3. q. 1. in resol.

Gratia autem Dei vita aeterna.] lib. 3. d. 37. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.

C A P. VII.

Nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: Non concupisces.] lib. 3. d. 37. art. 1. q. 3. ad arg.

Occasione autem accepta peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam, &c.] lib. 2. d. 36. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 37. art. 1. q. 1. ad arg.

Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum.] lib. 3. d. 40. & vlt. art. vnico. q. 2. ad arg.

Non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, hoc facio, &c.] lib. 2. dist. 41. art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 3. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Video autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae, &c.] lib. 2. d. 32. art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 28. art. 1. q. 4. ad arg.

C A P. VIII.

Et de peccato damnauit peccatum in carne.] lib. 3. d. 3. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Corpus quidem mortuum est propter peccatum.] li. 2. d. 19. dub. 3.

Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore, &c.] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 10. art. 2. q. 2. ad arg.

Existimo enim quod non sunt condignae passionibus huius temporis ad futuram gloriam. &c.] lib. 2. dist. 27. art. 2. q. 3. ad arg.

Scimus autem, quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.] lib. 3. d. 31. artic. 1. q. 3. ad arg.

Nam quos praesciuit, & praedestinauit conformes fieri imaginis filij sui.] lib. 3. d. 10. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 11. art. 1. q. 1. in opponendo.

C A P. IX.

Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt, &c.] lib. 3. d. 29. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Si fuerit numerus filiorum Israel, &c.] reliquiae saluae fient.] lib. 1. d. 41. dub. 2.

C A P. X.

Finis enim legis Christus.] lib. 2. d. 38. art. 1. quaest. 2. ad arg.

Ergo fides ex auditu.] lib. 3. d. 23. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. XI.

O altitudo diuitiarum sapientiae, & scientiae Dei, &c.] lib. 4. d. 46. dub. 4.

Quoniam ex ipso, per ipsum, & in ipso sunt omnia.] lib. 1. d. 36. in dubijs literalibus per totum.

C A P. XII.

Non vosmetipsos defendentes: sed date locum irae.] lib. 3. d. 30. art. vnico. q. 5.

C A P. XIII.

Qui enim diligit proximum, legem impleuit.] lib. 3. d. 27. dub. 2. & d. 33. art. vnico. q. 1. ad arg. & d. 37. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 40. & vlt. art. vnico. q. vlt. ad arg.

C A P. XIV.

Omne autem, quod non est ex fide, peccatum est.] li. 3. d. 23. dub. 2. & lib. 4. d. 39. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XV.

Cum in Hispaniam proficisci caepero.] lib. 3. d. 24. art. 1. q. 1. ad arg. circa finem.

EX I. EPISTOLA

AD CORINTHIOS.

Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus.] lib. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg.

Alij quidem per spiritum datur sermo sapientiae, &c.] lib. 2. d. 36. art. 1. q. 4. ad arg. & dist. 35. art. 1. quaest. 1. in resol.

Et omnes in vno spiritu potati sumus.] lib. 1. dist. 4. dub. 5.

C A P. II.

Ita & quae Dei sunt, nemo nouit nisi spiritus Dei.] li. 3. d. 14. dub. 2.

C A P. III.

Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt.] lib. 1. d. 31. par. 2. art. 2. q. 2. in resol. & ad arg.

Si quis autem superaedificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, &c.] lib. 4. d. 21. par. 1. dub. 1. 2. & 3.

C A P. V.

Cum virtute Domini nostri Iesu Christi tradere huiusmodi hominem satanae in interitum carnis.] li. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

Expurgate vetus fermentum, vt fitis, &c.] lib. 3. d. 3. par. 1. dub. 4.

Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus.] li. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. VI.

Nescitis, quoniam angelos iudicabimus?] li. 4. d. 47. art. 1. q. 4. ad arg.

An nescitis, quoniam qui adharet meretrici, vnum corpus efficitur?] lib. 1. d. 31. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 39. dub. 1. & lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 2. ad arg. in fine.

C A P. VII.

Qui autem adharet Domino, vnus spiritus est.] lib. 3. d. 24. dub. 4. & d. 27. art. 1. q. 2. in fine.

Et non estis vestri? empti enim estis pretio magno.] lib. 4. d. 36. dub. 3.

C A P. VIII.

Si quis frater uxorem habet infidelem, & haec confertur habitare cum illo, &c.] lib. 4. d. 39. dub. 2. & art. 2. q. 1. ad arg.

Et sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem.] lib. 4. d. 39. art. 1. q. 1. ad arg.

Seruus vocatus es, non sit tibi cura, &c.] lib. 2. d. 44. & vlt. art. 3. q. 1. in resol.

Alligatus es uxori, noli quaerere solutionem.] lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 6. ad arg.

C A P. IX.

Praterit enim figura huius mundi.] lib. 4. d. 48. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.

C A P. X.

Simus, quia nihil est idolum in mundo.] lib. 3. d. 39. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.

C A P. XI.

Si nos vobis spiritualia seminauimus, magnum est, si nos carnalia vestra metamus?] lib. 4. d. 25. art. 1. q. 4. ad arg.

C A P. XII.

Et omnes eandem escam spiritualem manducauerunt, omnes eundem potum spiritualem biberunt.] li. 1. d. 14. dub. 5. & lib. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 3. ad arg.

Nemo, quod suum est, quaerit, sed quod alterius.] li. 3. d. 29. art. 1. q. 3. ad arg.

Sicut ergo manducatis, siue bibitis, vel aliud facitis: omnia in gloriam Dei facite.] lib. 2. d. 41. art. 1. q. 3. ad arg.

C A P. XIII.

Vir quidem non debet velare caput suum, quoniam imago, & gloria Dei est.] lib. 2. d. 16. artic. 2. q. 2. ad arg. in fine.

C A P. XIV.

Ideo inter vos multi infirmi, & imbecilles, & dormiunt multi.] lib. 4. d. 11. p. 2. dub. 3.

C A P. XV.

Qui enim manducat, & bibit indigne, &c.] lib. 4. d. 9. dub. 5.

C A P. XVI.

Et nemo potest dicere Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto.] lib. 1. d. 46. dub. 8.

C A P. XVII.

Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus.] lib. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. XVIII.

Alij quidem per spiritum datur sermo sapientiae, &c.] lib. 2. d. 36. art. 1. q. 4. ad arg. & dist. 35. art. 1. quaest. 1. in resol.

C A P. XIX.

Et omnes in vno spiritu potati sumus.] lib. 1. dist. 4. dub. 5.

C A P. XX.

Et nemo potest dicere Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto.] lib. 1. d. 46. dub. 8.

C A P. XXI.

Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus.] lib. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. XXII.

Alij quidem per spiritum datur sermo sapientiae, &c.] lib. 2. d. 36. art. 1. q. 4. ad arg. & dist. 35. art. 1. quaest. 1. in resol.

C A P. XXIII.

Et omnes in vno spiritu potati sumus.] lib. 1. dist. 4. dub. 5.

C A P. XXIV.

Et nemo potest dicere Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto.] lib. 1. d. 46. dub. 8.

C A P. XXV.

Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus.] lib. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. XXVI.

Alij quidem per spiritum datur sermo sapientiae, &c.] lib. 2. d. 36. art. 1. q. 4. ad arg. & dist. 35. art. 1. quaest. 1. in resol.

C A P. XXVII.

Et omnes in vno spiritu potati sumus.] lib. 1. dist. 4. dub. 5.

C A P. XXVIII.

Et nemo potest dicere Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto.] lib. 1. d. 46. dub. 8.

C A P. XXIX.

Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus.] lib. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg.

C A P. XXX.

Alij quidem per spiritum datur sermo sapientiae, &c.] lib. 2. d. 36. art. 1. q. 4. ad arg. & dist. 35. art. 1. quaest. 1. in resol.

C A P. XXXI.

Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.] li. 3. dist. 34. par. 1. artic. 1. quæst. 3. ad arg.

C A P. XIII.

Et si habuero omnem fidem, ita vt montes trāseram, &c.] li. 3. d. 25. dub. 4.

Et si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, &c.] li. 1. d. 17. par. 1. dub. 7.

Charitas patiens est, benigna est, &c.] li. 3. d. 27. ar. 1. q. 1. ad arg.

Non querit quæ sua sunt.] li. 1. d. 1. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. & dist. 27. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 29. ar. 1. q. 3. ad arg.

Sive prophetiæ euacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur.] li. 3. d. 31. ar. 2. q. 3. ad arg. & d. 33. ar. vnico. q. 6. ad arg. in fine.

Cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur, quod ex parte est.] li. 2. d. 4. art. 3. q. 2. ad arg. & li. 3. d. 16. dub. 4. & d. 31. ar. 3. q. 1. ad arg.

Videmus nunc per speculum in ænigmate.] li. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 3. in respon. ad arg.

Maiores autem horum est charitas.] li. 3. d. 36. ar. vnico. q. 5. ad arg.

C A P. XIV.

Si quis autem ignorat, ignorabitur.] li. 2. d. 32. art. 3. q. 1. ad arg. & d. 39. ar. vnico. q. 3. ad arg. in fine.

C A P. XV.

Sed abundantius illis omnibus laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mecum.] li. 3. d. 26. art. 2. q. 2. in fine.

Cum euacuauerit omnem principatum, & potestatem, & virtutem.] li. 2. d. 9. ar. vnico. q. 6. in resol.

Seminatur in corruptione, surget in incorruptione, &c.] li. 4. d. 49. par. 2. art. 2. q. 1. in resol.

Quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt.] li. 4. d. 43. art. 1. q. 1. ad arg.

Virtus vero peccati lex.] li. 3. dist. 40. ar. vnico. q. 2. in opponendo.

EX II. EPISTOLA AD CORINTHIOS.

C A P. I.

Nam gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ.] li. 2. d. 39. ar. 1. q. 1. ad arg. in fine.

C A P. III.

Littera enim occidit, spiritus autem viuificat.] li. 3. d. 40. ar. vnico. q. 2. in opponendo, & ad arg. in fine.

C A P. IV.

In quibus Deus huius sæculi excæcauit mentes infidelium.] li. 3. d. 19. ar. 1. q. 3. ad arg.

Sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur, interior tamen, &c.] li. 2. d. 24. par. 2. dub. 3.

C A P. V.

Et quod nolumus expoliari, sed superuerti.] li. 2. d. 18. ar. 2. q. 2. in resol. & li. 3. d. 17. dub. 2.

Omnem enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, &c.] li. 4. d. 47. ar. 1. q. 3. in resol.

Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi.] li. 3. d. 19. ar. 2. q. 2. ad arg.

C A P. XII.

Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed patres filijs.] li. 3. d. 29. ar. 1. q. 4. ad arg.

EX EPISTOLA AD GALATAS.

C A P. III.

Omnem enim vos vnum estis in Christo Iesu.] li. 4. d. 24. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. V.

At ubi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, &c.] li. 3. d. 1. dub. 3. & d. 2. art. 2. q. 3. ad arg. in fine. & distinct. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Et dicitur in fine.] li. 3. d. 1. dub. 3. & d. 2. art. 2. q. 3. ad arg. in fine. & distinct. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Dies obseruatis, & menses, & tempora, & annos.] li. 4. d. 32. art. 4. q. 1. ad arg.

C A P. V.

Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, &c.] li. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1.

Caro concupiscit aduersus spiritum, &c.] li. 2. d. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 20. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fi. & d. 32. art. 2. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 28. ar. 1. q. 4. ad arg. & li. 4. d. 43. ar. 1. q. 1. ad arg.

Manifesta autem sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio, &c.] li. 2. d. 21. art. 2. q. 2. ad arg.

C A P. VI. & VII.

Per quem mihi mundus crucifixus est, &c.] li. 3. d. 25. ar. vnico. q. 5. in resol.

EX EPISTOLA AD EPHESIOS.

C A P. I.

Quod proposuit in eo in dispensatione plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo, &c.] li. 3. d. 1. dub. 1.

C A P. II.

Et eramus natura filij iræ.] li. 2. d. 18. artic. 2. q. 3. ad arg.

Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, &c.] li. 3. in Prologo, in primis verbis.

C A P. III.

Vt possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, &c.] li. 1. d. 37. p. 1. art. 3. q. 2. in resol.

Ei autem, qui potens est, omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus, &c.] li. 1. d. 42. art. 1. q. 3.

C A P. IV.

Ipse est, & qui ascendit supra omnes celos, vt imple-ret omnia.] li. 3. d. 13. ar. 1. q. 3. in resol.

Donec occurramus omnes in vnitatem fidei, &c. in virum perfectum.] li. 4. d. 44. par. 1. dub. 2.

Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem, &c.] li. 3. d. 39. ar. 1. q. 2. ad arg.

C A P. V.

Redimentes tempus, quoniam dies mali sunt.] li. 3. d. 15. dub. 5.

Mulieres viris suis subiectæ sint.] li. 4. d. 32. dub. 1. Quoniam vir caput est mulieris.] li. 2. dist. 44. & vlt. art. 2. q. 2. ad arg.

Nemo enim vmquam carnem suam odio habuit.] li. 2. d. 1. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 20. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fine.

Sacramentum hoc magnum est, &c.] li. 4. d. 26. art. 2. q. 1. ad arg.

C A P. VI.

Quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, &c.] li. 3. d. 19. ar. 1. q. 3. ad arg.

Quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, &c.] li. 3. d. 19. ar. 1. q. 3. ad arg.

EX EPISTOLA AD PHILIPPENSES.

C A P. I.

Desiderium habens dissolui, & esse cum Christo.] li. 3. d. 17. dub. 2. & d. 27. art. 2. q. 2. in resol.

C A P. II.

Sed in humilitate, superiores sibi inuicē arbitantes.] li. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Sed semetipsum exinanuit, formam serui accipiens.] li. 3. d. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Et habitu inuentus vt homo.] li. 3. d. 6. ar. 1. q. 3. ad arg.

Humiliauit semetipsum factus obediens, &c.] li. 3. d. 20. ar. 1. q. 3. in resol.

Et donauit illi nomen, quod est super omne nomē.] li. 1. d. 44. dub. 3. & li. 3. d. 14. ar. 3. q. 3. ad arg.

Deus est enim, qui operatur in vobis, & velle, & perficere pro bona voluntate.] li. 2. dist. 28. ar. 1. q. 1. ad arg.

Deus est enim, qui operatur in vobis, & velle, & perficere pro bona voluntate.] li. 2. dist. 28. ar. 1. q. 1. ad arg.

C A P. III.

Sequor autem, si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum.] li. 3. d. 14. ar. 1. q. 2. ad vlt.

EX EPIST. AD COLOSSENSES.

C A P. I.

Qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij dilectionis suæ.] li. 1. d. 5. dub. 8.

Quia in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare.] li. 3. in Prologo.

C A P. II.

Quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter.] li. 1. d. 37. par. 1. art. 3. q. 2. in resol. & li. 3. dist. 1. dub. 1. & d. 14. ar. 1. q. 2. ad arg.

Donans vobis omnia delicta, delens quod aduersum vos erat, chirographum decreti.] li. 3. d. 19. ar. 1. q. 2. in resol. & ad arg.

C A P. III.

Et induentes nouum, cum, qui renouatur in agnitionem, &c.] li. 3. d. 29. ar. 1. q. 5. ad arg.

Omne, quodcumque facitis in verbo, aut in opere, &c.] li. 2. d. 41. ar. 1. q. 3. ad arg.

Filij obedite parentibus per omnia.] li. 2. d. 44. & vlt. ar. 3. q. 2. ad arg. & li. 4. dist. 29. artic. vnico. q. 3. ad argumenta.

EX I. EPIST. AD THESSAL.

C A P. IV.

Hæc est enim voluntas Dei sanctificatio vestra.] li. 1. d. 45. ar. 3. q. 1. in resol.

Nolumus vos ignorare de dormientibus, &c.] li. 4. dist. 8. dub. 10.

C A P. V. & VLT.

Sine intermissione orate.] li. 4. d. 32. dub. 5.

Vt integer spiritus vester, & anima, & corpus sine querela, &c.] li. 1. d. 10. ar. 2. q. 3. in resol.

EX II. EPISTOLA.

C A P. II.

Cuius est aduentus secundum operationem satanæ in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus.] li. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

Cuius est aduentus secundum operationem satanæ in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus.] li. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

EX I. EPIST. AD TIMOTHEVM.

C A P. I.

Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta.] li. 2. dist. 38. dub. 2. & li. 3. d. 27. dub. 1. & 3. in fine.

Sciens hoc, quia lex iusto non est posita.] li. 3. d. 1. dub. 3.

Soli Deo honor & gloria, &c.] li. 1. d. 21. dub. 1.

C A P. II.

Qui omne homines vult saluos fieri.] li. 1. d. 46. ar. 1. q. 1. & li. 3. d. 31. dub. 3.

Et Adam non est seductus, mulier autem seducta in præuaricatione fuit.] li. 2. d. 22. art. 2. q. 1. ad argumenta.

C A P. IV.

Noli negligere gratiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterij.] li. 4. d. 25. ar. 1. q. 1. ad arg.

C A P. V.

Quia primam fidem irritam fecerunt.] li. 3. dist. 23. dub. 2.

C A P. VI.

Qui solus habet immortalitatem, & lucem habitat inaccessibilem.] li. 1. d. 8. par. 1. dub. 8. & li. 2. d. 19. ar. 1. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 14. ar. 1. q. 3. ad arg.

Deuitans phantasmas vocum nauitates, &c.] li. 1. d. 26. dub. 1.

EX II. EPISTOLA.

C A P. I.

Nam & qui certat in agone, non coronabitur, nisi legitime certauerit.] li. 2. d. 23. dub. 1.

Laboratem agricolam oportet primum de fructibus accipere.] li. 2. d. 36. ar. 2. q. 1. ad arg.

Ad nihil enim vtile est, nisi ad subuersionem audientium.] li. 1. d. 21. dub. 3.

C A P. III.

Hoc autem scito, quia in nouissimis diebus instabunt tempora periculosa, &c.] li. 3. d. 19. ar. 1. q. 3. ad argumenta.

EX EPISTOLA AD TITVM.

C A P. II.

Expectantes beatam spem, & aduentum, &c.] li. 3. d. 26. ar. 1. q. 1. in resol.

C A P. III.

Sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit.] li. 3. in Prologo.

Per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, &c.] li. 4. d. 4. par. 1. ar. 1. q. 1. in resol.

EX EPIST. AD PHILEMONEM.

C A P. I.

Ita frater, ego te fruar in Domino.] li. 1. d. 1. dub. 9.

EX EPIST. AD HEBRÆOS.

C A P. I.

Ipsi peribunt, tu autem permanes.] li. 4. d. 48. ar. 2. q. 1. ad arg.

Nonne omnes sunt administratorij spiritus, missi propter eos, &c.] li. 2. d. 10. ar. 1. q. 2. ad arg.

C A P. II.

Vnde debuit per omnia fratribus assimilari.] li. 3. d. 3. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg. & d. 12. ar. 3. q. 2. ad arg.

C A P. IV.

Viuis est enim sermo Dei & efficax.] li. 2. d. 8. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.

C A P. V.

Didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam.] li. 3. d. 4. ar. 3. q. 2. ad arg.

C A P. VI.

Non rursus iacentes fundamentum penitentiae ab operibus mortuis, &c.] li. 4. d. 22. ar. 3. q. 1. ad arg.

Impossibile enim est eos, qui semel sunt illuminati, &c. rursus renouari ad penitentiam.] li. 4. d. 14. par. 2. artic. 1. q. 2. ad arg.

C A P. VII.

Christus autem, eo quod maneat in æternum: sempiternum habet sacerdotium.] li. 3. d. 22. ar. vnico. q. 1. ad arg.

C A P. X.

Horrendum est incidere in manus Dei viuentis.] li. 4. d. 20. par. 1. dub. 5.

C A P. XI.

Est autem fides sperandarum substantiarum argumentum non apparentium.] li. 3. d. 23. ar. 1. q. 5. & d. 31. ar. 2. q. 1. ad arg.

Credere enim oportet a cedentem ad Deum, quia est, & inquirentibus se remunerator sit.] li. 3. d. 25. ar. 1. q. 2. ad arg.

Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiæ, &c.] li. 3. d. 26. ar. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos.] li. 4. d. 38. dub. 10.

Echi omnes testimonio fidei probati non acceperunt repromissionem, &c.] li. 4. d. 21. p. 1. art. 3. q. 2. ad arg.

C A P. XII.

Aspiciens in auctorem fidei, & consummatorem Iesum.] li. 4. d. 21. p. 1. art. 3. q. 2. ad arg.

Aspiciens in auctorem fidei, & consummatorem Iesum.] li. 4. d. 21. p. 1. art. 3. q. 2. ad arg.

Index Tertius.

sum.] lib. 3. dist. 11. artic. 1. q. 2. in resol.
Non enim inuenit penitentiae locum, quamquam cum lacrymis inquisisset eam.] lib. 4. d. 14. par. 2. artic. 1. q. 3. ad arg.

EX EPIST. B. IACOBI.

CAP. I.

Vnusquisque vero tentatur a concupiscentia sua abstractus, & illectus.] lib. 2. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.
Omne datum optimum, & omne donum perfectum defersum est.] lib. 3. d. 33. art. vnico. q. 5. ad arg.
Apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.] lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 9.

CAP. II.

Quicumque autem totam legem seruauerit, offendat autem in vno, factus est omnium reus.] lib. 3. d. 36. art. vnico. q. 4. ad arg.

Sic loquimini, & sic facite, sicut per legem libertatis incipientes iudicari.] li. 4. d. 48. ar. 1. q. 4. ad arg.
Superexaltat autem misericordia iudicium.] lib. 4. d. 44. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Sic & fides si non habeat opera, mortua est in semetipsa.] lib. 3. d. 23. dub. 2. & art. 2. q. 1. ad arg. & d. 24. art. 2. q. 2. ad arg.

Bene facis: etiam demones credunt, & contremiscunt.] lib. 2. d. 7. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 23. art. 2. q. 3. ad arg.

CAP. V.

Ante omnia autem fratres mei nolite iurare.] lib. 3. d. 39. art. 2. q. 1. ad arg. per totum.

Confitemini ergo alterutrum peccata vestra.] lib. 4. d. 17. par. 3. art. 1. q. 1. ad arg.

EX I. EPIST. B. PETRI.

CAP. I.

In quem desiderant angeli prospicere.] lib. 3. d. 26. dub. 5.

CAP. II.

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, &c.] lib. 4. d. 24. par. 1. dub. 3.

Quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, &c.] lib. 3. d. 11. art. 1. q. 2. in resol. & dist. 19. art. 1. q. 1. in resol.

CAP. III.

Quia & Christus semel pro peccatis nostris mortuus est.] lib. 3. in Prologo.

CAP. IV.

Vnusquisque sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes.] lib. 2. d. 32. dub. 6. in fine.

EX EPISTOLA II.

CAP. I.

Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, &c.] lib. 2. d. 6. art. 1. q. 2. ad arg.

EX I. EPIST. B. IOANNIS.

CAP. I.

Quod fuit ab initio, quod audiuiimus, &c.] lib. 3. in Prologo.

Si dixerimus, quia peccatum non habemus, &c.] lib. 3. d. 3. par. 1. dub. 5.

CAP. II.

Qui diligit fratrem suum, in lumine manet.] lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 3.

CAP. III.

Quoniam ab initio diabolus peccat.] lib. 2. distin. 3.

par. 2. artic. 1. quaest. 2. ad arg.
In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus, &c.] lib. 3. d. 30. art. 1. q. 2. ad arg.
Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, &c.] lib. 1. d. 6. art. 1. q. 1. in resol.

CAP. IV.

In hoc apparuit perfecta charitas Dei in nobis: quoniam filium suum vnigenitum misit Deus in mundum.] li. 3. in Prologo.

Deum nemo vidit vnquam.] lib. 3. dist. 14. art. 1. q. 3. ad arg.

Quoniam de spiritu suo dedit nobis.] lib. 1. dist. 17. p. 2. dub. 4.

Perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor poenam habet.] lib. 3. d. 15. dub. 3. & d. 30. art. 1. q. 3. in resol. & d. 34. par. 1. dub. 3. & par. 2. art. 2. q. 2. in resol.

CAP. V.

Quoniam sunt tres qui testimonium dant in caelo, &c. spiritus, aqua, & sanguis.] lib. 3. d. 40. & vlt. dub. 3. post med.

Et mandata eius grauiora non sunt.] lib. 3. d. 40. & vlt. art. vnico. q. 3. ad arg.

Est peccatum ad mortem, non pro illo dico, ut roget quis.] lib. 2. d. 43. dub. 1.

EX EPIST. IVDÆ APOST.

CAP. I.

Cum Michael archangelus, &c. non est ausus iudicium inferre blasphemiae.] lib. 4. dist. 18. par. 2. art. vnico. q. 2. ad arg. in fine.

EX APOCALYPSI B. IOANNIS.

CAP. I.

Loquens per angelum suum seruo suo Ioanni.] li. 2. d. 10. art. 3. q. 2. in resol.

Ego sum alpha, & omega.] li. 1. d. 29. ar. 1. q. 1. in fine.

CAP. III.

Tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.] lib. 1. d. 40. art. 2. q. 2. ad arg.

CAP. VI.

Et dictum est illis, ut requiescerent adhuc modicum tempus, donec compleantur conferui, &c.] lib. 3. d. 1. dub. 1. & d. 26. dub. 5.

CAP. XII.

Mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius.] lib. 2. d. 14. par. 2. dub. 4.

Quia proiectus est accusator fratrum vestrorum.] li. 2. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg.

CAP. XIII.

Et faciet omnes pusillos, & magnos, & diuites, &c. habere characterem in dextra manu.] lib. 2. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg. & lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.

CAP. XIV.

A modo iam dicit spiritus, ut requiescant a laboribus suis.] lib. 4. d. 20. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.

CAP. XVIII.

Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit, tantum date illi tormentum & luctum.] li. 4. d. 46. art. 1. q. 2. in opponendo, & ad arg.

CAP. XIX.

Et cecidi ante pedes, ut adorarem eum.] lib. 3. d. 9. art. 1. q. 5.

CAP. XXI. & VLT.

Et ostendit mihi fluium aquae vitae, splendidum tamquam crystallum.] lib. 1. in Prologo.

Si quis apposuerit ad haec, apponet Deus super illum plagas.] lib. 1. super Prologum Magistri dub. 2.

INDEX

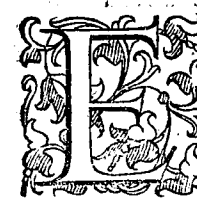
INDEX QVARTVS FAMOSIORVM ARISTOTELIS

Propositionum limitationes, decisionesve continens.

EX RATIONALI FACVLTA TE.

Ex Isagogis Porphyrij.

ECCIDENS est, quod adest, & abest praeter subiecti corruptionem. Vide lib. 1. d. 30. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 33. art. 1. q. 1. ad arg.
Accidentia circa subiectum transmutabilia sunt. Ex eodem Porphyrio, loco allegato. Vide lib. 2. d. 41. art. 1. q. 2. ad arg.

Vniuersalius quo aliquid est, eo simplicius est. Ex Porphy. ca. de specie. ibi: Participacione enim speciei plures homines sunt vnus homo. & ex 1. phys. 3. & 4. Vide lib. 2. d. 18. art. 1. q. 3. ad arg.

Sortes senex differt a seipso puero. Ex praedicabilibus Porphyrij. cap. de Differentia. Lib. 1. dist. 31. par. 1. dub. 2.

De quocumque praedicatur subiectum, & propria passio praedicatur. Ex Porphyrij Isagogis cap. de Proprio. & ex 1. Poster. Vide lib. 1. d. 5. artic. 1. q. 1. ad arg.

Facere commune esse in hoc, non est ratio communicandi, sed appropriandi, & indiuiduandi. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 2. ad arg. Elice ex Isagogis Porphy. cap. de Differentia.

EX LIB. PRÆDICAMENTORVM.

Quod denominatiue praedicatur, per modum accidentis praedicatur. Ex Antepredicamentis c. de Denominatiuis. Vide lib. 3. d. 6. art. 1. q. 3. ad arg.

De quocumque praedicatur inferius, de eodem praedicatur & superius. Lib. 3. dist. 11. art. 2. q. 1. ad arg.

Quando alterum de altero praedicatur, quidquid praedicatur de praedicato &c. & ex Porphy. cap. de Specie paulo ante finem. Vide lib. 2. d. 34. art. 1. q. 1. ad arg.

Substantia non suscipit magis, & minus. Ex Praedicamentis, cap. de Substantia. li. 2. d. 3. par. 1. dub. 2. Destructo priori, destruitur & posterius. Ex Praedicamentis cap. de Substantia, iuxta illud: Destructis primis substantijs, impossibile est aliquid aliorum remanere. li. 3. d. 2. ar. 1. q. 2. ad arg.

Ab eo quod res est, vel non est, oratio dicitur vera, vel falsa. Ex Praedicamentis. cap. de Substantia, in fine, & ex Postpraedicam. cap. de Priori, in fine. Vide lib. 1. d. 46. art. vnico. q. 4. ad arg. & lib. 2. d. 37. art. 2. q. 3. in resol.

Multiplicato inferiori, multiplicatur & superius. Li. 2. d. 42. ar. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 4. ad arg.

Multiplicato vno correlatiuorum, multiplicatur & reliquum. Vide Lib. 1. dist. 35. artic. vnico. quaest. 4.

in fine. lib. 3. dist. 8. artic. 2. quaest. 2. ad arg.
Multiplicato vno oppositorum, multiplicatur & reliquum. Vel quot modis dicitur vnum oppositorum, tot & reliquum dicitur. Ex Postpraedicamentis. cap. de Oppositis: sed clarius ex 3. Metaphys. 4. contrariorum eadem est disciplina. Vid. li. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 42. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 34. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

Relatiua ad conuertentiam dicuntur. Ex Praedicamentis. cap. de Relatiuis. lib. 1. d. 26. dub. 6.

Relatiue opposita non possunt esse circa idem. Ex Postpraedicamentis. c. de Oppositis. Vide lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Potissima oppositio est oppositio contradictoria, siue quae inter affirmationem, & negationem est. Ex Postpraedicamentis. cap. de Oppositis. Vide lib. 1. d. 5. art. 1. q. 1. ad arg.

Cuius est dispositio, eius est habitus, vel: habitus, & dispositio in eadem potentia fieri habent, & lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 3. Vide li. 2. d. 24. p. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 6. p. 1. art. vnico. q. 3. ad arg.

Virtus & vitium sunt contraria. lib. 2. d. 34. art. 2. q. 3. ad arg.

Opposita non se compatiuntur in eodem. Vide lib. 2. d. 3. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.

Opposita nata sunt fieri circa idem. Ex Postpraedicamentis. cap. de Oppositis. Vide lib. 2. d. 7. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. & par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 41. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonum & malum non sunt in genere, sed ipsa sunt genera. lib. 2. d. 41. art. 1. q. 1. in opponendo.

Prius est, a quo non conuertitur subsistendi consequentia. Vel: Prius potest esse sine posteriori. Vel: Quo communius aliquid est, eo prius est. Ex Postpraedicamentis. cap. de Priori. Vide lib. 1. d. 12. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 26. art. 2. q. 3. ad arg.

EX LIBRO SEX PRINCIPIORVM GILBERTI PORRETANI.

Forma est compositioni contingens, in simplici, ac inuariabili essentia consistens. Tract. 1. cap. 1. in primis verbis. Vide lib. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg.

Passio est effectus, illatioque actionis, &c. Ex eodem lib. allegato Tract. 2. cap. 2. iuxta sectionem antiquam in primis verbis. Vide lib. 3. dist. 18. art. 1. q. 3. ad arg.

Magis, & minus non diuersificant speciem. Ex eodem Gilberto vbi supra Tract. 3. & ex 2. de Gener. 37. Vide lib. 2. d. 9. ar. vnico. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 9. ar. 2. q. 4. ad arg. in fi.

EX LIB. PERIHERMENIAS.

Omne quod est, dum est, necesse est esse. Ex 1. Perihermen.

rihermen. cap. vlt. Vide li. i. d. 3. art. 2. q. 1. ad arg.
Verum supponit congruum. Ex eodem. i. li. Perher.
cap. 1. 2. & 3. Vide lib. i. d. 4. art. 1. q. 3. ad arg.
Esse ordinatum præsupponit esse. Ex 2. Perhermen.
in prin. Est, tertium adiacens præsupponit, est, se-
cundum adiacens. Vide lib. 2. d. 34. artic. 2. quæst. 3.
ad arg.
Negatio cum constantia subiecti æquipollet termino
priuatio. Ex eod. 2. Perher. Vide li. i. d. 13. artic.
vnico. q. 4. ad arg.

EX LIBRO PRIORVM.

Ex maiori de necessario, & minori de inesse, sequi-
tur conclusio de necessario. Ex 1. Priorum. 1. iux-
ta sectionem Auer. & Tract. 3. cap. 2. iuxta sectio-
nem antiquam Latinorum. Vide lib. i. d. 38. art. 2.
q. 1. ad arg.
Contingens non est causa necessarij. Elice ex eodem
loco. 1. Priorum. Vide lib. 3. d. 11. art. 1. q. 3. ad arg.
Ducere, siue multiplicare inconueniens, non est solu-
uere. Vide lib. i. d. 6. dub. 3.

EX LIBRO POSTERIORVM.

Omnis scientia est, vel per inuentionem, vel per ac-
quisitionem. Elicitur ex 1. Poster. 1. Vide lib. 2. d.
7. par. 2. dub. 1.
Quidquid scitur, est verum. Ex 1. Poster. 10. Vera
quidem igitur &c. Vide li. i. d. 39. art. 2. q. 2. ad arg.
Idem dico primum, & principium. Ex 1. Poster. 13.
Vide li. i. d. 28. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 29. art. 1. q. 1. ad
arg. Idem intellige de principio, & initio.
Propter quod vnum quodque, & illud magis. Ex 1.
Poster. 15. Vide li. i. d. 1. 2. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3.
32. art. vnico. q. 5. ad arg.
Quod prædicatur per se de aliquo, semper inest illi.
Ex 1. Poster. cap. de Per se. Vide li. i. d. 30. art. 1. q. 2.
ad arg. in fine.
Scientia est necessariorum, & immutabilium. Ex 1.
Poster. & 6. Metaphy. Vide lib. i. d. 39. art. 1. q. 2. ad
arg.
Deficiente sensu, deficit scientia illius sensus. Ex 1. Po-
ster. cap. de Ignorantia puræ negationis. in primis
verbis. Vide lib. 2. d. 39. art. 1. q. 2. in resol.

EX LIBRO TOPICORVM.

Motis nobis, mouentur ea, quæ sunt in nobis. Item,
corruptis nobis, corrumpuntur ea, quæ sunt in
nobis. Ex 2. Topic. c. 3. Vide lib. i. d. 5. art. 2. q. 1. in
opponendo. & d. 37. p. 2. art. 1. q. 2. ad arg.
Plura scire contingit, intelligere autem vnum solum.
Ex 2. Topic. cap. 4. in declaratione loci. 33. Vide li.
3. d. 14. art. 2. q. 2. in resol. & lib. 4. d. 43. artic. 3. q. 3.
ad arg.
Nihil est in genere, quod non fit in aliqua eius spe-
cie. Ex 2. Topic. Vide lib. 2. d. 12. art. 1. q. 3. ad arg.
Cuius finis bonus est, ipsum quoque bonum est. li. i.
d. 1. art. 1. q. 3. ad arg.
Contraria contrarijs curantur, lib. 3. d. 15. art. 1. q. 1.
ad arg.
Contrariorum contrariæ sunt causæ. lib. 2. d. 1. par. 1.
art. 2. q. 1. ad arg. & d. 34. art. 1. q. 1. ad arg.
Cuius vsus bonus est, ipsum quoque bonum est. li. i.
d. 1. art. 1. q. 1. in resol. & q. 2. in fine resol. & dist. 46.
art. 1. q. 3. ad arg. Et vice versa, cuius vsus malus est,
ipsum quoque malum. lib. 2. d. 44. & vlt. art. 1. q. 2.
ad arg.
Cuius causa bona est, ipsum quoque bonum. lib. 2. d.
34. art. 1. q. 1. ad arg. Item, si causa mala, & effectus
malus. lib. i. d. 48. dub. 3.
Formæ intenduntur per accessum ad terminum, & per
impermixtionem cum contrario. Ex 3. Topicot.

cap. 4. iuxta illud: Albius est, quod est nigro imper-
mixtius. Vide lib. i. d. 17. par. 2. art. 1. q. 2. in resol.
Magis & minus dicuntur per maiorem, & minorem
mixtionem cum suo contrario, siue accessum ad
terminum. Ex 2. Topic. loco proxime allegato. Vi-
de lib. 2. dist. 3. part. 1. dub. 2. & d. 34. artic. 2. q. 1. ad
arg.
Summum dicitur per impermixtionem cum contra-
rio. Ex Topic. lib. & cap. nuper allegatis. Vide lib. 2.
d. 34. dub. 3.
Si oppositum in opposito, & propositum in propo-
sito. Vel: Si oppositum est causa oppositi, & pro-
positum propositi. Vel: In contrarijs sequitur con-
sequentia in ipso. Ex 4. Topic. tract. 2. in fi. Vide li. i.
d. 40. art. 4. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 11. art. 2. q. 3. ad arg.
& d. 33. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 28. art. 1. q. 3. ad
arg. & lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
Quod potest in maius, potest in minus. Locus topi-
cus a maiori ad minus. Vide lib. 2. d. 8. par. 1. art. 2. q.
1. ad arg. & d. 21. art. 3. q. 1. ad arg. & d. 27. art. 2. q. 1.
ad arg. & lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 4. ad arg.
Sicut simpliciter ad simpliciter, ita magis ad magis, &
maxime ad maxime. li. 2. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
Deus & studiosus possunt praua agere. Ex 4. Topic. in
declaratione loci. 64. Vide li. 2. d. 44. & vlt. art. 1. q. 1.
ad arg.
Si optimum in vno genere melius est optimo in alio
genere, & simpliciter hoc illo melius. Ex 3. Topic.
tract. 1. cap. 4. li. 1. d. 1. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
Vbi vnum propter alterum, utrobique vnum. lib. 2. d.
40. art. 2. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 27. art. 2. q. 3. ad arg. &
lib. 4. d. 9. art. 1. q. 1. ad arg.
Si aliquid in vna sui acceptione habet vnum opposi-
tum, & in alia aliud, dicitur multipliciter. lib. i. d.
29. art. 1. q. 2. in resol.
Non habet locum distinctio, vbi non est ex diuersis
causis vnio. Et econuerso: Non habet locum om-
nimoda vnio, vbi est simul cum vnione distinctio.
li. i. d. 4. art. 1. q. 2. in resol.

EX LIB. ELENCHORVM.

Solus, idem est, quod non cum alio. Ex 2. Elencho.
cap. 3. Vide lib. i. d. 21. art. 2. q. 1. ad arg.

EX NATVRALI FACVLTA TE.

EX LIB. PHYSICORVM.

Ininitum, & infinitum sunt passiones quanti-
tatis. Ex 1. Phys. 15. lib. i. d. 43. artic. 1. q. 2.
ad arg.
Quæcumque vni & idem sunt eadem, & in-
ter se sunt eadem. Ex 1. Phy. 17. lib. i. d. 33. art. 1. q. 3.
ad arg. & d. 34. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 3. p. 1. art.
1. q. 2. ad arg.
Qui vnum dicit, quodam modo multa dicit. Ex 1. Phy.
21. lib. i. d. 28. dub. 1.
Sensus est singularium, intellectus vniuersalium. Ex
1. Phy. 49. li. i. d. 39. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 8. p. 1.
art. 3. q. 2. ad arg.
Frustra fit per plura, quod potest fieri per pauciora.
Ex 1. Phy. 50. lib. 3. d. 14. art. 3. q. 1. ad arg. & lib. 4.
d. 1. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 24. par. 2. art. 1. q. 2.
ad arg.

Prin-

Principia rerum sunt incorruptibilia. Ex 1. phys. 50.
ibi, principia oportet semper manere. li. 2. d. 7. p. 2.
art. 2. q. 1.
Potentia materiæ primæ idem est cum ipsa materia.
Ex Auer. 1. phys. & in libello de substantia orbis,
cap. 1. Materia substantiatur, vel sustentatur per
posse. lib. i. d. 3. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg.
Materia hoc ipsum quod est, ad alterum est. Elicitur
ex 1. phys. 69. lib. i. d. 26. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
& d. 30. art. 1. q. 3. in resol.
Omne, quod mouetur, propter indigentiam mouetur.
Ex 1. phys. 81. lib. i. d. 37. p. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
Forma substantialis nobilior est accidentali. Ex 2. phys.
12. & 13. lib. 4. dist. 49. par. 1. art. vnico. quæst. 1.
ad arg.
Finis, & propter quid, idem sunt. Ex 2. phys. 23. lib. 1.
dist. 1. dub. 13.
Sumus enim quodam modo finis omnium eorum, quæ
sunt. Ex 2. phys. 24. lib. 2. d. 1. part. 2. art. 2. quæst. 2.
ad arg.
Vnius rei vnicus finis. Ex 2. phys. lib. 4. d. 31. art. 1. q. 2.
ad arg.
Si aliquid per sui præsentiam causa est alicuius: per
sui absentiam causa est oppositi. Ex 2. phys. 30. li. 1.
dist. 40. art. 4. q. 2. ad arg. & lib. 2. dist. 37. art. 2. q. 1.
ad arg.
Posita causa, ponitur effectus: & remota causa, remo-
uetur, & effectus. Ex 2. phys. 37. li. 4. d. 4. p. 1. art. 1. q.
2. ad arg. & art. 2. q. 2. in opponendo, & in resol.
In causis est status. Ex 2. phys. 50. lib. 1. dist. 3. par. 1.
dub. 1.
Omne per accidens reducitur ad per se. Ex 2. phys. 66.
lib. 2. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
Respectuum reducitur ad absolutum. lib. i. d. 26. art.
vnico. q. 3. ad arg.
Quidquid est causa causæ, est etiam causa causati. Ex
2. phys. & ex Antepredicamentis, lib. 2. d. 34. art. 1. q.
1. ad arg.
Efficiens, forma, & finis coincidunt. Ex 2. phys. 70. li. 1.
d. 19. par. 2. art. vnico. q. 3. ad arg.
Materia non coincidit cum fine. Elicitur ex 2. phys.
70. lib. 1. in Prologo. q. 1. ad arg.
Continuum est diuisibile in infinitum. Ex 3. phys. 1.
31. & 69. & 1. cæli 2. lib. i. d. 43. art. 1. q. 3. ad arg. &
lib. 4. d. 49. par. 2. art. 4. q. 2. ad arg. in fine.
Motus est actus entis in potentia in quantum in poten-
tia. Ex 3. phys. 6. lib. 2. d. 1. par. 1. art. 3. q. 1. ad arg. &
lib. 4. d. 49. par. 2. art. 6. q. 1. ad arg.
Motus species sex sunt. Ex 3. phys. 6. & ex Postpræ-
dicamen. cap. de Motu. li. i. d. 37. p. 2. dub. 2.
In æternis non differt esse a posse. Ex 3. phys. 32. lib. 2.
d. 1. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 24. par. 1. artic. 2. quæst. 4.
ad arg.
Infinitas est a materia, finitas a forma. Ex Auer. 3. phy.
com. 59. 60. 65. & ex 4. phy. com. 38. & 49. & ex 1.
cæli. com. 61. & ex 3. cæli. com. 6. & 72. Vide lib. 1.
d. 43. art. 1. q. 1. ad arg.
Locus ad locatum magis comparatur in ratione for-
mæ, quam alterius generis causæ. Ex 4. phys. 14. &
4. cæli 35. lib. i. d. 37. par. 1. art. 1. q. 2.
Duo corpora in eodem loco simul esse non possunt.
Ex 4. phys. 47. lib. 4. d. 49. p. 2. art. 5. q. 1. in opponen-
do, & ad arg.
Omne, quod successiue mouetur, partim est in termi-
no a quo, & partim in termino ad quem. lib. 1. d.
37. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.
Motus non est motus, nec relationis relatio, nec muta-
tionis mutatio. lib. 1. d. 18. art. 1. q. 1. in fine, & lib.
4. d. 19. art. 3. q. 2. ad arg.
Accidens cum substantia maiorem locum non occu-
pat. Ex 4. phys. com. 45. lib. 4. d. 12. par. 1. art. 2.
q. 2. ad arg.
Accidens numeratur ad numerationem subiecti: siue
multiplicato subiecto, multiplicatur accidens. Ex

4. phys. com. 132. lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 5. ad arg. &
d. 42. art. 1. q. 1. ad arg.
Vacuum si esset, non esset motus. Ex 4. phys. 66. lib. 1.
d. 37. p. 2. art. 2. q. 3. ad arg.
Tempus est mensura motus primi mobilis secundum
prius, vt posterius. Ex 4. phys. 100. & lib. 1. d. 37. p. 2.
dub. 3. & lib. 2. d. 2. p. 1. art. 2. q. 1. in resol.
Diuersarum operationum, vel productionum diuersi
sunt termini. Ex illo consimili 5. phy. 4. 18. & 48.
motus specificatur a termino ad quem. lib. 3. dist. 8.
art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. dist. 43. art. 1. q. 4. ad arg.
in fine.
Generatio est motus ad substantiam. Ex 5. phy. 7. li. 1.
d. 5. art. 2. q. 1. in opponendo.
Ab vnitatem, vel pluralitatem subiecti est vnitatem, vel plu-
ralitatem actus. Ex 5. phys. 38. lib. 1. d. 11. art. 1. q. 2. cir-
ca finem.
In omni specie mutationis aliquid remanet: & id,
quod mutatur, alio modo se habet, quam prius. Ex
6. phys. lib. 2. d. 1. p. 1. art. 3. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 11.
par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
Mutatum esse est superius ad factum esse. lib. 3. dist. 7.
art. 1. q. 2. ad arg.
Impartibile impossibile est moueri super magnitudi-
nem. Ex 6. phys. 88. lib. 1. d. 37. par. 2. artic. 2. q. 2.
ad arg.
Motus orbicularis inter omnes motus interminabilis
est. Ex 6. phys. 91. 94. & 8. phys. 61. lib. 4. d. 48. art. 2.
q. 2. ad arg.
Possibili posito inesse, nullum sequitur impossibile.
Ex 7. phys. 9. lib. 1. d. 43. art. 1. q. 3. ad arg.
Motor differt a mobili. Ex 8. phys. 30. lib. 1. d. 37. p. 2.
art. 2. quæst. 1. ad arg. & lib. 2. d. 26. artic. vnico. q. 6.
ad arg.
Motus cæli naturalis est. Ex 8. phy. com. 27. li. 2. d. 14.
p. 1. art. 3. q. 2. ad arg.
Mutatio omnis, siue motus omnis super aliquod mo-
bile fundatur. Ex 8. phy. 4. li. 2. d. 1. par. 1. art. 3. q. 1.
ad arg.
Virtus est dispositio perfecti ad optimum. Ex 7. phy.
18. li. 2. d. 27. dub. 3. & lib. 3. d. 34. par. 1. artic. 1. q. 3.
ad arg.
Virtus infinita operatur in instanti. Ex 8. phys. & 12.
Metaph. li. 3. d. 3. p. 2. art. 3. q. 1. ad arg. in fine.
Generans est prius genito. Ex 8. phy. & 7. Metaph. li.
3. d. 34. art. 1. q. 2. ad arg.

EX LIB. DE CÆLO, ET MVNDO.

Omne, & perfectum in tribus dicimus. Ex 1. cæli. 3. li.
1. d. 2. art. 1. q. 4. in resol.
Perfectum est, cui non potest fieri additio. Ex 1. cæli
4. 12. & ex 2. cæli. 23. lib. 3. dist. 34. par. 1. artic. 1. q.
3. ad arg.
Vnum vni opponitur. Ex 1. cæli. 10. & 5. phys. 14. &
10. Metaphy. 17. lib. 2. dist. 34. artic. 2. quæst. 2. ad
arg.
Finiti ad infinitum non est conformitas, siue propor-
tio. Ex 1. cæli. 52. lib. 1. d. 48. & vlt. art. 1. q. 1. ad arg.
Cum dico caelum, dico formam: cum dico hoc caelum,
dico materiam. Ex 1. cæli. 95. lib. 2. d. 3. p. 1. art. 2. q.
3. in opponendo, & ad arg.
Solutio medio, soluuntur & extrema. Ex 1. cæli. com.
lib. 3. d. 21. art. 1. q. 2. ad arg.
Virtus est vltimum de potentia. Ex 1. cæli. 116. li. 2. d.
27. dub. 3. & lib. 3. d. 34. par. 1. q. 3. ad arg.
Frustra est illa potentia, quæ nõ reducitur ad actum. Ex
1. cæli. 137. & 138. lib. 1. d. 43. art. 1. q. 3. ad arg. & li.
3. d. 1. art. 2. q. 2. ad arg. & li. 4. d. 19. art. 2. q. 2. ad arg.
Temporale non potest fieri æternum. Elicitur ex 1. cæ-
li. 140. aduersus Platonem. li. 3. d. 5. q. 2. ad arg.
Omne compositum ex contrarijs, est corruptibile. Ex
1. cæli. 140. & ex 2. cæli. com. 1. lib. 4. d. 49. par. 2. art.
4. q. 1. ad arg.

Cælum primum non recipit peregrinas impressiones. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg.
 Cælum est corpus simplex. Ex paraphrasi. 1. de cælo. lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Plantis neque dextrum, neque sinistrum inest. Ex 2. cæl. 12. &c. lib. 2. d. 14. p. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
 Dextrum, & sinistrum causantur in nobis a qualitatibus actiuis, & passiuis. lib. 2. dist. 14. artic. 2. q. 2. ad arg.
 Luminaria sunt ex aggregatione lucis sui orbis. Ex 2. cæl. 41. &c. lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1.
 Corpora cælestia mouentur, vt assimilentur Deo. Ex 2. cæl. com. 17. & 21. lib. 4. d. 48. artic. 2. quæst. 2. ad arg.
 Causa prima mouet causarum primum. lib. 2. d. 14. p. 1. art. 3. q. 1. ad arg.
 Nobiliori formæ nobilior materia aptanda est. lib. 3. dist. 12. art. 1. q. 1. ad arg.
 Magis, & minus non variant speciem. Vel perfectum & imperfectum non variant rei essentiam. Ex 3. cæl. com. 72. lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 1. ad arg. & d. 27. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 3. d. 9. art. 2. q. 4. ad arg. in fine.
 Porro Deus, quia optimus est, & ab optimo omnis inuidia relegata est: ideo dedit vnique creaturæ tantum de bonitate, quantum capere potuit. Ex Platone in Timæo: non dissonum ab eo Philosophi, id est primo cæli 100. A primo ente communicatum esse omnibus, his quidem clarius, his vero suboscure. li. 1. d. 44. art. 1. q. 2. ad arg.

EX LIB. DE GENERATIONE ET CORRUPTIONE.

Passio magis facta abiicit a substantia, vel a contrario. Ex 1. de Gener. & corrupt. 50. & ex 6. Topic. cap. 2. loco 43. lib. 4. d. 44. par. 2. art. 3. q. 1. ad arg.
 Agens & patiens debent in materia communicare. Ex 1. de Gener. & corrupt. 53. lib. 2. d. 31. art. 2. q. 1.
 Mixtio est miscibilium, alteratorumque vnio. Ex 1. de Generat. & corrup. vlt. lib. 4. d. 11. par. 2. art. 1. q. 4. ad arg.
 In habentibus symbolum facilius est transitus. Ex 2. de Generat. & corrupt. 25. lib. 2. d. 33. artic. 1. q. 1. ad arg.
 Ex eisdem nutrimur, ex quibus sumus. Ex 2. de Gener. & corrupt. 50. lib. 4. d. 12. par. 1. art. 2. q. 1.
 Natura appetit esse. Item. Natura semper desiderat, quod melius est. Item, melius est esse quam non esse. Ex 2. de Gener. & corrupt. 59. lib. 2. dist. 20. artic. vnico. q. 6. ad arg. & lib. 4. d. 50. p. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Forma corrupta, & iterum generata non est eadem numero, sed specie. Ex 2. de Gener. & corrupt. 36. lib. 4. d. 43. art. 1. q. 4. ad arg.
 Idem similiter se habens, semper natum est facere idem. Ex 2. de Generat. & corrupt. 56. lib. 2. d. 1. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & p. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 26. art. vnico. q. 6. ad arg. in fine.

EX LIB. DE ANIMA.

Ira est accensio sanguinis circa cor. Ex 1. de Animal. 16. lib. 3. d. 15. art. 2. q. 3. ad arg.
 Anima sensibilis non senescit. Ex 1. de Animal. 65. lib. 2. d. 19. art. 1. q. 2. ad arg.
 Intellectus corrumpitur, quodam interius corrupto. Ex 1. de Anima. 66. lib. 3. d. 19. art. 2. q. 1. ad arg.
 Idem est principium motus & sensus. Ex 2. de Anima. 24. li. 2. d. 8. p. 1. art. 3. q. 2. ad arg.
 Ab eodem est esse, & conseruatio esse. Vel: Idem est principium essendi, operandi, & conseruandi. Ex 2. de Anima. 42. li. 1. d. 3. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & li. 2. d. 19. art. 3. q. 1. ad arg. in fi. & d. 37. art. 1. q. 1. ad arg.

Omne, quod est in anima, vel potentia, vel passio, vel habitus est. li. 2. d. 38. ar. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. & par. 1. art. vnico. q. 1.
 Potentiæ distinguuntur, vel plurificantur per actus, & actus per obiecta. Ex 2. de Anima. 33. lib. 1. d. 7. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fi. & q. 3. ad arg. & lib. 2. d. 7. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 24. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 23. ar. 1. q. 3. ad arg. & d. 26. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Omne simile generat sibi simile. Ex 2. de Anima. 34. & 12. Metaph. 24. lib. 4. d. 41. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Nihil transit in carnem secundum speciem mediante opere nutritiuæ. lib. 2. d. 30. art. 3. q. 2. in opponendo, & ad arg.
 Sensitui prima mutatio est a generante. Ex 2. de Anima. 59. lib. 2. d. 31. art. 1. q. 1. ad arg.
 Sensus est susceptiuus specierum in materia præter materiam. Ex 2. de Anima. 62. lib. 2. d. 8. p. 1. art. 3. q. 2. ad arg.
 Sensus non decipitur circa proprium obiectum. Ex 2. de Anima. 63. li. 2. d. 8. p. 2. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Lux est actus diaphani. Ex 2. de Anima. 69. lib. 2. d. 13. art. 3. q. 2. in fine resol.
 Anima neque corpus est neque forma in corpore. Ex 3. de Ani. 4. & inde. lib. 2. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
 Anima siue intellectus nullius partis corporis est actus. Ex 3. de Anima. 6. li. 1. d. 8. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg. & lib. 3. d. 16. art. 2. q. 1. ad arg.
 Excellens sensibile corrumpit sensum. Ex 3. de Anima. 7. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 1. ad arg.
 Anima est sicut tabula rasa, in qua nihil est depictū. Ex 3. de Anima. 14. lib. 2. dist. 39. art. 1. quæst. 2. ad arg. in fine.
 Intellectus, quo est omnia facere, est sicut habitus quidam, & lumen. Ex 3. de Anima. 18. li. 2. d. 24. p. 1. art. 2. q. 4. in resol.
 Intellectus est impassibilis, & impermixtus. Ex 3. de Anima. 19. lib. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg.
 Agens nobilius est patiente, & principium effectu. Ex 3. de Anima. 19. & 2. phy. 4. & 12. Metaph. 40. lib. 3. d. 33. art. vnico. q. 5. ad arg.
 Omne, quod recipitur in aliquo, est ibi per modum recipientis, non recepti. Ex 3. de Anima: & simile habes ex Boethio. 5. de consol. profa 4. in medio.
 Omne, quod cognoscitur, non secundum sui vim, sed secundum cognoscendum potius comprehenditur facultatem. lib. 1. d. 37. par. 1. art. 3. q. 1. ad arg. in fine. & lib. 2. d. 2. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.
 Anima est quodam modo omnia. Ex 3. de Anima. 37. lib. 2. d. 7. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg. in fi.
 Scientiæ fecantur, quemadmodum & res. Ex 3. de Anima. 38. lib. 1. in Prologo. q. 1. in opponendo. & lib. 3. d. 35. dub. 1.
 Voluntas est in sola rationali. Ex 3. de Anima. 42. li. 3. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg.
 Natura nihil facit frustra, nec deficit in necessarijs. Ex 3. de Anima. 45. li. 2. d. 29. art. 1. q. 2. ad arg.
 Intellectus speculatiuus extensione fit practicus. Ex 3. de Anima. 49. lib. 2. d. 24. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Intellectus semper est rectus: phantasia autem recta, & non recta. Ex 3. de Anima. 51. lib. 2. d. 5. ar. 3. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 24. p. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 33. ar. vnico. q. 3. in fine.
 Nihil secundum idem agit, & patitur. Ex Auer. 3. de Anima. li. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
 Intellectus præcedit affectū. li. 3. d. 34. ar. 1. q. 2. ad arg.

EX LIB. PARVORVM NATURALIUM.

Nihil est in intellectu, quin prius fuerit in sensu. Vel, omnis nostra cognitio ortum habet a sensu. Ex libello de sensu, & sens. lib. 2. d. 24. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 39. art. 1. q. 2. ad arg.

Memo-

Memoria est sensibile, & intelligibile. Ex libello de memoria, & reminiscencia. lib. 1. dist. 3. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
 Anima est substantia incorporea, intellectualis, earum illuminationum, quæ sunt a primo, vltima reuelatione perceptiua. Ex lib. de Motu cordis. lib. 2. dist. 10. art. 2. q. 2. ad arg. Regna vacua facta sunt, & ciuitates depopulatæ ad coniunctionem magnarum stellarum Iouis, & Saturni. Ex lib. de proprietatibus elementorum lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

EX LIB. DE ANIMALIBVS.

Omne, quod generatur, ab alio generatur. Ex primo de Generat. Animalium cap. 1. lib. 1. d. 5. ar. 2. q. 1. in opponendo.
 Mater in generatione prolis se habet sicut principium materiale. Ex 1. de Generat. Animalium cap. 19. li. 3. d. 4. art. 3. q. 1. in resol.
 Generatio est principium distinguendi. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 2. ad arg.
 Solus intellectus intrat ab extrinseco. Ex 2. de Generat. Animal. cap. 3. lib. 2. d. 31. art. 1. q. 1. ad arg.
 Femina est mas occasionatus. Ex 2. de Generat. Animal. cap. 4. lib. 2. d. 20. art. vnico. q. 6. ad arg. & li. 4. d. 44. par. 1. dub. 2.
 Immutatio naturalis præcedit immutationem, & receptionem animalem. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg.
 Serra est dentata, quia est ad secandum. Ex 1. de Partibus Animal. cap. 5. lib. 1. in Prologo. q. 2. in resol.
 Filij plus assimulantur patri, quam matri. Ex 4. de Generat. Animalium. cap. 3. lib. 4. d. 36. art. 1. quæst. 3. ad arg.
 Prius est animal, quam homo. Ex 16. de Animalibus. lib. 2. d. 18. art. 1. q. 3. ad arg.
 In nobis est calor igneus, & animalis, & cælestis. Ex 16. de Animalibus. lib. 2. d. 17. art. 2. q. 2. ad arg.

EX LIBRO DE CAUSIS.

Causa prima superior est omni narratione. Ex lib. de Causis propositione. 6. lib. 1. d. 22. art. 1. q. 1. in resol. & ad arg.
 Omnes virtutes infinitæ pendentes sunt per vnum infinitum primum, quod est virtus virtutum. Propositione 16. li. 1. d. 43. art. 1. q. 1. in resol. & lib. 2. d. 37. art. 1. q. 2. in resol.
 Prima causa, siue primum ens vno modo se habet ad omnia. Propositione 24. lib. 1. d. 37. artic. 3. q. 1. ad arg. & d. 46. art. 1. q. 1. ad arg. in fine. & li. 3. d. 32. ar. vnico. q. 3. ad arg.

EX LIBRO METAPHYSICAE.

Omnes homines natura scire desiderant. Ex proœmio Metaph. in primis verbis. lib. 2. d. 22. dub. 3.
 Sapientia est cognitio causarum altissimarum. Item, sapiens est, qui omnia nouit, secundum quod contingit. Item, sapiens de qualibet re, sicuti est, inquirat. Ex eodem proœmio Metaph. lib. 3. d. 35. dub. 1. & art. 1. q. 1. in resol.
 Finis speculatiuæ scientiæ est veritas. Ex 2. Metaph. 3. lib. 1. d. 3. par. 1. dub. 4.
 Vnum quodque sicut se habet ad esse, ita & ad cognoscendum. Ex 2. Metaph. 4. lib. 1. d. 36. artic. 2. q. 2. ad arg. in fine.

Numerus est multitudo mensurata per vnum. Ex lib. 3. Metaph. 16. lib. 1. d. 24. art. 2. q. 1. in opponendo, & ad arg.
 Vnum est principium multitudinis. Ex 3. Metaph. 16. lib. 1. d. 24. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
 Similitudo est rerum differentium eadem qualitas. Ex 5. Metaph. 20. lib. 1. d. 2. dub. 6.
 Pater est nobilior, & dignius principium, quam mater. Ex 5. Metaph. 10. lib. 4. d. 36. art. 1. q. 3. ad arg.
 Corruptibile de necessitate corrumpitur. Ex 6. Metaph. 7. lib. 2. d. 19. art. 2. q. 1. ad arg.
 Virtus est circa bonum, scientia circa verum. Ex 6. Metaph. 8. Bonum, & malum sunt in rebus: verum & falsum in intellectu. lib. 3. d. 23. art. 1. q. 1. ad arg.
 Forma particularis dicit ens in actu completo. Ex 7. Metaph. 7. lib. 2. d. 18. artic. 1. q. 3. ad arg.
 Causa est, ad cuius esse sequitur aliud. Ex 7. Metaph. com. 7. lib. 1. d. 20. art. 2. q. 2. ad arg.
 Genus est forma. Ex 7. Metaph. 17. lib. 2. d. 36. dub. 5. in fine.
 Forma proprie non generatur, sed compositum. Vel Actio, & generatio terminantur ad hoc aliquid. Ex 7. Metaph. 32. lib. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 8. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 12. par. 1. art. 3. q. 2. ad arg.
 Impossibile est genera diuersa de eodem substantialiter prædicari. Ex 7. Metaph. & ex illa regula antepredicament. Diuersorum generum, & non subalternatim positorum, &c. lib. 3. d. 6. artic. 1. q. 3. ad arg.
 Ex diuersis formaliter non fit vnum, nisi ad inuicem ordinentur. Ex 7. Metaph. lib. 4. d. 24. par. 2. art. 1. quæst. 3.
 Acerum nec est vinum, nec potest esse. Ex 8. Metaph. 14. lib. 4. d. 11. par. 2. artic. 1. q. 4. ad arg.
 Omne agens in aliquid, agit per contrarietatem, & contactum. Ex 9. Metaph. 10. & ex 7. phy. 8. & ex 1. de Generat. & corrupt. 43. lib. 4. d. 44. par. 2. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Potentia rationalis est ad opposita. Ex 9. Metaph. 3. li. 2. d. 7. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 24. par. 1. art. 2. q. 3. ad arg. & d. 25. par. 2. artic. vnico. q. 2. ad arg. & q. 3. ad arg.

In omni genere est vnum primum, quod est metrum, & mensura omnium. Ex 10. Metaph. 2. lib. 2. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
 Idem, & diuersum sufficienter diuidunt ens. Ex 10. Metaph. 9. lib. 1. d. 4. dub. 2. & d. 19. par. 2. ar. vnico. q. vlt. in fine.
 Vnum est quod non diuiditur. Ex 10. Metaph. 9. li. 1. d. 24. art. 1. q. 1. ad arg.
 Vnū & multa priuatiue opponuntur, & diuidunt ens. Ex 10. Metaph. 9. lib. 1. d. 24. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 3. p. 1. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Omnino materia numerabiliter se habet. lib. 2. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 3. in opponendo, & ad arg.
 Deus non habet ordinem, nec habitudinem aliquam. Ex 12. Metaph. 36. & inde. li. 1. dist. 30. artic. vnico. q. 3. ad arg.
 Intellectus angeli est deiformis. lib. 1. dist. 37. par. 2. dub. 3.
 Compositum, & accidens, siue accidens compositū non potest esse in re simplici. li. 1. d. 37. par. 2. art. 2. q. 3. in fine.
 Deus si intelligeret alia a se, aliunde perfereretur. ex 12. Metaph. 51. lib. 1. distinct. 39. artic. 1. q. 1. ad arg.
 Minus nobile non agit in magis nobile. lib. 4. dist. 49. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg.
 Deus supra omnem vniuersi ordinem ponendus est. Ex 12. Metaph. in fine. lib. 3. dist. 1. art. 2. q. 2. in resol. in fine.

Index Quartus.

EX MORALI FACVL TATE.

EX LIBRIS ETHICORVM.

S Ermones inquirendi sunt secundum materiam. Ex 1. Ethicorum. cap. 3. lib. 1. in Prologo. q. 2. in opponendo, & ad arg. Verum, & bonum, siue bonum, & ens conuertuntur. Ex 1. Ethicorum. cap. 5. & 7. li. 1. d. 46. art. vnico. q. 4. ad arg. & lib. 3. d. 32. art. 1. q. 1. ad arg. Quales sunt actus, tales sunt habitus. Ex 2. Ethic. cap. 1. lib. 2. d. 32. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 34. artic. 1. q. 2. in resol. Ars, & virtus est circa difficile, vel virtus est difficiliorum operatiua. Ex 2. Ethic. cap. 3. lib. 2. d. 30. artic. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 40. & vlt. art. vnico. q. vlt. ad arg. Virtus est certior omni arte. Ex 2. Ethic. cap. 5. lib. 3. d. 23. art. 1. q. 4. ad arg. Passionibus nec laudamur, nec vituperamur. Ex 2. Ethic. cap. 5. non procul a fine. lib. 2. d. 36. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 18. art. 1. q. 3. ad arg. Naturalibus, & ijs, quæ necessario agimus, nec laudamur, nec vituperamur. Ex 3. Ethic. cap. 5. lib. 2. d. 32. ar. 3. q. 1. ad arg. & lib. d. 12. artic. 2. q. 1. ad arg. in fine. Virtus est habitus perfectus, habentem perficiens, & opus eius bonum reddens. Ex 2. Ethic. cap. 6 circa

initium. lib. 2. d. 27. dub. 3. & lib. 4. d. 4. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. Virtus est inspectrix medij. Ex 3. Ethic. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. Virtutum actus maxime in medio consistit. li. 3. d. 34. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 4. dist. 33. artic. 2. q. 1. ad arg. Virtus est habitus voluntarius, in medio consistens, recta ratione determinatus, prout sapiens determinabit. lib. 2. d. 27. dub. 3. Electio est præoptatio. Ex 3. Ethic. cap. 2. lib. 1. d. 4. art. 3. q. 1. ad arg. Omne agens voluntarie est agens præconciendo. Ex 3. Ethic. cap. 4. lib. 1. d. 45. art. 2. q. 1. ad arg. Ratio nata est regere irascibilem, & concupiscibilem. lib. 2. d. 25. par. 1. art. vnico. q. 6. ad arg. in fine. Actionum voluntatis quædam sunt partim voluntariæ, partimq. inuoluntariæ, mixtæ ex voluntario, & inuoluntario. lib. 2. dist. 25. par. 2. art. vnico. q. 4. ad arg. Delectatio est coniunctione conuenientis cum conuenienti, & sensu eiusdē. Ex 7. Ethic. & 1. Rethor. lib. 2. d. 20. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 35. art. 1. q. 1. in resol. Dolor est sensus diuisionis partium cum vi. li. 4. d. 44. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg. Spes est suspitio futuri boni. lib. 3. d. 26. dub. 2. Castus is vere est, cui illius virtutis actus, & vsus com placet. lib. 3. d. 26. art. 1. q. 2. ad arg. in fine. Plura bona meliora sunt paucioribus bonis. lib. 1. d. 22. art. 1. q. 1. ad arg. Donum est ratio irredibilis. lib. 3. dist. 34. artic. 1. q. 1. ad arg. Nihil dat, quod non habet. lib. 2. d. 14. par. 1. artic. 1. q. 2. ad arg.

INDEX QVINTVS

INSIGNIORES OMNES,

TVM DICTIONES,

Tum animi conceptiones Alphabetica serie describens.

A

A VEL Ab, quæ præpositiones. li. 1. d. 5. art. 1. q. 2. in opponendo, & in respondendo in fine. Aaronis, & Melchisedech sacerdotium sacerdotij Christi figura, & qua ratione. lib. 4. d. 24. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. & ar. 2. q. 3. ad arg. Abbas Ioachim aduersus Magistrum Sententiarum, num essentia diuina generet. lib. 1. d. 5. dub. 3. Abbas si non annuat, non potest Monachus Monasterij bona administrans, eleemosynas facere. li. 4. d. 15. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. Abbates consecrare, cuius munus est. lib. 4. d. 7. art. 1. q. 3. in resol. Abbates an indulgentias concedere possint. lib. 4. d. 29. par. 2. art. vnico. q. 3. ad arg. Ablatiuus quam constructionem, vt in pluribus fortiatur. li. 1. d. 32. dub. 3. Ablutio quod sacramentum sit, & quotuplex ea sit in in baptismo. li. 4. d. 2. art. 2. q. 3. ad arg. & d. 3. par. 1. dub. 1. & 2. Abraam quo modo præcepit Deus, vt sibi filium vnigenitum Isaac immolaret, & postea noluerit: tum quo modo is parauerit se ad obediendum, vere autem leprosus ille euangelicus a Christo curatus, de quo legitur Marc. c. 1. lib. 1. d. 45. dub. 11. & d. 47. dub. 5. & art. vnico, q. 4. ad arg. Abraam isdem dicens ad seruos se iturum cum filio ad sacrificandum in supercilio montis, dein cum filio ad eos reuersurum, numquid mentitus sit. lib. 3. d. 38. art. vnico, q. 2. ad arg. Abraz sinus quid dicatur, lib. 4. d. 1. par. 2. dub. 3. Abraz cur data est circumcisio, nec alteri ex patribus, lib. & dist. eisdem. art. 2. q. 1. ad arg. Abscondita Dei, quæ dicantur, & quot, lib. 1. in Prologo post medium. Absoluendi, ligandive potestas numquid auferri possit ab eam habente. lib. 4. d. 19. art. 2. q. 2. Absoluere quempiam a peccato mortali, quid sit: tū si oporteat, vt sacerdos in gratia sit, vt eius absolutio valere, & efficax esse queat, lib. 4. d. 19. dub. 2. Absoluere quemlibet quiuis sacerdos indifferenter an possit: vel determinatus pœnitens, a determinato sacerdote: tum si inferiorem superiorem absoluere deceat, & liceat, lib. & dist. eisdem. artic. 3. per totum. Absoluere quempiam inuite, an liceat, lib. eodem. d. 18. par. 2. ar. vnico. q. vlt. Absolutio formalis, an materialis locum in confessione teneat: & quare per duplicem modum fiat, scilicet deprecatorium, & indicatum, lib. 4. d. 17. p. 2. dub. 5. & ar. 1. q. 3. in resol. & ad arg.

Absolutio sacerdotalis a pœna an a culpa absoluat, vel ab vtraque, lib. 4. d. 18. par. 1. dub. 4. & artic. 2. per totum. Absolutum an dicatur de respectiuo. lib. 1. dist. 33. art. vnico. q. 1. ad arg. Abbatissarum regimen atque auctoritas: & quo modo collegijs, monasterijsq. præfideant. lib. 4. d. 25. art. 2. q. 1. ad arg. Abel primus iustorum dicitur: & numquid peccauerit, quod vxorem in statu illo legis naturæ non duxerit. lib. 4. d. 26. art. 1. q. 2. ad arg. Abortum qui procurant, quam grauius peccent: tum maxime si homicidæ dicendi sint. lib. 4. dist. 31. dub. 4. Abraz coniugio, siue coniugali castitati, & continentia, an Ioannis Euangelistæ cœlibatus, siue virginialis castitas, vel continentia præferenda sit. lib. 4. d. 26. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 33. dub. 3. & art. 1. q. 1. ad arg. in fine. & q. 3. in resol. & art. 2. quæst. 2. in fine resol. Abraz sinus quid dicatur. lib. 4. d. 45. art. 1. q. 1. & 2. in resol. *Suo quodque loco adaptetur.* Abstractio alicuius ab aliquo duplex: tum formæ abstractio a quo sit, a subiecto an a termino. lib. 1. d. 27. par. 1. art. vnico. q. 3. in resol. & ad arg. Abstractio an locum habeat in diuinis. lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 1. ad arg. Abstracta a suis adiectiuis, & conditionibus essentialibus denominari possunt. lib. & d. eisdem. q. 4. in opponendo, & in resp. Abstracti & concreti num eadem sit significatio. li. 1. d. 31. par. 1. art. vnico. q. 2. in resol. Abstractius quo aliquid est, eo simplicius est, quoniã verificetur. lib. 1. d. 34. art. vnico. q. 1. ad arg. Abstractis a materia quo modo idem posse, quod esse. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 4. ad arg. Acceptat non prius Deus munera, quam personam. lib. 2. d. 29. art. 1. q. 2. in resol. Tum plura de isthac diuina acceptatione elice ex lib. 2. d. 26. artic. vnico sparsim, cum maxime ex q. 1. & ex d. 29. art. 1. q. 1. in resol. Accidentis natura. lib. 1. d. 8. p. 1. dub. 7. sed plura elice ex lib. 2. d. 13. art. 2. q. 2. Accidens quotuplex. li. 2. d. 26. art. vnico. q. 3. in resol. & lib. 4. d. 49. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg. Accidens in Deo, siue in diuinis an sit. li. 1. d. 4. dub. 9. & d. 26. dub. 5. Accidentium compositio ad subiectum, compositionē aliam præsupponit. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 2. Accidentia an alterentur. lib. 1. d. 26. dub. 5. Accidentaliter, siue secundum accidens dici tripliciter. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 2. in resol. Accidentis fallacia circa quid attendatur. lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 3. ad arg.

Accidens

- Accidens compositum rei simplici minime inesse potest.** li. 1. d. 37. part. 2. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.
- Accidens, siue forma accidentalis numquid sine subiecta materia esse possit, etiam per diuinam potentiam, vel miraculum.** lib. 2. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 12. par. 1. art. 1. per totum. Adhuc si accidentia, quæ in Sacramento altaris hoc modo esse arbitramur, alant, nutriantve: ita vt in alimentum, vel alitum conuertantur: si etiam vim habeant conuertendi alias naturas in sacramentum. Denique si operationes, quas inibi habent, natura, vel miraculose habeant. ibid. scilicet in 4. d. 12. par. 1. art. 2. sparsim.
- Accidens an dicat nobilitatem.** lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 3. ad arg.
- Accidens nullum substantia nobilius est, quo modo verificetur.** ibid.
- Accidens an numeretur, multipliceturq. ad numerationem, & multiplicationem subiecti.** ibid. q. 5. ad arg. & dist. 42. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Accidens vt est differentia, & vt est differentia causæ, aliter, & aliter.** lib. 2. d. 37. art. 2. q. 2. ad arg.
- Accidentia circa subiectum transmutari possunt: quo modo intelligatur.** lib. 4. d. 41. art. 1. q. 2. ad arg.
- Accidens vnum quo modo in pluribus subiectis, vel potentijs esse possit.** lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 2. ad arg.
- Accidentia duo eiusdem speciei in eodem subiecto esse non possunt.** lib. eodem. d. 7. art. 2. q. 2. in opponendo.
- Accidens in substantia maiorem locum non occupat, nec in numerum ponit: tum quotupliciter ad operationem, & ad subiectum comparatur.** ibid. d. 12. par. 1. art. 1. q. 1. in resol. & art. 2. q. 2. ad arg.
- Accipere, duo dicit.** lib. 1. d. 5. dub. 4.
- Acolythorum munus.** lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 2.
- Actio multiplex, & quo modo valeat illud: Omni actioni respondet passio: ite quam actione sit, quæ contemplationem impediatur.** lib. 1. d. 15. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg. & d. 40. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 37. art. 1. q. 3. ad arg.
- Actio diuisio in bonam, & malam, num per differentias oppositas, essentielles, & immediatas sit: ita vt minime dare sit actionem indifferentem, quæ scilicet neque bona sit, neque mala, sed media.** lib. 2. d. 41. art. 1. per totum.
- Actio bona quid, quoruplex eius bonitas: & quo modo vna, & eadem actio a duplici intendente, & duplici intentione esse possit.** ibid. q. 1. & d. 37. art. 2. q. 3. ad arg.
- Actio omnis an bona sit, quæ a bona voluntate est.** lib. 2. d. 37. art. 1. q. 1. ad arg.
- Actio omnis in quantum huiusmodi numquid a Deo sit, etiam si iniusta fuerit.** ibid. & art. 2. q. 1.
- Actio vt meritoria sit, quid exigitur.** lib. 2. d. 41. art. 1. q. 3. ad arg.
- Actio, & passio vnde numerationem recipiunt.** lib. 3. d. 8. art. 2. q. 2. ad arg.
- Actio ad quid terminetur.** lib. 4. d. 12. part. 1. art. 3. q. 2. ad arg.
- Actiones diuersæ diuersos effectus inducunt, quo modo intelligatur.** lib. 4. d. 43. art. 1. q. 4. ad arg.
- Actio quo modo sit per contrarietatem, & contactu: & quo modo dicatur: Agēs generat similitudinem suam in passio.** lib. eodem. d. 44. par. 2. art. 3. quæst. 2. ad arg.
- Actus multiplex.** lib. 3. d. 39. art. 2. q. 1. in resol.
- Actus dupliciter a gratia informabilis.** lib. 1. d. 17. p. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
- Actu manente, & culpa manet, quo modo intelligatur: vbi explicatum habes, quo modo intelligatur id: Quales sunt actus, tales sunt habitus.** lib. 2. d. 32. art. 1. q. 1. ad arg.
- Actualia peccata vnde multiplicia: tum si omnia voluntaria sint, in voluntateq. subiectentur.** lib. 2. d. 33. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 41. art. 2. per totum.
- Actus quotupliciter numerari habeat.** lib. 2. d. 41. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 8. art. 2. q. 1. in resol.
- Actus, & potentia in quo differant: & quoruplex sit potentia actus.** lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 4. in resol. & lib. 2. d. 37. par. 2. art. 2. q. 1. in resol.
- Actus quando potentiam perficit: eiusq. perfectio est.** lib. 1. d. 18. art. 1. q. 3. ad arg.
- Actus qui, & incipere, & definire pariter circa Deum possunt.** lib. 1. d. 41. dub. 3. in fine.
- Actus, habitusq. quo modo tunc perfecti sunt, cum agens supra seipsum reflectitur.** li. 2. d. 27. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.
- Actus principalis ex parte cuius sumitur.** lib. 3. d. 35. ar. vnico. q. 2. in resol. in fine.
- Actus deordinati multiplices: & qui per diuinum mandatum ordinari, rectificariq. possint.** lib. 4. d. 31. art. 2. q. 1. in resol.
- Ad aliquid dici, dupliciter.** lib. 1. d. 3. par. 2. dub. 3.
- Adæ corpus num de natura celesti produci debuerit, item si ex sola elementari natura, vel etiam ex celesti compactum sit, si pariter ex elementis in æquali complexione, & compositione. Anima vero eiusdem num de Dei substantia producta sit, aut de materia si etiam ante, vel post corpus.** lib. 2. dist. 17. art. 1. & 2. per totum.
- Adam numquid vere dormierit in paradiso, cum inibi soporatus est.** lib. 2. d. 18. art. 1. q. 1. in opponendo, & in respondendo.
- Adam quo modo animale corpus habuisse dicatur: & quid si non peccasset: num tale eius corpus dissolutum esset: aut si adhuc ipso peccante, per eum ligni vitæ perpetuum esset.** lib. 2. d. 19. dub. 1. & art. 2. per totum.
- Adam natura, vel gratia immortalis erat: & si immortalitas illius status, ipso non peccante, eadem per essentiam fuisset cum immortalitate gloriæ.** lib. 2. d. 19. art. 3. per totum.
- Adam quæ, & quot præcepta in statu primo a Deo habuerit.** lib. 2. d. 20. dub. 7.
- Adam quo peccati genere peccauit, veniali an mortali: si etiam peccatum eius grauissimum peccatorum fuerit, aut venia dignum: adhuc si ex ignorantia fuerit.** lib. 2. dist. 21. artic. 3. per totum. & dist. 22. art. 2. q. 1.
- Adam si stetit, num per temporum interualla in cognitione profecisset: si decipi potuisset: si etiam Deum agnouerit æque clare ac beati in patria: denique si futura, tum maxime suum lapsum, & reparationem præuiderit.** lib. 2. d. 23. dub. 4. & art. 2. per totum.
- Adam si tentationi restitisset, num meruisset.** lib. 2. d. 24. par. 1. dub. 1.
- Adam vtrum adiutorium habuerit, per quod absque omni gratia, & proficere, & tentationi resistere posset: aut si eidem dari potuerit liberum arbitriū per naturam inflexibile.** lib. 2. d. 24. par. 1. art. 1. q. 2. in fine, & art. 1. per totum.
- Adam in statu innocentie an absque dono gratiæ Deo acceptus fuisset, vel in opus meritorium exisset: si ante casum gratiam habuerit, & simul tempore, & in naturalibus, & in gratuitis conditus fuerit: si tot virtutes habuerit, vel æque ei efficacia fuerint dona gratuita ad merendum ante lapsum, sicut post lapsum: adhuc si quando peccauit, virtutes habuit.** lib. 2. d. 29. per totum.
- Adam num iure de paradiso terrestri eiectus sit, & in hunc miserimum mundum detrusus.** lib. 2. d. 29. dub. 3.
- Adæ an Lucifer maiori ingratitude peccauerit.** lib. 2. d. 29. art. 2. q. 1. ad arg.
- Adam cum Deus præciperet casurum, & hæc corpora corrupturum, quare alterum propagandi modum non adinuenerit, ne posterius eius tantum malum incurrerent, tum quo modo animabus horum potuerit ille demereri.** lib. 2. d. 32. art. 3. q. 2. ad arg.
- Adam sicut tota posteritas infici potuit, num æque, & in eo satisfacere potuerit.** lib. 2. d. 33. art. 1. q. 2.
- Adam an decuit a filio Dei assumi.** lib. 3. dist. 12. art. 1. quæst. 2.
- Adam, & Euæ ante carnalem cognitionem num verum matrimonium infuerit.** li. 4. d. 26. art. 2. q. 3. in opponendo.
- Adam si alio peccati genere peccasset, num originale ad nos transfudisset: adhuc quomodo eius peccatum ad posteros transeat, simplex scilicet an multiplex.** lib. 2. d. 33. dub. 1. & 3.
- Additio quoruplex: siue alicui addi quorupluciter contingat.** lib. 1. in Prologo. dub. 2.
- Adiectiua, quæ in diuinis de proprietatibus dicantur.** li. 1. d. 33. art. vnico. q. 2. ad arg. in fine. & q. 4. in opponendo, & in respondendo.
- Adnihilatio, vel adnihilare quid.** lib. 4. dist. 11. par. 1. art. vnico. q. 3. sparsim.
- Adoptare quid, & cuius est, tam actiue, quam passiue, & quoruplex ex adoptione affinitas oriatur.** lib. 4. dist. 42. art. 2. q. 1. in resol. & d. 13. art. 1. q. 1. ad arg.
- Adoptiuus Dei filij per quod donu gratiæ efficiamur: si per Christum tales reddamur, aut ipsius filij huiusmodi dicamur: vel si ipsemet adoptiuus Dei filius nominetur.** lib. 3. d. 10. art. 2. per totum sparsim.
- Adorare Deum quo modo debeamus.** li. 3. d. 9. dub. 1. & deinceps per totam dist. sparsim.
- Adueniens alicui, & ab eo, siue ab eius mutatione recedens, ei assistens tantum est: quo modo intelligatur.** lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Aduerbia quid.** lib. 1. d. 22. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Aduersa quare interdum Deus immittat.** li. 4. d. 4. p. 1. art. 1. q. 2. in resol. & d. 15. p. 1. dub. 2. 3. & 4.
- Adulterum esse, dupliciter: quo modo is adulter dicatur, qui cum vxore venena sterilitatis procurat.** lib. 4. d. 31. dub. 3.
- Adulter vir, an adultera vxor grauius peccet.** lib. 4. d. 35. dub. 2.
- Adulteram vxorem occidere numquid liceat: si maius peccatum sit, quam matricidium, vel matrimonium impedire valeat.** lib. 4. d. 37. art. 2. per totum.
- Adulterium quam graue scelus, & eius pœna in veteri lege.** lib. 4. d. 38. dub. 7. & 8.
- Adulterium, an stuprum maius peccatum.** lib. 4. d. 41. dub. 4.
- Adulterij culpa an in prolem transfundatur: & cur magis, quam actuale aliud parentum peccatum proli imputetur: ad hæc si iure Deus genito per adulterium animam in conceptione.** li. 2. dist. 18. art. 2. q. 3. ad arg. & dist. 33. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
- Aegyptiaca vasa quo modo filijs Israel asportata iusserit Deus, num scilicet ibi culpa aliqua infuerit.** li. 1. d. 47. ar. vnico. q. 4. ad arg. & lib. 4. d. 15. p. 2. art. 2. q. 1. in resol. & d. 31. art. 2. q. 1. in resol.
- Aegyptiæ obstetrices metiendo numquid mortaliter peccauerint.** lib. 3. d. 38. dub. 1.
- Agypto quo modo facta sint tenebræ ad extensionem magno Moysi, sole cursum suum adhuc perficiente.** lib. 2. d. 13. art. 1. q. 2. in resol.
- Æquale quid.** lib. 1. d. 31. p. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Æqualis, & similis, æqualitas & similitudo, dupliciter.** lib. 1. d. 31. par. 1. dub. 1. & art. vnico. quæst. 3. in resol.
- Æqualis & similis quæ relatiua.** ibid. q. 2. ad arg.
- Æqualitas, & similitudo quid importent: quo modo de Deo dicantur, positiue an priuatiue, secundum substantiam, vel secundum relationem, & an mutua relationem in Patre & Filio dicant.** lib. 1. dist. 31. par. 1. per totum.
- Æqualitas an ponenda in diuinis, & plures huiusmodi de ea considerationes.** lib. 1. d. 19. par. 1. art. vnico. q. 1. & deinceps.
- Æqualitas in quibus proprietatibus consistat in diuinis, in essentialibus, an in personalibus.** lib. 1. d. 30. par. 1. dub. 3.
- Æqualitas Patri, vnitas Filio, concordia Spiritui sancto an rite appropiata sint.** lib. & dist. eisdem. p. 2. art. 2. q. 3.
- Æqualitas vbi est, an ibidem, & diuersitas sit.** li. 1. d. 19. p. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Æqualitas miscibiliū duplex, & quæ in corpore Adæ fuerit.** li. 2. d. 17. art. 2. q. 3. in resol.
- Æquiocationis natura atque conditio, & quo modo in numerum ponat.** li. 1. d. 14. art. 1. q. 2. in resol. & d. 29. art. 1. q. 2. in resol.
- Aeris, ignisq. productionem, & distinctionem quare Scriptura non commemoret, sicut terræ aquæve productionem, & distinctionem manifestat.** lib. 2. d. 14. par. 2. dub. 1.
- Ætates mundi, & hominis quæ, & quot.** lib. 3. d. 1. dub. 1. & lib. 4. d. 40. dub. 3.
- Ætatis defectus num matrimonium sponsaliaq. impediatur.** lib. 4. d. 36. art. 2. per totum.
- Æterne rerum conditor, &c. quæ locutio.** lib. 1. d. 29. dub. 3.
- Æternitas, siue æternum quale nomen, & quid.** lib. 1. d. 9. dub. 2. & d. 31. par. 2. art. 1. q. 3. in resol.
- Æternitas, siue æternum multipliciter.** lib. 4. d. 3. p. 2. ar. 3. q. 1. ad arg.
- Æternitas, vel æternum an temporale connotet.** li. 1. d. 27. par. 2. art. vnico. q. 2. ad arg.
- Æternitas quantitas non est.** lib. 1. d. 24. art. 2. quæst. 1. ad arg.
- Æternitas de æternitate quare non dicatur.** li. 1. d. 32. dub. 1.
- Æternitas, & omnipotentia Dei an ex creaturis probari possint.** lib. 1. d. 3. par. 1. dub. 2.
- Æternitas patri, species imagini, & vsus muneris, an recte appropiata sint.** lib. eodem, d. 31. par. 2. art. 1. quæst. 3.
- Æternum essentialiter tantum in diuinis dicitur.** li. 1. d. 24. art. 1. q. 2. ad arg.
- Æternum nullum contingens est, quo modo intelligatur.** li. 1. d. 38. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
- Æuum, vel æternitas quid, & cuius mensura sit, & an æternorum omnium vnum æuum sit, an etiam tempus præcedat: aut si inter ipsum, & tempus media mensura cadat.** lib. 1. d. 37. par. 2. dub. 3. & lib. 2. d. 2. par. 1. art. 1. per totum sparsim.
- Affectio multipliciter.** lib. 1. d. 17. par. 2. dub. 2.
- Affectio animi quæ, & quot.** lib. 3. d. 40. & vt. art. vnico. q. 1. in apponendo, & ad arg.
- Affectus multiplex, & quo eorum mortem appetere contingat.** lib. 3. d. 17. dub. 1. & 2. & d. 29. art. vnico. q. 6. ad arg. & d. 30. ar. vnico. q. 4. in resol.
- Affectus certitudo quoruplex.** lib. 3. d. 26. art. 1. q. 5. in resol.
- Affectus purgationes quæ.** lib. 1. d. 2. dub. 1.
- Affectum nostrum ab aliquo inflammari, dupliciter.** lib. 2. d. 10. art. 2. q. 1. in resol.
- Affectus, & intellectus, siue dicas ratio, & voluntas an essentialiter differant.** lib. 2. dist. 24. par. 1. artic. 2. quæst. 1.
- Affectus operi nomen imponit, quo modo intelligatur.** lib. 2. d. 40. dub. 1.
- Affectiuus habitus quare non est oppositorum, sicut & cognitiuus.** lib. 3. d. 26. art. 2. q. 1. ad arg.
- Affirmationes in Deo quo modo incompactæ sint.** lib. 1. d. 34. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Affinitas in quo a consanguinitate differat, nū per omnē coitum contrahatur, si transeat in alterum, matrimoniumve impediatur, vel distimat.** lib. 4. d. 34. art. 3. q. 2. ad arg. & d. 41. per totum.
- Agar quid vere Abræ fuerit, ancilla, vxor, an concubina.**

bina. lib. 4. d. 33. dub. 5. & art. 1. q. 3. in resol.
Agens multiplex, lib. 1. d. 8. par. 1. artic. 2. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 1. art. 1. q. 1. & 2. ad arg. & art. 2. q. 1. ad arg. d. 7. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
Agens agere ubi non est, producereq. effectum per se stantem, an nobilitatis sit. lib. 1. dist. 37. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
Agens creatum regulæ dirigenti continuatum, an erret. lib. 2. d. 37. art. 1. q. 2. ad arg.
Agens ex tota potentia duplex. lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 44. art. 1. q. 2. ad arg.
Agens a proposito quare non semper secundum prædestinationem, siue electionem agere dicatur. lib. 1. d. 40. art. 3. q. 2. ad arg. in fine.
Agens per naturam, siue modus agendi per naturam, nobilior est agente, vel modo agendi per voluntatem, quo modo verificetur. lib. 1. d. 45. artic. 2. q. 1. ad arg.
Agens creatum quo modo se se habeat in rerum productione. lib. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.
Agens nullum præter primum est sua actio. lib. 2. d. 8. par. 1. dub. 3.
Agens, & patiens in materia communicare debent, quo modo intelligatur: ubi etiam habes, quo modo agens præstantius sit patiente. lib. 2. d. 31. art. 2. q. 1. ad arg.
Agere, & facere in quo distent. lib. 2. d. 1. par. 1. artic. 1. q. 1. ad arg.
Agere in aliquid, tripliciter. lib. 2. dist. 31. artic. 2. q. 1. ad arg.
Agere, pati, nihil idem potest, quo modo verificetur. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
Aggregatio in diuinis non est. li. 1. d. 2. dub. 7. & d. 24. art. 2. q. 1. in resol.
Agilitas corporis gloriosi numquid ad omnem positionis differentiam illud inclinabit. li. 4. d. 49. par. 2. art. 7. per totum.
Albedo vnde imponatur. lib. 1. d. 9. dub. 1.
Albedo est alba, falsa propositio. lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 4. ad arg. in fine.
Albedo an sit lux incorporata. lib. 4. d. 12. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.
Albus est, quod est nigro impermixtius, quo modo intelligatur. lib. 1. d. 17. par. 2. art. 1. q. 2. in resol. & lib. 2. d. 27. art. 2. q. 2. in resol.
Album possibile est esse nigrum, quæ propositio. li. 1. d. 40. art. 2. q. 1. ad arg.
Albus, alba, album, an tria nomina sint. lib. 1. d. 41. art. 2. q. 2. in resol.
Aleator numquid ad restitutionem teneatur, aut si forte de eo, quod lucratus est, elemosynam fecerit, num valida ea fuerit. lib. 4. d. 15. part. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
Alietatem, pluralitatem, discretionem, atque distinctionem cur dicamus in diuinis: minime vero diuersitatem, multipliciter, diuisionem, & separationem. li. 1. d. 24. dub. 1.
Alimenti quidquam an opere generatiuæ, nutritiuæq. vis in veritatem humanæ naturæ transeat: ad hæc si substantia, vel accidens sit. lib. 2. dist. 30. artic. 3. per totum, & lib. 4. dist. 12. par. 1. artic. 2. quæst. 1. in opponendo.
Aliquid esse, & nihil esse, an medium admittant. li. 1. d. 7. dub. 3.
Aliquid est nunc immortale, quæ propositio. lib. 2. d. 19. art. 2. q. 1. in resol.
Alius, alia, aliud, quam distinctionem importat: in quo differat ab Alter, altera, alterum, & an locum habeat in diuinis. lib. 1. d. 4. dub. 1. & 9. & art. 1. q. 1. per totum, & d. 5. dub. 3. art. 2. q. 1. in opponendo, & d. 9. dub. 1.
Alius & alius, an plus importet, quàm maior, & minor. lib. 1. d. 16. dub. 2.
Amicitia quid. lib. 1. dist. 18. & vlt. artic. 2. q. 2.

in opponendo.
Amittere, verbum, in his, quæ subito amittuntur, quid ponat. lib. 2. d. 29. dub. 1.
Amor multiplex. lib. 1. d. 2. art. 2. q. 4. in resol. d. 17. p. 1. dub. 1. & art. 1. q. 2. in resol. & li. 3. d. 29. dub. 4. & d. 30. art. vnico. q. 4. in resol.
Amor in Deum duplex. li. 3. d. 40. & vlt. art. vnico. q. 1. ad arg.
Amor dupliciter, & an cum notitia, & mente ordinè, æqualitatem, & consubstantialitatem habeat, ducatq. in cognitionem Trinitatis personarum in diuinis. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 2. q. 2. & 3. per totum.
Amor omnis vis vnitua, & nexus quidam est. lib. 1. d. 10. dub. 4. & art. 2. q. 2. in resol.
Amor, dilectio, & charitas, an differant. lib. & dist. eisdem. dub. 1.
Amor, pondus, & ordo est. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 1. q. 3. in resol.
Amor respectum dicit. lib. 1. d. 10. art. 2. q. 1. ad arg.
Amor an Spiritus sancti proprium sit. ibid.
Amor Dei ad creaturas, & an eisdem ille fruatur. li. 1. d. 1. art. 3. q. 2. ad arg.
Amor mutuus an purus, & gratuitus. lib. 1. d. 10. art. 1. q. 3. ad arg.
Amori gratuito duo insunt. lib. 1. dist. 6. artic. 1. q. 1. in fine.
Amor donum, & Spiritus sanctus quo modo eandem notionem, & emanationem dicant. li. 1. d. 18. art. 1. q. 5. ad arg.
Amor omnis creaturæ, aut per modum fruitionis, aut per modum usus est, quo modo verificetur. lib. 2. d. 42. art. 2. q. 1. ad arg.
Amor quo principium est omnium affectionum. li. 3. d. 26. art. 2. q. 3. ad arg.
Amor est copula amantis cum amato, quo modo intelligendum. li. 3. d. 32. artic. 1. q. 1. ad arg.
Analogia duplex. lib. 1. d. 7. art. vnico. q. 4. in fine.
Analogatio quo modo ponat in numerum. li. 1. d. 14. art. 1. q. 2. in resol.
Analogum quid. lib. 1. d. 29. art. 1. q. 2. ad arg.
Angelus quid, quidve ordo angelicus, & eius diuisiones; nomina, ac munera. lib. 2. d. 9. in prænotandis, & art. vnico. q. 4. ad arg.
Angelus quo modo loqui dicatur, siue quo modo locutio ei approprietur. lib. 1. d. 9. dub. 7.
Angelus num localiter sine corpore moueri possit: si dum mouetur, per medium moueatur: aut si dum medium pertransit, motu subito, vel successiuo pertransit. lib. 1. d. 37. par. 2. art. 2. per totum.
Angelus an propriam mensuram habeat, diuersam a tempore. lib. 2. d. 2. par. 1. art. 1. q. 1.
Angelus an præstantior homine sit: an etiam specie ab anima differat. lib. 2. d. 1. par. 2. art. 2. q. 2. & art. 3. per totum.
Angelus an cælum exeat. lib. 2. dist. 3. p. 2. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.
Angelus an in loco corporali sit, an simul, & semel in pluribus locis esse possit: an in loco punctuali, vel partibili: an plures in eodem loco esse possint. ibid.
Angelus quo modo simplex dicatur, & num alter altero simplicior sit, tum quæ, & quot eius attributa. lib. 2. d. 3. par. 1. dub. 1. & 2.
Angelus num ex materia, & forma creatus sit: & an ex materia numquid eadem cum materia corporali. lib. dist. & par. allegatis, art. 1. q. 1. & deinceps huiusmodi plura.
Angeli hominisq. multiplicatio ad quid, siue quæ eius ratio finalis: ad hæc si mera personalis discretio inter Angelos sit, & qualis ea sit: accidentalis, scilicet vel substantialis: & num a parte principij formalis, aut materialis. lib. 2. dist. 3. par. 1. artic. 2. per totum sparsim.
Angeli triplicem naturalem cognitionem habuit. lib. & dist. allegatis, par. 2. d. 3.

Ange-

Angelus numquid malus a Deo creatus sit: & an statim creatus, illico peccauerit. lib. 2. d. 3. p. 2. art. 1. per totum.
Angelus an per species innatas, vel acquisitas Deum cognoscat: an etiam Deum in se absque adminiculo, vel medio videat. lib. dist. & par. eisdem artic. 2. per totum.
Angelus numquid Deum propter se, & super omnia naturali dilectione diligit: ad hæc superior Angelus quem magis diligit, inferiorem angelum, vel parem. lib. dist. & par. allegatis, art. 3. per totum.
Angeli qui ceciderunt, an vnquam beati fuerint, quod est, an in gloria, gratia, & beatitudine creati fuerint. lib. 2. d. 4. dub. 1. & art. 1. per totum.
Angeli matutina, vespertinaq. cognitio quid: an in primordio suæ creationis matutinam cognitionem habuerint: aut vespertinam nunc habeant: an boni futuram glorificationem, & mali deiectionem, casumve præsciuerint. lib. 2. d. 4. art. 1. & 3. per totum.
Angolorum malorum minorum peccatum quale, nū scilicet peccato superbiæ, & ipsi cum Lucifero peccauerint: si qua eorum peccatum ad illius peccatum ordinem habeat. Ad hæc bonorum angelorum ad Deum conuersio virtute naturæ, an auxilio gratia fuerit: an etiam in huiusmodi conuersione meritum præmierit. lib. 2. d. 5. art. 2. & 3. per totum.
Angolorum qui ceciderunt, num in infernum simul omnes ceciderint. lib. 2. d. 6. art. 2. q. 1.
Angeli tum boni, tum mali an creatores dici possint: an etiam formam naturalem in esse educere queant. lib. 2. dist. 7. par. 2. dub. 3. & dist. 8. par. 1. art. 2. q. 1. in resol.
Angeli an habeant corpora sibi vnita, vel aliunde illa sibi assumant, & secundum quam vim, aut de qua natura, cælesti scilicet, vel elementari: adhæc si veram humanorum corporum formam habeant: an etiam in illis vna cum demonibus operationes vegetatiuæ sensitiuæq. exerceant, puta comedere, vel generare. lib. 2. d. 8. par. 1. per totum sparsim.
Angeli an iuxta maiorem naturalium capacitates maiora a Deo gratuita recipiant: num omnes eiusdem speciei sint: an natura aut gratia in ordines distincti sint, quot huiusmodi ordines numerentur, & a quo quisque denominetur: tum si ij, qui eiusdem ordinis sunt, æquales omnes sint: demum si isthæc eorum prælatio post vniuersale iudicium perseuerabit. lib. 2. d. 9. fere per totum.
Angeli angelos an mittant: tum si solum ipsi, vel etiam demones ad nos a Deo mittantur: & an ab eo officio denominentur, ad quod mittuntur. Item an omnes mittantur: ad quid mittantur num ad accendendum affectum, & ad illuminandum intellectum. lib. 2. d. 10. dub. 1. 2. & 3. & art. 1. & 2.
Angelis quo modo debeatur locus. lib. & d. allegatis, art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
Angolorum actus, qui, quot, & penes quid accipiantur: tum maxime quare lumina dicantur. lib. 2. d. 10. art. 2. q. 2. ad arg.
Angolorum locutio an idem sit quod eorum cognitio: an eadem locutio & ab eis & a Deo esse possit: adhæc si sicut ipsis ex parte Dei loqui competat, ita etiam & in persona Dei adorari conueniat. lib. 2. d. 10. art. 3. per totum.
Angeli cur ad hominum custodiam deputati sint, & quid si homo stetit, num scilicet isthæc eorum custodia opus foret. si Christum custodierunt: si quos obstinatos esse animaduertent, custodire definant: si quidquam aut emolumentum aut detrimentum eis adueniat vel ex salute, vel ex damnatione eorum quos custodiendos suscipere: quinimmo ubi præcitos quosdam agnouerint, numquid illos saluari velint: demum quando custodire incipiunt; & qui effectus huiusce eorum custodiæ. lib.

2. d. 11. per totum sparsim.
Angolorum duplex cognitio: & an in aliqua earum proficiant. lib. 2. d. 11. dub. 2.
Angolorum duplex accidentale præmium. lib. 2. d. 11. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.
Angolorum creatio numquid exprimitur in scripturis. lib. 2. d. 13. art. 1. q. 1. ad arg.
Angolorum voluntas numquid vertibilis. lib. 2. d. 14. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg.
Angeli quo modo nescire dicantur, qua ratione proprietates in diuinis hypostasim determinent, & nõ essentiam. lib. 2. d. 33. dub. 3.
Angeli an cognouerint mysterium incarnationis: & num decuit eosdem illud annunciasse: quique illud idem annunciauit, de quorum ordine fuerit. lib. 3. d. 2. dub. 4.
Angeli, siue angelica natura an assumi debuerit a verbo potius quàm humana. lib. 3. dist. 2. artic. 1. quæst. 2. per totum.
Angeli tripliciter res primitus cognouere. lib. 3. d. 14. art. 3. q. 1. in opponendo.
Angeli an proximus noster censendi sint. lib. 3. d. 28. dub. 4.
Angeli superioris ordinis quo modo inferiores purgare dicantur. lib. 4. d. 5. art. 3. q. 1. ad arg.
Angeli an omnia norunt, vel interdum quidquã addiscant: & quo modo petitiones nostras Deo afferre dicantur. lib. 4. d. 45. dub. 7. & 9.
Angeli numquid iudicabunt, vel iudicabuntur: & nū post latam sententiam in iudicio vniuersali damnatos ipsi ad tormenta deducunt. lib. 4. d. 47. dub. 2. & art. 1. q. 2. & 4.
Anima, essentia, mens, & vita in homine idem sunt. lib. 1. d. 3. par. 2. dub. 2.
Anima quo modo simillima Deo sit. ibid. dub. 4. & li. 2. d. 26. art. vnico. q. 3. ad arg.
Anima an idem in essentia sit quod suæ potentiæ, tum si iure plures potentiæ eius sint: aut si vna tantum esset, num potentior illa foret. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 1. q. 3. per totum: & lib. 2. d. 24. par. 1. art. 1. q. 2.
Anima quotupliciter cognoscatur: adhæc si seipsam ipsa cognoscat, diligit, memineatq. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 4. ad arg. & lib. 3. d. 14. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 28. dub. 2.
Animæ quæcumque essentialiter insunt, num certitudinaliter cognoscantur. lib. 3. d. 23. dub. 4.
Animæ solus Deus illabitur. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 2. in resol.
Animæ appetitus quotuplex. ibid. ad arg. & li. 2. d. 31. art. 2. q. 2. in resol.
Anima simplex, an composita sit. lib. 1. d. 8. p. 2. dub. 2. & li. 2. d. 17. art. 1. q. 2.
Anima an sit tota in toto corpore, & tota in qualibet illius parte. lib. 1. d. 8. art. 1. q. 3. & d. 37. par. 1. art. 2. q. 1. in resol.
Anima intellectiua num omnia intelligat, etiam separata: & an vt talis persona dici possit. lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 8. & lib. 3. d. 5. art. 2. q. 3. & li. 4. d. 50. par. 2. art. 1. q. 1. & 2.
Anima quare & quo modo corpori vniatur, in eoq. operationes suas exerceat: quo modo pariter ad illius vnionem inclinatur: adhæc si huiusmodi vnibilitas, siue aptitudo ad vniendum accidentalis vel substantialis sit. li. 2. d. 1. par. 2. dub. 3. & art. 1. q. 2. ad arg. & d. 8. par. 1. art. 3. q. 2. in resol. & par. 2. art. vnico. q. 1. & lib. 3. d. 5. art. 2. q. 3. in resol. & lib. 4. d. 43. art. 1. per totum, tum maxime q. 5.
Anima in quo ab angelo differat quo ad esse in loco. lib. 2. d. 2. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.
Anima & demon quo modo in eodem corpore inhabitare possint. ibid. q. 4. ad arg. in fine.
Anima quo modo omnia est. li. 2. d. 7. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg.
Animam cuius est illuminare. lib. 2. d. 10. art. 2. q. 2.

Animæ

Anima brutorum ex nihilo, vel ex aliquo producta sunt. lib. 2. d. 15. art. 1. q. 1.
Anima primi hominis num de Dei substantia producta sit, num de materia, vel si ante, aut post corpus. lib. 2. d. 17. art. 1. per totum.
Anima numquid vna in omnibus hominibus sit, vel singulae singulis hominibus: si autem plures, num vna, vel diuersae substantiae sint: si simul omnes productae sint, aut si extraduce. lib. 2. d. 18. art. 2. per totum & lib. 2. d. 3. art. 1. q. 1.
Anima quo modo comparatur, condoleatq. corpori: & an immortalis sit. lib. 2. d. 19. art. 1. per totum.
Anima an a tempore alterationem patitur. li. 2. d. 20. dub. 6.
Anima potentiae quotuplices, & quotupliciter. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 3. in resol.
Anima quo modo nullius partis corporis actus dicatur. lib. 2. d. 25. par. 2. ar. vnico. q. 6. ad arg.
Anima quo modo Dei imago sit. lib. 2. d. 26. ar. vnico. q. 4. ad arg.
Anima sensibilis quo modo sit in potentia materiae: num in hominibus a generante sit: aut si cum anima rationali eiusdem substantiae sit. lib. 2. d. 3. art. 1. q. 1.
Anima numquid a carne infici possit. lib. 2. d. 3. art. 2. q. 1.
Anima quoad bonitatem & malitiam qualis a Deo facta sit. lib. 2. d. 32. dub. 5.
Anima pares an impares nobilitate & praestantia sint a creatione. lib. 2. d. 31. dub. 6.
Anima animae an demereatur: tum si iure Deus corporibus fœde ab Adam propagatis animas infundat. lib. 2. d. 32. art. 3. q. 2.
Anima passiones multiplices: adhuc si poena tantum, vel poena & culpa simul. lib. 2. d. 36. art. 1. q. 2.
Anima quidquid inest, vel est potentia, vel passio, vel habitus. Item, anima est sicut tabula &c. quid est dictu. lib. 2. d. 38. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 39. ar. 1. q. 2. in fine.
Anima media est inter Deum & creaturam. li. 2. d. 42. art. 2. q. 1. in resol.
Anima quo modo ex vnione ad carnem inficiatur. lib. 3. d. 2. dub. 2.
Anima duplex passibilitas, impassibilitasq. an etiam a rebus corporeis pati possit. lib. 3. dist. 18. dub. 1. & lib. 4. dist. 44. par. 2. art. 3. q. 2. per totum.
Anima quo modo dicatur viuificari, sanari, & renouari, & quo modo eiusdem Deus vita sit. lib. 4. d. 17. par. 1. dub. 3. & 4.
Anima diuersis motibus simul non mouetur, quo modo intelligatur. lib. 4. d. 17. p. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
Anima, prout ad exterius comparatur, triplex potentia. lib. 4. dist. 23. art. 2. q. 3. in resol.
Anima quo modo & perfectio, & motor sit. lib. 4. d. 44. p. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
Animabus beatis quo modo ex resumptione corporis gaudium augeatur. lib. 4. d. 45. dub. 1.
Anima priscorum Patrum quo ante Christi aduentum tendebant cum e corporibus soluebantur: quo nunc post eiusdem aduentum: si interdum ab ijs receptaculis exeant. lib. 4. d. 45. art. 1. per totum.
Anima quare corporibus exuta, mereri nequeant. li. 4. d. 49. par. 1. art. vnico. q. 3. ad arg.
Anima prius viuuit, quam suae potentiae, quo modo verificetur, tum quo modo a Philosopho dicatur esse sicut tabula rasa in qua nihil est depictum. lib. 2. d. 39. ar. 1. q. 2. ad arg. in fine. & lib. 4. d. 49. p. 1. art. vnico. q. 2. 3. & 4. ad arg.
Anima quotupliciter in corpus influat. lib. 4. d. 49. p. 2. art. 2. q. 1. in resol.
Animale vnde deriuetur. lib. 2. d. 19. dub. 1.
Animal quidquam esse, dupliciter. li. 2. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.

Animalium corpora multiplicia. li. d. & par. eisdem. ar. 2. q. 1. in resol.
Animalium eorundem corpora num ex omnibus elementis compacta sint: an etiam ex actiuis elementis magis, quam ex passiuis. lib. 2. dist. 15. ar. 1. q. 2. & 3.
Animalia aliter in statu innocentiae, aliter in statu naturae lapsae ad hominem ordinata sunt. li. 2. art. 22. q. 1. in resol.
Animalia & plantae ad quid producta, num scilicet ad ornatum vniuersi, & ad Dei laudem: & quotuplex eorum motus. lib. 2. d. 15. dub. 1. & 2. & lib. 4. d. 48. art. 2. q. 4.
Animalia postquam Deus produxit, an ab omni opere quiescerent. lib. 2. d. 15. art. 2. q. 3.
Animal prius generatur quam homo, ex sententia Philosophi. 2. de Gener. Animalium cap. 3. quo modo intelligatur. lib. 2. d. 31. art. 1. q. 1. ad arg.
Animal omne sibi simile diligit, quo modo verificetur. lib. 4. d. 40. art. 3. q. 2. ad arg.
Annihilare creaturam quid possit. lib. 2. d. 37. art. 1. q. 2. ad arg.
Annus numquid recte ad diuina transferatur. lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 4.
Antichristum mendacia signa operaturum, quo modo dicat Apostolus. li. 2. d. 7. par. 2. ar. 2. ad arg. an & ipse Angelum custodem habiturus sit. lib. eodem d. 11. art. 2. q. 1. in resol.
Annulum virginibus velandis imponere, ad quem pertineat. lib. 4. d. 20. par. 2. dub. 6.
Apostolis quare magis quam Sanctis alijs tribuat Euangelium iudicariam potestatem mundi, & quid dictum est, iudicantes duodecim tribus Israel. lib. 4. d. 47. art. 1. q. 1.
Apparere, dupliciter. lib. 1. d. 16. artic. vnico, quaest. 1. ad arg.
Apparitiones, locutionesq. sensibiles Dei an semper per Angelum medium fiant. lib. 2. d. 10. artic. 3. q. 2. ad arg. in fine.
Appetere, & appetenda quotuplicia, & quotupliciter. lib. 2. d. 22. dub. 3. & 4. & d. 35. art. 2. q. 1. in resol.
Appetere vnumquodque quod sibi magis conueniens est, quo modo intelligatur. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 7. q. 2. ad arg.
Appetitus multiplex. lib. 2. d. 31. art. 2. q. 2. in resol. & d. 38. art. 2. q. 1. in resol.
Appetitus ex quot, & quibus integretur: tum quotuplex bonum is sit. lib. 4. d. 49. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg. & par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
Appetitus, & dilectio in quo distent. lib. 2. d. 7. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
Appetitus primorum parentum, Adae scilicet, & Heuae an in idem concurrerint, ita vt ambo idem appetisse dici possint. lib. 2. d. 22. art. 1. q. 2.
Appetitus naturalis, & appetitus deliberatiuus vna & eadem potentia, vel plures, & diuersae sint. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 3. in resol.
Approbatio Dei, an quidquam vltra eius cognitionem dicat. lib. 1. d. 36. dub. 3.
Appropriatio an locum habeat in diuinis, & num appropriatum prius proprio sit. lib. 1. d. 34. art. vnico. q. 3. ad arg.
Appropriationes quo modo interdum in scripturis sacris fiant. lib. 3. dist. 4. artic. 1. q. 1. in resol. in fine.
Aptitudo naturalis an perficiatur per gratiam. lib. 4. d. 48. art. 2. q. 2. ad arg.
Apud, praepositio quid notet. lib. 1. d. 37. par. 1. dub. 2.
Aquae proprietates complures: an supra firmamentum aquae sint, & cuius naturae atque conditionis: vnde etiam caelum aqueum dicatur: an sit isthoc caelum, & cuius conditionis. Ex lib. 2. d. 14. sparsim tum maxime ex par. 1. dub. 1. & 2. & art. 1. q. 1. & ex par. 2. art. 1. q. 3.
Aqua omnis num baptismi sacramento apta sit: aut si

ex baptismi institutione aliqua vis ei collata sit: tum a quo baptismalis huiusce aquae sanctificatio sit. lib. 4. d. 3. par. 2. dub. 2. & art. 1. quaest. 2. & dist. 6. par. 1. dub. 3.
Aqua non benedicta aquae benedictae apposita an illius benedictionem soluat, ita de aqua in calice, & vino non consecrato: tum qualis & quanta aqua calici admiscenda, quando, & ad quid: & an idem efficeretur, si in dolio admisceretur: aut quid si obliuione, vel ex industria non apponeretur. Ad haec si in consecratione in vinum conuertatur, vel semper ratione aquae teneat. Quid item significauit illa, quae de Christi latere effluxit, & huiusmodi quam plures de ea considerationes, puta si gutta aquae amphorae vini admisceatur, mixtio dici possit, &c. ex lib. 4. d. 11. sparsim, tum maxime in dubijs litteralibus, & dist. 12. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
Aqua, siue per aquam cur facta est prima mundi purgatio: cur item secunda per ignem facienda. lib. 4. d. 47. ar. 2. q. 1. ad arg.
Arbiter quis dicatur. lib. 2. d. 25. par. 1. dub. 3.
Arbitrij libertas quotupliciter dicatur, si etiam vniuocae, vel aequiuocae dicatur de libertate a culpa, a miseria, & a coactione. li. 2. d. 3. p. 1. dub. 3. & d. 25. par. 2. in dubijs litteralibus.
Arbor mala quo modo bonos fructus facere non potest. lib. 2. d. 41. dub. 2.
Archangeli vox in iudicio vniuersali quid. li. 4. d. 43. dub. 2.
Archidiaconus quare dicatur princeps ministerij, & quare Subdiacono ampullam aquae, manile, &c. tradat in eius ordinatione. lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 2. & art. 1. q. 4. ad arg.
Archiepiscopus quo modo ab Episcopo benedici possit. lib. 4. d. 25. art. 1. q. 1. ad arg.
Arduum dupliciter, & circa quid consistat. li. 3. d. 35. art. vnico. q. 5. in resol.
Aristotelis insufficiens circa continuam & successiuam rerum generationem: suorumq. sectatorum fallax sententia de principijs & aeternitate mundi. li. 2. d. 1. dub. 2. & 2. & d. 20. art. vnico. q. 1. ad arg.
Artij perfidiosa haeresis. li. 1. d. 9. dub. 3. & deinceps. & d. 13. dub. 6.
Ar duplex, & an quod creatur ab arte sit. lib. 2. d. 16. dub. 4.
Ars Patris quo modo Verbum diuinum dicatur. Ad haec quo modo verbum in diuinis proprium dicatur, ars vero appropriatum. lib. 1. distinct. 31. par. 2. dub. 5.
Articulus fidei quid, quotuplex, quotupliciter, vnde dicatur, an in eis sufficienter fides exprimat, an etiam omnes nunc explicite credere teneamur, &c. li. 3. d. 24. art. 3. per totum, & d. 25. art. 1. quaest. 1. & 3. & dist. 37. ar. 1. quaest. 3. in resol. & lib. 4. dist. 16. par. 2. dub. 2.
Articuli Parisiis condemnati tempore Guillelmi Episcopi Parisiensis, Odonis Cancellarij, & Alexandri de Ales. lib. 2. d. 23. artic. 2. q. 3. in fine.
Artificis cuiusque duplex finis. lib. 2. d. 11. artic. 2. q. 3. ad arg. in fine.
Ascendere, & praecipue ad Deum, dupliciter. li. 1. d. 3. par. 1. artic. 1. quaest. 2. ad arg. & lib. 3. distinct. 22. dub. 4.
Assimilari, assimilatioq. multiplex, & multipliciter. lib. 3. d. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 6. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Assumere quid, & an sit actus conueniens naturae diuinae, & personae: an personae conueniat ratione naturae, aut si conuenire possit naturae ab omni persona abstractae. lib. 3. d. 1. artic. 1. q. 3. in resol. & d. 5. art. 1. fere per totum.
Assumere in quo ab vnire differat. lib. d. & ar. eisdem. q. 1. in resol.
Assumptio quid dicat, & an valeat: Assumptio vbi

est, ibi & vnio est. lib. 2. d. 8. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 5. art. 1. per totum.
Astra, caeliq. num animata sint. lib. 2. dist. 14. par. 2. dub. 3.
Astronomi quo modo futura praedicant. li. 2. d. 7. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. in opponendo, & respondendo.
Athanasij pueri ludice baptizantis censura. lib. 4. d. 6. par. 2. dub. 4.
Attritio quid, an contritio fiat, vel iustificationem impij praecedat. lib. 4. d. 17. par. 1. art. 2. q. 3. & par. 2. art. 2. q. 4. in resol.
Auaritia quid, & quale peccatum, spirituale scilicet, an carnale, vel medium inter vtrumque. lib. 2. d. dist. 5. art. 1. q. 1. in opponendo, & dist. 22. art. 1. q. 1. in resol.
Audire, videreq. Deum tripliciter possumus. lib. 2. d. 10. art. 3. q. 2. in resol.
Auerfio, auertiq. tum maxime a Deo, quid. li. 2. d. 5. dub. 1. & d. 42. ar. 2. q. 1. in resol.
Auerfio, & conuersio numquid oppositae peccatorum differentiae sint, & quid, & quotupliciter. li. 2. d. 42. art. 3. q. 2. & an vnus atque idem motus. lib. 3. d. 26. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.
Augendi plures modi, & quo eorum gratia auergeri mereatur. lib. 2. d. 27. art. 2. q. 2. in resol.
Augmentum quotupliciter fieri contingat, & a quibus terminum, statumve habeat. lib. 1. d. 17. par. 2. art. 1. q. 1. & 2. in fine. & q. 4. in resol.
Aurea, & aureola quid, & quibus debeantur. lib. 2. d. 40. art. 2. q. 1. & 3. ad arg. & lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 1. & d. 33. art. 2. q. 3. in resol.
Auctor proprie qui dicatur. li. 1. in Prologo. quaest. 4. in resol.
Auctor, & innascibilis, siue auctoritas, & innascibilitas an eandem notionem dicant. lib. 1. distinct. 13. dub. 3.
Auctor quare in diuinis Pater dicatur. lib. 1. d. 27. p. 1. art. vnico. q. 2. in resol.
Auctoritas, & subauctoritas in diuinis quid, & quo modo inibi ponantur. li. 1. d. 9. dub. 4. & d. 20. ar. 1. q. 2. in fine. & d. 25. dub. 3.
Auctoritas Ecclesiae numquid in poenam atque culpam se extendat. lib. 4. distinct. 18. par. 1. artic. 2. per totum.
Azimo, vel in fermentato Christus confecerit. li. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1.

B

BALIAM aliter, aliter David prophetiam habere. lib. 4. d. 18. par. 2. dub. 3.
Balneum quid. lib. 4. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in resol.
Baptizo quale verbum, & numquid sit de necessitate formae baptismi. lib. 4. d. 2. par. 1. art. 4. q. 1. in resol. & art. 2. q. 1.
Baptismus quotuplex, & quotupliciter. li. 4. d. 4. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 27. art. 2. q. 1. in resol.
Baptismus quid, & quibus integretur. lib. 4. d. 3. par. 1. dub. 1. 2. & 3. & art. 1. quaest. 1. & dist. 5. artic. 1. q. 2. in resol.
Baptismus aqua, an intinctio in aqua sit, & numquid vt integer sit, requiratur fides siue professio alicuius peculiaris articuli fidei. lib. 4. d. 3. par. 1. artic. 1. q. 1. & 3.
Baptismus an merito in aqua institutus sit, & an ex eius institutione aliqua vis illi collata sit. lib. 4. d. 3. p. 2. art. 1. q. 1. & 2.
Baptismi aquae sanctificatio a quo sit: an etiam baptizandus immergi, vel tantum aspergi debeat, & quotiens, & quid huiusmodi immerfiones significant. lib. 4. dist. 1. par. 2. artic. 2. quaest. 2. ad arg. & dist. 3.

d. 3. par. 1. dub. 2. & par. 2. art. 2. per totum, & dist. 6. par. 1. dub. 3. & d. 9. art. 1. q. 3. ad arg.

Baptismus cuius fidem exigit, tum maxime in paruulis. lib. 4. d. 4. par. 1. dub. 2. & d. 5. art. 1. q. 2. ad arg. an etiam infidelitate aliqua auferatur. lib. eod. d. 6. par. 2. dub. 2.

Baptismus sacramentum, quare a Magistro sacramenta pluraliter dicatur. lib. 4. d. 4. par. 2. dub. 3.

Baptismi sacramentum quando institutum. lib. 4. d. 3. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Baptismi, Eucharistiæq. sacramentum cur magis quam alia sacramenta per se, & ex se Christus instituerit. li. 4. d. 8. par. 1. dub. 4.

Baptismus quare a ministro non denominetur, vt dicatur baptismus Matthæi, vel Marci, sicut Euangelium: sed tantum Christi baptismus dicitur. li. 4. d. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

Baptismalis potestas, quam Christus ministris dare potuit, nec dedit, quæ fuerit: tum quotuplex sit huiusmodi potestas. lib. 4. d. 5. art. 3. q. 1.

Baptismi conferendi tempus a primitiua Ecclesia obseruatum. lib. 4. d. 4. par. 2. dub. 2. & distinct. 6. par. 2. dub. 5.

Baptismi forma si varietur, an baptismi collatio impediatur: Ad hæc si sufficiat vnus tantum diuinarum personarum exprimi. li. 4. d. 3. par. 1. dub. 6. artic. 2. quæst. 2.

Baptismus si quis in nomine Christi susceperit, an baptizatus vere sit. lib. 1. dist. 3. par. 1. dub. 4. & lib. 4. dist. 3. par. 1. artic. 2. q. 2. ad arg. An item in nomine genitoris. lib. 1. dist. 27. par. 1. artic. vnico. quæst. 1. ad arg.

Baptismo an baptizandi intentio necessario exigatur: intentio (inquam) recta, & quid si baptizandus baptizari intendat, baptizans vero nequaquam baptizare intelligat. lib. 4. d. 6. par. 2. art. 2. q. 1. & deinceps per totum.

Baptismi solemnitate, quæ concernant. li. 4. d. 6. p. 2. art. 3. q. 2. ad arg.

Baptismi sacramenti res quæ, & quot. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 3. in resol.

Baptismi sacramentum cur inter omnia sacramenta præambulum habuerit, scilicet baptismum Ioannis. lib. 4. d. 2. dub. 3.

Baptismus cur actus figuralis esse non possit, sicut & decimatio. lib. 3. distinct. 3. par. 2. artic. 1. quæst. 1. ad arg.

Baptismus quare figuram sanctificantem in veteri lege habuerit. lib. 4. d. 8. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Baptismus cuius legis sacramentum sit. lib. 4. d. 24. p. 1. art. 2. q. 3. in resol.

Baptismus quid signet. lib. 4. dist. 11. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

Baptismus an quidquam paruulo signet. li. 4. d. 1. p. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg. Tum si in eo æque paruulis omnibus gratia conferatur: aut etiam præter gratiam, & virtutum habitus inibi illis infundantur. li. eod. dist. 4. par. 2. art. 2. per totum. Ad hæc si in veteris matrum baptizari possint: an pariter qui in illis sanctificati sunt, baptizari indigeant. lib. eod. dist. 6. par. 2. art. 1. per totum.

Baptismus ad quæ obligat paruulū, & quare per aliū: tum si illa obligatio valida dicatur. lib. 4. d. 36. art. 2. q. 2. ad arg.

Baptismus sacramentū inter omnia sacramenta, quàm maxime efficax atque necessarium. lib. 4. d. 3. par. 2. artic. 1. q. 1. in resol. & d. 4. par. 1. art. 1. q. 1. & par. 2. art. 1. q. 1. ad arg. in fine. & d. 5. artic. 1. q. 1. in resol. Item, quo modo in eo magis quam in pœnitentiæ sacramento influat Christi passio. lib. 3. d. 20. artic. vnico. q. 4. ad arg.

Baptismus in quo maiorem efficaciam habeat, in eo qui plus peccauit, an in eo qui minus. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 1. & 3. ad arg.

Baptismus quale remedium, quam pœnam remittat, & contra quid proprie sit. lib. 4. d. 2. artic. 1. q. 3. ad arg. & d. 4. par. 1. art. 1. q. 1. in resol. & ad arg. & par. 2. dub. 7. & art. 3. q. 1. ad arg. in fine.

Baptismus an deleat originale, & quo ad culpam, & quo ad causam. lib. 2. d. 32. ar. 1. per totum.

Baptismus quare omnino fomitem non auferat, nec ab omni defectu liberet per originale peccatum. contractum. li. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 14. p. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

Baptismus quo modo vniuersa delere dicatur. lib. 4. d. 39. dub. 5. in fine.

Baptismi & confirmationis gratia in quo distent. lib. 4. d. 7. art. 2. q. 1. 2. & 3. sparfim.

Baptismus suscipientium multiplex differentia. lib. 4. d. 9. art. 1. q. 1. ad arg.

Baptismus qui suscipere teneantur. li. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1. ad arg. in fine.

Baptismus suscepturus an prius pœnitentiæ sacramentum suscipere teneatur. lib. 4. d. 16. par. 2. art. 1. q. 2.

Baptismus qui digne suscipiunt, an æque omnes eius efficaciam participent, & quæ sit isthæc eius efficacia. lib. 4. d. 4. par. 1. per totum.

Baptismus quæ fictio impediatur. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 1. & d. 6. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. Tum si pro baptizato habendus sit, qui timore mortis baptizari consenserit. lib. 4. d. 23. art. vnico. q. 1. ad arg. Ad hæc in quo maior requiratur assensus in baptismo, an in matrimonio. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Beati numquid aliquando cælum, vel paradysum egrediuntur. lib. 4. d. 41. art. 1. q. 3.

Bene esse melius est, quàm esse. li. 3. d. 34. par. 1. art. 1. q. 3. in resol.

Bestiæ vnde dicantur. lib. 2. d. 15. dub. 2. Si etiam punitio nis, remunerationisq. capaces sint. lib. 2. d. 19. art. 1. q. 2. ad arg.

Bethsamitæ cur percussi. li. 4. d. 9. art. 2. q. 2. ad arg.

Bigamia naturali, diuinoq. iuri contraria est. lib. 4. d. 39. art. 2. q. 4. ad arg.

Bigamus quis dicatur. lib. 4. d. 27. dub. 6. & d. 39. art. 1. q. vlt.

Bigamus an ad sacros ordines suscipiendos admittatur. lib. 4. d. 25. art. 2. q. 3. & dist. 42. artic. 3. quæst. 1. ad arg.

Binario numero quare magis quàm alio numero diuisio significetur. li. 2. d. 14. p. 1. dub. 3.

Bis, aduerbium quid notet. lib. 3. d. 8. art. 2. q. 1.

Blasphemia, spiritusq. blasphemie in quo distent, & quæ blasphemia peccatum in Spiritum sanctum dicatur. lib. 2. distinct. 43. dub. 2. & lib. 4. dist. 15. par. 1. dub. 6.

Bona non quia facimus, boni sumus: sed quia boni sumus, bona facimus: fecus autem de malis est. lib. 2. d. 4. art. 2. q. 3. ad arg.

Bona qui plura fecerit, num maiorem gloriam habebit. ibid.

Bona matrimonij quæ, & quot: tum quo modo diuinis personis appropriantur. li. 4. d. 28. dub. 3.

Bona, malaq. quo modo in iudicio patebunt. lib. 4. d. 43. art. 3. sparfim.

Bonitas diuina cur acclametur causa, & esse, & bene esse nostri, non autem potentia, vel sapientia. lib. 1. distinct. 1. dub. 12. sed clarius in lib. 2. dist. 1. par. 2. dub. 1.

Bonitas duplex in creatura. lib. 2. d. 1. par. 2. dub. 2.

Bonitas naturæ quo modo ad gratiam disponat. lib. 4. d. 4. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

Bonitas, & potentia quare non dicuntur conditiones operis diuini, sicut misericordia, & veritas. li. 4. d. 46. art. 2. q. 1. ad arg.

Bonitas & malitia, siue bonū, & malum an essentielles differentie sint, ex æquo, & immediate diuidentes actionē deliberatiuam, ita vt dare non sit actionem

mediam, quæ scilicet neque bona, neque mala sit, sed media. lib. 2. d. 41. art. 1. per totum, tum maxime quæst. 1.

Bonitas, & malitia, quam vim siue potentiam respiciant. lib. 2. d. 39. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonorum plura genera, & quæ sit ratio nominis cuiusque. lib. 1. d. 18. art. 1. q. 1. in resol. & ad arg. & lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 27. dub. 2. & d. 36. dub. 5. & d. 41. art. 1. q. 1. in resol.

Bonum triplex in creaturis. li. 2. d. 37. artic. 2. quæst. 2. in resol.

Bonum multipliciter, & numquid summum bonum in tribus illis, potentia scilicet, sapientia, & bonitate consistat. li. 1. d. 34. dub. 6. & li. 4. d. 18. p. 2. dub. 4.

Bonum honestum, dupliciter. lib. 1. dist. 1. artic. 3. q. 2. ad arg.

Bonum participatiue, dupliciter. li. 1. d. 17. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonum integrum multipliciter, & an idem sit bonū integrum, quod bonum summum: aut si creatum quiddam bonum integrum dici possit: tum in quo vtrumque reperiri habeat. li. 2. d. 34. dub. 3.

Bonum maius, dupliciter dicitur. lib. 2. d. 40. art. 2. q. 1. in resol.

Bonum additum bono maius bonum facit, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 38. art. 1. q. 3. ad arg. Idem de bono iterato. lib. 4. d. 42. art. 3. q. 3. ad arg.

Bonum quo modo est sui ipsius diffusiuum. li. 2. d. 10. art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 2. art. 1. q. 3. ad arg. Ad hæc quo modo intelligendum sit illud: Bonū summum summe se diffundit. lib. 1. d. 44. art. 1. q. 2. ad arg.

Bonum omnino, impermixtum malo datur: sed minime datur malum, quod omnino bono impermixtum sit. li. 3. d. 22. dub. 1.

Bonum & malum quo modo opponantur. lib. 2. d. 41. art. 1. q. 1. in resol. & d. 42. art. 3. q. 1. in opponendo, & numquid maiori bono maius malum opponatur. lib. 3. d. 36. art. vnico. q. 5. ad arg.

Bonum potentius est malo, quo modo intelligatur. li. 2. d. 28. art. 2. q. 2. ad arg.

Bonum, & malum circa actiones quid dicant. lib. 2. d. 41. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonum vtrum malum insequatur. lib. 2. d. 30. art. 1. q. 2. ad arg.

Bonum malum dicentes, & malum bonum, quàm grauius peccent. lib. 2. d. 34. dub. 4.

Bonum, & malum in genere vnde sic dicantur: & quo modo intelligatur id: Bonum & malum non sunt in genere: sed ipsa sunt genera. lib. 2. d. 41. art. 1. q. 1. in opponendo, & q. 2. ad arg. in fine.

Bonum quo modo vno modo est, malum vero multifariam. lib. 2. d. 38. art. 1. q. 3. ad arg.

Bonum de quolibet malo quo modo Deus eliciat. lib. 4. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.

Bonum ad quam causam comparisonem dicat. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonū quo modo lux, & pulchritudo animæ dicatur. lib. 4. d. 18. par. 2. dub. 4.

Bonum primum an dare sit. li. 2. d. 34. art. 1. q. 1. ad arg. & quo modo bono summo vniamur. li. 1. d. 1. du. 4.

Bonum, & verum conuertuntur, quo modo intelligatur. lib. 1. d. 46. art. vnico. q. 1. ad arg. An essentialiter differant. li. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. sparfim. Et quo modo sui diffusiuia sint. lib. eod. dist. 7. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonum, verumq. natura hominibus appetibilia. lib. 2. d. 28. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 39. dub. 3.

Bonum, & pulchrum quo modo idem. lib. 1. d. 31. p. 2. art. 1. q. 3. ad arg.

Bonum quo modo de voluntate, & quo modo de actione dicatur. lib. 2. d. 41. art. 1. q. 1. ad arg.

Bonum proprium bono proximi numquid ex charitatis lege præponendum. lib. 3. d. 29. artic. vnico. quæst. 3.

Bonum natura, iustum actum respicit. lib. 4. dist. 46. art. 2. q. 1. ad arg.

Bonum supererogationis, & malum, & non malū pro opposito habere potest. lib. 1. d. 45. art. 3. q. 2. ad arg. Ad hæc si mediocribus, vel maximis bonis continget male vti. lib. 2. d. 39. art. 2. q. 3. ad arg. in fine. lib. 4. d. 9. art. 2. q. 2. ad arg.

Brutorum animalium animæ ex nihilo, vel ex aliquo productæ sint. lib. 2. d. 15. art. 1. q. 1.

C

CALIX multipliciter sumitur in Scripturis sacris, & quo modo sumatur in forma consecrationis vini in Sacramento altaris. li. 4. d. 8. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

Calor, humorq. dupliciter. lib. 2. d. 13. artic. 2. quæst. 1. in resol.

Calor quotupliciter augeri possit. lib. 2. d. 17. par. 2. art. vnico. q. 4. in fine.

Calor vtrum corporibus inest. lib. 2. dist. 17. art. 2. q. 2. ad arg.

Caloris quæ sit sufficiens causa: & cur non omnes planetæ calefaciant. lib. 2. d. 14. par. 2. artic. 2. quæst. 2. ad arg.

Calor vitalis cur in corporibus glorificatis nec consumat, nec pabulo indigeat. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 4. q. 1. ad arg. in fine.

Cambium quid. lib. 4. d. 44. par. 1. art. 1. q. 1. in resol.

Canonum pœnitentiæ pro peccatis. lib. 4. dist. 20. p. 2. dub. 3.

Cantor, & Psalmista idem. lib. 4. d. 24. par. 2. quæst. 2. in resol.

Capilli, vngues, & huiusmodi numquid cum corporibus resurgent. lib. 4. distinct. 44. par. 1. artic. 1. per totum.

Capitis proprietates, & quare, aut quo modo Christus caput Ecclesiæ dicatur. li. 1. d. 31. par. 2. dub. 9. li. 3. d. 1. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 13. art. 2. q. 1. in resol.

Caput, vel cor generalius influit. lib. 3. d. 13. art. 2. q. 3. ad arg.

Cardinales virtutes vnde sic dicantur, & an alia nomina habeant. lib. 3. d. 33. dub. 5. an ponendæ sint, & quæ & quot: tum vnde sint, ex dono Dei, vel ab assuetudine: an item in patria euacuabuntur. ibid. Demū in quo a Theologicis virtutibus differant. lib. 3. d. 9. art. 2. q. 3. sparfim.

Carnalia vitia minoris culpæ, sed maioris infamiæ. li. 4. d. 35. dub. 2.

Carnalis commixtio an de integritate matrimonij sit. li. 4. d. 26. art. 2. q. 3.

Caro, carnaleq. multipliciter. lib. 2. d. 1. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 20. art. vnico. q. 1. ad arg. & d. 32. art. 2. q. 1. in resol.

Caro duplex in homine. lib. 2. distinct. 30. artic. 3. q. 2. in resol.

Caro an tentet: si eadem sit eius tentatio cum tentatione diaboli, & quæ harum tentationum immatior. lib. 2. d. 21. art. 2. per totum.

Caro numquid animam inficere possit. lib. 2. d. 31. art. 2. q. 1. Et vnde ipsamet inficiatur, ex propagatione tantum, vel ex propagatione, & libidine simul. lib. 1. art. 2. & d. eisdem. q. 3.

Caro corrupta, siue carnis corruptio, quæ peccati originalis causa est, pœna an culpa sit. ibidem. dub. 1. quare sacrorum ordinum susceptionem impediatur in viro, & in muliere consecrationem. lib. 4. d. 25. art. 2. q. 2. ad arg.

Caro est carni propinquior, quo modo intelligendū. lib. 3. d. 3. par. 1. dub. 3.

Caro est anima, caro est animata, prima falsa, secunda vera propositio est. lib. 3. d. 7. art. 1. q. 1. ad arg.

Caro secundum speciem quid: tum cum in duobus hominibus caro fuerit, cum quo resurget, cum pri-

mo, vel cum secundo. lib. 4. d. 44. par. 1. art. 2. q. 1.
 Castitas duplex, virginialis scilicet, & coniugalis, & an altera alteri præferatur. lib. 4. d. 26. art. 1. q. 2. in opponendo, & in respondendo, & d. 33. dub. 3.
 Castitas quanta in religionum votis voueatur. li. 2. d. vlt. art. vlt. q. vlt. in fine.
 Castus quis vere dicatur. lib. 3. d. 26. artic. 1. quæst. 2. ad arg.
 Casu, vel fortuna num quidquam in vniuerso fiat. li. 1. d. 45. dub. 4.
 Casualia in quantum casualia an a Deo sint. li. 2. d. 37. art. 2. q. 2.
 Casus prædicitur, sed non reuelatur. lib. 1. distin. 38. dub. 4.
 Catechismus exorcismus, vel exorcismus catechismus præcedat, & ad quid vterque sit. li. 4. d. 6. p. 2. dub. 7. & art. 3. per totum.
 Cataphrigæ, hæretici. lib. 4. dist. 25. artic. 2. q. 1. in resol.
 Cati oculus qua dispositione dispositus. li. 2. d. 24. p. 1. art. 2. q. 4. ad arg.
 Causa multiplex. li. 3. d. 1. dub. 1. & quo modo valeat id: Remota causa, remouetur & effectus. li. 2. d. 32. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 22. ar. 1. q. 1. ad arg. Et quo modo valeat e contra, Posita causa, ponitur effectus. li. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 2. in opponendo.
 Causa efficiens duplex. li. 1. d. 40. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 34. dub. 1. & lib. 4. dist. 27. artic. 2. quæst. 1. ad arg.
 Causa multipliciter, causa (inquam) sufficiens ad aliquid, causa proxima & immediata, & causa in actu. li. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 38. art. 1. q. 2. in resol. & lib. 2. d. 1. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 15. part. 1. dub. 3. Et vnde causa in actu est. li. 2. d. 1. par. 2. dub. 1.
 Causa quid, quidve importet. li. 1. d. 5. dub. 3. & d. 38. art. 1. q. 2. in resol.
 Causa & effectus, eorumque habitudines, respectus, & rationes an cadant in diuinis. lib. 1. d. 5. dub. 3. & d. 19. par. 2. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 20. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 29. art. 1. q. 1. in resol. & d. 30. art. vnico. q. 3. in fine. & d. 33. dub. 4. & lib. 4. d. 46. dub. 5.
 Causa omnis, cuius effectus contingens est, potest impediri, an verum. lib. 1. dist. 47. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Causa non est signum effectus, quo modo intelligatur. lib. 4. d. 1. par. 1. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Causa per accidens quo modo adiuuari indigeat a causa per se. li. 2. d. 37. art. 2. q. 2. ad arg.
 Causale principium an res habeant. lib. 2. d. 1. par. 1. art. 1. q. 1.
 Causales feminalesque rationes a B. Augustino positæ, quid. lib. 2. d. 18. art. 1. q. 2. & 3.
 Causa bona, effectus bonus, quo modo teneat, & per oppositum, scilicet, si mala, & effectus malus. li. 1. d. 48. & vlt. dub. 3. & lib. 2. d. 34. art. 1. q. 1. ad arg.
 Causa vniuersalis magis influit in effectum, quam causa particularis. lib. 1. d. 45. art. 2. q. 2. in resol.
 CAELUM an sit orbicularis figura, & martiris circa matrimonialem copulam exemplum. lib. 4. d. 28. art. vnico. q. 6. ad arg.
 Celare crimen alterius, dupliciter, & quando peccatum est. lib. 4. d. 35. dub. 3.
 Cælestia corpora num calida sint, & vnde calefaciunt, ignemque gignunt, vel sicut ignem gignunt, quare non ita, & aquam, vel aerem, cum ad vtraque indifferencia sint. li. 2. d. 14. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 17. art. 2. q. 2. ad arg.
 Cælestium, terrestriumque, an eadem sit materia secundum esse. lib. 2. d. 12. art. 2. q. 1.
 Cælestia natura an ad constitutionem corporis humani veniat, sicut & natura elementaris. lib. 2. d. 17. art. 2. q. 2.

Cælum an prorsus immutabile sit. lib. 2. dist. 8. par. 1. dub. 3.
 Cælum an sit animatum. lib. 2. d. 14. par. 1. art. 3. q. 2. in resol. & par. 2. dub. 3.
 Cælum an sit orbicularis figura: an dextrum sinistrum habeat: an a Deo immediate moueatur: aut si mediate, a quo eius motus sit, a propria forma an ab intelligentia. lib. 2. d. 14. par. 1. art. 2. & 3. per totum: & quis huiusce motus finis sit. lib. 4. d. 48. ar. 2. q. 2. ad arg. Ad hæc quo modo cælestia corpora moueri dicantur, vt Deo assimilentur. ibid.
 Cælum mobile absque stellis, & luminariis an detur: an isthæc luminaria in eodē continuo, vel in diuersis sint: an proprijs motibus in orbibus suis moueantur: an diuersa in perfectione sint, diuersasque in corporibus inferioribus impressiones, aut in hominibus mores efficiant. lib. 2. d. 14. par. 1. per totum.
 Cælum quo modo agat, influatque in hæc inferiora, & diuersas impressiones imprimat: & quot numero cæli sint. li. 2. d. 2. p. 2. dub. 2. & art. 1. q. 3. in resol.
 Cælum aqueum cur ita dictum. lib. 2. dist. 14. par. 1. art. 1. q. 1.
 Cælum empyreum an sit, num variabile sit, an in hæc inferiora influat: aut cælum aliud eminentius eo detur. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 2. par. 2. dub. 2. & art. 1. per totum.
 Cælum (vel maus dicas) cæli vtrum post iudicium remunerabuntur, a motuque quiescent. lib. 4. d. 48. art. 2. q. 1. & 2.
 Cælum, vel cæli quo modo aperiri dicantur, cum sacerdos in altari confecturus est. lib. 4. dist. 11. par. 1. dub. 3.
 Cælum ingrediendi duplex porta. li. 3. d. 33. dub. 5.
 Certitudo multiplex, & quo modo quis certus esse possit, an in gratia sit. li. 2. d. 4. art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 26. art. 1. q. 5. in resol. & li. 4. d. 20. par. 1. dub. 1. Et quo modo intelligatur id, certitudine augmentata, augetur & consolatio. li. 4. d. 20. par. 1. art. vnico. q. 4. ad arg.
 Chananaas mulieres cur vetuit Dominus filijs Israel in vxores accipiendas. lib. 4. dist. 39. art. 1. q. 1. in resol.
 Character quid, ad quid utilis, in quo vt in subiecto sit: in quibus, & quot sacramentis imprimatur. lib. 4. d. 3. par. 1. dub. 5. & d. 6. par. 1. art. vnico. fere per totum, & d. 7. art. 2. q. 1. ad arg. in fine, & d. 24. par. 2. dub. 6. & art. 1. q. 1. ad arg. & an sacramentum sit. lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 2.
 Character in sacramento ordinis quando imprimatur, an in diuersis ordinibus diuersi imprimantur, inuicemque ordinem habeant. lib. 4. d. 24. par. 2. art. 1. per totum.
 Charitas quod nomen, vnde dicatur, & cui ex diuinis personis approprietur. lib. 1. super Prologū Magistri. dub. 4. & d. 10. dub. 2. & art. 2. q. 1.
 Charitas quid, & quot eius mandata. lib. 3. d. 27. dub. 1. & 2.
 Charitas, amor, & dilectio, an idem: tum quem amorem dicat. lib. 1. d. 10. dub. 1. & 4. & an affectio sit. lib. eod. d. 17. par. 2. dub. 2.
 Charitas humori comparabilis. lib. 1. d. 14. dub. 6.
 Charitas quo modo sola distinguit inter filios regni, & perditionis. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 6.
 Charitas vtrum secundum substantiam augetur, diminuatue, an in augmento terminum habeat. lib. 1. d. 17. par. 2. art. 1. q. 1. & deinceps.
 Charitatem habere an sit in potestate nostra. lib. 1. d. vlt. art. 2. q. 1. ad arg.
 Charitas quo modo origo, radix, forma, & mater virtutum omnium dicatur, & bonæ voluntatis finis. lib. 2. d. 38. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 3. d. 23. dub. 6. & d. 36. dub. 3. & art. vnico. q. 6.
 Charitas quo modo vniuersæ legis perfectio sit. lib. 3. d. 36. dub. 5.

Charitas

Charitas quo modo Christiani ædificij fundamentum dicatur. li. 4. d. 2. art. 3. q. 1. in resol.
 Charitas an virtutes, & dona omnia excedat præstantia, atque bonitate. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 4. & lib. 3. d. 34. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 36. art. vnico. q. 5. ad arg. An ex charitate amabilis sit: aut si quis se eam habere scire possit, &c. lib. 1. d. 17. par. 1. art. 1. q. 2. 3. & 4. idem elice ex Prologo. 1. dub. 4. & lib. 2. d. 38. dub. 1.
 Charitas creata an detur. lib. 1. distin. 17. par. 1. art. 1. quæst. 1.
 Charitas respectu boni operis quo modo, & finis, & efficientis rationem habeat, & quare ei tribuatur voluntatis bonitas omnis. lib. 2. dist. 38. art. 1. q. 1. & 2. ad arg.
 Charitas quo modo omnia vniat, & communia faciat. lib. 2. d. vlt. art. 3. q. 1. ad arg.
 Charitas quo modo premium non intueatur. li. 3. d. 26. art. 1. q. 1. ad arg.
 Charitas an spem præcedat, & quo modo eius duplex sit motus. lib. & dist. eisdem. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Charitas an sit habitus a reliquis habitibus distinctus, simplex an multiplex, vel mere gratuitus: tum si informis esse possit. Ad hæc an motus eius per prius meritior sit quam actus cuiuscumque alterius virtutis: num etiam mercenarius esse possit: aut si isdem & in Deū, & in proximum esse queat, vel per prius in Deum, quam in proximum feratur: denique qualis, & quantus is charitatis motus in Deum esse debeat. lib. 3. dist. 27. artic. 1. & 2. per totum.
 Charitatem sine gratia omnino esse an intelligi possit. li. & dist. allegatis. art. 1. q. 2. ad arg.
 Charitas in qua, & quot diligibilia feratur. li. 3. d. 28. art. vnico. q. vlt. quin immo per totum.
 Charitatis perfectæ signum. li. 3. d. 29. dub. 5. & num eius ordo penes affectum tantum, vel etiam effectum attendatur. ibid. art. vnico. q. vlt. Et quis iste eius ordo sit. ibid. per totum.
 Charitate quantalacumque quis informatus nū quantacumque tentationi resistere possit: aut si mortē pro Christo subire teneatur. li. 3. d. 30. ar. vnico. q. 2. an pariter charitatem perfectam habentes, quæ perfectionis sunt, habere teneantur. ibid. q. 3.
 Charitas semel habita an amitti possit: an etiam cadens ab ea in æquali, vel in minori resurgere possit. lib. 3. d. 31. art. 1. per totum.
 Charitatis habitus numquid in patria euacuabitur, vel magis dilatabitur: tum an isdem erit charitatis ordo in patria, qui & nunc in via. ibi. ar. 3. per totum.
 Charitate crescente, num timor gratuitus decreseat: aut an in patria remanebit. lib. 3. d. 34. par. 2. art. 2. q. 2. & 3.
 Charitas vbi est, ibi nihil deest, quo modo intelligatur. lib. 3. d. 36. dub. 1.
 Charitas Ecclesiæ quo modo peccata dimittere dicatur. li. 4. d. 18. par. 1. dub. 3.
 Charitatis radici quo modo meritum omne debeatur. lib. 4. d. 33. art. 2. q. 3. ad arg.
 Cherub, quo modo interpretetur, & quo modo de huiusmodi ordine Lucifer fuisse dicatur. lib. 2. d. 6. art. 1. q. 1. ad arg.
 Chimera est ingenita, quæ locutio. lib. 1. d. 28. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Chiographum quid, quotuplex, & vnde dictum. li. 3. d. 19. art. 1. q. 2. Græce Χειρογραφῆ, ἀπό τοῦ χεῖρ, χρογράφω.

secundum legem propagationis aliter fieri in parentibus, quam caro aliorum hominum. li. eod. d. 3. art. 2. per totum. Nūquid de viro, & muliere simul assumi debuerit. li. allegato. d. 12. art. 3. q. 2. Itē an ex separatione in morte vere mortua remanserit. li. 3. d. 21. art. 2. q. 2. An latræ adoratione adoranda. li. 3. d. 9. artic. 1. q. 1. Item cur huiusmodi propositiones improprie habeantur: Caro Christi fuit peccato obnoxia: Caro Christi fuit ex parentibus seminaliter traducta: Caro Christi in parentibus fuit decimata. lib. 3. d. 3. par. 2. ar. 2. q. 2. in resol. Demum a quo, & ex quo formatum sit Christi corpus, vtrum scilicet ex purissimis sanguinibus B. Virginis. lib. 3. d. 3. p. 1. dub. 3. & d. 15. art. 1. q. 3. in resol. & ad arg.
 Christus vtrum animam rationalem assumpserit. li. 3. d. 2. ar. 2. q. 2. Quo modo verbum, & quæ in verbo sunt, illa cognoscat: an omnipotentia a Deo eodem communicata sit: tum an Christus aliam cognitionem rerum habuerit ultra cognitionem in verbo, scilicet in proprio genere, an etiam in ea profecerit. li. 3. d. 14. per totum. Item, an isthæc anima passa sit secundum superiorem rationis portionem. li. eod. d. 16. ar. 2. q. 2. An etiam post instantis separationis illico impassibilis effecta sit: an tūc a deitate ipsa coniuncta sit, & deitas a carne. li. 3. d. 21. ar. 1. q. 1. & 2. & ar. 2. q. 1. Postremo si ad inferna descenderit, animas omnes inde liberarit, & protinus ad paradysum introduxerit. li. eod. d. 22. art. vnico. q. 4. 5. & 6.
 Christus an eiusdem speciei fuerit cum reliquis hominibus. li. 3. d. 2. ar. 2. q. 3. an corpus eius vnitum fuerit Verbo mediante spiritu humano, vel anima: aut an anima a verbo assumpta, mediante aliquo habitu gratuito assumpta sit. lib. & d. eisdem. ar. 3. q. 1. & 2.
 Christi corpus numquid in instanti formatum, & organatum fuerit, tum an subito, vel successiue ad perfectam quantitatis molem perductum sit. lib. 3. d. 3. par. 2. art. 3. per totum. Tum quanta Christi statura fuerit. lib. 4. d. 44. par. 1. dub. 3.
 Christus an ex mera gratia incarnatus sit, vel eius incarnationem merita aliqua patrum præcesserint. li. 3. d. 4. art. 2. q. 1.
 Christus an vnus, vel duo dicendus sit: an eius persona simplex, vel composita fuerit: an etiam secundū quod homo substantia sit. li. 3. d. 6. art. 1. per totum. & d. 2. dub. 2.
 Christus an bis natus affirmandus sit, ita vt duæ filiationes admitti possint in eo: An etiā ratione vtriusque natiuitatis, humanæ scilicet, & diuinæ naturalis filius acclamandus sit. li. 3. d. 8. ar. 2. per totum.
 Christus an dici possit Filius Spiritus sancti, vel Trinitatis. li. 3. d. 4. art. 1. q. 2. & 3.
 Christus quare dicatur conceptus de Spiritu sancto, non autē factus, & cur eius conceptio Spiritui sancto tribuatur. lib. 3. d. 4. dub. 6. & art. 1. q. 1.
 Christus est Filius Dei secundū quod homo, an vera propositio. li. 3. d. 10. ar. 2. q. 1. ad arg. Tū quo modo æterna eius generatio siue natiuitas supra causam, rationē, tēpus, & naturā fuisse dicatur. li. 3. d. 8. du. 2
 Christi naturarum vnio num ad personam terminata sit: an isthæc vnio vnica, singularis, & suprema vnitatum omnium fuerit. li. 3. d. 6. art. 2. per totum.
 Christi corpus a quo, & ex quo formatum, num scilicet ex purissimis sanguinibus B. Virginis. li. 3. d. 3. p. 1. dub. 3. & d. 15. art. 1. q. 3. in resol. an etiam in instanti, & formatum, & organatum fuerit: aut an subito, vel successiue ad perfectam quantitatis molem perductum sit. lib. 3. d. 3. p. 2. art. 3. per totum.
 Christo quænam secundum humanam naturam conueniunt, an & secundum diuinam conueniant. lib. 3. d. 21. dub. 3.
 Christo triplex substantia. lib. 3. d. 4. ar. 1. q. 3. in opponendo, & ad arg.
 Christus, an decuerit, vt de massa perditionis Adæ naturā humanā assumeret: An debuerit ipsū Adā assumi, d 3 si mu-

- si muliebrem sexum aut si de viro simul, & muliere carnem assumi, decens fuit. lib. 3. d. 12. art. 1. & 3. per totum.
- Christus de omni statu quidquam sumpsit, tum maxime cognitionem. lib. 3. d. 14. art. 3. q. 1. spar. sim. & d. 16. dub. 4.
- Christus num dici possit homo dominicus. lib. 3. d. 7. dub. 3.
- Christus est homo diuinus. Vel: Christus est aliquid diuinum, an admittendæ propositiones. lib. 3. d. 11. dub. 3.
- Christus an decimatus fuerit in Abraam. li. 3. d. 3. p. 2. art. 1. q. 2.
- Christo an datus sit spiritus ad mensuram. li. 1. d. 17. par. 2. dub. 1. quantam gloriam habuerit ibid. artic. vnico. q. 4. in resol. & an minoratus sit ab angelis. li. eodem. d. 16. dub. 3. & lib. 2. d. 1. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
- Christus cur Dei virtus dicatur. lib. 1. d. 34. dub. 7.
- Christus an potuerit melior fieri. lib. 1. d. 44. dub. 3.
- Christus an angelum custodem habuerit. lib. 2. d. 11. art. 1. q. 3.
- Christus quo modo finis legis ac præcepti dicatur. li. 2. d. 38. art. 1. q. 2. ad arg. aut quo modo fundamentum dicatur. lib. 4. d. 22. art. 3. q. 1. in resol. quo modo item caput Ecclesiæ prædicetur. lib. 3. dist. 1. art. 2. q. 2. ad arg. d. 13. ar. 2. q. 1. in resol. & numquid eius membra vnum esse dici possint. lib. 1. d. 21. p. 2. art. 2. q. 1.
- Christus quo modo recreator dicatur. lib. 1. d. 3. p. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
- Christus quo modo dicatur corporaliter gratia repletus. li. 3. d. 4. dub. 4. num ab instanti suæ conceptionis ita repletus fuerit, & quo modo de eius plenitudine accepimus omnes: si finita, vel infinita isthæc eius gratia fuerit, & redidans ad nos. Denique quid in eo dicatur gratia capitis, & gratia vniouis, & singularis personæ. lib. 3. d. 13. per totum.
- Christus quod semel assumpsit, numquam dimisit, quo modo intelligatur. lib. 3. d. 5. art. 2. q. 2. ad arg.
- Christus quo modo dicatur primogenitus, & qui interdum in Euang. dicantur eius fratres. lib. 4. d. 30. dub. 4.
- Christus an sit filius Dei adoptiuus, an & nos per ipsum in filios Dei adoptemur, vel si ipsiusmet filij adoptiui dici possimus. lib. 3. d. 10. art. 2. per totum.
- Christus secundum quod homo est Deus, Christus secundum quod homo est indiuiduum, an admittendæ propositiones sint. lib. & dist. eisdem artic. 1. per totum.
- Christus secundum quod homo, an secundum quod Deus peccata dimittebat. lib. 3. dist. 10. artic. 1. q. 1. ad arg.
- Christus quo modo fuerit prædestinatus: an eius prædestinatio exemplar, & causa fuerit nostræ prædestinationis. li. 3. d. 11. ar. 1. per totum. Ad hæc quare huiusmodi propositiones admittantur: Christus est prædestinatus, Christus est prædestinatus in quantum homo, nõ autem hæc: Filius Dei est prædestinatus. lib. 3. d. 7. ar. 2. q. 1. in resol.
- Christus est creatura secundum hominem, quæ locutio. lib. 3. d. 11. dub. 4. Item, Christus est creatura, iste homo incepit esse: Homo incepit esse Deus, an veræ propositiones. ibi. art. 2. per totum. Rursus: Christus est mortalis, & immortalis, quare simul stant: non autem, Christus est mortalis, & Christus non est mortalis, ibid. art. 2. q. 2. ad arg.
- Christus exemplar vitæ, & conuersationis omnibus. lib. 3. d. 11. art. 1. q. 2. spar. sim., & quid sit ipsum induere, eiq. conformari. lib. 4. d. 4. par. 1. dub. 4.
- Christus secundum humanam naturam an sit causa gratiæ, & gloriæ. ibid. q. 3. ad arg.
- Christus num peccare potuerit. lib. 3. dist. 12. artic. 2. per totum.
- Christus an dubitare potuerit. lib. 3. d. 17. dub. 3.
- Christus an potestatem habuerit dimittendi peccata: tum quæ fuerit illa potestas, quam ministris Ecclesiæ dare potuerit, nec dederit. lib. 4. dist. 5. artic. 3. per totum.
- Christus quare sine oris confessione peccantes absoluebat. lib. 4. d. 17. par. 2. artic. 1. q. 3. ad arg.
- Christus quo modo viator simul, & comprehensor fuerit. lib. 3. d. 18. art. 2. q. 2. in resol.
- Christus an ab instanti suæ conceptionis meruerit: an post conceptionem, tum maxime in morte aliquid meruerit, puta Dei fruitionem, corporis glorificationem, & regni cælestis nobis apertionem. li. 3. d. 18. per totum. Item in quo huiusmodi meritum consistat. lib. 1. in Prologo circa medium: & in quibus efficaciter ordinetur. lib. 4. dist. 4. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. Demum quo modo infinitum fuerit. li. 3. d. 13. art. 1. q. 2. ad arg.
- Christus quare circumcidi voluerit. li. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1. ad arg. & dist. 8. par. 2. dub. 2.
- Christus num congrue defectus passionesq. nostras assumpserit: an vniuersas eas præter peccatū assumpserit: an ignorantiam, an iram, an tristitiam, &c. denique si natura, vel sponte cuncta hæc perpeffus sit. li. 3. d. 15. per totum.
- Christus an fidem, spem, & huius generis virtutes alias habuerit. lib. 3. d. 36. art. 1. q. 1. ad arg.
- Christus quo modo dicatur prædicationem suam a pœnitentia cœpisse. lib. 4. d. 16. par. 2. art. 1. quæst. 2. ad arg.
- Christus quo modo plusquam nos a nobis sit diligendus. lib. 3. d. 28. dub. 5. Quo modo nos ipse dilexerit. lib. eodem d. 31. dub. 3. Tum quem magis Ioãnem, an Petrum dilexerit. lib. allegato. d. 32. artic. vnico. quæst. vlt.
- Christus cur magis dicatur sacerdos secundum ordinem Melchisedech, quàm Aaron. lib. 4. d. 8. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. in fine. Quo modo eius sacerdotium in illorum sacerdotio figuratum sit. lib. eod. d. 24. par. 1. ar. 1. q. 3. ad arg. Demum quo modo æternum dicatur. lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 1.
- Christus quale corpus in vltima cœna Apostolis manducandum porrexerit, passibile scilicet, an impassibile. lib. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 2. Tum si quis in triduo consecrasset, quo modo inibi fuisset, viuum an mortuum: perfectum ne, vel imperfectum sacramentum esset? Ad hæc an Christus facere potuisset, vt anima e corpore in cruce pendente egressa, sacramentum intraret, & ita mortuum, & viuum pariter esset. ibid. ad arg. in fine.
- Christi corporis triplex existentia. lib. 4. d. 10. par. 1. art. vnico. q. 3. in resol. Vbi etiam habes, quo modo in pluribus locis simul esse possit, non tamen vbiq. & quo modo ad motum hostiæ moueatur: quodq. isthæc illius existentia humani intellectus capacitatem excedat. ibid. par. 2. art. 2. per totum, & d. 12. par. 1. dub. 4. Elice item nonnulla ex li. 1. d. 37. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & ex lib. 2. d. 2. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
- Christi corporis proprietates, & a quibus in altari abstrahatur. lib. 4. d. 10. par. 1. art. vnico. q. 4. ad arg.
- Christi corpus vbi ad sacerdotis manus descenderit, quo modo in cælum denuo rapi dicatur per manus sancti Angeli in sublimi altare. li. 4. d. 11. par. 1. dub. 4.
- Christi corpus sub sacramento quo modo contineatur, manducetur, masticturque. lib. 4. d. 9. per totum, & d. 10. par. 1. per totum, & d. 12. par. 1. art. 3. q. 1. ad arg. & an traiciatur in ventrem muris, vel hominis. lib. eod. d. 13. art. 2. per totum.
- Christi fides numquam deficiens. li. 4. d. 4. p. 1. dub. 2.
- Christus triplex officium gessit in terris. li. 4. d. 24. p. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
- Christus an solus nostri redemptor dicendus sit, vel vel etiam Pater atque Spiritus sanctus: tum secundum quam naturarum mediator sit, secundum scilicet diuinam, vel humanam. lib. 3. d. 19. artic. 2. per totum. & lib. 4. d. 5. art. 3. q. 2. ad arg.
- Christi quadruplex voluntas, & an ad inuicem discordes fuerint. lib. 1. d. 48. & vlt. artic. 2. q. 3. in resol. & lib. 3. d. 17. art. 1. per totum.
- Christus in oratione in horto numquid pro se orauerit, & a quo isthæc eius oratio processerit, a sensualitate, vel a ratione: an decuerit ipsum orare, aut si in omnibus orationibus suis exauditus fuerit. lib. 2. d. 17. dub. 4. & lib. 3. d. 17. art. 2. per totum.
- Christus quo modo simplam verustatem habuit: an etiam expauit ac timuit. lib. 3. d. 15. dub. 1. & 3.
- Christus quo modo super Ierusalem fleuerit. lib. 1. d. 48. & vlt. art. 2. q. 2. ad arg.
- Christus an vere doluerit, passusq. sit, & summe omnium: tum si necessario: an & secundum rationem & secundum sensualitatem, & in qua intensus: potestremo an eius anima secundum vtramque portionem passa sit. lib. 3. d. 16. per totum: ad hæc si propassio Christo infuerit. lib. eod. d. 15. dub. 4.
- Christi passio quo modo flumini, & mari comparata. lib. 1. in Prologo, circa medium. Num bona, vel mala simpliciter dicenda sit. lib. 3. d. 20. dub. 4. Quo modo nostræ iustificationis causa dicatur. li. 3. d. 19. dub. 1. & 2. & deinceps spar. sim. per totum. 1. artic. Ad hæc quo modo per ea peccatorum remissio fiat, chirographa deleta sint, & a diaboli potestate erepti simus, & a peccati pœna absolouamur. Ibid. Quo modo insuper sacramentis, & cui ex eis magis influat. lib. 3. d. 20. art. vnico. q. 4. ad arg. Et quare non æque omnibus efficax sit. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.
- Christus quo modo morti a Patre traditus dicatur. li. 3. d. 20. dub. 2. An debitor mortis fuerit, aut quo modo pro mortis debitoribus mortuus prædicatur. li. eodem. d. 18. dub. 4. & 5. Ad hæc si ipsum pati occidive a Iudæis bonum fuerit: quinimmo an id Deus Pater permittere debuerit. lib. 1. d. 48. & vlt. dub. 2. Tum si eius passioni, mortiq. & condolare, & contristari liceat. Ibid. dub. 4. Denique si iudæi ipsam occidentes grauius peccauerint quàm Adam: vel si pro huiusmodi illorum peccato denuo ipse Christus mori debuerit. lib. 3. dist. 20. artic. vnico. q. 5. ad arg. in fine.
- Christo moriente, num anima a deitate, vel deitas a carne seiuncta sit. lib. 3. d. 21. art. 1. q. 1. & 2. Si illico post instantem separationis impassibilis anima effecta sit: aut si caro eius tunc vere mortua remanserit. lib. & dist. eisdem. art. 2. q. 1. & 2.
- Christus in triduo mortis an homo fuerit: an secundum quod homo vbiq. sit: an vere triduo corpus eius in sepulchro iacuerit: an pariter ad inferos eiusdem anima descenderit, & illinc animas omnes liberarit, statimq. Paradisum cælestem introduxerit. lib. 3. d. 22. per totum.
- Christus aliter ante passionem, aliter post, discipulis se se exhibuit. lib. 4. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
- Christus quo modo per passionem exaltatus fuerit, merueritq. sibi nomen super omne nomen. li. 3. d. 18. dub. 2. & 3.
- Christus quo modo in cælis a dextris Dei federe dicatur. lib. 2. d. 2. par. 2. dub. 2. Iterum, quo modo totus in cælo esse dicatur, si iam fama est, præputiū, nonnihilq. de eius sanguine in terris remansisse, tum quid cum ipso resurrexit. Item, quo modo totus est & integer in cordibus nostris habitare acclametur. lib. 4. d. 12. par. 2. dub. 2. & 3.
- Christi humanitas, caro, imago, crux, & vmbra an latriæ cultu colenda sint. lib. 3. d. 9. art. 1. fere per totum. Item quod nobilius ex eius corporibus, mysticum, an verum. ibid. q. 4. ad arg.
- Christe ora pro nobis. quare in Litanijs non dicimus, si illum pro nobis apud Patrem intercedere credimus. lib. 4. d. 45. art. 3. q. 1. ad arg.
- Christum timore mortis negare, an sit peccatum. lib. 4. d. 29. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Christus quo modo resurrectionis nostræ causa dicatur. lib. 4. d. 43. art. 1. q. 6.
- Christus secundum diuinitatem, an secundum humanitatem iudicabit, & in qua forma reprobis apparebit. lib. 4. d. 48. ar. 1. per totum.
- Cyprianus quia baptizatos ab hæreticis rebaptizandos censuit, num hæreticus, aut mortaliter peccasse iudicandus sit. lib. 4. d. 6. par. 1. dub. 4.
- Circumcisio cuius legis sacramentum sit, cui primum data, a quibus, quando, & quo modo suscipiebatur conferebaturq. & cuius efficacit. lib. 4. d. 1. par. 2. a dubijs litteralibus, per totum art. 2.
- Circumcisio cur actus figuralis esse nequeat, sicut & decimatio. lib. 3. d. 3. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
- Circumcisio quale remedium, quod eius significatū, & an cessare, aut quando cessare debuerit. li. 4. d. 3. par. 2. art. 3. per totum, & d. 10. par. 2. artic. 1. q. ad arg. in fine.
- Circumcessio quid. li. 1. d. 19. par. 1. art. vnico. q. 4. in resol.
- Circumstantias peccati an teneamur confiteri. li. 4. d. 17. par. 3. art. 2. q. 3.
- Clandestina matrimonia an teneant. lib. 4. d. 28. artic. vnico. q. 5.
- Claudianorum hæresis. lib. 4. d. 39. dub. 4.
- Claues spirituales vnde dictæ, quæ & quoruplices, nõ Ecclesiæ traditæ sint, & ad quid scilicet, ad aperendum tantum, vel etiam ad claudendum: tum in quibus vim habeant, & in quibus non. lib. 4. d. 17. par. 1. dub. 4. & art. 1. per totum.
- Claues item hæc spirituales an in sacerdotio, & cum sacerdotio conferantur, ipsumq. inseparabiliter comitetur. an eas veteris legis sacerdotes habuerint: aut si ita penes malos sacerdotes resideant. lib. 4. d. 19. art. 1. & 2. per totum.
- Clericalis corona an sacramentum sit. aut si in eius receptione temporalium bonorum abrenunciatio fiat. li. 4. d. 24. art. 1. q. 2. & 3.
- Clerici præbendis perfructes an teneantur ad horas canonicas: aut si eis Ecclesiæ prælati ad temporale stipendium teneantur. lib. dist. & art. eisdem. q. 3. ad arg. & q. 4. Denique si ab Ecclesia ad continentiam obligari debuerint. lib. 4. d. 37. art. 1. q. 3.
- Coactio duplex: & quæ earum quandoque impediatur, vt baptismi sacramentum non suscipiatur. li. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 1.
- Coactio quod sit, num omnino inuoluntarium sit. li. 2. d. 41. dub. 3.
- Coeterni, quod nomen. lib. 1. d. 9. dub. 2.
- Coeundi impotentia an matrimonium impediatur. lib. 4. d. 34. art. 2. per totum.
- Cogitari quidquam non esse, dupliciter. li. 1. d. 8. p. 1. art. 1. q. 2. in resol.
- Cogitationes nostræ quo modo in patria volubiles non erunt. lib. 3. d. 14. art. 2. q. 2. ad arg. & li. 4. d. 46. par. 2. art. 3. q. 2. ad arg.
- Cognatio quotuplex, numquid vinculum sit, quo modo contrahatur: an matrimonium impediatur, aut ad alterum transeat. lib. 4. d. 42. ar. 1. & 2. per totum.
- Cognitio multiplex. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in respõsio. ad arg. & lib. 3. d. 14. art. 2. q. 3. in fine resol. & ad arg. & d. 35. art. vnico. q. 3. ad arg. Tum quot, & quæ in cognitione supponenda. lib. 1. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 1. in opponendo.
- Cognitio omnis assimilationem quando exigat. lib. 1. d. 35. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 8. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 14. art. 1. q. 3. ad arg. & art. 2. q. 1. ad arg.
- Cognitio rei per essentiam nobilior est cognitione per similitudinem, quo modo intelligatur. lib. 1. dist. 35.

distin. 35. artic. vnico. quæst. 1. ad arg.
 Cognitio per accidens alicuius, siue per accidens quid-
 quam cognoscere dupliciter. lib. 1. d. 36. art. 3. q. 1. ad arg.
 Cognitio Dei qualis ac quanta. lib. 1. d. 39. per totum, & d. 41. art. 2. per totum. Tum an idem sit cognoscere Deum per creaturas, & in creaturis. li. 1. d. 3. par. 1. art. 2. q. 2. in respon. ad arg.
 Cognitio fenitiua quando perfecta est. lib. 3. d. 17. art. 1. q. 1. ad arg.
 Cognitiui habitus penes quid numerari habeant. li. 3. d. 14. art. 2. q. 1. in resol. & an innati, vel acquisiti in nobis sint. lib. 2. d. 39. art. 1. q. 2. in resol.
 Cognoscere, dupliciter, tum maxime rem in proprio genere. lib. 1. d. 37. par. 1. dub. 3. & d. 38. dub. 1.
 Cognoscibilia duplicia. lib. 2. d. 39. art. 2. q. 1. in resol.
 Cohibitio quare non ponatur vnū e signis diuinæ voluntatis. lib. 1. d. 45. artic. 3. q. 2. ad arg. in fine. Tum quid dicatur cohibitum. lib. 2. d. 42. artic. 2. quæst. 1. ad arg.
 Coitus incontinentia quo modo dicatur esse de minoribus malis: & quotupliciter is esse possit. lib. 4. d. 26. dub. 4.
 Coitus proles, vitandæq. fornicationis gratia an semper a culpa immunis sit: vel si semper peccet, qui explendæ concupiscentiæ causa cum vxore coit. li. 4. d. 3. art. 2. per totum.
 Coitu matrimoniali an quandoque abstinendum, tum maxime tempore menstrui. lib. 4. d. 32. dub. 4. & 5. & art. 3. per totum.
 Collatio dupliciter, & vtrum instantanea, vel successiua sit. lib. 4. d. 19. par. 1. art. 3. q. 1. ad arg.
 Color quid, & quotupliciter. lib. 1. distin. 3. par. 2. dub. 4.
 Colubæ sub specie quare Spiritus sanctus super Christum descenderit: an in ea erat etiam Pater, & Filius. lib. 3. d. 1. dub. 4.
 Comestioni, cibatione quæ concurrant: tum si angelis, vel dæmonibus in corporibus assumptis conueniant. lib. 2. d. 8. par. 2. art. 3. q. 1. sparfim. li. 4. d. 12. par. 1. art. 3. q. 3. ad arg.
 Cometa quo modo producatur, quidve significet. lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. in opponendo, & in respondendo.
 Commatres plures an liceat habere. lib. 4. d. 42. art. 1. q. 3. in resol.
 Commensuratio an locum habeat in diuinis. lib. 1. d. 32. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Commentator quis proprie dicatur. lib. 1. in Prologo. q. 4. in resol.
 Commune quid, & quotupliciter, & vnde dicatur. li. 1. d. 5. dub. 2. & art. 2. q. 2. in resol. & d. 10. dub. 6.
 Communicandi ratio vnde proueniat. lib. 1. d. 2. art. 3. q. 2. ad arg.
 Communicabilitas, & incommunicabilitas an sint proprietates oppositæ. li. 1. dist. 34. artic. vnico. q. 2. ad arg. in fine.
 Communicantibus in aliquo, id in quo communicant, in tota transmutatione manet. lib. 4. d. 11. p. 1. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Communicatio idiomatum in abstractione, an in concrectione sit, & vbi sit. li. 1. d. 33. art. vnico. quæst. 3. ad arg. in fine, & lib. 3. d. 7. art. 2. q. 1. ad arg.
 Communio, siue communicatio quotuplex. li. 4. dist. 18. par. 2. art. vnico. q. 1. in resol. Item & communitas. lib. 1. dist. 25. art. 2. q. 1. & 2. in resol. & ad arg.
 Communius quo aliquid est, eo prius est, quo modo. lib. 1. d. 12. art. vnico. q. 4. ad arg.
 Comparari aliquid alicui, dupliciter. li. 1. d. 25. dub. 2.
 Compatri alicui, an bonitatis naturæ attestetur. lib. 4. d. 50. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.
 Compiler quis proprie dicatur. lib. 1. in Prologo. q. 4. in resol.
 Complexio dupliciter ad intellectum comparari potest. lib. 1. d. 41. art. 2. q. 1. ad arg.

test. lib. 1. d. 41. art. 2. q. 1. ad arg.
 Compositio multiplex. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 5. & art. 1. q. 2. in resol. & lib. 2. d. 7. art. 1. q. 2. ad arg.
 Compositio multipliciter. lib. 2. d. 37. art. 1. q. 3. in resol. & li. 3. d. 6. art. 1. q. 6. in resol.
 Compositio in quo ab vnione differat. lib. 1. d. 1. art. 1. q. 1. ad arg. quo modo prius sit quam mutatio. lib. eodem. d. 8. par. 2. dub. 1. & 5. & art. 1. q. 1. in resol. An cadat in Deo, vel ab eo sit. lib. allegato. d. 34. sparfim. & lib. 2. d. 37. art. 1. q. 3.
 Compositus quo aliquid est, eo imperfectius, & impotentius est, an valeat. lib. 1. distin. 17. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 2. dist. 15. artic. 1. quæst. 2. ad arg.
 Compositum omne resolubile est secundum rem, an verum. lib. 2. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
 Compositum ex materia, & forma numquid ad constitutionem alicuius alterius tertij veniat. li. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg.
 Compositum ex contrarijs corruptibile est, quo modo verificetur. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 4. q. 1. ad arg.
 Comprehendere tripliciter, & quo modo Christus in via, & beati in patria comprehensores dicantur. lib. 3. d. 14. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
 Compunctio quid, & vtrum a contritione differat. li. 4. d. 16. par. 1. dub. 3.
 Conceptio dupliciter. lib. 3. d. 2. dub. 3. & d. 8. dub. 3. lib. 3. d. 3. q. 1. art. 1. Tum si virtus concipiendi Christum B. Virgini tradita, maior fuerit virtute tradita sacerdoti eundem in altari transubstantiandi. lib. 4. d. 10. par. 2. artic. 1. q. 2. Ad hæc in quo generare, & concipere differant. lib. 4. d. 14. par. 1. art. 2. quæst. 2. in resol.
 Concilia principalia, & in primitiua, & in postera Ecclesia quæ, & quot. lib. 1. d. 11. dub. 1.
 Concordia Spiritui sancto, æqualitas Filio, & vnitas Patri an recte approprientur. lib. 1. d. 41. par. 2. art. 2. quæst. 3.
 Concretio differenter importatur. lib. 1. dist. 27. par. 1. dub. 3. Tum an concreti, & abstracti idem significatum sit. lib. eodem. d. 3. par. 1. art. vnico. q. 2. in resol. & lib. 1. d. 19. art. 3. q. 2. in resol.
 Concubinas habere an liceat, vel licuerit vnuquæ. li. 4. d. 33. art. 1. q. 1.
 Concupiscentia, vel concupiscere quotupliciter, & quotuplex, & quæ in Decalogo prohibeatur. lib. 2. d. 42. art. 2. q. 1. in resol. & ad arg. & lib. 3. dist. 40. & vlt. dub. 1.
 Concupiscentia in anima, an in carne vt in subiecto sit, & numquid a Deo sit. lib. 2. d. 32. art. 2. per totum, & quid exigatur ad hoc vt in aliquo sit. lib. & d. eisdem. art. 1. q. 1. in resol.
 Concupiscentia post baptismum remanens cuiusmodi sit. Ibid. in dubijs litteralibus.
 Concupiscentia numquid intendi remittiue possit. li. 2. d. 33. art. 2. q. 1. in resol. Et quare ex vsu charitatis semper minuatur, nec vnuquam consumetur. lib. 2. d. 35. art. 2. q. 3. in resol.
 Concupiscibilis, & irascibilis quam potentiam dicat. lib. 2. d. 25. par. 1. art. vnico. q. 6. ad arg.
 Continui in diuisione an sit status. li. 4. d. 10. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.
 Conditionis error quotuplex, & quinam matrimonium impediatur. lib. 4. d. 36. art. 1. q. 2. in resol.
 Conditor æternus quo modo dicatur Spiritus sanctus. lib. 1. d. 29. dub. 3.
 Confessio multiplex. lib. 4. d. 17. par. 2. art. 1. q. 1. sparfim, & par. 3. art. 1. q. 1. ad arg.
 Confessione quod formale, quidve materiale. lib. 4. d. 17. par. 2. art. 1. q. 3. in resol.
 Confessio ad quid sit, siue ad quid instituta. li. 4. d. 15. par. 2. artic. 1. q. 3. ad arg. & d. 17. par. 2. art. 1. quæst. 2. in resol.
 Confessio a quo instituta sit, & quando, & an in lege, & ex lege naturæ, vel scripta. lib. 4. dist. 17. par.

part. 2. artic. 1. per totum.
 Confessio an necessaria. lib. & dist. eisdem. par. 1. art. 2. q. 4. Quæ & quot eius conditiones. lib. alleg. d. 21. part. 2. in dubijs litteralibus sparfim. & artic. 1. per totum. Quæ item eius vtilitates. lib. 4. d. 17. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
 Confessio publice, an secreto facienda. li. 4. d. 17. p. 1. dub. 6. numquid reiteranda. lib. & d. allegatis. p. 2. dub. 8. & p. 3. dub. 4.
 Confessio quo modo fictionem expellat. li. 4. d. 4. p. 1. dub. 3. & an necessario sequi habeat impij iustificationem. li. eod. d. 17. p. 1. art. 2. q. 4.
 Confessiones audire quibus sacerdotibus incumbat. lib. 4. d. 17. par. 3. q. 2. & an confessio in necessitatis articulo laico facta, sacramentalis sit. Ibid. dub. 1.
 Confessor cautus sit in interrogando, & rimando peccata confitentis. lib. 4. d. 19. dub. 5. & ad quale sigillum teneatur. lib. 4. d. 17. par. 2. dub. 3. & d. 21. par. 2. art. 2. per totum.
 Confiteri quando teneamur, & quoties. lib. 4. d. 17. p. 2. art. 2. q. 1. in resol. An actus virtutis sit, & cuius. Ibid. art. 1. q. 1. in resol. & ad arg. Et quo modo confiteri renuenti peccata omnia redire dicantur. lib. eod. d. 22. dub. 1.
 Confiteri venialia an oporteat, pariter, & omnes peccati mortalis circumstantias, differentiasve. lib. 4. d. 17. par. 3. art. 2. per totum.
 Confiteri an teneretur, qui omnino iustus probaretur. lib. 4. d. 17. par. 2. artic. 2. q. 1. ad arg. tum quo modo poenitens, vel confitens se ipsum accuset. lib. eod. d. 16. par. 1. dub. 4.
 Confiteri per interpretem numquid liceat: adhæc si interpretes ad sigillum teneatur. lib. 4. dist. 17. par. 2. dub. 6.
 Confiteri an omnes adulti teneantur, idq. statim occasione oblata, & an ex charitate. Ibid. artic. 2. per totum.
 Confiteri alij quam proprio sacerdoti an liceat: & qualis sacerdos is ad audiendas confessiones assumptus esse debeat. lib. 4. d. 17. par. 3. dub. 2. & 3. & art. 1. per totum. & d. 21. par. 2. dub. 7.
 Confirmatio in bono, obstinatio in malo an augeat, minuantve libertatis dominium. lib. 2. d. 7. par. 1. art. 2. q. 1. & 2.
 Confirmationis sacramentum qui conferre habeat: lib. 4. d. 7. dub. 1. & An cum Eucharistiæ sacramento ad eandem corroborationem sint, ibid. dub. 2. An maiorem gratiam præstet, quam baptismus. ibid. dub. 3. Quare fiat in fronte. ibid. dub. 4. Quæ item ei concurrant, aut vnde irreiterabilis sit. ibid. dub. 5. & 6. Ad hæc quæ eius forma, quæve materia. ibid. art. 2. per totum. Numquid item gratiam gratisdaram præstet: tum an eandem gratiam afferat, & copiosius cum sacramento baptismi. ibid. art. 2. per totum. Denique an sacramentum sit omnino ad salutem necessarium, baptismumq. insequatur. ibidem art. 3. per totum: & quare principalis vnctio appelletur. lib. eod. d. 23. dub. 2.
 Conformari quidpiam alicui, multipliciter. lib. 1. d. 48. & vlt. q. 1. in resol.
 Coniuges in quo pares sint. lib. 4. d. 32. dub. 1.
 Coniugium quo modo dicatur esse de minoribus bonis nec mereatur palmam. li. 4. d. 26. dub. 3. & vnde dicatur. lib. eodem d. 27. art. 1. q. 2. in resol.
 Coniugium in quibus casibus denegandum, & in quibus dispensandum. lib. allegat. d. 37. dub. 3. & d. 40. dub. 1.
 Coniugum alter, altero incio, vel renitente, vel etiã annuente, numquid continentiam vouere possit. li. 4. d. 32. dub. 2. & 3. An semper debitum reddere teneantur. ibid. dub. 4. & quid si alter aut fornicatus fuerit, aut leprosus euaserit. ibid. art. 2. per totum.
 Coniugum successiue ad fidem venientium, quid si alter alterum, aut dimiserit, aut non dimiserit, aut

dimiserit, aut fornicatus fuerit? compellendi ne sunt ad cohabitationem, & mutuam cognitionem. lib. 4. d. 39. dub. 5.
 Coniunctionis, siue coniungendi quattuor modi. li. 3. d. 29. dub. 2.
 Confanguinitas, confanguinitatisq. linea quid: an vinculum sit, matrimoniumq. impediatur, &c. lib. 4. d. 41. per totum. Tum in quo ab affinitate differat. ibid. in prolegomenis.
 Conscientia tripliciter. lib. 2. distin. 39. art. 1. quæst. 1. in resol.
 Conscientia ad quam vim pertineat: an innatus, aut acquisitus habitus sit: an denique ad omne id teneamur, quod ipsa ad salutem necessarium esse dicitur. lib. & d. eisdem. per totum.
 Conscientia quo modo remordere dicatur, quando ligat, quid etiam sit contra conscientiam, & secundum conscientiam facere: demum cui magis standum, conscientia, an prælati præcepto. lib. & dist. allegatis. ar. 1. q. 1. & 3.
 Conscientia bona prius confortari, dein ad Eucharistiam accedere quid. lib. 4. d. 16. par. 1. dub. 12.
 Conscientia erronea duplex. lib. 4. d. 38. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
 Consecrare Abbates & Ecclesias quare Episcoporum munus sit. lib. 4. d. 7. art. 1. q. 3. in resol.
 Consecrationis verba cur benedictionis verba dicantur. lib. eod. d. 10. par. 2. dub. 3.
 Consecrationis potestas non dignitatem, sed auctoritatem attendit. ibid. d. 13. art. 1. q. 2. ad arg.
 Consensus quid, quodve verbum sit, consentire. li. 2. d. 38. art. 2. q. 1. in resol.
 Consensus in peccatum quo modo attendatur, & cui tribuatur. lib. 2. d. 24. par. 2. art. 2. q. 2. sparfim.
 Consensus quis matrimonium efficiat, & ad quid is sit: Tum si consensus matrimonialis B. Virgini honestus gratusq. Deo fuerit, & plures huiusmodi de eo considerationes. lib. 4. d. 27. art. 2. per totum. & d. 28. 29. & 30. sparfim per totum.
 Consentiens in absentem per procuratorem, vel nuncium, esto quod ante aduentum nuncij poeniteat, numquid ad contrahendum compelli possit. lib. 4. d. 29. dub. 2.
 Consequentia sese inuicem, aut ambo causantur a tertio, aut alterum est causa alterius, quo modo teneat. lib. 1. d. 38. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
 Consequens si contingens est, impossibile est antecedens esse necessarium. li. 1. d. 40. art. 2. q. 1. ad arg.
 Conseruare quis actus in Deo sit. li. 1. d. 41. dub. 3.
 Conseruandi, & essendi principium idem, & numerum omnium conseruatio a Deo sit. lib. 2. d. 37. art. 1. q. 2. ad arg.
 Consilium quid, quotupliciter, & vtrum in Deo sit. lib. 1. d. 6. dub. 5. & li. 3. d. 35. art. vnico. q. 4. vbi etiam habes quis sit actus doni consilij.
 Consonantia quo modo Spiritui sancto approprietur. lib. 1. d. 31. p. 2. dub. 10. & 11.
 Consulere quempiam, dupliciter: tum in quibus casibus Episcopos consulere oporteat. li. 4. d. 2. par. 2. dub. 5. & d. 45. dub. 8.
 Contentio quid. lib. 1. in Prologo, dub. 7.
 Conterminatiue alicubi esse, dupliciter. li. 4. d. 10. p. 1. art. vnico. q. 4. ad arg.
 Continentia multiplex. lib. 4. d. 33. dub. 3. & d. 39. art. 1. q. 3. in opponendo. An continere perfectius sit quam nubere. lib. eod. d. 26. artic. 1. q. 2. ad arg. aut si clerici ab Ecclesia ad continentiam obligari debeant. Ibid. d. 37. art. 1. q. 3.
 Continentis multiplex: tum an necessarij causa esse possit. lib. 3. d. 11. art. 1. q. 3. ad arg. & vnde est quod si quidpiam contingens, & necessarium implicet, totum contingens denominatur. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 1. in resol.
 Continui potentia, qua scilicet in infinitum diuisibilis est,

est, numquid per diuinam potentiam reduci possit ad actum. lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 35. art. 2. q. 3. in resol. & lib. 4. d. 49. par. 2. art. 4. q. 2. ad arg. in fine.

Contraria numquid simul esse possint, aut alterum in altero consistere. lib. 2. d. 34. art. 2. q. 2. in resol. Tum quo modo compositum omne ex contrarijs dissolubile sit. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 4. q. 1. ad arg. Aut quo modo contrariorum contrariæ causæ sint. lib. 2. d. 34. art. 1. q. 1. ad arg.

Contrarietas prima in moribus quæ. lib. 2. d. 41. art. 1. q. 1. in opponendo.

Contraria opinari vbi, & quando liceat. lib. 1. d. 27. p. 1. art. vnico. q. 4. in resol.

Contritio quid, quanta, & quamdiu, vnde dicta, qualis motus, successiuus scilicet an instantaneus, & nū maior de vno peccato, quàm de alio esse debeat. lib. 4. d. 16. par. 1. per totum.

Contritio in genere moris quid sit, actus scilicet, vel motus virtutis. ibid. art. 1. q. 2.

Contritioni duo insunt. lib. 1. d. 17. par. 2. art. 2. q. 4. ad arg. Quid ea deflere debeamus. lib. 4. dist. 16. par. 1. dub. 9. Tum quo modo de peccatis conteri oporteat, de singulis sigillatim, vel de omnibus simul. lib. 4. d. 22. dub. 2. Si etiam de peccatis ignoranter commissis, vel etiam scienter, sed inde oblitus. lib. 4. d. 16. par. 2. art. 2. per totum.

Contritionem an necessario culpæ expulsio præcedat. lib. 4. d. 17. par. 1. art. 2. q. 2.

Contritio si tanta fuerit, vt totum remittatur, num adhuc satisfactio a sacerdote imponenda sit. lib. 4. d. 15. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Cotumelia Creatoris matrimonium soluit, quo modo intelligatur. lib. 4. d. 39. art. 2. q. 3. ad arg.

Conuenientia multiplex. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 1. ad arg. & d. 10. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 14. art. 1. q. 3. ad arg. Tum quæ relatio sit. lib. 1. d. 19. par. 1. art. vnico. q. 4. in fine. Ad hæc quo modo intelligatur, vnumquodque, quod sibi magis conueniens est, appetit. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 7. q. 2. ad arg.

Conuenire vni soli, tripliciter. lib. 1. dist. 4. artic. 1. q. 3. ad arg.

Conuersio duplex, tum quid in conuersione ad Deū attendatur. lib. 2. d. 5. art. 3. q. 1. in resol.

Conuersio, & auersio peccati quid, quotupliciter sit, & num sint differentiæ peccati oppositæ. lib. 2. d. 42. par. 3. q. 2.

Conuersio, qua panis in altari in Christi corpus conuertitur, & vinum in sanguinem, quæ, & qualis. lib. 4. d. 11. par. 1. per totum.

Cooperari alij, dupliciter. lib. 4. dist. 5. artic. 3. q. 1. in resol.

Cor, vel caput generalius influit. lib. 3. d. 13. art. 2. q. 3. ad arg.

Cornelij, & sociorum fides qualis. lib. 3. d. 24. art. 1. q. 3. in fine. & quo modo baptizati sunt. lib. 4. d. 4. p. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Corona clericalis an sacramentum sit, aut si eius susceptione temporalium abrenunciatio fiat. lib. 4. d. 24. par. 1. art. 1. q. 2. & 3.

Corpora in ascendendo statum habent, in descendendo minime. lib. 2. dist. 2. par. 2. artic. 2. quæst. 3. ad arg.

Corpora cælestia, terrestriaque, num sint ex eadem materia secundum esse. lib. 2. d. 12. art. 2. q. 1.

Corpora cælestia quo modo agant, influant in hæc inferiora, & varias impressiones causent: quo modo ignem producant, magis quàm aquam, vel aërem. lib. 2. d. 14. par. 1. art. 1. quæst. 2. ad arg. & par. 2. art. 2. q. 2.

Corpora animalium an ex omnibus elementis congesta sint, aut si ex actiuis magis, quàm ex passiuis. lib. 2. d. 15. art. 1. q. 2. & 3.

Corpora nostra numquid ex charitate diligenda. lib. 3.

dist. 28. artic. vnico. quæst. 4.

Corpora tum damnatorum, tum electorum vtrumcum deformitatibus resurgent. lib. 4. d. 44. par. 1. art. 3. per totum.

Corpora duo num simul esse possint, & an corpora gloriosa se inuicem penetrare poterunt. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 2. q. 1.

Corpora gloriosa an palpari poterunt a non glorificato: an peruia, an colorata, vel luminosa erunt, & ad nutum animæ sese occultare poterunt: a quibus item eorum glorificatio erit, & an de essentia beatitudinis: quæ denique & quot eorum dotes, quales, & an omnibus æquæ. lib. 4. dist. 49. par. 2. per totum.

Corpora nobilioris complexionis facilius patiuntur, quo modo intelligatur. lib. 4. dist. 49. art. 4. q. 1. ad arg.

Corporales, & spirituales substantiæ numquid simul creatæ sint. lib. 2. d. 2. par. 1. art. 2. q. 3.

Corporalia quo modo spiritualibus conferant. lib. 4. d. 21. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Corporalis immunditia multiplex, & numquid summptionem Eucharistiæ impediatur. lib. 4. dist. 12. par. 2. art. 2. q. 3.

Corporalium rerum quo modo plus sint duæ, quàm vna. lib. 1. d. 19. par. 2. dub. 4.

Corpore indigere, dupliciter. lib. 2. dist. 8. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Corpus corpore an repelli possit. lib. 2. d. 13. art. 3. q. 1. ad arg.

Correctio duplex, & quo modo, aut quando facienda sit correctio fraterna. lib. 4. d. 19. dub. 4.

Corrector liber quis dicatur. lib. 1. in Prologo. dub. 9.

Corruptio quid, & vnde, tum maxime naturalis. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. in opponendo, & in resol. Quæ consecrandi potestatem impediatur. lib. 4. d. 11. par. 2. art. 1. q. 4. ad arg. Quid item corrumpere importet. lib. 2. d. 35. art. 1. q. 1. ad arg.

Corruptio non maior est in effectu, quàm in causa. lib. 2. d. 31. art. 2. q. 1. ad arg. Quo modo etiam verificetur id: Corruptio tanto peior, quanto natura melior. lib. eod. d. 33. art. 2. q. 1. ad arg. Tum an corruptio, que illico commissio peccato, exurgit, a Deo fit. lib. eod. d. 36. dub. 2.

Corruptibile, & incorruptibile variat essentiam, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 27. art. 1. q. 3. ad arg.

Corrupto minus nobile, & transmutabili, non corrumpitur magis nobile, & necessarium. lib. 2. d. 30. art. 1. q. 2. ad arg.

Corruptum nullum omnino in nõ ens cedit, quo modo intelligendum. lib. 2. dist. 26. art. vnico. quæst. 4. ad arg.

Creare quid, agere, an facere. lib. 2. d. 1. par. 2. artic. 1. q. 1. ad arg.

Creare cuius sit, & numquid ab æterno quippiam creati potuerit. lib. 1. d. 9. dub. 15.

Creare posse, & generare posse, vel creati posse, & generari posse, an vnum, & idem posse sit: aut si non vnum, & idem posse sit, quod eorum prius. lib. 1. d. 7. art. vnico. q. 3. & 4.

Creare, & transubstantiare, quod maius. lib. 4. d. 10. par. 2. art. 1. q. 1.

Creatio quid, & an ad diuinam transferri possit. lib. 1. d. 13. art. vnico. q. 1. ad arg. Quotuplex. lib. 2. d. 1. p. 1. art. 3. q. 2. in resol. Quam relationem dicit. Ibidem. Numquid mutationem, vel medium inter Creatorem, & creaturam dicat. Ibidem. per totum art. Demum quid sit, & in quo sit creatio passio. lib. dist. & par. eisdem. art. 1. q. 2. ad arg.

Creatione, & generatione aliquid produci non tollit vniocationem. lib. 2. d. 31. art. 1. q. 1. ad arg.

Creata primo quæ, & quot. lib. 2. dist. 2. par. 1. artic. 1. quæst. 1. in opponendo, & art. 2. quæst. 3. in resol.

Creati

Creati ad increatum infinita est distantia. lib. 3. d. 14. art. 1. q. 3. ad arg.

Creator, creatio, dominus, &c. quæ nomina. lib. 1. d. 29. art. 2. q. 2. in resol. & ad arg. & d. 30. sparsim per totum. & d. 35. dub. 4. Tum an Christo nomen hoc [Creator] tribuatur. lib. 3. dist. 11. art. 2. q. 3. ad arg. sparsim.

Creatori, & creaturæ an sit quidpiam commune vniocum. lib. 1. d. 7. art. vnico. q. 4. in resol. & d. 39. art. 2. q. 1. ad arg.

Creatoris contumelia quo modo matrimonium soluat. lib. 4. d. 39. art. 2. q. 3. ad arg.

Creaturæ an ducant in cognitionem Dei. lib. 1. d. 3. p. 1. art. 1. q. 2. & 3. ad arg. vbi etiam habes quotupliciter eas cognoscere contingat.

Creaturæ vnde mutabiles & vertibiles sint. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg. & quo modo a Deo prodire. lib. eodem. d. 10. art. 1. q. 1. in opponendo.

Creaturæ ad Creatorem, siue Deum quare referatur, non autem econuerso, Creator ad creaturas. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 3. in resol.

Creaturæ an dici possint vnum esse cum Deo, & Deus cum eis. lib. 1. d. 31. par. 2. art. 2. q. 1. & 2.

Creaturæ sunt in Dei essentia, an admittenda propositio. lib. 1. d. 36. dub. 1.

Creaturæ spirituales vnde sic dictæ. lib. eod. d. 37. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Creaturæ an potuerint fieri meliores. lib. 1. d. 44. art. 1. q. 2. Tum quo modo bonæ dicantur, & quotuplex eorum bonitas. lib. 2. d. 1. par. 2. dub. 2. eod. 34. dub. 3. Ad hæc in quotuplici differentia sint, & quare in triplici. lib. 2. d. 1. par. 2. art. 1. q. 2. Quo modo earum annihilatio soli Deo possibilis sit. lib. 2. d. 37. art. 1. q. 2. ad arg. Demum quo modo agant. lib. 4. d. 43. art. 1. q. 2. in resol. & ad arg.

Creaturæ ad Creatorem an sit aliqua comparatio, similitudo, & conuenientia. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 5. & d. 34. art. vnico. q. 4. ad arg. & d. 35. art. vnico. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 16. art. 1. q. 1. ad arg. in fine. & lib. 3. d. 1. art. 1. q. 2. in resol. & d. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 14. dub. 1. lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 2. ad arg. & d. 43. art. 2. q. 2. in resol.

Crede, & manducasti, quid est dictum. lib. 4. dist. 9. dub. 1.

Credientium duo genera. lib. 1. dist. 16. art. vnico. q. 2. in resol.

Crede Deo, Deum, & in Deum, quo modo differant. lib. 3. d. 23. dub. 3.

Crede auctoritati debemus. Ibidem. art. 2. quæst. 2. ad arg.

Credibile dupliciter, & quo modo veritatis, & scientiæ obiectum esse possit. lib. 1. in Prologo. quæst. 1. ad arg.

Credibilem plura genera. lib. 3. d. 24. dub. 3.

Crescendi, multiplicandi que præceptum, quale. lib. 4. d. 26. dub. 2.

Crocodyllus quale animal. lib. 2. d. 15. dub. 1.

Crux Christi qua adoratione adoranda. lib. 3. d. 9. art. 1. quæst. 4.

Crucem accipere in subsidium Terræ sanctæ licet viro, vxore renitente. lib. 4. d. 32. art. 1. q. 1. ad arg.

Crux in iudicio generali splendidissima apparebit. lib. 4. d. 48. art. 1. q. 3. ad arg.

CrySTALLINUM cælum an sit, cuius naturæ sit. lib. 2. dist. 14. part. 1. artic. 1. quæst. 1. & par. 2. artic. 1. quæst. 3.

Culpam expellere, dupliciter. lib. 1. dist. 14. artic. 2. q. 2. ad arg. a quo huiusmodi expulsio, siue deletio sit. lib. 4. d. 17. par. 1. artic. 1. q. 1. ad arg. & quando. ibid. art. 2. q. 1. ad arg.

Culpæ deletio, siue expulsio, quare iustificatio dicatur. lib. 4. d. 17. par. 1. dub. 4. An eam gratiæ infusio præcedat, aut ipsa contritionem necessario præeat. ibid. art. 2. q. 1. & 2.

Culpam an totaliter gratia tollat. lib. 2. d. 35. artic. 2. q. 3. ad arg. & quo modo ad inuicem opponantur. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Culpa non ponit hominem extra statum viæ. lib. 2. d. 35. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.

Culpa præcedens quo modo meritum est sequentis. lib. eod. d. 36. art. 1. q. 1. ad arg.

Culpa, & pœna in quo differant. lib. 1. d. 40. art. 4. q. 1. in opponendo.

Culpa remota, remoueri debet & pœna, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 32. art. 1. q. 1. ad arg. Si dare sit culpam præcedentem absque pœna subsequente. lib. eod. d. 36. art. 2. q. 1. Si circa idem fieri habeant. lib. 2. d. 39. art. 2. q. 3. ad arg. Et quo modo vnus qualitas, & quantitas iuxta alterius qualitatem, & quantitatem attendatur. lib. 4. d. 16. par. 1. dub. 7.

Culpa in instanti curatur, pœna nequaquam. lib. 4. d. 15. par. 2. dub. 9.

Cultus Dei, multipliciter. lib. 3. dist. 9. art. 2. q. 2. in resol.

Cum, præpositio quid importet. lib. 1. dist. 37. par. 1. dub. 1.

Cupiditas quo modo dicatur radix omnis peccati. lib. 2. d. 42. dub. 4.

Curiositas quid. lib. 2. d. 5. art. 1. q. 1. ad arg.

Custodiæ angelicæ effectus. lib. 2. dist. 11. artic. 2. q. 1. & 3. in fine.

D

DÆMON quid. lib. 2. d. 8. par. 1. art. 1. q. 1. in opponendo, & in respondendo.

Dæmones cur in aere habitent, & in quo eius interstitio. lib. 2. d. 6. dub. 1. & 2. art. 2. q. 1.

Dæmones numquid in ordines distincti sint, ita vt inter eos prælatio aliqua sit: an etiam vbicumque sunt, infernali cruciatu crucientur. lib. & dist. allegatis. art. 2. q. 2. & art. 3. per totum.

Dæmones quo modo naturalia integra habeant. ibid. art. 2. q. 1. ad arg. in fine. & d. 7. par. 1. artic. 2. q. 3. ad arg. in fine.

Dæmonum voluntas, affectusve an rectificari possit, continuari, & intendi. lib. 2. d. 7. par. 1. art. 1. per totum. Si etiam eorum obstinatio liberi arbitrij vsus eisdem tollat. ibid. art. 2. q. 2.

Dæmones qui in tentationibus victi remanent, num alios rursus tentare audeant. lib. 2. d. 6. dub. 4. & art. 2. q. 1. Si homini vim inferre possint. lib. eod. d. 11. art. 1. q. 1. ad arg.

Dæmonum potentiam quare, & quo modo cohibeat Deus. lib. 2. d. 7. par. 2. dub. 5. & artic. 2. q. 2. ad arg. in fine.

Dæmones an veras rebus formas inducere possint. Ibidem.

Dæmonum scientia, cognitiove qualis, & quanta: an circa præsentia oberrare possint, si præterita obliuisci, aut futura præuidere queant. lib. 2. d. 7. par. 2. dub. 1. & art. 1. per totum.

Dæmones numquid in corporibus humanis habitare possint: an item animabus illabi possint: an pariter sensus illudere, an cogitationes immittere, malas affectiones incendere, conscientia que secreta rimari valeant. lib. 2. d. 8. par. 2. per totum.

Dæmones vtrum generare possint. lib. 2. dist. 8. par. 1. art. 3. quæst. 1. sparsim. & lib. 4. dist. 44. par. 2. dub. 1.

Dæmones an æque ac angeli ad nos a Deo mittantur. lib. 2. d. 10. dub. 1.

Dæmones an ex charitate diligendi sint. lib. 3. d. 28. art. vnico. q. 2.

Dæmones num in iudicio extremo iudicabuntur. lib. 4. d. 47. artic. 1. q. 4. vbi etiam habes si damnatorum tortores erunt.

Damascenus circa processionem Spiritus sancti non tenen-

- tenendus. lib. 1. d. 11. art. 1. q. 1. circa finem: tum cuius rationis. lib. eod. distinct. 3. par. 2. ar. 1. quæst. 2. ad arg.
- Damnatio** sui alicui reuelari, an sit possibile: tum si quis illam velle possit, aut debeat. lib. 1. d. 48. & vlt. dub. 1.
- Damnatio** quo modo impotentem reddit damnatum ad bonum. Adhæc si damnatus ad mundum reuocaretur, numquid gratiam suscipere possit. lib. 2. d. 33. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.
- Damnati** si potentiam merendi habent, quare non merentur. lib. 3. d. 12. art. 2. q. 2. ad arg. Tum quo modo poeniteat eos scelerum iam commissorum, siue qualis sit isthæc eorum poenitentia. lib. eod. d. 14. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. in fine. & d. 50. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
- Damnati**, beate numquid cum deformitatibus in corporibus resurgant. lib. 4. distinct. 44. par. 1. art. 3. per totum.
- Damnati** quare perpetuo cruciadi, siue cur perpetua, & semper durans sit eorum poena. lib. 4. d. 20. par. 1. dub. 7. An quandoque infernum exeant. Ibidem. d. 45. art. 1. q. 3. Si voluntatem inuertibilem habeant, aut aliquam actualem eiusdem inordinationem. Ibidem. d. 50. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
- Damnati** numquid velint se peccasse: item, si mallent non esse quam damnatos esse: aut si mallent omnes damnari, vel quosdam damnari, quosdam vero beari. lib. 4. d. 50. par. 1. ar. 1. per totum. Si etiam aliquo modo mitigetur eis poena, scilicet vel per suffragia Ecclesiæ, vel per misericordiæ pietatem. Demum si mitius, iustiusve cum vno, quam cum altero eorum agatur. lib. eodem. dist. 46. artic. 1. per totum.
- Damnati** numquid cognoscent, recordabunturve. lib. 4. d. 50. par. 1. art. 2. q. 2. & 3. Quo modo simul, an successiue præteritorum recordabuntur. Ibidem. q. vlt. in resol. Et an mutuo cum beatis se se agnoscent. Ibidem. par. 2. art. 1. q. 3.
- Dari** quidquam alicui, multipliciter. lib. 1. d. 14. art. 2. q. 1. ad arg. Tum [dare] verbum quid importet. lib. 1. distinct. 15. par. 1. artic. vnico. quæst. 4. ad arg.
- Datum**, quo modo de Spiritu sancto dicatur. lib. 1. d. 13. dub. 2. Tum in quo distent Datum, & Donum: aut quod eorum de Spiritu sancto conuenientius dicatur. lib. eod. d. 18. art. 1. q. 3. & 4.
- Dauid** an maior propheta, quam Elias. lib. 2. d. 2. dub. 9. Quo modo in numerando populo peccauerit, populusq. pro eius peccato punitus sit. lib. 4. d. 14. par. 2. dub. 13. Et quo modo in orando excellens gratia ei præstita sit. lib. 4. d. 32. dub. 5.
- De** præpositio quotupliciter, & qualis. lib. 1. dist. 5. art. 1. q. 2. sparsum: Tum cum dicimus, aliquid accipere de aliquo, quid ibi importet. lib. 3. dist. 13. dub. 3.
- Debet**, verbum, vel [debitum] nomen, an locum in Deo habeant, ita vt alicui ille debere, siue debitor esse dici possit. lib. 1. d. 43. dub. 3.
- Debitum** duplex, & quod e medio debitum tollat. lib. 3. d. 18. dub. 4.
- Debitum** an semper poscenti reddendum. lib. 4. d. 32. dub. 4.
- Decalogi** quæ præcepta Deus dispensare potest. lib. 1. d. 47. art. vnico. q. 4. in resolut. Num decem tantum ea sint: an ordinate & scripta, & præcepta sint: an ad opera formata obligent, & secundum quod ius eorum obligatio attendatur. lib. 3. d. 37. per totum.
- Decalogus** numquid sufficienter tū obseruanda, tum vitanda contineat. lib. 4. d. 16. par. 2. dub. 2. Adhæc breuis eiusdem expositio. lib. 3. d. 37. & 40. in dub. litteralibus.
- Deceptio**, & error vnde proueniant. lib. 2. dist. 7. par. 2. art. 1. q. 1. in resol.
- Deceptio** circa sensibilia quid, & quotuplex: tum si qua in primis parentibus in statu innocentia cadere poterit. lib. 2. d. 23. art. 2. q. 2.
- Decimatio** quid, & qualis actus, & an quis decimati habeat in parentibus. lib. 3. dist. 3. par. 2. art. 1. q. 1. Tum ad quid profuerit veteris legis decimatio. lib. 4. d. 1. par. 2. art. 1. q. 3. aut quare per circumcisionem non oblata sit. lib. eod. distinct. 3. par. 2. artic. 3. q. 1. ad arg.
- Decisio** quo modo via ad corruptionem sit. lib. 2. d. 20. art. vnico. q. 4. ad arg.
- Decimare** a malo, siue non velle malum, dupliciter, & quando meritorium sit. lib. 2. d. 24. par. 1. dub. 2. & d. 42. art. 3. q. 2. ad arg.
- Decreta** de matrimonio abrogata. lib. 4. distinct. 38. dub. 8.
- Defectio**, protensio, & deriuatio, quo modo differat. lib. 1. d. 18. dub. 4.
- Defectus** multiplices, & numquid a Deo esse possint. lib. 2. d. 37. artic. 2. quæst. 3. in resol. Tum quos ex illis Christus assumpsit. lib. 3. dist. 15. art. 1. q. 2. in resol.
- Defendere** idem interdum, quod excusare, & defensio idem quod excusatio. lib. 4. d. 17. par. 2. dub. 2.
- Deformitas** duplex. lib. 2. d. 5. art. 2. q. 2. ad arg.
- Degenerate** vnde, & quotupliciter dicatur. lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 11.
- Delbora** quo modo Israellem iudicasse, eiq. præfuisse legatur. lib. 4. d. 25. art. 2. q. 1. ad arg.
- Delectatio** quid, quæve ei requirantur. lib. 1. d. 1. ar. 3. q. 1. & 2. in resol. & ad arg. Vnde proueniat. lib. 2. d. 20. art. vnico. q. 3. ad arg. Quando a sensualitate in rationem transit, aut quo modo ad eam sensu concurrat. lib. 2. d. 24. par. 2. art. 2. q. 1. in opponendo, & in respondendo. Demum qualis eius, ac tentationis progressus sit. Ibidem. q. 2. in resol.
- Denarius** numerus perfectissimus. lib. 4. d. 1. par. 2. art. 1. q. 3. in resol.
- De nihilo** esse, multipliciter. lib. 1. d. 4. dub. 10.
- Demonstrationes** scientiarum in quo a iuris constitutionibus differant. lib. 4. d. 36. dub. 5.
- Denominatio** quotuplex, & a quo sumi debeat. lib. 1. d. 14. artic. 1. q. 1. in fine. & lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 4. sparsum, & d. 27. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 38. art. vnico. q. 5. ad arg. & lib. 4. d. 27. art. 1. q. 2. sparsum.
- Denominatiua** prædicatio quotupliciter fiat. lib. 3. d. 6. art. 2. q. 3. ad arg.
- Deriuatio**, defectio, & protensio, in quo distent. lib. 1. d. 18. dub. 4.
- Desperatio** quid, & vnde proueniat. lib. 2. d. 43. dub. 3. & lib. 3. d. 26. art. 2. q. 2. ad arg.
- Determinatio** quæ subalternationem faciat. lib. 1. in Prologo. q. 2. ad arg.
- Deitas**, vel essentia, quæ nomina. lib. 1. distinct. 4. art. 2. ad arg.
- Deitas**, an diuinitas melius formam Dei importet. lib. 1. d. 15. par. 2. dub. 2.
- Deitas** est trina, quare non dicimus. lib. 1. d. 24. art. 3. q. 2. in fine.
- Deitas** est humanitas, quare propositio falsa sit. lib. 3. d. 7. art. 1. q. 1. ad arg.
- Deitas** creata, an admitti debeat. lib. 1. d. 33. ar. vnico. q. 4. in resol. in fine.
- Deitatem** habens, siue habens deitatem dupliciter. lib. 1. d. 23. art. 2. q. 3.
- Deificatum** quid importet: tum si in Christo hominem deificatum dicere possumus. lib. 3. distinct. 7. dub. 2.
- Deigenitrix** an Virgo Maria appellanda sit. lib. 3. d. 4. ar. 3. q. 3.
- Deus**, vnde dicatur. Græce. θεός ἀπο τοῦ θεῖν, id est cur rere, & disponere vniuersa. Vel ab αἰθερῶν id est vrere: Vel a θεῶν id est intuendo omnia. lib. 1. distinct. 2. dub. 3. & distinct. 18. artic. vnico. q. 6. in fine.
- Deus**, & d. 23. art. 2. q. 3. in opponendo.
- Deus**, quale nomen. lib. 1. d. 2. dub. 3. & d. 5. dub. 2. & 3. & art. 1. q. 1. ad arg. in fine. & d. 9. dub. 2. & dist. 36. dub. 1. & d. 41. dub. 3. & lib. 3. dist. 7. art. 1. q. 1. ad arg. Quid item significet. lib. 1. d. 2. art. 1. q. 1. in resol. & d. 5. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 23. art. 2. quæst. 3. ad arg. Quo modo etiam supponat. lib. 1. dist. 4. dub. 4. & art. 1. q. 1. ad arg. & q. 4. per totum. An pluraliter inflecti congrue possit, ita vt plures Deos catholice dicere possimus. lib. 1. d. 4. ar. 1. q. 3. & d. 23. art. 2. q. 3. Demum quotupliciter dicatur. Ibidem. & d. 29. ar. 1. q. 2. in resol.
- Deus** numquid cognoscibilis sit, & quotupliciter, & a quo summe. lib. 1. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 2. in resol. & d. 16. artic. vnico. q. 2. ad arg. & distinct. 22. art. vnico. q. 1. & 2. in resol. & lib. 3. d. 24. dub. 4. & artic. 2. in resol. & distinct. 35. artic. vnico. quæst. 3. in resol. & lib. 4. distinct. 48. artic. 1. q. 2. in resol.
- Deus** an in creaturis, & per creaturas in quolibet statu cognoscibilis sit, & an idem sit, Deum in creaturis, & per creaturas cognosci. lib. 1. dist. 3. par. 1. artic. 1. per totum.
- Deus** quo modo apprehendi, sed non comprehenditur dicatur. lib. 3. d. 14. artic. 1. q. 2. in resol. Aut quo modo paruulis cognoscibilis. lib. 1. d. 37. par. 1. dub. 3.
- Deus** an nominabilis sit, vel quo modo exprimi debeat. Tum quare verius sit, quam cogitetur, & verius cogitetur, quam exprimat: quæ item, qualia, & quot eius nomina. lib. 1. dist. 22. ar. vnico. q. 1. & deinceps. & d. 23. dub. 2. & d. 34. artic. vnico. q. 2. in resol.
- Deus** an diffinibilis sit. lib. 1. distinct. 25. art. 1. quæst. 2. ad arg.
- Deus** videri, audiri, quotupliciter possit a nobis. lib. 2. d. 10. art. 3. q. 2. in resol. Tum quo modo intelligatur, quod in propria substantia videri non possit. lib. 3. d. 14. art. 1. q. 3. in resol. Aut si in patria comprehendatur a beatis. lib. 1. d. 43. art. vnico. quæst. 2. ad arg.
- Dei** cognitio, scientia, vel sapientia multiplex, multa, & fortis nomina. lib. 1. d. 35. dub. 1. & d. 39. art. 1. q. 2. & 3. in resol. Tum si vniuersalis, vel particularis dicenda sit. lib. 1. d. 35. ar. vnico. quæst. 2. ad arg. Et quid sit ipsum quidquam scire. lib. 3. distinct. 24. dub. 4.
- Dei** scientia de quibus sit: an quidquam ille scire incipiat, aut præscire desinat. lib. 1. d. 39. dub. 3. 4. & 5. An omnia alia a se cognoscantur plura scire & præscire possit, quam sciat, & præsciat, & quo modo. Ibidem. per totum.
- Dei** scientia, & præscientia an rerum causa sit. lib. 1. d. 38. dub. 3. Quo modo non aliter ille creata, quam creanda sciuisse dicatur. Ibidem. dub. 1. Et qualiter vniuersa eidem præsentia esse, perhibeatur. lib. eod. d. 35. dub. 6. & d. 41. art. 2. per totum plura.
- Dei** ad creaturas amor, vel dilectio an fructio sit. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 2. ad arg. Quotuplex sit. lib. 1. dist. 40. art. 3. q. 1. ad arg. Si suamet ipsa id est essentia sit: temporalis, vel æterna: si generaliter cunctos diligat, aut magis hominem, quam angelum dilexerit, genus humanum, quam Christum, iustum præscitū, vel peccatorem prædestinatum, &c. lib. 3. distinct. 32. sparsum per totum. Demum quo modo ille charitas, & patientia nostra dicatur. lib. 1. dist. 17. par. 1. dub. 5.
- Dei** ad creaturam an aliqua comparatio, conuenientia, vel similitudo sit. lib. 1. dist. 3. art. vnico. q. 2. in resol. in fine, & d. 35. ar. vnico. q. 1. ad arg. & quotupliciter. lib. 3. d. 1. ar. 1. q. 2. in resol.
- Dei** voluntas quæ, qualis, quotuplex, & quanta. lib. 1. d. 45. per totum, & lib. 2. d. 35. ar. 1. q. 3. ad arg. & lib. 3. d. 31. dub. 3. Ad hæc quare non dicatur: Deus vult omnia: sicut dicitur: Deus scit omnia: aut cur non ita dicamus: Deus volendo se, vult alia: sicut dicitur: Deus sciendo se, scit alia. lib. 1. d. 45. dub. 2. aut si potest velle, quod numquam voluit, nec tamē ex tempore. lib. eod. d. 39. dub. 3. 4. & 5. Insuper si voluntas beneplaciti impediri possit, aut voluntati signi contrari. lib. 1. d. 47. ar. vnico. q. 1. & 2. Denique quo modo intelligatur id: Deo quod voluntariū est, nobis naturale est. lib. 4. d. 1. p. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Dei** potentia ad quæ non se extendat, & quo modo sola ea naturalis dicatur, ceterorum vero gratuita. lib. 1. d. 42. dub. 3. & 5.
- Dei** similitudo quotuplex, & quam appetere liceat. lib. 2. d. 5. art. 1. q. 2. in resol.
- Dei** sensibiles apparitiones, ac locutiones an semper angelorum ministerio fiant. lib. 2. d. 10. ar. 3. q. 2. ad arg. in fine.
- Dei** perfecta sunt opera, quo modo intelligatur. lib. eod. d. 25. art. 1. q. 2. ad arg.
- Dei** filij quo modo Christus ac nos dicamur. lib. 3. d. 10. dub. 5.
- Dei** filium an decuit assumere naturam humanam de massa perditionis Adæ. lib. eod. d. 12. ar. 1. q. 1.
- Dei** filius secundum diuinitatem triplicem habet essendi modum. lib. 4. d. 10. p. 1. ar. vnico. q. 3. in resol.
- Deo** seruire mercedis gratia, quo modo liceat. lib. 1. d. 1. art. 1. q. 3. ad arg.
- Deo Patri** sit gloria, eiusq. soli filio, &c. lib. 1. d. 21. art. 2. q. 2. in opponendo.
- Dei** an insit, aut inesse possit accidens. lib. 1. dist. 26. dub. 5.
- Deo** quæ insunt, ex Deo, & per Deum sunt, quo modo intelligendum: tum quare res non dicantur æternaliter esse in Deo. lib. 1. dist. 36. dub. 2. Adhæc quæ proprie a Deo esse dicenda sint. lib. 2. dist. 37. dub. 5. vbi etiam habes quo modo idem sit, Deo autatore, & Deo volente fieri.
- Deo** an insit respectus causæ, & effectus, & quid in illo sint. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 3. in fine.
- Deo** quo modo quis inimicus dicatur: & an malum Deo in suo effectu contrarium esse possit. lib. 2. d. 35. art. 1. q. 3.
- Deus** quo modo vnus tantum sit in essentia, in personis autem multiplex. lib. 1. d. 2. ar. 1. q. 1. & 2.
- Deus** est alius a Deo, Deus distinguitur a Deo, Deus de Deo, Deus non de Deo, quæ locutiones. lib. 1. d. 4. dub. 1. & d. 5. dub. 2. Tum si solus filius in diuinis dicatur Deus de Deo. lib. eod. d. 17. p. 2. dub. 3.
- Deus** genuit Deum, Deus genuit alium Deum, quæ propositiones. lib. 1. d. 4. ar. 1. q. 1. & 2.
- Deus** an immutabilis sit. lib. 1. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 3.
- Deus** an sit compositus, vel summe simplex. Ibidem. par. 2. dub. 1. & ar. 1. q. 1. & 2. & d. 34. sparsum. Tum quo modo de eo enunciare contingat. lib. 3. d. 24. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Deus** an dici possit, semper fuit, semper est, & semper erit. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 6. Tum numquid sit ante omne tempus. lib. 1. d. 31. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
- Deus** quo modo a B. Aug. dicatur sine qualitate bonus, sine quãtitate magnus, &c. lib. 1. d. 8. p. 2. dub. 3.
- Deus** vtrum substantia dici possit. Ibidem. dub. 4. & an sit in aliquo determinato genere, vel prædicamento. Ibidem. art. 1. q. 4.
- Deus** quo modo ex toto corde, anima, & virtute, & super omnia diligendus sit. lib. 1. d. 17. par. 2. art. vnico. q. 4. in resol. & lib. 3. d. 27. dub. 3. & art. 2. q. vlt. & d. 29. ar. vnico. q. 2.
- Deus** an habeat formam. lib. 1. d. 22. artic. vnico. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 5. dub. 2. Tum quo modo dicatur pura forma. lib. 2. d. 12. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Deus** vnde dicatur finis creaturæ. lib. 1. d. 29. art. 1. q. 1. ad arg. in fine. Et an sit finitus sibi. lib. eod. d. 43. art. vnico. q. 2. ad arg.
- Deus** quo modo cum sanctis præcipue esse, in eisq. habitare, & ambulare dicatur. lib. 1. d. 21. dub. 2. & d. 37.

d. 37. par. 2. ar. 1. q. 2. ad arg. Quinimmo generalius quid sit, ipsum in se, & apud se, & in alijs extra se habitare, aut haberi a nobis. Si in omnibus rebus, & vbi que sit, ac vniformiter, & æqualiter. lib. eod. d. 37. par. 1. per totum sparsim. & lib. 2. d. 27. ar. 1. q. 3. in resol.

Deus est in rebus, quæ nam est sua conuersa. lib. 1. d. 37. p. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Deum vbi que esse, quo modo inter cetera quæ de Deo cogitamus, incomprehensibile intellectui nostro dicatur. lib. 1. d. 37. par. 1. dub. 4.

Deus est cum malis: Mali sunt cum Deo, quæ harum propositionum magis impropria. lib. 1. distinct. 37. par. 1. dub. 1.

Deus est in loco, Deus est localis, quæ propositiones. lib. 1. distinct. 37. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Deus an locabilis sit, mutabilisq. secundum locum, aut si extra omnem locum, siue ab omni loco separabilis sit. li. 1. d. 37. par. 2. art. 1. per totum.

Deus num vnium cum creatura esse dici possit. lib. 1. d. 31. par. 2. art. 2. q. 1. & 2.

Deus Abraam, Deus Isaac, Deus Iacob quare dicatur. lib. 1. d. 34. art. vnico. q. 2. ad arg.

Deus quo modo causa vniuersalis, vel particularis dicatur. li. 1. d. 35. art. vnico. q. 2. ad arg.

Deus an possit in omne aliud a se: an eius potentia infinita sit, ita vt in effectum actu infinitum possit: an ad infinita se extendat, an potuerit meliorem facere mundum: an pariter antiquiorem illum producere potuerit: an tandem quod semel potest, semper possit. li. 1. d. 42. 43. & 44. per totum.

Deus an quidquam faciat, vel non faciat, quod non præsciat, tum si necessarium sit Deum præscire, quod præscit. lib. 1. d. 43. dub. 5.

Deus an sit infinitus in essendo. lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 2. Tum quo modo solus sit infinitus in actu. ibid. q. 3. ad arg. in fine. Et quo modo intelligatur id: Deus infinita facere potest. ibid.

Deus an agat, opereturve ex tota sua potentia. lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg.

Deus an faciat contra naturam. lib. 2. d. 36. artic. 3. q. 1. ad arg.

Deus quale agens. lib. 2. d. 1. par. 1. artic. 2. q. 2. ad arg. quo modo est agens non præconcipiens. li. 1. d. 45. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.

Deus quo modo seipso agat, nec tamē agere incipiat. lib. 2. dist. 1. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. circa finem. An se ipso, vel alio intermedio produxerit res in esse. li. d. & par. eisdem. artic. 2. q. 2. Aut si simul, vel successiue cuncta produxerit in esse. li. 2. d. 12. art. 1. q. 2. Elice etiam nonnulla ex lib. 1. d. 42. dub. 2.

Deus pater creat per filium, quo modo intelligatur. li. 2. d. 13. dub. 4.

Deus quo modo creaturis singulis operetur. lib. 2. d. 14. par. 1. ar. 3. q. 2. in resol.

Deus quare non se habeat respectu creaturarum in ratione materialis. lib. 2. distinct. 17. artic. 1. quæst. 1. in resol.

Deus quod facit, est valde bonum, quo modo intelligatur. li. 2. d. 41. art. 1. q. 1. ad arg.

Deus quo modo interdum occidere dicatur in scripturis. lib. 1. d. 46. dub. 6.

Deus an incæperit esse Dominus. lib. 2. distinct. 2. par. 1. dub. 2.

Deus solus mente humana maior, quo modo. lib. 2. d. 7. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

Deus an immediate moueat cælum. lib. 2. d. 14. par. 1. art. 3. q. 1.

Deus quo modo quandoque tentet. lib. 2. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.

Deum an decuerit facere hominem inexpugnabilem, vel tentari permittere. lib. 2. distinct. 23. artic. 1. q. 1. & 2.

Deus an posset facere naturam, vel creaturam aliquam, quæ ei accepta esset absque munere gratiæ. lib. 2. d. 29. art. 1. q. 1. ad arg.

Deus quo modo non punit supra condignum. lib. 2. d. 36. art. 1. q. 1. ad arg.

Deus an semper ob vindictam puniat, siue pœnas infligat. lib. 2. dist. 33. artic. 3. q. 1. ad arg. & d. 36. art. 2. q. 2. ad arg.

Deus quo modo pronior dicatur ad miserendum, quam ad condemnandum. lib. 2. d. 33. art. 1. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 4. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. & dist. 6. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.

Deus an punire quempiam pure ex iustitia, vel pure ex misericordia remunerare possit. lib. 4. distinct. 46. ar. 2. q. vlt.

Deus an ideo culpandus sit, quia illum, quem mala facturum præcognoscit, sustinet, atque conseruet. lib. 2. d. 37. art. 2. q. 1. ad arg.

Deus facit aliquid, quo facto, aliqua propositio est falsa: Deus facit aliquam propositionem falsam. Deus facit falsitatem in propositione, quo modo inter se differant propositiones hæ. lib. 2. d. 37. art. 2. q. 3. ad arg.

Deum humiliari, dupliciter. lib. 3. d. 1. art. 2. quæst. 1. ad arg.

Deum incarnari, an decens fuerit: an etiam causa incarnationis eius fuerit humani generis reparatio, an etiam filium tantum in carnari conueniens fuerit, aut congruo tempore incarnatus sit. lib. 3. d. 1. ar. 2. per totum.

Deus, an verum sit, quod humanam naturam assumpserit, aut etiam si humanam personam, vel hominem dicendus sit assumpsisse. lib. 3. dist. 5. artic. 2. q. 1. 2. & 4.

Deus est homo: Deus factus est homo: Homo factus est Deus, an admittendæ sint huiusmodi propositiones. li. 3. d. 7. ar. 1. per totum.

Deus quo modo incarnatus sit, vt totum hominem beatificaret iuxta sententiam B. Aug. li. 4. d. 49. p. 1. art. vnico. q. 3. ad arg.

Deus quo modo colendus. li. 3. d. 9. dub. 1. & deinceps per totam dist. sparsim.

Deum esse, dupliciter de aliquo dici potest. lib. 3. d. 13. ar. 1. q. 2. ad arg.

Deus pater quo modo dicatur tradidisse Christum in mortem. lib. 3. d. 20. dub. 3.

Deus quo modo de omni malo bonum eliciat. lib. 4. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.

Deus quo modo dicatur animæ vita. lib. 4. d. 17. par. 1. dub. 3.

Deus quo modo operetur in sacramentis, an illis potentiam suam alligauerit. li. 4. d. 4. par. 2. art. 2. q. 3. in resolutione, & ad arg.

Dextrum, & sinistrum, sursum, & deorsum, ante, & retro, quos terminos dicant, penes quid sumantur, quo modo partium distinctionem faciant, num cælo insint, & ceteræ eorum huiusmodi considerationes. lib. 2. d. 14. par. 1. ar. 2. q. 2.

Diabolus quo modo dicatur malorum pater. lib. 1. d. 26. dub. 6.

Diabolus numquid pœnitere possit, bonusq. fieri. li. 2. d. 7. par. 1. art. 1. q. 1.

Diaboli mentem quæ vitia summopere detineant. lib. 2. d. 21. ar. 1. q. 1. in resol.

Diabolus vnde primum hominem tentare motus sit, cur in serpentis forma, & qui ordo progressusq. tentationis huius. li. 2. d. 21. ar. 1. per totum.

Diabolus quando vere in tentationibus vincatur. li. 2. d. 24. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. circa finem.

Diabolum qui adoraret, putans illum Christum, an peccaret. lib. 3. d. 9. ar. 1. q. 6.

Diabolus num iure captiuum tenebat hominem. li. 3. d. 19. dub. 3.

Diaboli versutia, & immanitas in nos, Christi q. præ-

dium nobis aduersus illum. lib. 3. d. 16. art. 1. q. 3.

Diabolus cur potius non traditus sit in manus Adæ, sicut Adam in manus diaboli, si ambo peccarunt, hic scilicet seducendo, ille consentiendo. lib. 3. d. 20. dub. 1.

Diabolus quare pro suo peccato satisfacere non possit. lib. 4. d. 15. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.

Diabolum qui adoraret, putans illum Christum, an idololatriam committeret. lib. 4. d. 30. dub. 1.

Diabolus vnde maiorem potestatem super serpentes habeat, quam super reliqua animantium genera: & in coitu magis quam in quouis alio actu. li. 4. d. 34. art. 2. q. 2. ad arg.

Diaconorum officium, & quare leuitæ dicantur. li. 4. d. 24. par. 2. dub. 3. Et quæ apud sacros canones.

Diaconissa quæ dicatur. lib. eodem. dist. 25. art. 2. q. 1. in resol.

Dialecticorum regula de oppositis fallax, quo modo. lib. 2. d. 34. art. 2. q. 2. in resol. & q. 3. ad arg.

Dicere quid, quotuplex, & quotupliciter. lib. 1. d. 27. par. 2. art. vnico. q. 1. in resol. & ad arg. & d. 32. ar. 1. quæst. 1. ad arg. & art. 2. q. 1. ad arg. & lib. 2. dist. 13. dub. 3. & d. 37. ar. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 12. artic. 2. q. 5. ad arg.

Dicendi modus triplex. lib. 1. d. 14. artic. 1. quæst. 2. in resol.

Dici diuersimode tripliciter. lib. 1. d. 22. art. vnico. q. 4. in resol.

Dici secundum substantiam, dupliciter. li. 1. d. 25. art. 1. q. 1. in resol.

Dici ex tempore dupliciter. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 1. in resol.

Dies illi a Moyse descripti in principio Geneseos quo modo intelligendi sint, materialiter an spiritualiter. lib. 2. d. 12. ar. 1. q. 2.

Dies, & nox an immediate diuidant tempus. lib. 2. d. 12. art. 2. q. 2. ad arg.

Dies computandi incipiendiq. varius modus. lib. 2. d. 13. dub. 1.

Dies aliter Gentiles, aliter Ecclesia denominat. li. 2. d. 15. dub. 6.

Diebus sollempnibus num coire debeant coniuges. lib. 4. d. 32. ar. 3. q. 2.

Differentia multiplex in creaturis. lib. 1. d. 8. par. 2. art. 1. q. 2. in resol.

Differentia relatiua, siue relationum in diuinis nec substantialis, nec accidentalis, sed originalis. li. 1. d. 13. art. vnico. q. 3. ad arg.

Differentiæ duæ quo modo differant, earumq. differentia nobis innotescat. li. 1. d. 13. art. vnico. q. 3. in resol. & in respon. ad quartum.

Differentiæ primæ, & summæ Dei, & materiæ quæ. li. 1. d. 19. par. 2. art. vnico. q. 3. in fine.

Differentia quotuplicem alietatem dicat. lib. 1. dist. 31. par. 1. dub. 2.

Differentiæ aptitudinem dicere debent. li. 4. d. 12. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Differentiæ generum multiplices, & quæ de vniuersi perfectione sint. lib. 4. d. 48. art. 2. q. 4.

Differre ratione tripliciter. lib. 1. dist. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg.

Difficultas duplex, & quo modo virtus est difficillimorum operatiua. lib. 2. d. 30. art. 1. q. 1. ad arg.

Diffinitum a diffinitione numquid separari possit. li. 4. d. 12.

Diffusio duplex. lib. 1. dist. 19. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.

Dignitatis, honorisq. alieni concupiscentia per quod præceptum decalogi prohibeantur. lib. 3. dist. 40. & vlt. dub. 2.

Dignum, & indignum non habent medium: sed bene digne, & indigne. lib. 4. distinct. 9. artic. 2. q. 3. ad arg.

Dilectio Dei ad creaturas qualis, quotuplex, & an eis-

dem ipse perfruatur. lib. 1. dist. 1. artic. 3. quæst. 2, in respon. ad arg. & distinct. 40. artic. 3. q. 1. ad arg. & lib. 3. distinct. 32. per totum, tum maxime. ar. 1. q. 1. in resol.

Dilectionis Dei num sint plures gradus. lib. 3. dist. 29. dub. 3.

Dilectio Dei (actiue intelligendo) an sit sua essentia, id est essentia, æterna vel temporalis, & quem ipse diligit magis, peccatorem prædestinatum, an iustū præscitum. lib. 3. d. 32. in dub. litteralibus.

Dilectio in diuinis essentialiter, notionaliter, & personaliter sumitur. lib. 1. distinct. 10. artic. 2. quæst. 1. in resol. & quid inibi importet. lib. eod. dist. 32. art. 1. q. 1. ad arg.

Dilectio, amor, & charitas an differant. li. 1. d. 10. dub. 1. Tum in quo ab appetitu dilectio distet. li. 2. d. 7. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.

Dilectionis motus vnus & isdem, num & in Deum & in proximum esse possit: an etiam prius in Deum quam in proximum feratur: item si actus dilectionis huiusmodi in Deum modum habeat: & num ex toto corde, ex tota anima, & ex omni mente Deum diligere teneamur. lib. 3. d. 27. art. 2. q. 3. 4. 5. & 6.

Dilectionem sui, suiq. corporis quare specialiter Deus non præceperit. li. 3. d. 28. dub. 1.

Diligere, diligi, vel dilectio multipliciter. lib. 1. d. 10. dub. 3. & lib. 2. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1. in resol. & li. 3. d. 28. dub. 2.

Diligere quidquam ex charitate quid. lib. 1. d. 1. art. 1. q. 2. in respon. ad arg.

Diligens proximum, an necesse sit & dilectionem ipsam diligere: & dilectionem ipsam diligens, an necessario & Deum diligere habeat. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 1.

Diligere Deum ex toto corde, ex tota anima, & ex tota virtute quid. li. 1. d. 17. par. 2. art. vnico. quæstio. 4. in resol.

Diligere quemquam magis tripliciter. lib. 2. d. 3. par. 2. art. 3. q. 2. in resol.

Dimensionem quippiam habere dupliciter esse potest. lib. 2. d. 13. art. 3. q. 1. ad arg.

Dimensione alicubi esse quid. lib. 4. d. 10. par. 1. art. 1. q. 4. in resol.

Dimitte nobis debita nostra, &c. num B. Virgo orando vere dicere potuerit. lib. 3. d. 3. par. 1. art. 2. q. 1.

Discretio, & distinctio recipiuntur in diuinis, minime autem diuersitas, vel diuisio. lib. 1. distinct. 24. dub. 1.

Dispensare vnde dicatur: tum in quibus fieri possit dispensatio. lib. 4. d. 19. dub. 6.

Dispensare quare possit Deus in præceptis secundæ tabulæ, non autem primæ. lib. 1. d. 47. artic. vnico. q. 4. in resol.

Dispensationi, vt recta sit, recteq. vti valeamus, quæ concurrant. lib. 4. d. 33. art. 1. q. 3. in resol.

Dispositio, & habitus in eadem potentia fieri habent, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 24. par. 2. art. vlt. q. vlt. ad arg.

Dispositio per frequentem sui iterationem necessitas fieri potest, quo modo verificetur. li. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 4. ad arg. in fine.

Dispositioni hominis, hoc est, vt homo se disponat, quæ & quot concurrant. lib. 3. d. 31. artic. 1. quæst. 2. ad arg.

Disuasio quodam modo consilium est, & qui disuadet quodammodo consulit. lib. 1. dist. 45. art. 3. q. 2. ad arg. in fine.

Distantia duplex. lib. 3. d. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 14. art. 1. q. 3. ad arg.

Distinctio multiplex. lib. 1. d. 34. ar. vnico. q. 1. in resol. & lib. 3. d. 5. ar. 2. q. 2. ad arg.

Distinctio quæ in diuinis recipiatur. lib. 1. distinct. 2. dub. 7. & d. 25. art. 2. q. 1. ad arg. Tum quare distinctio, & discretio in diuinis recipiatur, nequaquam

- autem diuersitas, & diuisio. lib. 1. d. 8. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 24. dub. 1. & distinct. 29. ar. 2. quæst. 1. ad arg.
- Distinctio tam in creaturis, quam in diuinis vnde. lib. 1. distinct. 19. par. 2. artic. vnico. quæst. 3. ad argum. & distinct. 24. artic. 2. quæst. 1. in resol. & ad arg.
- Distinctionem, vel diuersitatem importare dupliciter. lib. 1. d. 4. dub. 1.
- Distinctus, relatus, & huiusmodi, quæ nomina sint. lib. 1. d. 24. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 31. par. 1. art. vnico. q. 2. in opponendo, & ad arg.
- Distinguendi, & innotescendi ratio eadem. li. 1. d. 26. art. vnico. q. 4. in resol.
- Diuersimode dici tripliciter. li. 1. d. 22. ar. vnico. q. 4. in resol.
- Diuersitas quotuplex, & an sit in diuinis vna, & extraneitas. lib. 1. d. 4. dub. 9. & d. 5. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 8. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & d. 29. artic. 1. quæst. 2. ad arg. in fine. Item, & penes quid attendatur. lib. 1. d. 23. dub. 4.
- Diuersorum specie an diuersæ sint perfectiones. li. 3. dist. 36. art. vnico. q. 6. ad arg.
- Diues Epulo euangelicus quo modo gutta aquæ refrigerari a Lazaro ab Abraam petijt: & quid isthæc lingua esset, aut quo modo fratribus timebat, ne & ipsi in locum illum tormentorum descenderent. lib. 4. distinct. 44. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & distinct. 50. par. 1. art. 1. quæst. 3. ad arg. & par. 2. art. 1. quæst. 1. ad arg.
- Diuinam naturam humanæ naturæ vniri, an possibile fuerit. lib. 3. d. 1. art. 1. q. 1.
- Diuina natura est homo, quæ propositio. lib. 3. d. 5. dub. 4.
- Diuina natura est incarnata, cur admittatur isthæc propositio: illa vero nequaquam: Diuina natura caro facta est. lib. 3. d. 5. ar. 1. q. 5. per totum, tum maxime in resol.
- Diuina essentia facta est homo, an vera propositio. lib. 3. d. 5. art. 1. q. 5. ad arg. in fine.
- Diuina natura nata est de virgine, an vera propositio. lib. 3. d. 8. art. 1. q. 1.
- Diuinatio quid. lib. 2. distinct. 7. par. 2. artic. 1. quæst. 3. in resol.
- Diuinitas, an deitas melius formam Dei importet. li. 1. d. 15. par. 2. dub. 6.
- Diuinitas cur cælum dicatur. li. 2. d. 2. par. 2. dub. 2.
- Diuinitas est generatio, quæ propositio. lib. 3. dist. 5. dub. 4.
- Diuinitas in Christi morte num a carne separata sit. lib. 3. d. 2. art. 1. q. 2.
- Diuinus, a, um, quale nomen. lib. 3. d. 11. dub. 3. & d. 23. ar. 2. q. 3. ad arg.
- Diuisio multiplex. lib. 1. d. 1. dub. 5.
- Diuisio, diuersitas, multiplicitas, & separatio quare non admittantur in diuinis. lib. 1. d. 24. dub. 1.
- Diuisio, siue segregatio, vel separatio quare binario magis quam numero alio importetur. lib. 2. dist. 14. par. 1. dub. 3.
- Diuitiarum, pulchritudinisq. gratia qui contrahit, an vere contrahat. lib. 4. d. 30. art. vnico. q. 3.
- Diuortium in quo differat a repudio, & quare magis ex fornicatione, quam ex peccato alio fieri habeat, tum quare in diuortio vir, & vxor ad paria iudicantur, non autem in repudio: si quidem viro vxorem, non autem vxori virum repudiare licebat. lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 1.
- Diuortium si perat frigidus, an audiendus sit: tum quo modo, & quando diuortium faciendum sit. li. eod. d. 34. in dubijs litteralibus fere per totum.
- Diuortium viro petente, in quibus casibus vxor cõtra eum excipere potest. lib. eod. d. 35. dub. 1.
- Diuortij sententia si conuincatur erronee lata esse, an vir vxori reddendus sit, si illa instet, etiam si is ad sacerdotium promotus sit. ibid. dub. 4.
- Diuortium numquid sine culpa præcedente fieri habeat, & si factio diuortio, nouas nuptias contrahere possint, vel inuicem reconciliari. ibid. art. vnico. q. 4. 5. & 6.
- Diuortium nulla interueniente culpa, vt fiat, num opus sit, vt vterque, scilicet vir & vxor, votum sollemnem emittant. lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 6.
- Diuortium ad quorum relationem, vel testificationem fieri debeat. lib. 4. d. 41. dub. 2.
- Doctoribus quod præmium debeatur, sitq. repositum in calis. lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 1.
- Dolere de aliquo dupliciter. lib. 1. distinct. 48. & vlt. dub. 4.
- Dolor dupliciter. lib. 4. d. 16. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Dolor duplex, & quo modo ex præsentia disconuenientis sit. lib. 4. d. 16. art. 3. q. 2. ad arg.
- Dolor quid, & quo modo in anima aggenerari possit. lib. 4. d. 44. par. 2. art. 3. sparsim.
- Dolor in anima duplex, tum si Christi anima doluit. lib. 3. d. 16. ar. 2. q. 1. & 2. in resol.
- Dolor quo modo sit de præsentia. li. 4. d. 16. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
- Dolus quotupliciter esse possit, tum maxime in matrimonio. lib. 4. d. 27. dub. 2.
- Domesticus an præponendus sit extraneo in dilectione. lib. 3. d. 29. art. vnico. q. 5.
- Dominandi potestas an a Deo sit, & si ex institutione naturæ, vel secundum punitionem culpæ. li. 2. d. 44. & vlt. ar. 2. per totum.
- Dominium quid. lib. 1. d. 30. artic. vnico. quæst. 1. in resol.
- Dominium quotuplex. lib. 2. dist. 7. par. 1. artic. 2. q. 3. in resol. & lib. 3. distinct. 5. artic. 1. quæst. 3. ad argum. 4.
- Dominus, Deus, Creator, & huiusmodi, quæ nomina. li. 1. d. 2. dub. 3. & d. 30. dub. 1. & deinceps. Tum quid nomen hoc, *Dominus*, importet. lib. 1. dist. 30. art. vnico. q. 1. in resol. & lib. 2. dist. 2. par. 1. dub. 2. Item, quod nomen sit.
- Dominicus, ca, cum, quod nomen. li. 3. d. 11. dub. 3. & quotupliciter. lib. eod. d. 7. dub. 3.
- Dominus, & seruus in creaturis quæ relatiua. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 3. ad arg.
- Dominis sæcularibus an subijci teneantur Christiani. lib. 2. d. 44. art. 3. q. 1.
- Dominus vobiscum*, quibus dicatur. lib. 1. d. 21. dub. 2.
- Donari est Spiritus sancti, & generari filij non est par ratio. lib. 1. d. 18. ar. 1. q. 2. in fine.
- Donum dupliciter, & quo modo Deus malis, bonisq. dari dicatur. lib. 2. distinct. 7. par. 2. artic. 1. quæst. 1. ad arg.
- Donum multiplex, & quod est id, quod virtutes antecedit. lib. 4. d. 14. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Donum quotupliciter relationem, & distinctionem importet. lib. 1. d. 15. par. 1. dub. 2. & d. 18. dub. 1.
- Donum, amor, & Spiritus sanctus eandem rationem & relationem dicunt, sed aliter & aliter. lib. 1. d. 18. art. vnico. q. 5. ad arg.
- Donum & datum quo modo differant, an doni sit donum, quid in diuinis dicat, & quod conuenientius de Spiritu sancto dicatur, donum, an datum. lib. 1. d. 18. ar. 1. sparsim.
- Donum, vel donabilitas an sit proprietas distinctiua personæ Spiritus sancti. lib. 1. d. 18. art. vnico. q. 5.
- Donum creaturæ an dicatur Spiritus sanctus. lib. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Donorum multiplex ratio. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 4.
- Dona virtutum omnium præterquam charitatis informia esse possunt. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 6.
- Dona quo modo æqualia sint. li. 2. d. 9. art. vnico. q. 4. ad arg.
- Dona gratuita an æque efficacia fuerint primo homini ad merendum ante lapsum sicut post lapsum. lib. 2. d. 29. art. 3. q. 2.
- Dona gratuita an ex charitate diligenda. lib. 3. dist. 28. art. vnico. q. 5.
- Dona & virtutes num ad inuicem differat, præcedat, & præferantur. lib. 3. distinct. 34. part. 1. artic. 1. per totum.
- Dona an sint ad inuicem connexa. lib. 3. dist. 36. artic. vnico. q. 2.
- Dona ac virtutes, & beatitudines ad quid ordinentur. lib. 4. d. 1. par. 1. art. vnico. q. 6. in fine.
- Dona Spiritus sancti num septem tantum numero sint, num ordinata, combinataq. aut si in patria euacuabuntur. lib. 3. d. 34. par. 1. ar. 2. per totum.
- Doni sapientiæ, scientiæ, intellectus, consilij, fortitudinis, & pietatis actus penes quid consistant. li. 3. d. 35. per totum.
- Dona Spiritus sancti, & quæcumque spiritualia, aut vendens, aut emens, quam grauius peccet. lib. 4. d. 25. art. 1. q. 4.
- Dotes corporis gloriosi quæ, quot, quales, & numquid æque omnibus inerunt. lib. 4. d. 49. part. 2. per totum. Et an æqualis perfectionis in patria erunt. lib. 3. d. 26. ar. 2. q. 3. ad arg. in fine.
- Dubitatio quid, & num in Christo fuerit. li. 3. d. 17. dub. 3.
- Dulia in quo differat a latria. li. 3. d. 9. ar. 2. q. 4. quinimo non plura eius elice ex tota illa dist.
- Donec, aduerbium terminum incertum quandoque dicit. li. 4. d. 30. dub. 4.
- Duodenarius numerus, est numerus abundans. li. 4. d. 47. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Durandi inesse naturalis quibusq. inclinatio inest, quo modo verificetur. lib. 2. d. 37. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Duratio interminabilis manifestat potentiam infinitam. li. 1. d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg.
- Durum, siue durities in spiritualibus, & naturalibus quid, & vnde dicatur. lib. 1. distinct. 40. artic. 4. q. 1. in resol.
- Durus culpabiliter quo modo iudicetur, qui interno peccati dolori lacrymas non addit. lib. 4. d. 15. par. 1. dub. 1.

E

- Ebrius, & ebriosus in quo differant. lib. 3. distinct. 5. dub. 2.
- Ecclesias consecrare cuius sit. lib. 4. dist. 7. artic. 1. q. 3. in resol.
- Ecclesia quo modo absoluat a maiori parte pœnæ satisfactoriæ. lib. 4. d. 15. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.
- Ecclesiæ charitas quo modo peccata dimittere dicatur. li. 4. d. 18. par. 1. dub. 3.
- Ecclesiæ auctoritas num in pœnam culpamve possit. li. 4. d. 18. par. 1. ar. 2. per totum.
- Ecclesia duplici pariete constituta. li. 4. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 1. in respondendo.
- Ecclesia num vtrumque gladium habeat, spiritualem scilicet, & materiale, si etiam æque vtrumque euaginare possit, & debeat. lib. 4. d. 37. dub. 4.
- Ecclesia numquid obligare debuerit clericos ad continentiam. lib. 4. d. 37. ar. 1. q. 3.
- Effabile dupliciter. lib. 1. distinct. 22. art. vnico. quæst. 1. in resol.
- Effectus multiplex. lib. 3. distinct. 29. artic. vnico. q. 6. ad arg.
- Effectus ad causam relatio qualis. lib. 1. d. 30. ar. vnico. q. 3. in resol.
- Effectus & causæ respectus in Deo an sint, & quid sint. lib. 1. dist. 20. artic. 2. q. 2. ad arg. & dist. 30. artic. vnico. q. 3. in fine.
- Efficiens causa duplex. lib. 1. d. 40. artic. 1. q. 1. ad arg. & lib. 2. d. 34. dub. 1. & lib. 4. distinct. 27. artic. 2. q. 1. ad arg.
- Ego sum, qui sum, quod nomen. lib. 1. dist. 2. dub. 4. litterali.

- Electio, & eligere quid. lib. 1. d. 4. art. 3. q. 1. sparsim. Quotuplex. ibid. q. 2. in resol. Quotupliciter, & an in Deo sit, vel, si homo non peccasset, num ipsa foret. ibid. q. 5. in resol. & ad arg. Quæ & quot ad eam, & ad prædestinationem concurrant. lib. eod. d. 46. ar. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 31. ar. 1. q. 1. in resol.
- Electio, propositum, & prædestinatio, num idem in Deo sint, tum quare electio, & æterna, & temporalis dici possit. lib. 1. d. 40. art. 3. sparsim per totum. Tum quotupliciter eligibilia. lib. 3. d. 35. art. vnico. q. 4. in resol.
- Electorum numerum cur successiue disposuerit Deus. lib. 2. d. 20. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Electorum, damnatorumve corpora numquid cum deformatibus resurgent. li. 4. d. 44. par. 1. artic. 3. per totum.
- Eleemosyna tripliciter. lib. 4. dist. 15. par. 2. art. 1. q. 4. in resol.
- Eleemosynarum plura genera, & quod genus efficacius, quo modo opus pietatis dicatur, quæ vtilior, larga, an parca: a quo incipere debeat, de quibus, quibus, a quibus, & quo modo facienda, &c. lib. 4. d. 15. par. 2. a dub. 1. vsque ad 8. & art. 2. q. 1.
- Eleemosynæ maiori num maior gloria debeat. li. 2. d. 40. ar. 2. q. 2.
- Elementa quæ animalium corporibus prædominantur, actiua, an passiuia magis. li. 2. d. 15. ar. 1. q. 3.
- Elementa post iudicium numquid innouabuntur. lib. 4. d. 48. art. 2. q. 3.
- Elementorum quadruplex operatio. lib. 4. d. 49. par. 2. ar. 4. q. 1. in resol.
- Elementares formæ sunt, quæ materiæ primo insunt, quo modo intelligatur. lib. 2. distinct. 12. art. 1. q. 2. ad arg.
- Elias numquid peccauerit ignem de celo impetrando, &c. lib. 4. d. 10. par. 2. dub. 2.
- Emanatio omnis, vel est generatio, vel ad generationem consequitur. lib. 3. d. 28. ar. vnico. quæst. 4. in resol.
- Emanatio per modum liberalitatis dupliciter. li. 1. d. 10. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Emanatio per modum irascibilis, aut per modum aliquid alterius affectionis animæ, cur non ponitur in diuinis. lib. 1. d. 10. ar. 1. q. 2. ad arg. Tum quæ emanatio inibi admittatur. li. eod. d. 20. ar. 2. q. 3. ad arg.
- Emanatio personarum in diuinis penes quid attendatur. lib. 1. d. 19. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Embrionis ad materiam primam comparatio. li. 2. d. 12. ar. 1. q. 2. in resol. in fine. Tum quo modo in loco sit. ibid. ar. 2. q. 3. ad arg.
- Empyreum cælum an sit, tum si in hæc inferiora influat. lib. 2. d. 2. par. 2. ar. 1. per totum.
- Energia quid, & vnde dicatur, *ἀπό τοῦ ἐν*, idest in *καὶ ἐργον* opus: vnde & Energumeni. li. 2. d. 8. p. 2. art. vnico. q. 6. in fine.
- Ens multiplex. li. 1. d. 9. art. 1. q. 4. in resol. Item, & multipliciter. li. eod. d. 23. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Ens vnum tantum ab æterno fuit, quo modo intelligatur. lib. 1. d. 31. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Ens, & non ens, quare dicantur summe distantia. li. 1. d. 43. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Ens nullum est suum esse præter primum. li. 2. d. 8. p. 1. dub. 3.
- Ens in potentia medium est inter ens, & non ens omnino. li. 2. d. 12. art. 1. q. 1. in opponendo, & ad arg.
- Enunciabilia, quæ semel Deus cognoscit, num semper cognoscit. li. 1. d. 41. ar. 2. per totum.
- Enunciabilium veritas in præsentia, præterito, & futuro, an vna vel plures veritates sint. lib. 1. d. 41. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
- Enunciatio quando vera, quando falsa: an enunciatio falsa in quantum huiusmodi a Deo sit. Tum quotuplex in qualibet enunciatione veritas sit. li. 2. d. 37. art. 2. q. 3.

Epiphaniæ Domini festum cur non ita sollempniter in Ecclesia Dei obseruetur, tum maxime ad baptismum conferendum. lib. 4. d. 6. par. 2. dub. 5.

Episcopus unde dicatur. Græce ἐπίσκοπος, speculator ἀπὸ τοῦ ἐπισκοπέωμαι, speculor. lib. 4. d. 24. par. 2. art. 2. q. 3.

Episcopus an dicat nouum ordinem, si in eo detur nomine clauis: & quare episcopo tradatur baculus pastoralis. lib. 4. d. 19. art. 2. q. 1. in resol. & d. 24. par. 2. art. 2. q. 3.

Episcopus a sacerdotio esse non potest, & immediate post alios ordines suscipi potest. lib. 4. d. 24. p. 2. art. 2. q. 3. in opponendo.

Episcopatum ut quis accipiat, num Papa cogere possit. lib. 4. d. 29. art. vnico. q. 3. ad arg.

Episcopi unde auctoritatem habeant confirmationis sacramentum conferendi. lib. 4. distinct. 7. artic. 1. q. 3. ad arg.

Episcopi soli virginibus velum, & annulum imponere habent. lib. 4. d. 20. par. 2. dub. 6.

Episcopi soli, tum in primis Romanus Pontifex, qui Episcopus Episcoporum dicitur, quare Indulgentias concedere habeant. lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 3. ubi etiam habes, si Episcopus in aliena diocesi indulgentias concedere possit.

Episcopi soli num ordines sacros conferre habeant, tum maxime hæretici, vel simoniaci. lib. 4. d. 25. art. 1. per totum.

Episcopus quo modo Episcopum, Archiepiscopum, quinimmo, & Papam, sicut Hostiensis Episcopus, benedicere possit. lib. 4. d. 25. art. 1. q. 1. ad arg.

Epulo ille diues apud Lucam, quo modo linguam aqua guttula refrigerari petijt. lib. 4. d. 44. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 50. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. Item, ne & quinque fratres ad se descenderent. lib. & d. eis. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.

Erronea conscientia dupliciter. lib. 4. d. 39. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.

Error quis matrimonium impediat, an fortunæ, & conditionis. lib. 4. d. 30. dub. 3. & ar. vnico. q. 1. & distinct. 36. art. 1. q. 2. in resol.

Erubescencia in quibus actibus rationabiliter insit: siue maui dicamus, in omni actu, in quo rationabiliter erubescimus, num peccatum semper insit. lib. 4. distinct. 31. artic. 2. quæst. 1. in opponendo, & ad arg.

Esse, quo modo non sit accidens Deo. lib. 1. distinct. 8. par. 1. dub. 7.

Esse, quo modo creaturis omnibus accidat. lib. 2. d. 8. par. 2. dub. 3.

Esse, vel ens, an suscipiat magis & minus. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 3. litterali.

Esse nostrum esse diuino comparatum, an quidquam sit. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 5. litterali.

Esse diuinum an ita verum sit, ut non possit cogitari non esse. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 1. q. 2.

Esse in, multipliciter. lib. 1. d. 19. par. 1. art. vnico. q. 4. in opponendo, & in respondendo ad vltimum. d. 36. art. 1. q. 1. in resol.

Esse in patre, quid. ibid. ad arg.

Esse, oriri, & ad aliterum se habere, idem in diuinis personis. lib. 1. d. 26. art. vnico. q. 3. in resol.

Esse rei duplex. lib. 1. d. 39. art. 1. q. 1. ad arg.

Esse ordinatum præsupponit esse, an valeat. lib. 1. d. 46. art. vnico. q. 3. ad arg. & lib. 2. distinct. 34. art. 2. quæst. 3. ad arg.

Esse, & conseruatio, siue perpetuatio esse, an ab eodẽ sint, quod est dictu, dans esse, an det, & conseruationem, perpetuationemq. esse. lib. 2. d. 19. art. 3. q. 1. ad arg. Item quo modo efficiendi, & conseruandi idẽ principium sit. lib. eod. d. 37. art. 1. q. 2. ad arg.

Esse durationis naturalis omnibus inclinatio inest, quo modo verificetur. lib. 2. distinct. 37. art. 1. quæst. 2. ad arg.

Esse præcedit agere, quo modo. lib. 3. distinct. 18. art. 1. q. 1. ad arg.

Esse semper in tormentis, & penitus non esse, quod magis eligendum. lib. 4. distinct. 50. par. 1. artic. 1. q. 2. ad arg.

Essentia, vel deitas, quæ nomina. lib. 1. d. 4. art. 1. q. 1. in respon. ad arg. & d. 5. dub. 2. & art. 2. quæst. 1. ad arg. in fine.

Essentia nomine an uti debeamus in diuinis: tum in quo differat a subsistentia, substantia, & persona. lib. 1. d. 23. art. 1. q. 3. in resol. Item, an inibi numeretur. ibid. art. 2. q. 2. per totum.

Essentia quo modo prædicetur in diuinis. lib. 1. d. 26. art. vnico. q. 4. in fine.

Essentia in diuinis trium generum nominibus exprimitur. lib. 1. distinct. 5. artic. 1. quæst. 1. in resol. quod modo.

Essentia diuina generat, an dici possit. lib. 1. d. 5. art. 1. q. 1. per totum. & distinct. 25. art. 1. q. 2. ad arg. Item, si sit recte dictum: Essentia generat essentiam. lib. eodem. distinct. 4. art. 1. q. 1. ad arg. Rursus quare sic conceditur: Essentia est pater, non sic concedatur, essentia generat. lib. eod. d. 27. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg. Denum si admitendum sit: Diuina essentia generatur. lib. allegato. distinct. 5. artic. 2. quæst. 1. per totum.

Essentia an pro relatiuo poni possit. lib. 1. distinct. 5. dub. 2. & 3. & an referatur. lib. eodem. distinct. 26. artic. vnico. q. 1. ad arg.

Essentia diuina est filij pater, an vera. lib. 1. d. 5. artic. 1. q. 1. in fine.

Essentia diuina an per generationem communicetur. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 2. per totum.

Essentia diuina an habeat proprietates, quæ illæ sint, & quo modo distinguibilis ipsa sit. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 1. litterali.

Essentia quare non sit proprietas veritatis. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Essentia, & persona an idem. lib. 1. d. 7. art. vnico. q. 3. in resol. & d. 29. art. 1. q. 2. ad arg. in fine. Et quare essentia pro persona supponere nequeat. lib. eodem. d. 28. dub. 4.

Essentia, species, & natura quo modo differant. lib. 1. d. 31. par. 2. dub. 4. Item an idem significant in diuinis essentia, & natura. lib. eodem. distinct. 20. art. 2. q. 2. ad arg.

Essentia diuina an infinita sit. lib. 1. distinct. 43. art. vnico. quæst. 2.

Essentiale, quadrupliciter. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 1. q. 3. in respon. ad arg.

Est, vel fuit, quo modo significet. lib. 1. distinct. 9. dub. 8.

Est, verbum in forma consecrationis panis in altari, quo modo se se teneat. lib. 4. d. 8. par. 2. art. 1. quæst. 1. sparsim.

Eua corpus ex Adæ costa formatum numquid miraculose productum asserere possimus: tum si Deus se toto, an ministrante angelica virtute illud ita produxerit, & quare. lib. 2. distinct. 18. dub. 1. & artic. 1. q. 1. & 2.

Eua quo peccati genere peccauerit, nũ grauius quàm Adam, & si quod ipsa appetiuit, & ille appeterit. lib. 2. d. 22. art. 1. per totum.

Eua quo modo Adæ coniuncta in matrimonium, cū fuerit eius consanguinea, quinimmo os, sanguis, & caro eius. lib. 4. d. 40. art. vnico. q. 2. ad arg.

Euangelium quare dicatur lex libertatis. lib. 4. d. 2. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.

Eucharistia, quod sonet: tum quare inter omnia sacramenta isthoc sacramentum nomenclaturam hanc sortitum sit. lib. 3. d. 8. par. 1. dub. 2.

Eucharistiæ sacramentum numquid iure subsequatur posteriusq. sit baptismi, & confirmationis sacramentis. lib. 4. d. 8. par. 1. dub. 1.

Eucha-

Eucharistia, & confirmatio aliter, & aliter corroborant. lib. 4. d. 7. dub. 2.

Eucharistia cuius legis sacramentum sit. lib. 4. d. 24. p. 1. art. 2. q. 3. in resol.

Eucharistia cur viaticum dicatur. lib. 4. distinct. 8. par. 1. dub. 3.

Eucharistiæ sacramentum in quo reliqua sacramenta excedat. lib. 4. distinct. 11. par. 1. artic. vnico. q. 1. in resol.

Eucharistiæ sacramento quare non exprimitur actus conficiendi sicut in baptismo. lib. 4. d. 3. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Eucharistiæ sacramentum an decuit apud veteres patres præfigurari: an sufficienter præfiguratum sit, & qua figura expressius præfiguratum sit. lib. 4. d. 8. par. 1. art. 1. per totum, & art. 2. q. 1.

Eucharistiam an iure in statu gratiæ tantum institui conueniens fuerit. lib. 4. d. 8. par. 1. art. 2. q. 1.

Eucharistiæ sacramentum ad quid principaliter institutum sit. lib. 4. distinct. 8. par. 1. artic. 2. quæst. 1. ad arg. in fine.

Eucharistiæ vnã, & baptismi sacramentum cur Christus per se instituire voluerit, magis quàm quodvis ex reliquis. lib. 4. d. 8. par. 1. dub. 4.

Eucharistiæ sacramentum an instante passionis tempore institui debuerit: tũ si Christus illud instituen- do, prius consecrasset quàm verbum protulerit. lib. & d. eisdem. art. 2. q. 2. & 3.

Eucharistiæ sacramenti quo modo [nos] dicamur res. lib. 4. d. 9. dub. 4.

Eucharistiæ sacramenti quod signum, quodve signatum, ex quibus constet, & quo modo vnum sit. lib. 4. d. 10. par. 1. in dubijs litteralibus per totum. & d. 11. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

Eucharistiæ sacramenti forma, materia ve quæ. Tum si vnum sacramentum, vel plura sit. lib. 4. d. 8. par. 2. per totum.

Eucharistiæ sacramento quo modo contineatur Christus, num realiter secundum suam naturalem quantitatem, diffinitiuè, dimensiuè, & totus sub qualibet hostiæ particula. lib. 4. d. 10. par. 1. per totum. & par. 2. art. 2. per totum.

Eucharistiæ in sacramento an concedenda sit isthæc propositio: Quod erat panis, vel vinum, post consecrationem est corpus, & sanguis Christi. lib. 4. d. 11. par. 1. dub. 2.

Eucharistiæ in sacramento circa conuersionem panis in corpus Christi, quæ locutiones admittendæ. lib. 4. d. 11. par. 1. art. vnico. q. 6. in resol.

Eucharistiæ sacramento cur tot ad sollempnitatem spectantia addiderit Ecclesia. lib. 4. distinct. 12. par. 1. dub. 5.

Eucharistiæ sacramentum cur reiterabile sit. lib. 4. d. 12. par. 2. dub. 1.

Eucharistiam conficere an soli sacerdotes, & quibus sacerdotes possint: & penes quem magis resideat vis conficiendi, circa ministrum, vel circa verbũ. lib. 4. d. 13. art. 1. q. 1. 2. & 3.

Eucharistiam peccator videndo, tangendoq. an peccet. lib. 4. d. 9. art. 2. q. 2. ad arg.

Eucharistiæ sacramentum quotupliciter manducare contingat. Tum quo modo Christus se in vltima cœna manducauerit. Si mali, siue peccatores veraciter illud sumant, aut peccent, ne dum ipsi sumendo, verum etiam, & sacerdotes præstando. lib. 4. d. 9. per totum.

Eucharistiam indigne recipiens, recedente indignitate, num aliquid in eo efficiatur. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 3. ad arg.

Eucharistiam an necessario sumere teneamur, & quãdo, quomodo, & quo modo. lib. 4. d. 12. par. 2. dub. 3. & 4. & art. 1. q. 1. & art. 2. q. 1. & 2.

Eucharistiæ sumptio an ieiunium soluat. lib. 4. d. 12. p. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Eucharistiam cum charitate adire, an teneamur. lib. 4. d. 17. par. 2. art. 2. q. 4. ad arg.

Eucharistia an deneganda ei, qui nocte cum vxore coierit. lib. 4. d. 12. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

Eucharistia an ante baptismi sacramentum sumi possit. lib. 4. distinct. 7. art. 2. quæst. 3. in opponendo, & in respondendo.

Eucharistiam propter gulam euimenti quam poenitentiam statuunt sacri Canones. lib. 4. distinct. 20. par. 2. dub. 3.

Eucharistiæ sacramenti vis, efficacia, atque operatio. lib. 4. d. 12. par. 2. art. 1. per totum. Et an tantum spirituale, vel etiam corporalem sanitatem afferat. lib. eod. d. 11. par. 2. dub. 3.

Eucharistiam si mus manducauerit, num in ventrem traiciat: aut si non, quid de eo fiat: idem iudiciũ sit de homine sumente: tum qui eandem Eucharistiam vomit, quid vomat, quæ vometis poena: denique qui corpus Christi sub speciebus panis, & vini esse incipiat. lib. 4. d. 13. art. 2. per totum.

Eucharistiæ sacramentum an in disceptationem ponendum sit: tum quare peculiariter magis dicatur excedere capacitatem nostram, quàm cuius ex articulis fidei. lib. 4. d. 10. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 11. par. 1. dub. 1.

Ex, præpositio multiplicem habitudinem dicere potest. lib. 1. d. 25. dub. 2. & lib. 2. distinct. 7. par. 2. artic. 2. q. 1. ad arg.

Ex ipso, per ipsum, & in ipso sunt omnia, an idem sint dictu. lib. 1. d. 26. dub. 4.

Ex nihilo aliquid fit, tripliciter exponi potest. lib. 1. d. 5. dub. 10. & lib. 2. d. 1. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Exaltatus quo modo fuerit Christus. lib. 3. distinct. 18. dub. 3.

Excessus duplex. lib. 1. d. 3. par. 2. dub. 4. litterali.

Excellentia duplex. lib. 3. distinct. 14. artic. 1. quæst. 3. ad arg.

Exclusiua dictio quo modo faciat exclusionem. lib. 1. distinct. 21. artic. 1. quæst. 1. ad arg. & artic. 2. q. 2. ad arg.

Excommunicatio quid, quotuplex, a quo, cui, quãdo, & pro quo inferenda, qui eius effectus, quæ ab ea absolutio, &c. lib. 4. distinct. 18. par. 2. per totum.

Excommunicatis num Ecclesia subtrahat orationis beneficium. lib. 2. d. 11. art. 2. q. 1. ad arg.

Excommunicationis sententiam sibimet inferre quid. lib. 4. d. 17. par. 2. dub. 4.

Exemplar quid dicatur. lib. 1. d. 32. par. 2. artic. 1. q. 1. in resol.

Exemplar multiplex. lib. 3. distinct. 11. art. 1. quæst. 2. in resol.

Exemplar in diuinis cuius proprium. lib. 1. d. 6. art. 1. q. 3. in respon. ad arg. ubi etiã habes in quo ab imagine distet.

Excellent intelligibile an corrumpat intellectum, sicut excellens sensibile corrumpit sensum. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 1. in respon. ad arg.

Exemplar ut quidpiam in Deo habeat, quid requiratur. lib. 2. d. 37. dub. 5.

Exemplum duplex. lib. 2. d. 19. par. 1. dub. 7.

Exemplum bonum, vel malum quare clauis non dicitur. lib. 4. d. 18. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.

Existencia, qua Christi corpus in sacramento altaris existit, num capacitatem cuiuscumque humani intellectus excedat. lib. 4. distinct. 10. par. 2. artic. 2. per totum.

Exorcismus, & catechismus ad quid. lib. 4. d. 6. par. 2. art. 3. per totum.

Exorcismus an catechismus præcedat, vel magis econuerso. lib. 4. d. 6. par. 2. dub. 7.

Exorcismus an semper vim habeat expellendi demones. lib. 4. d. 34. art. 2. q. 2. ad arg.

Extensionis maioris esse, dupliciter. lib. 3. distinct. 14. art. 3.

artic. 3. quæst. 3. ad argumen.
 Extinguibile & inextinguibile an variè species ignis. lib. 4. d. 44. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Extra transire dupliciter. lib. 1. distinct. 40. art. 1. q. 1. ad arg.
 Extraneitas, vel diuersitas an sit in diuinis. lib. 1. d. 5. art. 1. q. 1. ad arg.
 Extrema, & medium an in eodem genere esse debeant. li. 3. d. 23. art. 1. q. 1. ad arg.
 Extremitatum duarum an vna sit medietas. li. 3. d. 26. art. 2. q. 1. ad arg.
 Extremis positus, an & medium ponere sit. lib. 3. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Extremis in aliquo communicantibus, id in quo communicant manet in tota transmutatione, quo modo verificatur. lib. 4. distinct. 11. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
 Extremæ vnctionis sacramentum a quo, & ad quid institutum: quæ item eius materia ac forma, quibus, a quibus, & quo modo ministrandum: an etiam iterari possit. lib. 4. d. 23. per totum.

F

FAcere, quis actus sit. lib. 1. dist. 39. art. 1. quæst. 1. ad arg.
 Facere esse in hoc dupliciter. lib. 1. d. 5. art. 2. quæst. 2. ad arg.
 Facere in quo distet ab agere. lib. 2. dist. 1. par. 1. art. 1. quæst. 1. ad arg. item & a generare. lib. 3. distinct. 4. dub. 6.
 Facere quod in se est dupliciter. li. 2. dist. 28. art. 2. q. 1. ad arg.
 Faciens quidquam, quo facto necesse est alterum fieri, dicitur illud facere, quo modo valeat. li. 2. d. 32. art. 3. q. 2. ad arg.
 Fatum quid sit, & an sit. lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. in opponendo, & ad arg.
 Feminam cur de latere viri formauerit Deus: tum si homini subiecta sit. lib. 2. distinct. 44. & ult. artic. 2. q. 2. ad arg.
 Femina, marisq. generationis causa. lib. 2. d. 20. artic. vnico. q. 6. ad arg.
 Femina an sit de intentione naturæ. lib. 2. dist. 2. artic. vnico. q. 6. ad arg.
 Feminus sexus an resurget. lib. 4. distinct. 44. par. 2. dub. 2.
 Falsitas quid. lib. 2. d. 37. art. 2. q. 3. in resol.
 Falsitas, & veritas vnde. lib. 1. distinct. 38. art. 2. q. 1. ad arg.
 Falsa, ac mala non efficientem, sed deficientem causam habent. lib. 2. distinct. 1. par. 2. artic. 1. q. 1. ad arg.
 Falsum esse, an essentiale sit mendacio. lib. 3. dist. 38. art. 1. q. 1.
 Falsificare quidpiam an dignum, quam verificare. li. 2. d. 37. art. 2. q. 3. ad arg.
 Festos dies cur magis Ecclesia secundum Solis cursum obseruet quam secundum Lunæ cursum, sicut Synagoga, exceptis Pascha, & per consequens Pécocoste. lib. 2. d. 14. par. 2. dub. 4.
 Fermentato, an in azimo confecerit Christus. li. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1.
 Fiat, fecit, factum est, quare diuersimode pronuntiata reperiantur in Genesi circa productionem rerum. li. 2. d. 13. art. 1. q. 1. in resol.
 Fictio duplex, & quæ earum veniale peccatum faciat. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
 Fictio magis gratiæ repugnat, quam culpæ. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
 Fictio an impediatur susceptionem baptismi. lib. 4. d. 6. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Fictus quis dicatur, & num recipiat sacramentum, remq. sacramenti. li. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 2. & 3.

Fidelis an cum infideli contrahere possit. li. 4. d. 39. art. 1. quæst. 1.
 Fides quid, circa quid, quotuplex, quotupliciter, &c. lib. 3. d. 23. dub. 1. & 2. & deinceps. & lib. 4. dist. 39. dub. 1.
 Fidei tria insunt, & per quid tollantur. lib. 2. dist. 43. dub. 3.
 Fidem corrumpere potest quis dupliciter. li. 1. in Prologo. dub. 3. litterali.
 Fidei meritum quando humanæ rationes euacuant. li. 2. in Prologo. q. 2. ad arg.
 Fides quem habitum dicat. lib. 1. dist. 17. par. 1. artic. 1. q. 3. in fine.
 Fides num sacramentis omnibus necessario requiratur, & cui potissimum. lib. 1. distinct. 3. par. 1. artic. 1. q. 3. in resol.
 Fides an dirigere habeat intentionem. lib. 2. dist. 41. dub. 1.
 Fides an virtus sit, & virtus vna: in parte affectiua, vel cognitiua sit: an certior quam scientia: an recte eam definiuerit Apostolus. lib. 3. distinct. 23. artic. 1. per totum.
 Fides quo modo sit prima virtutum. lib. 4. d. 14. p. 1. art. 2. q. 3. in resol.
 Fides quo modo dicatur fundamentum. li. 4. d. 2. art. 3. q. 1. in resol.
 Fides an præcedat charitatem. li. 3. d. 23. dub. 6.
 Fides, & spes quo modo differant. lib. 2. d. 43. dub. 3.
 Fidei, & spei actus imperfectionem dicunt. li. 1. d. 17. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Fides, spes, charitas, & operatio quo modo æquales sint. lib. 3. d. 25. dub. 4.
 Fides, & spes & huiusmodi reliqua virtus an in Christo, & beatis sint. lib. 3. d. 36. art. 1. q. 1. ad arg.
 Fides quo modo teneat medium inter scientiam, & oppositionem. li. 3. d. 23. art. 1. q. 1. ad arg.
 Fides an generetur ex scientia, & qui sint scientiæ actus. li. 3. d. 35. dub. 2.
 Fides quo modo ex auditu. lib. 3. d. 24. dub. 2.
 Fidei laus in quo consistat. lib. 3. distinct. 24. dub. 1. Item quæ, & quanta eius magnitudo. lib. eod. d. 25. dub. 1.
 Fidei an possit subesse falsum: an sit circa verum creatum, an increatum tamquam circa proprium obiectum: an pariter circa verum complexum, vel incomplexum. Item si sit de his, de quibus habetur visio sensibilis, vel oppositio probabilis, vel scientia. lib. 3. d. 24. art. 1. & 2. per totum.
 Fides informis an virtus sit, an infundatur, vel acquiratur: an in dæmonibus reperitur: an per aduentum gratiæ omnino expellatur, aut formata fiat. li. 3. d. 23. art. 2. per totum.
 Fides informis parètum, vel virtus solius fidei an suffecerit paruulis in remedium & deletionem peccati originalis tempore legis naturæ. lib. 4. d. 1. par. 2. art. 1. q. 1. & 2. & d. 4. par. 1. dub. 1.
 Fides an creuerit quo ad multipliciter credendum, vel quo ad plenitudinem assensus, ac luminis. li. 3. d. 25. art. 2. per totum.
 Fidei articulus quid, & quotuplex, & si omnes nunc teneamur explicite credere omnes illos. lib. 2. d. 24. art. 2. per totum. & d. 25. art. 1. q. 3.
 Fidei articulos quotupliciter credere contingat. li. 3. d. 37. art. 1. q. 3. in resol.
 Fides num in patria euacuabitur. lib. 3. distinct. 31. art. 2. quæst. 1.
 Fides Christi nec defuit, nec deficiet vnquam. lib. 4. d. 4. par. 1. dub. 2.
 Fidei triplex status. lib. 4. d. 6. par. 1. artic. vnico. quæst. 3. in resol.
 Fidei mysteria num in disputatione adducere liceat. lib. 4. d. 11. par. 1. dub. 1.
 Fides ab aliquo mæchæ præstita, quod post legitimi viri mortem causa in uxorem duceret, an confirmatio-

mationis vim habeat. lib. 4. dist. 35. dub. 5.
 Figura tripliciter, & quo modo figura mundi huius præteribit. lib. 4. d. 28. art. 2. q. 3. ad arg.
 Figura quid dicat, & in quo prædicamento sit. lib. 4. d. 45. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg. in fine.
 Filiatio in diuinis quadruplex. lib. 3. d. 10. dub. 4.
 Filiatio respicit personam. li. 3. d. 10. art. 2. q. 1. in resol. & d. 13. art. 1. q. 1. ad arg.
 Filiationis plena, & completa ratio ante Christi aduentum non fuit. li. 3. d. 10. art. 2. q. 2. ad arg.
 Filiatio, & paternitas quo modo opponuntur. li. 1. d. 28. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Filium esse & nasci, siue filiatio, & natiuitas non idè sunt. lib. 3. d. 4. dub. 2.
 Filij ad patrem relatio, qualis. li. 1. d. 30. art. vnico. q. 3. in resol. & lib. 3. d. 4. dub. 3.
 Filius, imago, & verbum, an idem. lib. 1. d. 18. artic. vnico. q. 5. & d. 27. par. 2. dub. 2. & art. vnico. quæst. 3. in resol. & distinct. 31. par. 2. artic. 1. q. 2. in resol. in fine.
 Filius in diuinis quo modo dicatur. lib. 1. distinct. 26. dub. 6. & 7.
 Filium generari de substantia patris, an concedendū. lib. 1. d. 5. art. 1. q. 2. per totum. & d. 19. par. 2. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Filij pater, & huiusmodi locutiones relatiuorū, quales. li. 1. d. 24. art. 3. q. 1. ad arg. in fine.
 Filius in diuinis necessario, an contingenter generetur. li. 1. d. 6. art. 1. q. 1. & 2. per totum.
 Filius nascendo est diuina substantia, vel Deus, & Filius natiuitate est diuina essentia, an valeant. lib. 1. d. 18. dub. 2. & 3.
 Filij generatio in diuinis an contineatur sub omnipotentia. lib. 1. d. 7. dub. 2. litterali.
 Filius in diuinis an habeat principium. lib. 1. dist. 29. dub. 6.
 Filius in humanis vnde alium filiū producere possit, & debeat. li. 1. d. 7. art. 1. quæst. 2. in resol. quæstionis, & ad arg.
 Filius in diuinis an generare possit. lib. 1. dist. 7. art. 1. quæst. 2.
 Filius Dei generat, quæ propositio. lib. 3. distinct. 5. dub. 4.
 Filius an dici possit minor patre. lib. 1. distinct. 16. dub. 5.
 Filius an sicut maior, & minor dicitur, ita alius, & alius dici possit. lib. 1. d. 16. dub. 2.
 Filius, sicut æqualis dicitur patri, non pariter pater filio æqualis dici possit. lib. 1. distinct. 31. par. 1. art. vnico. q. 3.
 Filius in diuinis, quo modo dicatur caput omnium. li. 1. d. 31. par. 2. dub. 9.
 Filius in diuinis vnde dicatur ars plena omnium rationum viuentium, mundus archetypus, & filius. lib. 1. dist. 27. par. 2. art. vnico. q. 4. in resol. Item, & liber vitæ. lib. 4. d. 43. art. 2. q. 2. in resol.
 Filius in diuinis, quo modo per se, & non a se agere dicatur. li. 1. d. 32. dub. 5.
 Filij generatio Spiritus sancti productionem præcedit. lib. 1. d. 2. art. 1. q. 4. in respon. ad arg.
 Filius an dici possit auctor spirationis cum spiret. li. 1. d. 13. dub. 3.
 Filius & Spiritus sanctus cur magis nominentur nominibus dicentibus respectum ad creaturas, quam pater: & cur magis proprie nobis dari dicatur, quam pater. lib. 1. distinct. 27. par. 2. art. vnico. q. 2. ad arg. in fine.
 Filij in diuinis missio duplex, & quibus locis de eis tractandum. lib. 1. d. 15. par. 2. dub. 1.
 Filius diuinus an quia missus in carnem, minor patre factus sit. lib. 1. d. 16. dub. 1.
 Filij, & Spiritus sancti missio secundum cuius gratiæ dona sit, gratis data, an gratum faciatis, & an uterque secundum eadem dona gratiæ dentur. lib. 1.

distinct. 15. par. 2. art. 1. quæst. 1. & 2.
 Filius & Spiritus sanctus an plenius post incarnationem dati sint. lib. 1. d. 15. par. 2. dub. 3.
 Filius Dei est prædestinatus. Filius Dei prædestinatus est esse homo. Homo prædestinatus est esse Filius Dei, an admittendæ sint huius generis propositiones. li. 2. d. 7. art. 2. per totum.
 Filius solus ex diuinis personis num vere incarnatus sit. lib. 3. d. 1. art. 2. q. 3.
 Filius Dei est homo, quæ propositio. lib. 3. distinct. 5. dub. 4.
 Filius Dei assumpsit humanitatem, an concedenda sit isthæc propositio. lib. 3. d. 5. art. 2. q. 5.
 Filius Dei assumpsit hominem, an vera propositio. li. 3. d. 5. art. 2. q. 4. in resol.
 Filius noster, Spiritus sanctus noster, quare non dicitur. lib. 3. d. 10. art. 2. q. 3. in fine.
 Filij Dei tum Christus, tum nos, quo modo dicamur. li. 3. d. 10. dub. 5. elice etiam ex lib. 1. d. 26. dub. 6.
 Filius Dei pro nobis mortuus est, an recte dictum sit. lib. 3. d. 21. art. 2. q. 1.
 Filius Dei secundum diuinitatem triplicem modum habet essendi. lib. 4. d. 10. par. 1. artic. vnico. quæst. 3. in resol.
 Filius nuncupatione quis, & qualiter dicatur. lib. 3. d. 10. dub. 4.
 Filij num etiam peccata actualia parentum proximorum vltra originale imputentur. lib. 2. distinct. 33. art. 1. q. 1.
 Filij quo modo parentibus obedire per omnia teneantur. lib. 4. d. 29. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Filios, aut filias quotupliciter operare contingat, & quando licite, iuste. li. 4. d. 31. dub. 1.
 Filius ex patre fidei & matre infideli, patrem, vel matrem insequi debeat. li. 4. d. 35. dub. 4.
 Filij quare patribus magis, quam matribus assimilentur. lib. 4. d. 36. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.
 Filij matris, an patris conditionem insequantur. ibid.
 Filij contumacis, proterui, & inobedientis pænæ in veteri lege. lib. 4. d. 38. dub. 8.
 Filij familias an vouere possint. lib. 4. d. 38. art. 1. q. 3. in resol.
 Fingere nomina vbi liceat. lib. 1. d. 26. dub. 8.
 Finis multipliciter. lib. 1. d. 1. dub. 13. & d. 43. art. vnico. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 38. art. 1. q. 2. in resol. & ad arg.
 Finis, siue propter quid, duplex. lib. 2. d. 1. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
 Finis, & eius quod est ad finem, & huiusmodi nomina an recipiantur in diuinis. lib. 1. d. 29. art. 1. q. 1. in resol.
 Finis, propter quem res conditæ sunt, quis. lib. 2. d. 1. par. 2. art. 2. q. 1.
 Finis, ad quem res ordinantur, duplex. lib. 2. d. 15. art. 2. q. 1. in resol.
 Finis creaturæ vnde dicatur Deus. lib. 1. d. 29. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.
 Finem habere quidquam, nec tamen principium, impossibile est. lib. 1. d. 41. dub. 3.
 Finis vnus vnus rei esse debet, quo modo intelligendum. lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 7. & d. 23. dub. 3.
 Fines plures statuere, tripliciter esse potest. li. 2. d. 38. art. 1. q. 3. in resol.
 Fines plures quare non dicamus, sicut plures articulos dicimus. ibid. dub. 3.
 Finis & eius quod est ad finem, voluntas, num vna, vel plures voluntates sint. ibid. dub. 4.
 Fines ad oppositos nihil idem est. lib. 4. d. 18. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Finem esse, dignitati maximæ attestatur, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 15. art. 2. q. 1. ad arg.
 Finito omni potest aliquid maius appeti, quo modo intelligatur. lib. 3. d. 13. art. 1. q. 2. ad arg.
 Finitum finite finitum excedit, quo modo intelligendum.

gendum, lib. 3. d. 13. art. 1. q. 2. ad arg.
 Firmamentum multipliciter in scripturis accipitur. lib. 2. d. 14. par. 2. dub. 3.
 Firmamentum an eiusdem naturæ sit cum igne elemento. lib. eod. par. 1. art. 1. q. 2.
 Flagella propter quid, & quibus de causis immittat Deus. lib. 4. d. 15. par. 1. dub. 2. 3. & 4.
 Fluuius vnde dicatur, & quæ eius conditiones, in Prologo. 1. paulo post initium.
 Fluuiorum paradisi numerus, nomina, interpretatio, & allegoria. in Prologo. 1.
 Fomes an alicui totaliter fuerit, aut possit esse extinctus. lib. 2. d. 3. dub. 2. & d. 39. art. 2. q. 2. ad arg. in fine. & lib. 3. d. 3. par. 1. dub. 1. & lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Forma multiplex. lib. 1. d. 8. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 19. par. 2. art. vnico. q. 3. ad arg. Vbi etiam habes, quo modo forma ad materiam dicatur: & d. 3. art. vnico. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 16. par. 1. art. 3. q. 1. ad arg. Quo loco etiam declaratum habes quo modo forma in esse educatur, successiue, vel in instanti.
 Forma multipliciter, & quo modo cadat in diuinis: siue quo modo Deus ab Apostolo dicatur, Philippen. 2. habere formam. lib. 1. d. 34. art. vnico. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 5. dub. 2. & lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 2.
 Forma vniuersalis quo modo communicatur. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 2. in resol. quæst.
 Formæ vniuersales an totum dicant, & quo modo inde particularizentur. lib. 2. distinct. 18. art. 1. q. 3. in resol.
 Forma communis in creaturis quo modo, & quare generatur. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 1. in resol. q.
 Formæ essentia quo modo inuariabilis. li. 1. d. 17. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
 Formam an Deus habeat. lib. 1. d. 22. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Forma quo modo referatur ad materiam, & materia ad formam. lib. 1. d. 26. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Forma substantialis & completiua, quo modo dicatur species, natura, & essentia. lib. 1. d. 31. par. 2. dub. 4.
 Formarum latitudinē iuxta Anaxagoræ sententiam, quo modo intelligere debeamus. lib. 2. d. 7. par. 2. art. 1. q. 2. in resol.
 Formæ omnes an a Creatore inducantur, vel aliquæ etiam ab agente creato induci possint. li. 2. d. 7. par. 2. art. 2. q. 1.
 Formæ primo materiæ inexistentes, quæ. lib. 2. d. 12. art. 1. q. 2. ad arg.
 Forma substantialis in creaturis, quo modo agat. lib. 2. d. 13. art. 2. q. 2. in opponendo.
 Forma vltimo completiua nobilior forma communi, quo modo verificetur. ibid. ad arg.
 Forma vltima est completissima, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Forma debet proportionari materiæ, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 15. art. 1. q. 2. ad arg. Tum quo modo nobiliori formæ nobilior materia adaptanda. lib. 3. d. 12. art. 1. q. 1. ad arg.
 Forma quanto nobilior, tanto simplicior, quo modo verificetur. lib. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg.
 Forma quælibet simplex est, & quo modo verificetur. lib. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg.
 Forma omnis, quæ principium vitæ est, in genere substantiæ est, quo modo limitanda. lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Forma specifica communis dupliciter. li. 3. d. 2. art. 2. q. 3. in resol.
 Forma non est forma, quo modo intelligatur. lib. 3. d. 26. art. vnico. q. 6. ad arg.
 Formam inducere, & materiam præparare eiusdem est, quo modo verificetur. lib. 4. d. 23. art. 2. quæst. 1. ad arg.
 Forma primo generata, inde corrupta, & iterum re-

generata an eodem numero sit. lib. 4. d. 43. art. 1. q. 4. ad arg.
 Forma cum corrumpitur, in nihilum prorsus non deducitur. ibid. in resol. paulo ante finem.
 Fornicatio tripliciter, & quando diuortium inducat. lib. 4. d. 39. dub. 3.
 Fornicator & meretrix quo modo dicantur vnum corpus. li. 1. d. 31. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
 Fornicarij notorij qui dicantur. lib. 4. dist. 13. art. 1. q. 4. ad arg.
 Fornicator quo modo, & quando fornicationes suas rememorari debeat, vt eas desiliat. lib. 4. d. 16. par. 1. dub. 8.
 Fornicantibus quam pœnam statuunt sacri Canones. li. 4. d. 20. par. 2. dub. 3.
 Fornicatio vxoris quo modo virum irregularem reddat, non autem viri fornicatio. lib. 4. dist. 25. art. 2. q. 2. ad arg.
 Fornicanti alteri coniugum an alter debitum reddere teneatur. lib. 4. d. 32. art. 2. q. 2.
 Fornicans vir in occulto an dimittere possit vxorem in aperto fornicantem. li. 4. d. 35. dub. 1.
 Fornicantem vxorem numquid liceat dimittere etiã absque iudicio Ecclesiæ. lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 1. 2. & 3.
 Fornicariæ cum ex mandato Ecclesiæ debitum redditur, num alteri præiudicetur, aut peccatū aliquod incurrat. lib. 4. d. 36. dub. 1.
 Forte, aduerbium cuius notæ vim habeat, tum maxime in illis Geneleos verbis: *Ne forte moriatur*. li. 2. d. 22. art. 1. q. 1. ad arg.
 Fortitudo quid. li. 3. d. 33. dub. 3.
 Fortitudo Dei in Christi passione maxime ostensa, in Prologo. 1. versus finem.
 Fortitudo est infirmata, quo modo de Christo dicamus. li. 3. d. 8. art. 1. q. 1. in fine.
 Fritudinis doni actus quis. lib. 3. distinct. 35. art. vnico. q. 5.
 Fortuitum vt fortuitum num a Deo sit. lib. 2. dist. 37. art. 2. q. 2.
 Fortuna, vel casu an quidquam in orbe fiat. lib. 1. d. 45. dub. 4.
 Fortuna & error num consensum, siue matrimonium impediatur. li. 4. d. 30. dub. 3.
 Forum duplex. lib. 4. dist. 15. par. 1. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 17. par. 1. art. 2. quæst. 4. ad arg. & par. 3. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 27. art. 2. q. 2. in resol.
 Fratris semen, qui non suscitabat, quare in veteri lege in opprobrium resultabat. lib. 4. dist. 42. art. 3. q. 3. ad arg.
 Frigiditas duplex. li. 4. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
 Frigidus si diuortium petat, num audiendus sit. ibid. dub. 3.
 Frui, & vti quid, quam libertatem importent, cuius potentia actus sint, quibus conueniant, & aliæ plures huiusmodi considerationes. li. 1. d. 1. dub. 7. litterali, & deinceps per totam dist.
 Frui aliquo dupliciter. lib. 2. distinct. 38. art. 1. q. 2. ad arg.
 Fructio duplex. lib. 4. d. 20. par. 2. dub. 2.
 Frui se ipso, an contingat. li. 1. d. 1. dub. 10.
 Fruitur ne Deus homine, & creaturis. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 2. in respon. ad arg.
 Frui creatura an semper mortale peccatum sit. li. 4. d. 31. art. 2. q. 3. ad arg.
 Fructus vnde dicatur, & quid intersit inter bonum fructum, & dignum fructum. lib. 4. dist. 16. par. 1. dub. 14.
 Fructus præmium quid, & quibus debeatur. li. 4. d. 33. art. 2. q. 3. in resol.
 Fundamentum dupliciter. lib. 4. distinct. 22. art. 3. q. 1. in resol.
 Fundus iuri patronatus, an ius patronatus fundo annexum sit. lib. 4. d. 25. dub. 5.

Furtum

Furtum quare malum, & an semper malum. lib. 3. d. 39. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
 Furans, vt det pauperi, an peccet. lib. 2. distinct. 40. dub. 2.
 Fures an furata in eleemosynam, aut in oblationem præbere possint. lib. 4. distinct. 15. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Furia an matrimonium impediatur. lib. 4. d. 34. dub. 7. & art. 3. q. 1.
 Furioso an reddere teneamur gladiū, vt se interficiat. lib. 4. d. 9. art. 2. q. 4. ad arg. & d. 32. art. 3. q. 1. ad arg. in fine.
 Furiosis quo modo baptismi sacramentum conferendum sit. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 34. art. 3. q. 1. ad arg.
 Futurum, siue futuritio quid importet. lib. 1. dist. 38. dub. 2.
 Futurum dupliciter. lib. 3. d. 26. dub. 4. in fine.
 Futurum triplex. lib. 1. d. 38. art. 1. q. 1. in resol. & quorum futurorum scientia, siue præscientia Dei causa sit. & lib. 2. d. 7. art. 1. q. 3. in resol.
 Futurum vt præteritum nouisse, an solius Dei proprium sit. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 4. litterali.
 Futura quare magis in fomnis quàm in vigilia Deus reuelat. lib. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg.

G

Gabaonitæ cur seruati sint, nec interfecti a Iosue. lib. 3. d. 39. art. 3. q. 3.
 Gaudere, tristariue de aliquo eiusdem virtutis est, quo modo verificetur. lib. 4. d. 45. par. 1. art. 1. quæst. 2. ad arg.
 Gaudium duplex in patria. lib. 2. distinct. 11. art. 2. q. 2. in resol.
 Gaudium virtutum omnium conseruatiuum. lib. 4. d. 16. par. 1. dub. 10.
 Gaudium minui, vel augeri quotupliciter dicatur. lib. 4. d. 45. dub. 1. & d. 49. par. 2. art. 1. q. 1. in resol.
 Geminari quidquam dupliciter. lib. 1. dist. 14. art. 1. q. 2. in resol.
 Generare quid. lib. 1. dist. 9. art. 1. q. 1. in resol. In quo differat a facere. lib. 3. d. 4. dub. 6. Item & a concipere. lib. 4. distinct. 14. par. 1. art. 2. q. 2. in resol.
 Generare, & creare posse, generari, & creati posse, an vniuocum, siue vnicum posse sit. li. 1. d. 7. art. vnico. quæst. 3. & 4. an item generare posse in diuinis dicat quid, vel aliquid. ibid. q. 1. Quare istius modi verbum in diuinis recipiatur. lib. eod. d. 4. art. 1. q. 2. in resol. Et quid inibi importet. ibid. d. 23. art. 2. q. 3. ad arg. Si demum generandi potentia in diuinis in filio sit. lib. 1. d. 7. art. 1. q. 2.
 Generare perfectissimæ potentia actus est, & entis cōpleti. lib. 1. d. 32. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 18. art. 2. q. 3. ad arg.
 Generare, & patrem esse an eadem notio sit. lib. 1. d. 27. par. 1. art. vnico. q. 1.
 Generari, quo modo significat. lib. 1. d. 9. dub. 9.
 Generari, filij: & donari Spiritus sancti haud æquaratio. lib. 1. d. 18. art. 1. q. 2. in fine.
 Generatio, generationisq. modus multiplex, & ad quem reducatur generatio filij in diuinis. lib. 1. d. 9. art. 1. q. 4. ad arg. & d. 13. dub. 6. & d. 37. par. 1. dub. 5. & lib. 3. d. 1. dub. 1.
 Generatio cuius sit. lib. 1. d. 4. art. 1. quæst. 1. ad arg. Ad quid terminetur. lib. eod. d. 5. art. 2. q. 2. in resol. & lib. 3. dist. 8. art. 1. q. 2. ad arg. quæ eius actui concurrant: anq. Angeli, vel demones generare possint. lib. 2. d. 8. par. 1. art. 3. q. 1. sparsum. Aut si eiusdem, vel nutritiæ potentia opere in veritatem humanæ naturæ quidquam transeat. lib. 2. distinct. 30. art. 3. per totum.
 Generatio est de superfluo nutrimenti, quo modo intelligendum. lib. 4. d. 4. art. vnico. q. 1. ad arg.

Generatio primam emanationem dicit. lib. 1. d. 28. art. vnico. q. 4. in resol.
 Generatio numquid in diuinis ponenda sit. lib. 1. d. 9. art. 1. q. 1. Quid inibi, atque in humanis dicat. ibid. q. 3. ad arg. & d. 26. art. vnico. q. 3. in resol. & d. 27. par. 1. art. vnico. q. 2. in resol. An etiam illic æterna sit. lib. 1. d. 9. art. 1. q. 3. An terminata. ibid. quæst. 4. Et quotupliciter significetur. li. eod. d. 32. art. 1. q. 1. ad arg.
 Generatione, aut creatione produci aliquid, non tollit vniuocationem. lib. 2. dist. 31. art. 1. quæst. 1. ad arg.
 Generatio filij quo modo præcedat Spiritus sancti processionem. lib. 1. d. 2. art. 1. q. 4. ad arg. & d. 12. art. vnico. q. 4. per totum, & distinct. 28. art. vnico. q. 1. in resol.
 Generatio filij in diuinis necessitate, voluntate, an exemplaritate sit. lib. 1. d. 6. art. 1. per totum.
 Generatio æterna temporalisq. filij cur a Magistro in distinctis libris tractetur. lib. 1. d. 14. dub. 1.
 Generatio in diuinis omnino perfectionis est, in humanis vero etiam imperfectionis. lib. 1. d. 9. art. 1. q. 1. in resol. Et quare ei degeneratio non contingat. lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 11.
 Generatio in diuinis an distinguat inter gignentem, & genitum. lib. 1. d. 9. art. vnico. d. 2.
 Generans est spirans: ergo genitus est spiratus, an valeat. lib. 1. d. 13. art. vnico. q. 2. in fine.
 Generans est paternitas, vel generatio, cur valeat: minime autem generatio est generans. lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 4. ad arg.
 Generata persona, generatur substantia, an valeat. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.
 Generatiua vis cur data rebus. li. 2. d. 20. art. vnico. q. 1. ad arg. Tum quid principalis isthæc vis respiciat, animam an corpus. lib. 2. d. 18. art. 2. quæst. 3. ad arg.
 Genitiuus a qua habitudine denominetur, aut quam habitudinem importet, & quo modo construat. lib. 1. d. 3. par. 2. dub. 3. & dist. 32. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 34. dub. 5.
 Genitum non factum, consubstantialem Patri, &c. quo modo intelligatur. lib. 1. d. 1. dub. 2.
 Genitoris in nomine si quis baptizatus fuerit an pro baptizato habendus sit. lib. 1. dist. 27. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Genit puerpera Regem, &c. quo modo intelligendum. lib. 3. d. 4. art. 3. q. 1. in opponendo.
 Genus dupliciter. lib. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg. Tum si huiusmodi nouam, vel etiam speciei in diuinis locum habeant. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 3. & d. 23. art. 1. q. 1. ad arg.
 Genus, forma, an materia sit. li. 2. d. 36. dub. 5. Adhæc quotupliciter quidquam in genere esse possit. li. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Genus priusquam species sit, esse potest: at non species priusquam indiuiduum. lib. 2. distinct. 18. art. 1. q. 3. ad arg.
 Gerundia quo modo exponenda. lib. 1. distinct. 39. dub. 1.
 Gigantes, monstraq. an resurgent, & vnde isthæc originem duxere. lib. 4. d. 44. par. 2. dub. 1.
 Gignendi potentia in filio passiuæ quid. lib. 1. distinct. 7. dub. 7. Tum quo modo gignere, & gigni relationes tantum importent. lib. eod. d. 27. dub. 3.
 Gladius an reddendus sit furioso. lib. 4. d. 32. art. 3. q. 1. in fine.
 Gladium spirituale, & materiale an Ecclesia habeat: an etiam vtrumque euaginare possit. lib. 4. d. 37. dub. 4.
 Gloria duplex. lib. 3. d. 31. art. 1. q. 2. ad arg.
 Gloria æterna virtute meritum, an mera gratia patretur. lib. 2. d. 27. art. 2. q. 3.
 Gloria quo modo beatum impossibilem ad malum reddat.

reddat. lib. eodem. distinct. 3. 5. artic. 2. quæst. 3. ad arg. in fine.

Gloriæ actus, siue actus gloriosi quo modo homini insint, num quid omnium potentiarum animæ sint: qui, & quot sint, & quare dotes dicantur. lib. 4. d. 49. par. 1. art. vnico. q. 4. & 5.

Glorificatio vtrum maior quàm incarnatio. lib. 3. d. 4. art. 2. q. 1. ad arg.

Glorificatio corporum in patria a quo erit, an etiam de essentia beatitudinis sit. lib. 4. d. 49. par. 2. art. 1. per totum.

Gluten quid. lib. 4. distinct. 44. par. 1. art. 1. quæst. 1. in resol.

Gradus nequaquam ponitur in Trinitate, sed bene ordo lib. 1. d. 25. dub. 4.

Gradus prohibiti ad matrimonium contrahendum quot. lib. 4. d. 40. dub. 1.

Græcorum error circa processionem Spiritus sancti. lib. 1. d. 11. dub. 2. & art. 1. q. 1. & d. 13. art. vnico. q. 1. ad arg. & d. 14. artic. 1. q. 1. in resol. Eorumdem improprietates de nomine, *Causa*, in diuinis. lib. 1. d. 20. art. 2. q. 2. ad arg. Item & de nomine, *Imago*. lib. 1. d. 31. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. Adhæc cū Latinis diffidium de fermentato, & azimo. lib. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1.

Gratia quid. lib. 1. dist. 8. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg. & li. 2. d. 26. dub. 2.

Gratia multiplex, & multipliciter: tum quo modo gratia gratum faciens vniat. lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 2. ad arg. & d. 27. dub. 1.

Gratia est fides cum dilectione, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 27. art. 1. q. 2. ad arg.

Gratia, & fides, quo modo simul stent. lib. 2. dist. 27. art. 1. q. 3. ad arg.

Gratia est diuinæ misericordiæ donum, & an sit re-
cta diffinitio. lib. 2. d. 27. art. 1. q. 2. ad arg.

Gratiam dari a quopiam multipliciter, & quo modo illa temporale esse habeat. lib. 1. d. 14. artic. 1. q. 1. ad arg. & art. 2. q. 1. in resol.

Gratiam dari secundum maiorem naturalium capacitatem tripliciter. lib. 2. d. 9. artic. vnico. q. 3. in resol. Tum quo modo infundatur. lib. 3. d. 2. dub. 4.

Gratiam augeri quid, quotupliciter, & vnde. lib. 1. d. 15. par. 2. art. vnico. q. 3. in resol. & ad arg. & lib. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 3. in resol.

Gratiam sibi subtrahi an velle debeat, qui peccat. lib. 1. d. 48. & vlt. dub. 1.

Gratia an perficiat naturalem aptitudinem. lib. 4. d. 48. art. 2. q. 2. ad arg.

Gratia quo modo respiciat substantiam, potētiasq. hominis. lib. 2. d. 1. art. 1. q. 2. in resol.

Gratia operans, & cooperans vna, & eadem an sit, & cuius proprie sit. lib. 2. d. 4. dub. 2.

Gratia, & culpa a quo, & quo modo sint. lib. 2. d. 8. p. 2. art. vnico. q. 2. ad arg.

Gratia, & culpa quo modo opponantur. lib. 4. d. 4. p. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Gratiæ infusio an necessario culpæ expulsionem præcedat. lib. 4. d. 17. par. 1. art. 2. q. 1.

Gratia an potentior sit, quàm culpa. lib. 2. d. 33. art. 1. q. 2. ad arg. Aut si eam totaliter e medio tollat. lib. eod. d. 35. art. 2. q. 3. ad arg.

Gratia, quo modo sit perfectio naturæ, & an si aliquid conueniat alicui, per gratiam, & per naturam eidem conueniat. lib. 2. d. 34. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. Tum si gratia vtraque de eadem re dici possit. lib. 3. d. 10. dub. 3. Adhæc si subiectum ortum habeat: aut quando illud perficiat, & culpam expellat. lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.

Gratia quidquam circa acceptum, vel acceptantem ponat, quod creatum, vel increatum sit: num in genere substantiæ, vel accidentis reponatur, & si in genere accidentis, numquid corruptibilis, aut incorruptibilis: cui prima insit, animæ ipsi, vel eius

potentijs, an ad animam in genere motoris comparatur. lib. 2. d. 26. per totum.

Gratiæ diuinæ ad influentiam luminis comparatio. lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 2. in resol. & lib. 4. dist. 18. par. 2. dub. 3. Quo modo Deo assimilatur, eiusq. imago dicatur. Ibid. q. 3. & 4. ad arg. Quo modo item animæ insit, per se scilicet an per accidens, aut quo modo eius nobilitas ac perfectio dicatur. Ibid. q. 3. in resol. & ad arg. Adhæc cur eam Deus corrumpi finat: tum qualiter corrumpatur, vel destruat. Ibid. q. 4. ad arg. & d. 36. art. 3. q. 2. ad arg. Demum quo modo animam seu liberum arbitrium mouere habeat. lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 6.

Gratia gratumfaciens num per differentias essentialiter diuersas diuidatur: an essentialiter, & a virtute gratuita, & a gloria differat. lib. 2. d. 27. art. 1. per totum. Item vnica est vni animæ. Ibid. q. 1. in resol. & lib. 4. d. 1. par. 1. art. vnico. q. 6. in resol. Numquid a charitate omnino circumscribi possit. Ibid. q. 2. ad arg. Ad hæc si aliud sit a virtute, & potentiarum re-
ctificatione. Ibid. q. 2. ad arg. in fine.

Gratia an mereri contingat, & merito condigni donum gratiæ iam habitum, vel augmentum, atque complementum. lib. & d. eisdem. art. 2. per totum. Rursus quo modo primam gratiam alter alteri mereri valeat. Ibid. q. 1. ad arg. & d. 28. dub. 2. & lib. 3. d. 4. artic. 2. q. 2. in resol. Item, si gratia simplex sit. Ibid. q. 2. ad arg. Postremo si eius vi, vel meritorum vita æterna pareatur. Ibid. q. 3.

Gratia qualis habitus. lib. 2. d. 28. dub. 1.

Gratiæ & liberi arbitrij ad salutem ordo quis. Ibid. art. 2. q. 1. ad arg.

Gratiæ munere non assistere, num in statu primo primus homo Deo gratus fuisset, in opusq. meritorium exisset. lib. 2. d. 29. art. 1. per totum.

Gratiæ subtractio an sit a Deo. lib. 2. dist. 36. art. 3. q. 3. ad arg.

Gratiam nos habere, an cognoscamus. lib. 2. dist. 38. dub. 1.

Gratia quæ excellentior. vnionis, an fruitionis. lib. 3. d. 2. art. 2. q. 1. ad arg. & quotupliciter gratia vnionis dicatur. Ibid. art. 3. q. 2. ad arg. Item & gratia capitis. lib. eod. d. 13. art. 2. q. 2. in resol.

Gratia vnionis in Christo naturalis, an gratuita fuerit. lib. 3. d. 4. art. 2. q. 3. & d. 10. art. 1. q. 1. ad arg.

Gratia singularis personæ in Christo num creata, vel increata fuerit, & alia a gratia capitis, & a gratia vnionis: si eiusdem Christi gratia finita, vel infinita fuerit, si completa, & perfecta: an demum per ipsius gratiam redudet in creaturas alias omnes gratia. lib. 3. d. 13. per totum.

Gratia an detur repugnantibus, cordeq. duplicibus. lib. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Gratiæ tempus quod nam dicatur. lib. 3. d. 13. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.

Gratia gratumfaciens dupliciter, tum gratia baptismalis, & confirmationis ad quid sint. lib. 4. d. 7. art. 2. q. 1. in resol. & ad arg. & q. 2. & 3. immediate sequentibus.

Gratia quo modo mensuretur. lib. 4. d. 4. par. 2. art. 2. q. 3. in resol.

Gratiarum actio quid respiciat: & quo modo ab adoratione distet. lib. 3. d. 9. dub. 3.

Gratias pro peccatis dimissis quo modo Deo agere debeamus. lib. 4. d. 22. dub. 2.

Gratitudini, & vt quis beneficij accepti gratus dicatur, quæ requirantur. lib. 4. d. 22. dub. 3.

Gratuitum, cuius proprietatem dicat. lib. 1. dist. 10. dub. 2.

Gratuita dona num æque efficacia fuerint primo homini ad merendum ante lapsum, sicut post lapsum. lib. 2. d. 29. art. 3. q. 2.

Gravis, & leuis motui quæ concurrant. lib. 2. d. 14. par. 1. art. 3. q. 2. ad arg.

Gula

Gula quid. lib. 2. distinct. 22. artic. 1. quæst. 1. in resol.

H

Habere quidquam multipliciter. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & li. 2. dist. 24. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. Tum quotupliciter habere Deum contingat. lib. 2. d. 27. art. 1. q. 3. in resol.

Habitus multiplex. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 15. par. 2. art. vnico. q. 2. in resol. & d. 17. par. 1. dub. 5. & lib. 2. d. 28. dub. 1. Vbi etiam habes, quis habitus potentiam nobilitet. & lib. 3. distinct. 6. dub. 3.

Habitus dupliciter, & quo modo verificetur id: Tria sunt in anima, potētia, passiones, & habitus. lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 1. sparsum.

Habitus secundum rationem prius est, quàm actus in his, quæ per actus acquiruntur, quo modo intelligendum. lib. 1. d. 27. par. 1. art. vnico. q. 2. ad arg.

Habitus, & dispositio in eadem potentia fieri habent, quo modo verificetur. lib. 2. d. 24. par. 2. art. vlt. q. vlt. ad arg.

Habitus num supra potentiam quidquam addat. lib. 2. d. 25. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.

Habitus, & actus tunc perfecti sunt, cum agens super ipsum reflectitur. Item, habitus diuersificantur per actus, & effectus, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 27. art. 1. q. 1. ad arg. & art. 2. q. 1. ad arg. in fine.

Habitus malum malus actus præcedit. lib. 2. dist. 30. artic. 1. q. 2. ad arg. Tum si dare sit habitum essentialiter malum. lib. eod. distinct. 41. artic. 1. q. 2. ad arg.

Habitus cognitiui, innati, an acquisiti in nobis sint. lib. 2. d. 39. art. 1. quæst. 2. in resol. & numquid motiuos, & gratuitos præcedant. lib. 4. d. 4. par. 2. artic. 2. q. 2. ad arg.

Habituum expeditiuorum tria genera. lib. 4. d. 4. par. 2. art. 2. q. 2. in resol.

Habitus est, per quem aliquis aliquid agit, & in anima per modum perfectionis agit, quo modo intelligendum. lib. 4. d. 6. par. 1. art. vnico. q. 1. ad arg. in fi.

Habitus isdem numero an reparari possit. lib. 4. d. 14. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

Hæreticus, quis dicatur, & vnde sic dicatur, *ἀπὸ τοῦ ἁίρεσις*, id est electio: tum in quo distet hæresis a schismate. lib. 4. d. 13. dub. 4.

Hæreticus an baptizare possit: adhæc si sacramenta conferendo, sacramentum, & rem sacramenti præstet. lib. 4. d. 5. art. 1. q. 2. & art. 2. q. 2.

Hæretico rebaptizare, & catholicum rebaptizare quod grauius peccatum. lib. 4. d. 6. par. 1. dub. 2.

Hæretico B. Aug. se fingenti, qui crederet, numquid peccaret. lib. 4. d. 30. dub. 2.

Helias an maior propheta, quàm Dauid. lib. 1. d. 2. dub. 9.

Hærmaphroditi, & qui membris duplices sunt, quo modo resurgunt. lib. 4. d. 44. par. 2. dub. 2.

Hierarchia quid, & vnde dicatur. *ἀπὸ τοῦ ἱερόν*. facer. *καὶ ἀρχή*, principatus, &c. lib. 2. distinct. 9. in prolegomenis.

Hieroboam vxor quo modo prophetiam amisisse legatur. lib. 4. d. 25. art. 1. q. 4. ad arg.

Hierusalem destructionem quo modo fleuerit Christus. lib. 3. d. 17. art. 1. q. 3. ad arg.

Hilarij causa locutio, quo modo pater filio maior dici possit, filius autem non minor patre. lib. 1. d. 16. dub. 5. Item retractatio de dolore Christi. lib. 3. d. 16. art. 1. q. 1. ad arg.

Histriones an licite lucra sua retinere possint, eaq. in elemosynam aut oblationem præbere. lib. 4. d. 15. par. 2. q. 2. q. 1. ad arg.

Hoc aliquid quidquid est, vtrum ens completum sit. lib. 2. d. 13. art. 2. q. 3. ad arg.

Homicidium prohibere potens, nec prohibens, an

particeps homicidij dicendus. lib. 3. d. 20. dub. 3.

Homo, quis terminus, & quotupliciter dicatur. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 4. dub. 5.

Homo, quo modo de Deo, vel de natura diuina dicatur. lib. 1. d. 22. dub. 3. & li. 3. dist. 8. q. 3. Quod item de Christo. lib. 3. d. 6. art. 1. q. 3. & d. 11. art. 2. q. 2. & 3. sparsum.

Homo quadrupliciter educibilis in esse. lib. 2. d. 18. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 1. art. 2. q. 2. in opponendo, & ad arg. & d. 12. art. 2. q. 2. in resol.

Homo quo modo de limo terræ formatus dicatur. lib. 2. d. 17. art. 2. q. 1. in resol. in fine. Et cur postremo omnium productus sit. lib. eod. d. 15. art. 2. q. 2. in resol. Et cur pariter ex vno homine homines omnes producere voluerit, & non magis ex duplici sexu, sicut reliqua animantium genera. lib. 2. d. 18. dub. 1.

Homo hominem quare vere, & solus generet. lib. 2. d. 8. par. 1. art. 2. q. 1. in resol.

Homo quo modo ad imaginem, & similitudinē Dei factus dicatur. lib. 2. d. 16. art. 1. per totum, & d. 29. art. 2. q. 2. ad arg.

Homo in primo statu an absque dono gratiæ Deo acceptus fuisset, & in opus meritorium exire potuisset, an ante casum gratiæ habuerit, an simul tempore, & in naturalibus, & in gratuitis conditus fuerit, an tot virtutes post lapsum habuerit, quot ante lapsum habuit: an dona gratuita æque eidem efficacia fuerint ad merendum ante lapsum, sicut post. lib. 2. d. 29. per totum.

Homo an debuisset inexpugnabilis fieri: siue quid gloriosius ei fuerit, labilem, an illabilem creari in gratia confirmatū, vel in libertate peccandi, an tunc primo futura præcognouerit, & maxime sui casum, & reparationem: denique circa quæ scibilia magis per peccatum obcautus fuerit. lib. 1. d. 43. dub. 1. & lib. 2. d. 23. in dub. litteralibus, & art. 1. q. 1. & 2.

Homo an melior a Deo fieri potuerit. lib. 1. d. 44. dub. 3. Tum quo modo reclus a Deo creatus, propria sponte obliquus euaserit. lib. 2. in Prologo per totum.

Homo an a demone violentari possit, & an si stetit, angelica custodia indignisset. lib. 2. d. 11. art. 1. q. 1. & 2.

Homini gratia quo modo omnia sensibilia producta sint, & congruo ordine. lib. 2. d. 15. art. 2. q. 1. & 2.

Homo quare omnis creatura dicatur. lib. 2. d. 16. art. 1. q. 3. ad arg. cur etiam minor mundus. lib. 3. d. 2. art. 1. q. 2. in resol.

Homo pictus, & homo verus quare æquiuocentur. lib. 2. d. 16. dub. 4.

Homo, & non homo quo modo opponantur. lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 2. ad arg.

Homo interior, & exterior quid. lib. 2. dist. 24. par. 2. dub. 3.

Homo in generatione quo modo prius sit animal, quàm homo. lib. 2. d. 3. art. 1. q. 1. ad arg.

Homo quo modo nullo auctore sit deterior. lib. 2. d. 34. dub. 1.

Homo an a Deo assumptus dicendus. lib. 3. d. 5. art. 2. quæst. 4.

Homo factus est Deus, an sit propositio admittenda. lib. 3. d. 7. art. 1. q. 3.

Homo prædestinatus esse filius Dei, an vera propositio. Ibid. art. 2. q. 3.

Homo incæpit esse Deus: Iste homo incæpit esse Christus, & creatura, an vere de Christo enuncientur. lib. eod. d. 11. art. 2. per totum.

Homo numquid se seruū diaboli facere potuerit. lib. 3. d. 19. dub. 3.

Homo ante peccatum, quo modo sine medio Deum videbat. lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 9.

Homini triplex status. lib. eod. d. 6. p. 2. art. 1. q. 1. in resol.

Honesti persona vt quis dicatur, quid exigitur. lib. 4. d. 25. art. 2. q. 3. in resol.

Honestum bonum dupliciter. lib. 1. dist. 1. artic. 3. q. 2. ad arg.

f

Honor

Honor quotupliciter alicui exhibeatur. li. 3. d. 9. art. 1. q. 4. in resol.
 Honoris magistratus, alienaq. dignitatis concupiscentia, quo præcepto prohibeantur. lib. 3. d. 40. & vlt. dub. 2.
 Hostiam frangendo, vtrum & Christi corpus frangatur, & quid huiusmodi fractio denotet. li. 4. d. 12. par. 1. art. 3. per totum.
 Hugonis de S. Victore lapsus. li. 3. d. 22. artic. vnico. q. 1. in resol.
 Humana natura dupliciter. lib. 3. d. 8. artic. 1. quæst. 2. in resol.
 Humana natura num ita corrupta instituta sit, vel ex aliquo demerito isthæc corruptio ei accesserit. li. 2. d. 30. ar. 1. per totum.
 Humana natura an debuerit a Deo reparari, & per satisfactionem magis, quàm per aliam viam: an etiã per aliquam puram creaturã potuerit id effici. li. 3. d. 20. per totum.
 Humanam naturam an verum sit, quòd Deus assumpserit: adhæc si hominem, vel personam humanã dicendus est assumpsisse. lib. 3. distinct. 5. artic. 2. q. 1. 2. & 4.
 Humanam naturam de massa perditionis Adæ an decuerit filium Dei assumere. li. eod. 12. ar. 1. q. 1.
 Humana natura numquid pars Christi dicenda sit. li. 3. d. 7. dub. 1. Aut vbiq. esse conueniat. li. 1. d. 37. p. 1. ar. 2. q. 1. ad arg. in fine.
 Humanatum quid importet. li. 3. d. 7. dub. 2.
 Humanitas tripliciter. li. 3. d. 5. ar. 2. q. 5. in resol.
 Humanitas est humanitas, humanitas est animalitas, &c. quæ prædicationes. li. 1. dist. 5. artic. 1. quæst. 1. ad arg.
 Humanitas in Christo an patriæ cultu colenda. li. 3. d. 9. ar. 1. q. 1.

I

Iacob simulans, asserensq. se Esau patri, num a mē dacio excusetur. li. 3. d. 38. dub. 4.
 Iacob excusabilis fuit in hoc quòd Liam cognouit. li. 4. d. 27. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
 Iacob numquid peccauerit, feruiens pro Rachele tandiu, vt eam in vxorem habere mereretur. lib. 4. d. 30. dub. 6.
 Iacob credens cognoscere Rachelem, & cognoscens Liam, quo modo matrimonium illud tenuerit. li. 4. d. 30. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Iacob quæ verior vxor Rachel, an Lia. lib. 4. dist. 33. dub. 5.
 Iacob vxorum, quas Scriptura ancillas vocat, ancillæne, an vxores, an concubinæ eius fuerint. lib. 4. d. 33. dub. 5.
 Ianua per baptismum aperta, quæ, & quando. lib. 4. d. 3. par. 2. dub. 4.
 Idæa quid. li. 1. d. 3. sparsim per totum, & plura elice ex d. 36. sequenti.
 Idæas esse, qui negat, filium Dei esse negat. li. 1. d. 6. ar. 1. q. 3. in resol. q.
 Idæas an ponere sit in Deo: an vnam, vel plures: item si finitas vel infinitas: an tandem ordinatas. li. 1. d. 35. per totum. & d. 45. dub. 8.
 Idæam in Deo numquid imperfecta, malave habeant. li. 1. d. 36. art. 3. q. 1. & 2.
 Idææ omnium vnum sunt in essentia diuina. li. 3. d. 5. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Idæarum platoniarum censura. li. 2. d. 1. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Identitas quid. lib. 2. dist. 29. artic. 2. quæst. 2. ad arg. in fine.
 Identica prædicatio tripliciter. lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Idiomatum communicatio in abstractione, an in concretionem sit. li. 1. d. 33. ar. vnico. q. 3. ad arg. in fine.

Idiomatum communicatio vbi. li. 3. d. 7. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Idiomatica cui communicentur. li. 3. dist. 2. ar. 2. q. 1. ad arg. in fine.
 Idolom quid nominet, & an compositum sit, &c. li. 2. d. 37. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Idolom quo modo nihil sit. lib. 3. d. 37. dub. 1. & d. 39. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Idolothytis magis quàm vesci, prius fame moriendū, quo modo intelligatur. li. 4. d. 33. dub. 8.
 Ieiunium tripliciter, & quo modo dicatur pars satisfactionis. lib. 4. d. 15. par. 2. ar. 1. q. 4. in resol. & par. 2. ar. 2. q. 2.
 Ieiunium an sumptione Eucharistiæ soluat. lib. 4. d. 12. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Iepte votum num laudabile. lib. 4. d. 38. ar. 1. quæst. 2. ad arg.
 Ieremias quo modo doluerit super Ierusalem destructione. li. 1. d. 48. & vlt. art. 2. q. 2. in opponendo, & in respondendo.
 Ieremias, Ioannesq. Baptista cur tantum in scripturis sanctificati in vteris matrum legantur. li. 3. d. 3. p. 1. ar. 1. q. 3. in resol.
 Ignis triplex. lib. 4. d. 50. par. 1. ar. 2. q. 3. in resol.
 Ignis species, quæ, & quot. li. 2. d. 13. ar. 2. q. 1. in resol. & li. 4. d. 44. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Ignis proprietas: tum quare Scriptura neque de eius nec aeris productione mentionem faciat. lib. 2. d. 4. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. & par. 2. dub. 1.
 Ignis quo modo aere simplicior dicatur. li. 3. d. 3. par. 1. dub. 2.
 Igne cur fiet secunda mundi purgatio, cur item aqua purgatio prima facta fuerit. lib. 4. d. 47. artic. 2. q. 1. ad arg.
 Ignis qui faciem iudicis præcedet, mundumq. conflagrabit quis, qualisve, naturalis scilicet an supernaturalis, quousque ascendet, an etiam iudicium sequetur. ibid. per totum.
 Ignis inferni an eiusdem speciei, & naturæ sit cū igne hoc visibili. lib. 4. d. 44. par. 2. ar. 2. q. 1.
 Ignis infernalis quo modo in æternum durabilis, & quàm mirabilia circumferantur de ignibus, in diuersis mundi partibus existentibus. lib. 4. d. 44. p. 24 art. 3. q. 1. in resol.
 Ignorantia quotuplex. lib. 2. dist. 22. artic. 2. quæst. 3. ad arg.
 Ignorantia an appeti possit. lib. 2. distinct. 22. dub. 3. & 4.
 Ignorantia an culpa esse possit, vel a culpa excuset. li. 2. d. 22. ar. 2. q. 2. & 3. & d. 30. art. 2. q. 2. in resol. & li. 4. d. 30. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Ignorantia, an infirmitas siue impotentia magis excuset. in resol. ibid. q. 3.
 Ignoranter quod fit, num omnino inuoluntarie fiat. li. 2. d. 41. dub. 3.
 Ignorantia, infirmitateq. peccare quid. li. 2. distinct. 43. dub. 4.
 Ignorantia an fuerit in Christi rationali vi. li. 3. d. 15. ar. 2. q. 1.
 Inhabitatio duplex. lib. 1. dist. 16. artic. vnico. quæst. 2. in resol.
 Illabi alicui quid: tum cuius sit animabus humanis illabi. li. 1. d. 1. ar. 3. q. 2. in resol. & li. 2. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 2.
 Illegitimitas personarum ad contrahendum matrimonium duplex. lib. 4. d. 39. ar. 2. q. 4. in resol.
 Illuminatio quid significet. li. 1. d. 14. artic. 1. quæst. 2. in fine.
 Illuminare, purgare, & perficere angelorum actus penes quid accipiantur. li. 2. d. 10. art. 2. quæst. 2. ad arg. in fine.
 Imago quid, quotuplex, & quotupliciter, &c. li. 1. d. 3. p. 2. dub. 4. & art. 1. q. 1. ad arg. & d. 31. p. 2. dub. 2. & 3. & ar. 1. q. 1. in resol. & lib. 2. d. 16. per totum, & lib. 3. d. 1. art. 1. q. 3. ad arg.

Imago,

Imago, semper respectum dicit. li. 1. d. 28. dub. 5.
 Imago quare magis per speciem, quàm per quoduis aliud diffiniatur. lib. 1. distinct. 31. par. 2. art. 1. q. 3. in resol.
 Imago, & similitudo cui potentia animæ approprietur. li. 4. d. 6. par. 1. ar. vnico. q. 2. in fine resol.
 Imago, similitudo, verbum, filius, & vestigium in quo differant. li. 1. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. & par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg. & d. 18. ar. vnico. q. 5. ad arg. in fine, & d. 27. par. 2. dub. 2. & ar. vnico. q. 3. in resol. & d. 30. par. 2. ar. 1. q. 2. in resol. in fine, & lib. 2. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Imaginis ratio an consistat in memoria, intelligentia, & voluntate. li. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 1. & 2. per totum. Item an in memoria, notitia, & voluntate. ibid. ar. 2. q. 1. per totum.
 Imago vna existens, quo modo in tribus potentijs sit. lib. 4. d. 6. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Imago creata a Trinitate increata in quo differat. li. 1. d. 6. art. 1. q. 2. ad arg. & quo modo ab exemplari differet. ibid. q. 3. in opponendo.
 Imago in diuinis quo modo dicatur, secundum substantiam, an secundum relationem: an item proprie de filio dicatur. lib. 1. dist. 31. par. 2. ar. 1. quæst. 1. & 2.
 Imago quo modo dicatur de filio Dei, & homine æquiuoce, an vniuoce. li. 2. d. 16. dub. 4.
 Imago Dei in quo principalius reperiatur in angelo an in homine: in mare, vel in femina, in affectiua, vel in motiua potentia. lib. 2. distinct. 16. artic. 2. per totum.
 Imaginum vsus cur in Ecclesia Dei introductus, & quo modo colendæ sint. li. 3. d. 9. ar. 1. q. 2.
 Imago Christi an patriæ adoranda sit. ibid.
 Imitatio multiplex. li. 1. d. 26. dub. 6.
 Immissio, vel immittere quid. li. 2. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 4. sparsim.
 Immortalitas dupliciter. li. 1. dist. 8. par. 1. dub. 8. litterali.
 Immortale tripliciter, quo modo homini insit, aut cum immortalitate regione genus diuidat. lib. 2. d. 9. dub. 2. & li. 4. d. 43. ar. 1. q. 4. ad arg.
 Immortale, & immortalitas quid. li. 2. d. 19. art. 3. q. 2. in resol.
 Immortalitatem solus Deus habet, quo modo intelligatur. li. 1. d. 8. par. 1. dub. 8. litterali.
 Immensum dupliciter. lib. 3. distinct. 13. ar. 1. quæst. 2. in resol.
 Immunditia corporalis quadruplex: tum quæ ab Eucharistiæ sumptione impediatur. li. 4. d. 12. par. 2. ar. 2. quæst. 3.
 Immutabilitas vnde dicatur. li. 1. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. in resol.
 Immutabilitas an prior simplicitate. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 1.
 Immutabilis an sit Deus. lib. 1. d. 8. par. 1. art. 1. q. 3. & ar. 2. q. 2.
 Immutabile per naturam quod. li. 1. d. 26. dub. 5.
 Immutabile est necessarium, quo modo verificetur. li. 1. d. 38. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Immutatio naturalis duplex, & an in sensibus glorificatis immutatio erit. li. 4. dist. 49. par. 2. ar. 3. q. 2. ad arg. in fine.
 Impenitentia dupliciter. li. 2. d. 43. art. 2. quæst. 2. ad arg. in fine.
 Impartibile non mouetur supra magnitudinem. li. 1. d. 37. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
 Impartibile impartibili secundum totum applicatur, quo modo intelligatur. li. 2. d. 8. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Impassibilitas corporum gloriosorum numquid ab intrinseco, & ab extrinseco erit. li. 4. d. 49. par. 2. art. 4. per totum.
 Imperatui modi verba, multipliciter in scriptura accipiuntur. lib. 2. distinct. 37. art. 1. quæst. 3. ad arg.

Imperfecta numquid in Deo sint. li. 1. d. 36. ar. 3. q. 2.
 Impij iustificatio quale, & quantum opus. li. 4. distinct. 10. par. 2. artic. 1. quæst. 1. in opponendo, & in resoluendo.
 Impij iustificationem an attritio præcedat. li. 4. d. 17. par. 1. ar. 2. q. 3.
 Impotentia num magis excuset quàm ignorantia. li. 2. d. 22. ar. 2. q. 3. in resol.
 Impossibile multiplex. li. 1. dist. 42. art. vnico. quæst. 3. sparsim.
 Improcessibilis, ingenitus, & incarnatus, quæ nomina. li. 1. d. 22. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Improcessibilis, siue inspirabilis quis dicatur. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 4. in resol.
 Improcessibilitas an notio patris sit, sicut innascibilitas. ibid.
 Impropriæ locutiones non trahantur ad consequentiam, sed exponantur. li. 3. d. 11. dub. 4. in fine.
 In, quæ præpositio, & cuius naturæ. li. 1. d. 33. dub. 2. & d. 36. dub. 1. & 2. & li. 2. d. 13. dub. 4. & dist. 38. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Inadæquatio an a Deo sit. li. 2. dist. 37. artic. 2. quæst. 3. ad arg.
 Inæqualitas in rebus vtrum a Deo sit. lib. 2. d. 37. art. 2. q. 2. ad arg.
 Incarnari quid. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 2. in fine, & q. 4. in opponendo, & ad arg.
 Incarnatio relationem dicit. li. 3. d. 1. dub. 4.
 Incarnationis tempus cur plenitudinis tempus dicatur. li. 3. d. 1. dub. 1.
 Incarnationis opus summū Dei potentia sapientiæq. argumentum. li. 3. d. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Incarnationis mysterium an sciuerint Angeli. li. 3. d. 2. dub. 4.
 Incarnationem an iure angelus nunciare debuerit. li. 3. d. 2. dub. 4.
 Incarnatio Christi an ex mera gratia fuerit, vel eam præcessere aliqua merita patrum. lib. 3. dist. 4. art. 2. quæst. 1.
 Incarnati Deum an decens fuerit, tum maxime filium tantum: an incarnationis eius causa fuerit humani generis reparatio, & an congruo tempore incarnatus sit. li. 3. d. 1. art. 4. per totum.
 Incarnatum esse quale prædicatum, absolutum, an relatum. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. in fine.
 Incarnatus, ingenitus, & improcessibilis, quæ nomina. li. 1. d. 22. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Incendere quid. lib. 2. d. 8. par. 2. artic. vnico. quæst. 5. sparsim.
 Incestus cum sorore, scilicet vxoris, num matrimonium impediatur. lib. 4. d. 34. ar. 3. q. 2.
 Incipit, quale verbum. lib. 3. distinct. 11. artic. 2. q. 2. sparsim.
 Incongruitas duplex. lib. 1. d. 4. artic. 1. quæst. 3. in respon. ad arg.
 Incommunicabilitas non est pura priuatio. li. 1. d. 25. ar. 2. q. 2. ad arg. in fine.
 Inconueniens quodlibet quo modo impossibile apud Deum. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 4. ad arg.
 Incorporuū quo modo dicatur in loco non esse. li. 2. d. 2. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Indefinita propositio affirmatiua æquipollet particulari. li. 1. d. 33. art. vnico. q. 4. in opponendo.
 Indigentia duplex. lib. 4. distinct. 49. art. vnico. quæst. 2. ad arg.
 Indigne manducare quid. lib. 4. d. 8. par. 2. dub. 5.
 Indifferens dupliciter. li. 4. d. 38. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Indiuiduum quid, & vnde indiuiduatio oritur. lib. 2. dist. 3. par. 1. art. 2. q. 2. & 3. in resol. & distinct. 51. art. 2. quæst. 2. ad arg. & lib. 3. d. 10. artic. 1. quæst. 3. sparsim.
 Indiuiduum, formaq. indiuidualis quale esse habeat. lib. 2. d. 12. art. 2. q. 3. ad arg.

Indiuidualis multiplicatio quare, num tantum ex miferatione natura, vt per successionem corruptibilia perpetuarentur. li. 2. d. 18. ar. 2. q. 1. ad arg. & d. 20. ar. vnico. q. 1. ad arg.

Indulgentiæ an sint, quantum valeant, quibus profint, & a quibus concedi habeant. li. 4. d. 20. par. 2. per totum.

Induratio quid, & vnde in spiritualibus dicatur. li. 1. d. 40. art. 4. sparsim.

Induratio an pœna, vel culpa sit, & num a Deo sit, aut si non a Deo, a quo. ibid.

Induratio positionem an priuationem dicat. ibid. q. 2. ad arg.

Inesse alicui quidquam naturaliter, veriori modo inesse dicimus, quàm quod accidentaliter inest. li. 2. d. 39. dub. 3.

Infantibus num iure Deus originale peccatum imputet in demeritum, & pœnæ reatum, aut si animas corporibus fæde ab Adam propagatis iure infundat. li. 2. d. 32. art. 3. per totum articulum.

Infectio duplex. li. 1. d. 37. par. 1. dub. 5.

Infernus multipliciter. li. 3. dist. 22. art. vnico. quæst. 4. in resol. & dist. 45. art. 1. q. 1. sparsim: tum maxime in resol.

Infernus vnde dicitur. li. 4. d. 44. par. 2. ar. 1. q. 1. in opponendo.

Inferus an sit, vbi sit, an eius ignis, verus ignis sit, si corpora consumet, an animas affligat: an tandem alia pœna in eo sit vltra pœnam ignis. li. 4. d. 44. par. 2. per totum, & d. 48. dub. 7.

Inferno an sint tenebræ corporales. li. 4. d. 50. par. 1. ar. 2. q. 1.

Infernales pœnæ numquid aut interpollationem, aut mitigationem aliquando admittant. li. 4. dist. 46. dub. 1. & 2.

Inferior & superior rationis portio in anima num diuersæ potentiæ sint. li. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 2.

Inferiori, superiori, q. parti rationis num secundum se peccatum inesse habeat: si in inferiori peccatum fieri habeat, nullatenus sensualitate suggerente: vel si hæc absque superiori mortaliter peccare possit. li. 2. d. 24. par. 2. art. 1. & 2. per totum.

Inferiori multiplicato, an & superius multiplicetur. li. 2. d. 42. art. 1. q. 1. ad arg. & li. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 4. ad arg.

Inferius de quocumque prædicetur, an & superius prædicari debeat. li. 3. d. 11. art. 2. q. 1. ad arg.

Inferior superiorem an absolueret possit. li. 4. dist. 19. ar. 3. q. 2.

Inferiorem se reputare dupliciter. li. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Infidelitatis peccato quæ concurrant. li. 2. d. 5. artic. 1. q. 1. ad arg.

Infidelium vita omnis quo modo peccatum sit. li. 1. d. 41. dub. 2.

Infidelium matrimonium numquid sacramentum sit, & plura deinceps perpulchra de horum matrimonio habes. li. 4. d. 39. fere per totum.

Infinitas multiplex. li. 1. d. 2. artic. 1. q. 3. & quæ in Deo sit, & d. 19. par. 2. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 35. art. vnico. q. 5. ad arg.

Infinitas durationis, & infinitas immensitatis quid, & quæ earum creaturæ conueniat. li. 1. d. 37. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.

Infinitas durationis quare in creatura nõ ponat actualem aliquam infinitatem. li. 2. dist. 37. artic. 1. q. 2. in resol.

Infinitas diuinæ potentiæ in quo manifestetur. li. 1. d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg.

Infinitas an repugnet simplicitati. li. 3. d. 14. art. 1. q. 2. in resol. in fine.

Infinitem multiplex, & quo modo a finito capi possit. li. 1. dist. 3. par. 1. artic. 1. quæst. 1. in respon. ad arg. & dist. 43. artic. vnico. q. 3. in resol.

Infinitem dupliciter. li. 1. d. 1. art. 3. q. 1. ad arg. & d. 43. art. vnico. q. 2. ad arg. vbi etiam habes, quo modo in Deo ponatur.

Infinitem est passio rei materialis, quo modo intelligendum. li. 1. dist. 43. artic. vnico. quæst. 1. ad arg.

Infinitem non finit, quo modo intelligendum. li. 1. d. 43. ar. vnico. q. 2. ad arg.

Infinitem in actu solus Deus est. li. 1. d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg. in fine.

Infinitem quod nobilius finito. li. 1. d. 43. art. vnico. q. 2. ad arg. in fine.

Infinitem a parte ante est æternum, quo modo verificetur. li. 1. d. 44. art. 1. q. 4. ad arg.

Infinitem quod in rebus creatis reperitur. li. 2. d. 34. ar. 2. q. 1. ad arg.

Infirmirate, ignorantia, peccare, quid. li. 2. dist. 43. dub. 4.

Infirmitas, siue impotentia an magis excuset, quàm ignorantia. li. 2. d. 22. art. 2. q. 3. ad arg.

Inflammatum iunctum inflammatum. li. 2. d. 10. ar. 2. q. 1. ad arg.

Influentia duplex. li. 1. d. 2. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. & quid sit influere motum, & sensum. li. 3. d. 13. art. 2. q. 3. in resol.

Informantis, & principiatis ratio quo modo recipiatur in diuinis. li. 1. d. 5. dub. 3. litterali.

Ingenitus, improcesibilis, & incarnatus quæ nomina. Et cui ex diuinis personis ingenitus nomen conueniat. li. 1. d. 13. dub. 4. & 5. & art. 1. q. 4. in resol. & dist. 22. artic. vnico. quæst. 4. ad arg. & dist. 26. dub. 4.

Ingenitus, & ingennitus, siue rectius Græce γεννητός, & γεννητός, quo modo differant. li. 1. d. 13. ar. vnico. q. 4. in resol.

Ingenitus, & pater, quo modo alterum absque altero intelligi possit. li. 1. d. 28. dub. 1.

Ingenitus, siue innascibilis quo modo dicatur in diuinis, secundum relationem an secundum substantiã. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 1.

Ingratitudo dupliciter. li. 2. dist. 5. art. 1. quæst. 1. ad argum.

Ingratitudini, & vt quis beneficij accepti ingratus dicatur, quæ requirantur. li. 4. d. 22. dub. 3.

Ingratitudine maiori qui peccauerit, Adam, an Lucifer. li. 2. d. 29. ar. 2. q. 1. ad arg.

Inimicus Dei quo modo quis dici possit. li. 2. d. 35. ar. 1. q. 3. ad arg.

Inimicus iustitiæ quo modo quis dicatur. li. 3. d. 36. dub. 4.

Inimici, & amici an isdem amoris motus esse possit: tum quo modo cum inimicis agendum circa remissionem. li. 3. d. 30. in dubijs litteralibus.

Inimicos an quantum ad affectum, & effectum simul omnes diligere teneamur: tum si maioris perfectionis est inimicum diligere, quàm amicum. li. 3. d. 30. ar. vnico. q. 4. 5. & 6.

Iniquitas quo modo nihil sit. li. 2. d. 37. dub. 4.

Initium & principium in quo differant. li. 1. d. 9. ar. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Initium, & initiatum, an recipiantur in diuinis. li. 1. d. 29. ar. 1. q. 1. in resol.

Initium, & radix quo modo differant. li. 2. d. 42. du. 4.

Innascibilis quale nomen, cuius proprietates, substantiæ an personæ, & num sequatur: Sunt duo innascibiles: ergo duo dij. li. 1. d. 31. par. 2. dub. 7.

Innascibilis qui dicatur. li. 1. d. 28. art. vnico. quæst. 4. in resol.

Innascibilis, & auctor, siue innascibilitas, & auctoritas an dicant eandem notionem. li. 1. d. 13. dub. 3.

Innascibilitas, quæ proprietates. li. 1. d. 26. ar. vnico. q. 4. in resol. & d. 27.

Innascibilitas quo modo dicat priuationem. li. 1. d. 27. par. 1. art. vnico. q. 2. ad arg.

Innasci-

Innascibilitas & paternitas an eandem relationem importent. li. 1. d. 28. art. vnico. q. 2.

Innascibilitas, an paternitas sit proprietates, siue relatio patris in diuinis. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 3.

Innascibilitas, & nascibilitas quo modo opponantur. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 2. ad arg.

Innascibilitas quo modo ad hypostasim patris, & filij reducatur. li. 1. d. 26. ar. vnico. q. 3.

Innascibilitatem cur non æque alicui pater communicat, sicut improcesibilitatem, siue inspirabilitatem. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 4. ad arg.

Innocentia non est causa meritoria immortalitatis, sicut culpa mortalitatis. li. 4. d. 4. par. 1. art. 1. quæst. 2. ad arg.

Innocentia in statu an fuisset sexuum commixtio, cū feminis quidem voluptuosa decisione, absque integritatis corruptione: & num femellæ pares numero cum maribus fuissent. li. 2. d. 20. per totum.

Innocentis non solum est non inferre alteri malum, sed etiã a malo prohibere, quo modo intelligatur. li. 1. d. 47. art. vnico. q. 3. ad arg.

Innocens verus non est is, qui alium a culpa releuare potest, nec releuat, quo modo intelligatur. li. 2. d. 32. art. 3. q. 2. ad arg.

Innocentes num verè martyres fuerint. li. 4. d. 4. par. 2. dub. 1.

Innotescendi, & distinguendi ratio eadem. li. 1. d. 26. art. vnico. q. 4. in resol.

Innouatio duplex. li. 4. d. 47. art. 2. q. 3. ad arg.

Innouabunturne cæli, elementa, plantæ, & animalia bruta post iudicium. li. 4. d. 48. art. 2. per totum.

Infanibilitas vnde proueniat, & quis ceteris infanabilior dicatur. li. 2. d. 43. art. 2. q. 1. ad arg.

Inspirabilitas an æque sicut innascibilitas patris notio sit. li. 1. d. 28. art. vnico. q. 4.

Inspirare dupliciter. li. 1. d. 10. art. 2. q. 3. in fine.

Inspirare & mittere, quem actum notent. li. 1. d. 10. dub. 3.

Instantaneæ mutationi simul est fieri & factum esse, desinere & desijisse. li. 4. d. 11. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.

Instrumentum, siue organum duplex. li. 4. d. 43. art. 1. q. 1. ad arg.

Instrumentum debet assimilari motori, quo modo intelligendum. li. 2. d. 8. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Intelligendi ratio vnde proueniat. li. 1. d. 1. ar. 3. q. 2. in respon. ad arg.

Intelligens, & intellectum an sint relatiua. li. 1. d. 9. art. 1. q. 2. ad arg.

Intelligibile excellens an corrumpat intellectum. li. 1. d. 1. art. 3. in respon. ad arg. sicut sensibile excellens corrumpit sensum.

Intelligere dupliciter, & quo modo præcedat, sequaturne fidem. li. 1. d. 22. art. vnico. q. 1. in resol. & li. 3. d. 24. dub. 3.

Intelligere qualis actus, simplex scilicet an compositus. li. 2. d. 24. art. 3. q. 4. ad arg.

Intelligere alterum præter alterum, quotupliciter contingat. li. 1. d. 28. dub. 1.

Intelligere in diuinis quid importet. li. 1. d. 32. art. 2. q. 1. ad arg.

Intellectus quid, & quando aliquid intelligat. li. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in opponendo.

Intellectus multiplex. li. 1. d. 28. dub. 1.

Intellectus multipliciter. li. 1. in prologo. q. 3. in resol. & li. 2. d. 39. art. 1. q. 1. in resol. & li. 3. d. 9. art. 2. q. 1. ad arg.

Intellectus varie a Philosopho nominatur. li. 2. d. 25. par. 1. art. vnico. q. 4. in resol.

Intellectus noster an omnia intelligere possit. li. 1. d. 19. par. 1. dub. 8.

Intellectus vt aliqua, & aliquando non intelligat, quæ causa. li. 1. in Prologo. dub. 5.

Intellectio vt sequatur necesse est, vt ex intelligente

& intellecto vnum fiat vnum, quo modo verificetur. li. 2. d. 18. art. 2. q. 1. ad arg.

Intellectus purgationes & depurationes quæ. li. 1. d. 2. dub. 1. litterali.

Intellectus quo modo singularia cognoscat. li. 1. d. 39. art. 1. q. 2. ad arg.

Intellectus certitudo duplex. li. 3. dist. 26. art. 1. q. 5. in resol.

Intellectus agens num sit in actu omnia, respectu quorum intellectus possibilis est in potentia. li. 2. d. 7. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Intellectus agens, possibilisq. num eadem, vel diuersæ potentiæ sint. li. 2. dist. 24. par. 1. artic. 2. q. vlt.

Intellectus practicus circa quid consistat. li. 2. d. 39. ar. 1. q. 1. ad arg.

Intellectus doni actus quis. li. 3. dist. 35. ar. vnico. quæst. 3.

Intellectus, & voluntas num vna, & eadem potentia, vel diuersæ sint. li. 2. dist. 24. par. 1. art. 2. quæst. 1.

Intellectus, & voluntas quare potentiæ sint supra se reflexiua. li. 1. d. 17. par. 1. art. 1. quæst. 2. ad arg. in fine.

Intendere quid, & quodnam discrimen sit inter hæc dictata. intendo hoc, & intendo in hoc. li. 2. d. 38. art. 2. q. 2. in resol.

Intensio, & remissio an varient speciem. li. 2. d. 9. art. vnico. q. 1. ad arg.

Intentio, quotupliciter, & num in affectiua, vel in cognitua potentia principaliter resideat. li. 2. d. 38. art. 2. q. 2. ad arg. in fine: & dist. 40. art. 1. q. 1. in resol.

Intentio quo modo præexigatur ad cognitionem. li. 1. d. 12. ar. vnico. q. 4. ad arg.

Intentiones, siue similitudines in anima vnde vnitatem, & vnde pluralitatem habeant. li. 1. dist. 37. par. 2. dub. 4.

Intentio an in solis rationabilibus sit, & an se teneat ex parte effectus, vel ex parte intellectus. li. 2. d. 38. art. 2. per totum.

Intentione bona opus omne quod fit, num bonum sit: an iuxta eius quantitatem, vel malitiæ, vel bonitatis sit, & quantitas bonitatis malitiæ operis, aut an sola ipsa absque operum excusatione ad vitæ æternæ adeptionem sufficiat. li. 2. d. 40. art. 1. per totum.

Intentatio a quibus dirigi habeat. li. 2. d. 41. dub. 1.

Intestina an resurgant. li. 4. d. 44. par. 1. art. 1. q. 2.

Intrinsicus esse alicui, dupliciter. li. 2. d. 8. par. 2. art. vnico. q. 1. ad arg.

Inuariabilitas tripliciter. li. 1. d. 8. par. 1. artic. 2. q. 2. in opponendo.

Inuidia fraternalis charitatis quo modo ponitur vna ex speciebus peccati in Spiritum sanctum. li. 2. d. 43. art. 3. q. 1. ad arg.

Inuidia quæ concurrant. li. 1. d. 44. dub. 1.

Inuidia respectu cuius sit. li. 2. dist. 21. art. 1. quæst. 1. ad arg.

Inuocare Deum dupliciter possumus, tum quando Deus exaudit. li. 4. d. 20. par. 1. dub. 2.

Inuoluntarium dupliciter. li. 2. dist. 36. ar. 1. quæst. 2. ad arg.

Inunctio ad quid in sacramento ordinis fiat. li. 4. d. 24. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.

Ioachimi Abbatis error. li. 1. d. 5. dub. 3. litterali.

Ioannem baptistam, Ieremiamq. prophetam tantum cur in vteris matrum sanctificatos scriptura sacra commemoret. li. 3. d. 3. par. 1. art. 1. q. 3. in resol.

Ioannes Baptista an in vtero matris vsum liberi arbitrij habuerit. li. 4. d. 6. par. 2. dub. 1.

Ioannes Baptista a qua pœnitentiã prædicationem suam cepit. li. 4. d. 14. p. 1. dub. 3. & d. 16. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.

Ioannis Baptiste baptismus a quo & ad quid institutus fuerit: tum si eo baptizati Christi baptismo rebaptizandi erant. lib. 4. d. 2. art. 2. per totum.

Ioannes cur in nomine venturi, non autem in nomine Christi, aut Trinitatis baptizauerit. ibid. dub. 5.

Ioannis Baptiste de morte & de sensu Christi ad inferos dubitatio. lib. 3. d. 2. 5. dub. 3. & lib. 4. d. 5. dub. 3.

Ioannem an Petrum magis Christus dilexerit. li. 3. d. 3. 2. art. vnico. q. vlt.

Ioannis calibatus Abrae coniugio non preferendus. lib. 4. d. 26. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 33. dub. 3. & art. 2. q. 2. in resol.

Iob, de qua stirpe fuerit. lib. 4. d. 1. par. 2. dub. 4.

Ioseph numquid meritis sit, peccaueritq. fratres suos exploratores appellans. lib. 3. dist. 38. art. vnico. q. 2. ad arg.

Ira quid includat, tum si in Christo fuerit. lib. 3. d. 15. art. 2. q. 3.

Ira, irascibilisq. vis num in Deo ponenda sint. lib. 1. d. 45. dub. 10.

Irascibilis, & concupiscibilis quam potentiam nominent. lib. 2. d. 25. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.

Irascibilis actus quis. li. 3. d. 26. art. 2. q. 5. in resol.

Irrationales creaturae num ex charitate diligenda sint. lib. 3. d. 28. art. vnico. q. 1.

Irregularis quare vir reddatur ex vxoris fornicatione, non autem ex propria. lib. 4. dist. 25. art. 2. q. 2. ad arg.

Isaac num mentitus sit, affirmans Rebeccam suam sororem esse, cum eius vxor esset. lib. 3. d. 38. art. vnico. q. 2. ad arg.

Isaac quare praecepit Iacob filio suo, ne vxorem acciperet de femine Chanaan. lib. 4. d. 29. art. vnico. q. 3. in resol.

Isaac credens benedicere Esau, & benedicens Iacob, quo modo benedictus ille remanserit. li. 4. d. 30. art. vnico. q. 1. ad arg.

Iste homo incepit esse. Homo incepit esse Deus. Christus est creatura: num admittenda sint huiusmodi propositiones. lib. 3. d. 11. art. 2. per totum.

Iste est albus secundum pedem: ergo est coloratus pede, an valeat. lib. 3. d. 21. dub. 4. in fine.

Iube hac perferri per manus sancti Angeli tui in sublime altare tuum &c. quid est dictum. lib. 4. dist. 11. par. 1. dub. 4.

Iudam saluare, & Petrum damnare, an possit Deus. lib. 1. d. 43. dub. 7.

Iuda an iure corpus suum Christus manducandum dederit. lib. 4. d. 11. par. 2. dub. 8.

Iudaei an bene egerint Christum occidendo. lib. 1. d. 48. & vlt. dub. 3.

Iudaei occidendo Christum, numquid simpliciter benefecerunt. lib. 3. d. 20. dub. 4.

Iudaei Christum occidentes, quo modo arbitrati sunt, obsequium se praestare Deo. lib. 2. d. 40. dub. 3.

Iudex quis dicatur. lib. 2. d. 25. par. 1. dub. 1.

Iudicare de aliquo dupliciter. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in responsa ad arg.

Iudicatorium naturale quid dicatur. lib. 2. d. 39. art. 1. q. 2. in resol.

Iudicia Dei dupliciter dicuntur in scripturis, & quae incomprehensibilia iudicentur. lib. 4. d. 46. dub. 4.

Iudicaria Christi potestas secundum humanitatem, an secundum diuinitatem erit: tum si in forma diuinitatis, vel gloriae apparebit Christus iudex malis. lib. 4. d. 48. art. 1. per totum fere.

Iudicium duplex. lib. 2. d. 23. art. 2. q. 2. ad arg.

Iudicium in ratiocinante duplex. lib. 2. d. 7. part. 2. art. 1. q. 1. in resol.

Iudicium peccantium duplex. lib. 4. dist. 18. par. 1. dub. 2.

Iudicium tripliciter. lib. 4. dist. 47. artic. 1. quaestio. 3. in resol.

Iudicij vniuersalis signa. lib. 4. d. 48. dub. 2.

Iudicij hora an alicui creaturae nota sit. lib. 4. d. 48. art. 1. q. vlt.

Iudicium vniuersale quare voluit Dominus trium illorum ministerium praestare, scilicet ignis, angeli, & vocis. lib. 4. d. 47. dub. 3.

Iudicium generale quo in loco fiet. lib. 4. d. 48. dub. 1.

Iudicabunt, iudicabunturq. in iudicio extremo qui. lib. 4. d. 47. art. 1. per totum.

Iumenta vnde dicta. lib. 2. d. 15. dub. 2.

Iuramentum quid sit, per quid, propter quid, & quo modo fiendum: quo modo in veteri Testamento iurabant, quo modo in Nouo: quod item magis obligat, quando, id est quare ieiunio stomacho iurandum, & cetera huiusmodi de eo considerationes. lib. 3. d. 39. per totum, & maxime in dubijs litteralibus.

Iuramentum ab idolatris recipere an liceat: tum si iuramentum dolosum, vel coactum, vel incautum obligant. per totum, tum maxime art. 3. ibid.

Iuramentum an quidquam addat ad promissionem in matrimonio. lib. 4. d. 28. dub. 1. & 2.

Iurans praelationem se numquam recepturum, an ad iuramenti obseruationem teneatur. lib. 3. d. 39. art. 3. q. 3. ad arg. in fine.

Iurans pro alio, qui sibi nullo pacto obligatus est, an iuramentum illud obliget. lib. 4. d. 29. art. vnico. q. 3. ad arg.

Iurate per Deum, & per creaturas, an liceat. lib. 3. d. 39. art. 2. q. 1. & 2.

Iuratio triplex. lib. 3. distinct. 39. artic. 1. quaest. 3. in resol.

Ius naturale tripliciter. lib. 4. distinct. 33. art. 1. quaest. 1. in resol.

Ius naturale est idem apud omnes, quo modo intelligatur, & quotupliciter dicatur quidpiam esse de iure naturae. lib. 4. distinct. 17. par. 2. art. 1. quaest. 1. sparsim.

Ius naturale quae dicat, diuersimode dicat. lib. 4. d. 26. art. 1. q. 2. in resol.

Iuri naturae an Deus contraeat. lib. 4. d. 33. artic. 1. q. 3. ad arg.

Iuris constitutiones a scientiarum demonstrationibus in quo differant. lib. 4. d. 36. dub. 5.

Iurpatronatus fundo, an fundus iurpatronatus annexus sit. lib. 4. d. 25. dub. 5.

Iusti omnes quo modo dicantur vnum. li. 1. d. 3. 1. p. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

Iusti quo modo etiam sit a malo cohibere. lib. 1. d. 47. art. vnico. q. 3. ad arg.

Iustificans multipliciter. lib. 3. distinct. 40. & vlt. q. 2. in resol.

Iustificatio quid, vnde dicatur, & an cadat sub merito. lib. 4. d. 17. par. 1. dub. 4.

Iustificatio an fiat mediante fide. lib. 2. distinct. 26. dub. 3.

Iustificatio quare magis actus, vel status gratiae dicatur, quam habitus. lib. 4. dist. 17. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. in fine.

Iustificacionem an peccatum latens impedire possit. lib. 4. d. 17. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

Iustificacionis in opere numquid sit misericordia, & veritas, sicut in omni alio opere Domini. lib. 4. d. 46. art. 2. q. 3.

Iustificari, quo modo dicamur per Christi passionem. lib. 3. d. 18. in dubijs litteralibus. & per totum. 1. art. sparsim.

Iustificacioni impij an necessario requiratur gratiae infusio, liberi arbitrij motus, contritio, vocalisq. confessio. lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. per totum.

Iustificacionem impij an necessario attritio praecedat, confessioq. sequi habeat. ibid. art. 2. q. 3. & 4.

Iustitia quid, quotuplex, & quotupliciter. lib. 1. d. 42. dub. 1. vbi etiam habes, quo modo a veritate, & a misericordia differat. & li. 2. d. 3. 2. art. 3. q. 2. in resol. &

& lib. 3. dist. 33. dub. 1. & lib. 4. d. 46. art. 2. quaest. 2. in resol.

Iustitia, misericordiaeq. diuina, si peccatum non fuisset, an manifestatae essent orbi. lib. 1. d. 46. artic. vnico. q. 6. ad arg.

Iustitia quo modo semper misericordiae coniuncta sit. lib. 2. dist. 32. art. 3. q. 2. ad arg.

Iustitia originalis in qua potentia habeat esse, & per quod auferatur. lib. 2. d. 24. par. 2. artic. vlt. quaest. vlt. ad arg.

Iustitiae inimicus quo modo quis dicatur. lib. 3. d. 36. dub. 4.

Iustitia virtus in qua vi sit. li. 4. d. 14. par. 1. art. 2. q. 1. in fine resol.

Iustitiae, & misericordiae diuinae effectus vnde alij, & alij. lib. 4. d. 46. dub. 6.

Iustissimus in summo quo modo dicatur Deus. lib. 4. d. 46. art. 2. q. 1. ad arg. in fine, & q. 4. ad arg.

Iustum dupliciter. lib. 1. d. 46. art. vnico. quaest. 2. & 3. ad arg.

Iustum est, vt qui in sordibus est, sordescat adhuc: an verum sit dictum. lib. 1. dist. 46. art. vnico. quaest. 3. ad arg. in fine.

Iustum an tentari optare debeat. lib. 2. dist. 23. art. 1. quaest. 3.

Iustus num gratiam peccatori mereri possit. li. 3. d. 4. art. 2. q. 2. in resol.

Iustum dicit actum, bonum respicit naturam. lib. 4. d. 46. art. 2. q. 1. ad arg.

L

Labor dupliciter. lib. 4. dist. 48. artic. 2. quaest. 1. ad arg.

Laicus quare baptizare possit, conficere vero minime. lib. 4. d. 13. art. 1. q. 2. ad arg.

Lapis an possit esse extra caelum. lib. 2. d. 2. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

Lapsus in mortale peccatum quo modo cooperetur in bonum. lib. 4. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.

Latini rectius sentiunt quam Graeci de luce primo facta: quo modo scilicet diem noctemq. illa fecerit. li. 2. d. 13. art. 1. q. 2. Item de azimo & fermentato. li. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1.

Latria an sit virtus, qualis virtus, & quibus debeatur. lib. 3. d. 9. per totum.

Latro dexter an martyr dicendus sit. lib. 4. d. 4. par. 2. dub. 1. & an statim post mortem ad caelum euolauerit. lib. eod. d. 20. par. 2. dub. 2.

Lauacrum quid, & vnde dictum. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. in resol.

Laus multiplex. lib. 2. d. 23. dub. 1.

Laus speciosa dupliciter. lib. 4. dist. 17. par. 2. artic. 2. quaest. 4.

Laus & vituperium quibus operibus, vel actibus debeantur. lib. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 3.

Laus quae in patria erit, mentalis, vel vocalis, vel vtraque. lib. 2. d. 2. par. 2. dub. 1.

Laus cum sit actus maxime gloriosus, cur non dicitur dos. li. 4. d. 49. art. vnico. q. 5. ad arg. in fine.

Lazaro num iniustitia facta sit, vt bis moreretur. li. 2. d. 33. dub. 4.

Lectoris officium quod, & quod praemium ex hoc ei repositum. lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 1.

Legalia quando cessauerunt, ante videlicet Euangelij promulgationem, vel post. lib. 4. dist. 3. par. 2. artic. 3. q. 2.

Legio quot contineat. lib. 2. dist. 8. par. 1. art. 1. quaest. 1. in resol.

Legimitas quid. lib. 4. d. 34. dub. 1.

Lepra qualis morbus, num sponsalia & matrimonium soluar, & quare leprosi a consortio sanorum segregentur, inhabilesq. reddantur aut ad sacrorum ordinum susceptionem, aut ad suceptorum admini-

strationem. lib. 4. d. 32. art. 2. q. 1. & art. 3. q. 1. ad arg.

Leprosus cu alter coniugum euaserit, num debitum reddi oporteat. ibid. q. 2.

Leprosi qui antiquitus curabantur. lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 6.

Leuis, & grauis motui, quae concurrant. lib. 2. dist. 14. par. 1. art. 3. q. 2. ad arg.

Leuitis quare in Veteri Testamento non dabatur hereditas temporalis in possessione terrae. lib. 3. d. 24. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. Et qui nunc apud nos Leuitae dicantur. ibid. par. 2. dub. 3.

Lex dupliciter. lib. 2. d. 35. dub. 4.

Lex naturalis quid, & quotupliciter. lib. 2. d. 39. art. 2. q. 1. ad arg.

Legis plenitudo quo modo ex charitate pendeat. li. 3. d. 36. dub. 5.

Lex cui dicatur grauis, homini virtuoso, an homini non virtuoso. lib. 3. dist. 40. & vlt. artic. vnico. q. 3. ad arg.

Lex noua in quo a veteri, & quantum ad radicem, & quantum ad effectus distet, tum quae earum grauior. lib. 3. d. 40. per totum, & lib. 4. p. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & art. 3. q. 1. in resol.

Lia, an Rachel verior vxor Iacob. lib. 4. d. 35. dub. 5.

Liber vitae quid, quae eius scriptura atque vsus: qui adhuc in eo scribantur; an iterum qui alias in eo scripti fuere, deleri inde possint, & cur in die iudicij aperiendus. In libro etiam conscientiae an omnia legentur, aut si quibus in cuiusvis conscientia legentur. lib. 3. distinct. 31. dub. 2. & lib. 4. dist. 43. art. 2. & 3. per totum.

Liberalitas quotupliciter ponatur esse principium, & quid sit per modum liberalitatis emanare. lib. 1. d. 10. art. 1. q. 1. ad arg.

Libertas triplex. lib. 2. d. vlt. art. 3. q. 1. in resol.

Libertas arbitrij quotuplex, quotupliciter: an etiam aequiuoce, vel vniuoce dicatur de liberatibus ceteris. lib. 1. dist. 25. par. 2. in dubijs litteralibus, & li. 2. dist. 3. par. 1. dub. 3.

Liberum arbitrium quid sit, in quibus sit: an rationem voluntatemq. in se complectatur, & quo modo: an supra illa aliquid addat, an pariter penes rationem magis quam penes voluntatem in nobis resideat: si adhuc aequae, vel tum magis, & minus in sit ijs, quibus inest: an vtrorumque actu contingentium scilicet & necessariorum sit: an in malum possit: an pariter a quoquam, tum maxime a Deo cogatur, ex ineptitudineq. corporis ligari impediri dicatur. li. 2. d. 24. par. 1. dub. 3. & 25. per totum.

Liberum arbitrium quo modo sit potestas seruandi rectitudinem propter se. lib. 2. d. 7. par. 1. art. 2. q. 2. ad arg.

Liberum arbitrium an a culpa absque gratia resurgere possit, vel in aduersarium praeualere, aut mandata omnia adimplere. Item, si gratia gratis data destitutus sufficienter ad gratiam gratumfacientem disponere se possit, vel tetationibus resistere, vel in aliquod bonum opus ex genere exire. li. 2. d. 28. per totum.

Liberi arbitrij, & gratiae ad salutem ordo quis. ibid. art. 2. q. 1. ad arg.

Liberum arbitrium an per confirmationem, obstinationemve mutetur. lib. 2. d. 7. par. 1. art. 2. q. 1.

Liberum arbitrium per naturam inflexibile num dari poterit homini. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 1. q. 1.

Liberum arbitrium quo modo potentissimum sub Deo dicatur. lib. 2. d. 28. art. 1. q. 2. ad arg.

Liberi arbitrij motus, quo ad iustificationem sui im-
pius concurrat, quis sit. lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 2.
 ad arg.
Liberum arbitrium an suscipiat magis & minus. lib. 4.
 d. 8. par. 2. dub. 1.
Libido tripliciter. lib. 2. d. 3. art. 2. q. 3. in resol.
Libido quo modo in omni peccato reperitur. lib. 2.
 d. 36. art. 1. q. 2. ad arg.
Libri Sententiarum diuisio, materia, finis, auctor,
& alia plures considerationes. in Prologo. 1. &
 deinceps.
Lignum vitæ quo modo primis parentibus perfectam
immortalitatem præstare potuisse dicatur. li. 2. d. 19.
 dub. 4. & d. 29. dub. 4.
Limbus patrum, & limbus puerorum qui sint, & ubi
sint. li. 4. d. 45. art. 1. q. 1. & 2. sparsim.
Lingua diuitis Epulonis qualis. lib. 4. d. 50. par. 2. ar. 1.
 q. 1. ad arg.
Litanijs, siue in Litanijs quare non dicimus: Christe
ora pro nobis: si ad patrem pro nobis ipsum inter-
cedere credimus. li. 4. d. 45. ar. 3. q. 1. ad arg.
Locale quid dicatur, & quotupliciter, & an idem sit
locatum esse, quod in loco esse: tum quæ loci, lo-
cative conditiones ac leges. lib. 1. d. 37. p. 2. art. 1. q.
 1. in resol. & ad arg. & art. 2. q. 1. in resol. Vbi etiam
 habes, an Deus locabilis sit.
Loco, siue per locum moueri tripliciter. lib. 1. d. 37.
 par. 2. art. 2. q. 1. in resol.
Loci ad locatum, & locati ad locum comparationes,
& conditiones. li. 1. d. 37. par. 1. art. 1. q. 2. & li. 2. d. 2.
 par. 2. art. 2. q. 1. in resol. & ad arg.
Loci, materia q. vacuitas qualis. lib. 2. d. 12. art. 2. q. 3.
 ad arg.
Loco quod inest, an sit ens completum. lib. 2. d. 12.
 art. 2. q. 3. ad arg.
Locus cuiusq. rei quo modo dicatur immobilis. lib.
 2. d. 14. par. 1. art. 2. q. 2. in fine resol.
Locutio, siue loqui, quid, quotupliciter, quæ ei con-
currant, & quo modo nobis, Deo, atque angelis
loqui competat. An angeli locutio eadem sit, quod
eius cognitio: an eadem locutio & ab angelo & a
Deo esse possit. li. 1. d. 9. dub. 7. & li. 2. d. 10. art. 3. per
 totum. & d. 21. dub. 1.
Locutiones improprie non sunt ad consequentiam
trahendæ, sed magis exponendæ. lib. 3. d. 11. dub.
 4. in fine.
Longanimitas in quo a spe differat. lib. 3. d. 26. ar. 1. q.
 3. ad arg.
Loth numquid potuerit Deus cum Gomorrhæis sub-
uertere: & si subuertisset, numquid æquum fuis-
set. lib. 1. d. 43. dub. 2.
Loth an omnino excusari possit a culpa incestus. lib. 2.
 d. 22. art. 2. q. 3. ad arg. in fine & lib. 4. d. 33. dub. 2.
Lotio quid, & vnde dicatur. li. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1.
 in resol.
Lucifer, atque sequaces de quorum ordine fuere, quo
in peccato peccauerit, & quid appetiere. li. 2. d. 2. par. 2.
 dub. 2. & d. 5. ar. 1. per totum: & d. 6. ar. 1. per totum.
 & lib. 4. d. 25. art. 1. q. 4. ad arg. in fine.
Ludus chorearum quis dicatur, & an Christiano viro
prohibitus. lib. 4. d. 16. dub. 13.
Lumbicus, quare non dicitur filius hominis, cum ex
eo nascatur. lib. 3. d. 4. dub. 2.
Lumen, radius, & splendor, quo modo differant. li.
 1. d. 9. dub. 10.
Lumen in aere augeri dupliciter. lib. 1. d. 17. p. 2. art.
 vnico. q. 4. ad arg.
Luminis influentia duplex. lib. 2. par. 2. art. 1. quest. 2.
 ad arg.
Luminis influentiæ ad gratiam diuinam comparatio.
 lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 2. in resol.
Luminis spiritualis & corporalis discrimen. li. 2. d. 10.
 art. 2. q. 2. ad arg.
Lumen corporale quo modo diffundatur & genere-

tur. lib. 1. dist. 14. artic. 2. quest. 2. ad arg.
Lumen a corpore luminoso egrediens quid, corpus,
vel qualitas, & si qualitas, forma accidentalis, vel
substantialis. lib. 2. d. 13. art. 3. per totum.
Lumen quo modo agat, virtute propria scilicet an alie
na. li. 2. d. 13. art. 3. q. 1. ad arg.
Lumen, & diaphanum quo modo concurrant in ab-
stractionem caloris. lib. 2. d. 24. par. 1. artic. 2. q. 4.
 ad arg.
Lumen maius absorbet minus, an verum. lib. 3. d. 23.
 art. 2. q. 5. ad arg.
Luminaria quæ sint, & quid sint: quo modo ex ag-
gregatione huius, sui orbis sint, an in eodem conti-
nua, vel in diuersis sita sint, qualiter moueantur,
an diuersa sint in perfectione: an varias in corpo-
ribus inferioribus impressiones efficiant, moresq.
diformes in hominibus causent. lib. 2. d. 14. par. 2.
 per totum.
Luna quare dicatur luminare magnum, cur de nocte
magis quàm de die illuceat, & quare plus splendeat,
cū a Sole elongatur magis. li. 2. d. 14. p. 2. dub. 3. Qua-
 re a Sole lumen, non autem calorem recipiat. *ibid.*
 q. 2. ad arg. Vnde humidis prædominetur. *ibid.* in
 resol. in fine. Et cur per lumen suum non calefa-
 ciat, sicut humectat, & infrigidat. *ibid.* ad arg. &
 par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
Luna, Sol, & stellæ quo modo Christo ad iudicandū
veniente obscurabuntur, quo modo lux erit sicut
lux Solis, & Solis lux septemplex, an etiam post
iudicium erit nox, cui Lunæ præsit. li. 4. d. 48. dub.
 2. 4. & 5.
Lux multipliciter. lib. 1. d. 17. par. 1. art. 1. q. 1. in resol. &
 lib. 2. d. 13. art. 2. q. 1. in resol.
Lux multiplex, quæ earum faciat corpus esse susce-
ptibile vitæ, & in quo differat lux spiritualis a cor-
porali. li. 2. d. 17. art. 1. q. 1. ad arg. & artic. 2. quest. 2.
 ad arg.
Lux spiritualis analogice & Creatori, & creaturæ cō-
munis est. lib. 2. d. 13. ar. 2. q. 1. ad arg.
Lux corpus, vel forma corporis est. Aut si forma
est, substantialis an accidentalis forma sit. li. 2. d. 13.
 artic. 2. per totum. Ellice etiam ex distinct. 14. par. 2.
 artic. 2.
Lux an sit species ignis, vel de eius substantia. li. 2. dist.
 12. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 44. par. 2. art. 2.
 q. 1. ad arg.
Lux cui naturæ principalius conueniat, & ad quid sit
lux corporalis. li. 2. d. 13. ar. 1. q. 1. ad arg.
Lux quo modo sit de compositione coloris. li. 2. d. 13.
 ar. 2. q. 2. ad arg.
Lux quo modo in aere sit, ibiq. multiplicetur, & ir-
radiet. li. 1. d. 7. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 37. par. 1. art. 2.
 q. 1. ad arg. & par. 2. art. 2. q. 3. ad arg. & li. 3. dist. 22.
 dub. 1.
Lux primo die creata, quæ lux intelligenda sit, corpo-
ralis an spiritualis, quo modo pariter nocte, diuē
faciebat. li. 2. d. 13. ar. 1. per totum, & quid factum
 sit de ea, postquam luminaria facta sunt. *ibidem.*
 dub. 2.
Lux quo modo cadat sub sensu visus, quomodoq.
augeatur, diminuaturve, siue intendatur, vel re-
mittatur. li. 2. d. 13. art. 2. q. 2. ad arg.
Lux quo modo manifestetur, & num occultari possit.
 li. 4. d. 49. par. 2. art. 5. q. 2. ad arg.
Lucis corporalis tres actus. li. 4. d. 50. par. 1. art. 2. q. 2.
 in resol.
Luxuria spiritus num per continentiam absque gra-
tia, vinci possit. lib. 2. d. 28. ar. 1. q. 2. ad arg.

M

M Achario eremum petente, an eius vxor ab eo
 soluta fuerit. li. 4. d. 27. dub. 2.
Magia an yti liceat absque peccato. lib. 2. dist. 7.
 par. 2.

par. 2. artic. 2. quest. 3.
Magis & minus, dupliciter. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 3. lit-
 terali.
Magis, & minus recipere dupliciter. li. 4. d. 49. par. 2.
 art. 1. q. 2. in resol.
Magis, & minus num rebus tribuantur per permix-
tionem cum suo contrario. lib. 2. d. 3. par. 1. dub. 2.
Magis, & minus accipiuntur secundum maiorem, &
minorem accessum ad terminum, quo modo intel-
ligatur. li. 2. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
Magistri Sententiarum lapsus. li. 1. d. 14. artic. 1. q. 2. in
 fine, & dist. 17. par. 1. ar. 1. q. 1. in resol. & ad arg. &
 par. 2. dub. 3. & d. 31. par. 1. art. vnico. q. 1. in resol. &
 lib. 2. dist. 44. & vlt. dub. 3. & lib. 3. dist. 26. art. 2. q. 3.
 ad arg.
Magnus, vel maior quale nomen. lib. 1. dist. 16. dub. 4.
 & 5.
Maior dicitur in diuinis, at non minor. lib. 1. d. 19. art.
 1. q. 2. ad arg.
Maius duplex, vel dupliciter. li. 1. d. 22. dub. 5.
Maius, & minus est per impermixtionem contrarij.
 li. 3. d. 14. dub. 3. in fine.
Maius qui potest, an & minus possit. lib. 4. d. 6. par. 1.
 art. vnico. q. 4. ad arg.
Male acquisita quæ dicantur, & numquid de eis ele-
mosyna fieri possit. li. 4. d. 15. par. 2. art. 2. q. 1.
Malefaciendi voluntas plus ponit, quàm malefacien-
di potentia. li. 2. d. 44. & vlt. art. 1. q. 2. ad arg.
Malefidei possessor quis dicatur. lib. 4. d. 15. par. 2. art.
 2. q. 1. ad arg.
Mali homines quo modo dicantur vnum. lib. 1. d. 31.
 par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
Mali sacerdotes sacramenta ministrare audentes, an
æque sacramentum ac rem sacramenti dent. lib. 4.
 d. 5. ar. 2. q. 1.
Malitia quid importet. lib. 2. dist. 37. artic. 2. quest. 3.
 in resol.
Malitia si non esset, nec virtus esset. lib. 2. dist. 35.
 dub. 5.
Malitia est, an sit admittenda propositio. lib. 2. d. 34.
 ar. 2. q. 3. ad arg.
Malitia, & bonitas ad quam vim attineant. li. 2. d. 39.
 art. 1. q. 1. ad arg.
Malitia quæuis an faciat peccatum in Spiritum san-
ctum. li. 2. d. 43. ar. 1. q. 1. ad arg. & artic. 3. quest. 2.
 in resol.
Malum duplex. lib. 2. d. 1. par. 1. dub. 5.
Malum est priuatio ordinis, an verum sit. li. 1. d. 46.
 art. vnico. q. 5. ad arg.
Malum quodlibet num simul, inseparabiliter, æque,
& totaliter modum, speciem, & ordinem corrup-
pat. li. 2. d. 35. ar. 2. per totum.
Malum quo modo ordinabile sit. li. 2. dist. 35. art. 2.
 q. 2. ad arg.
Malum quo modo ad non esse tendere faciat. lib. 1. d.
 46. dub. 7.
Malum quo modo infinitis modis sit, & quo modo
in genere reponatur. lib. 4. dist. 34. artic. 1. quest. 2.
 ad arg.
Malum, & bonum in genere, vnde sic dicantur. lib. 2.
 d. 41. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.
Malum quo modo infinitum appellet B. Dionysius.
 li. 2. dist. 34. art. 2. quest. 1. ad arg. & dist. 35. artic. 2.
 q. 3. ad arg.
Malum quo modo sædet bonum, ab eoq. curetur. li.
 4. d. 31. dub. 5.
Mala, & falsa non habent causam efficientem, sed de-
ficiem. li. 2. d. 1. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
Malum an sit liberi arbitrij obiectum. li. 2. d. 7. par. 1.
 art. 2. q. 1. ad arg. in fine.
Malum non velle siue declinare, dupliciter, & quan-
do meritorium, quando autem non. li. 2. d. 24. par.
 1. dub. 2. & d. 42. ar. 3. q. 2. ad arg.
Malum quia facimus, mali sumus: non sic vero de

bono. li. 2. d. 40. art. 2. q. 3. ad arg.
Malum an a bono sit vt ab origine, præter intentio-
nem, vel secundum intentionem: si a voluntate vri
ab efficiente, vel deficiente. Item si detur malum
in summo: an sit in bono sibi opposito, aut si vt
habitus & potentia aliqua, vel vt pura priuatio. li.
 2. d. 34. per totum.
Malum bonum, & bonum malum dicentes, quo mo-
do peccent. lib. 2. d. 34. dub. 4.
Malum, & bonum, siue malitia, & bonitas quo mo-
do repugnent, & num ex æquo actionem delibera-
tiam diuidant. lib. 2. d. 41. ar. 1. q. 1.
Malum culpæ cui bono per se opponatur. lib. 2. d. 34.
 ar. 2. q. 2. in resol.
Malum, & pœna in quo distent. lib. 2. d. 36. art. 3. q. 1.
 in resol.
Malum quo modo multiphariam est, bonum vero
vno modo. lib. 2. d. 38. art. 1. q. 3. ad arg.
Malum habitum malus actus præcedit, quo modo
intelligatur. lib. 2. d. 30. art. 1. q. 2. ad arg.
Malum opus exterius numquid quidquam ad volun-
tatis malitiam addat. lib. 2. q. 42. ar. 1. q. 2.
Malum, peccatum ve si non essent, num mundus pul-
chrior esset. li. 1. d. 46. art. vnico. q. 5. in resol.
Malum maius dupliciter. li. 4. d. 50. par. 1. ar. 1. q. 2. ad
 arg. in fine. Item, si malum malo additum maius
 malum faciat. lib. 2. d. 22. art. 2. q. 3. ad arg. Aut si
 malum primum, & in summo dare sit. lib. 2. d. 33.
 artic. 2. quest. 1. ad arg. & dist. 34. artic. 1. q. 1. ad
 arg. in fine. & lib. 3. dist. 22. dub. 1. & li. 4. dist. 14.
 par. 2. dub. 2.
Malum an Deus cognoscat, aut in eo sit. li. 1. dist. 6.
 dub. 4. & d. 36. dub. 3. & art. 3. q. 1. & d. 38. ar. 1. q. 1.
 ad arg. An item mali in duo sint: & quæ harum
 propositionum magis impropria videatur: Deus est
 cum malis, vel mali sunt cum Deo. lib. eod. dist. 37.
 par. 1. dub. 1.
Malum numquid diuinæ potentiæ subdit. li. 1. dist. 46.
 art. vnico. q. 5. ad arg. Tum quare malum velle aut
 scire, velle, & scire sit, malum autem posse, malū
 non sit. lib. 1. d. 39. art. 1. q. 2. ad arg. & d. 45. art. 1.
 q. 2. in fine resol. Ita pariter quare malum velle, ma-
 lum sit, malum vero intelligere, malum non sit. li.
 2. d. 39. dub. 1.
Malum quare Deus permittat, num locum illud ha-
beat: aut si cooperetur, & proficiat in bonum. An
a Dei voluntate ordinabile sit. Postremo si ad vni-
uersi complementum faciat, & c. li. 1. d. 46. fere per
 totum, & d. 47. art. vnico. q. 3. & 4.
Mala quo modo fiant præter Dei voluntatem non au-
tem præter eius permissionem. Et quid sit, fieri
præter Dei voluntatem, & contra Dei voluntatem.
 lib. 1. d. 47. dub. 2.
Malorum præteritorum, puta peccatorum, & tormē-
torum numquid in iudicio retardabuntur electi. li.
 4. d. 43. dub. 3. & art. 3. q. 2. sparsim.
Mammona quo modo amicos facere contingat. li. 4.
 d. 45. dub. 4.
Mandata Dei implere dupliciter contingit. li. 2. d. 28.
 ar. 1. q. 3. in resol.
Mandata Dei quo modo leuia, & suauia. li. 2. d. 28. ar.
 1. q. 3. ad arg. & li. 4. d. 1. par. 1. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 in fine.
Mandato cuius potestatis standum sit, superioris, an
inferioris, altera alteri obuiat. lib. 2. dist. 44. & vlt.
 dub. 2.
Mandata obligatoria num iure homini Deus impo-
suerit. li. 3. d. 37. art. 1. q. 1.
Mandatorum legis, siue Decalogi breuis, & erudita
expositio. li. 3. d. 37. in dubijs litteralibus, & d. 40.
 & vlt. in dubijs pariter litteralibus.
Manducationis duplex actus præcipuus ac principa-
lis. li. 4. d. 9. ar. 1. q. 2. in resol.
Manducatio superioris portionis rationis in quibus
 mor-

- mortale peccatum facit. lib. 3. d. 38. art. vnico. q. 3. ad arg.
- Manducationi tria infunt: tum si Christi corpus in sacramento manducetur. lib. 4. d. 12. par. 1. ar. 3. q. 1. ad arg.
- Manducandi Christū in sacramento altaris modi quot. li. 4. d. 9. ar. 1. q. 1. 2. & 3.
- Manducatio duo dicit. lib. 4. d. 12. par. 1. ar. 3. quæst. 3. ad arg.
- Manducare indigne quid. li. 4. d. 8. par. 2. dub. 5.
- Manichæorum error pessimus de mundi principio. li. 2. d. 1. par. 1. dub. 2. & art. 2. q. 1. & d. 34. ar. 1. q. 1. in resol.
- Manifestare aliquid alicui dupliciter. li. 1. d. 17. par. 1. dub. 3.
- Manna quo modo dicatur habuisse omnem saporem. li. 4. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Maria Virgo an potuerit melior fieri. lib. 1. dist. 44. dub. 3.
- Maria num sanctificata fuerit in carne ante animationem, in anima ante peccati originalis contractionem, & tota ante natiuitatem. lib. 3. d. 3. par. 1. art. 1. per totum.
- Maria ex eo quod sanctificata est, an immunis extiterit ab omni peccato actuali, an in prima sanctificatione totaliter fomes fuerit ei exinctus: & si post Christi conceptionem peccare potuerit. li. 3. d. 3. par. 1. ar. 2. per totum.
- Maria virgo an fomitem habuerit. lib. 3. dist. 3. par. 1. dub. 1.
- Maria virgo an contraxerit peccatum originale. li. 3. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2.
- Mariae Virginis conceptio num celebranda. lib. 3. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Mariae anima an sanctificata fuerit ante peccati originalis contractionem. lib. 3. distinct. 3. par. 1. artic. 1. quæst. 2.
- Mariae caro an ante animationem sanctificata fuerit: item & eiusdem anima ante originalis peccati contractionem, aut si tota ante natiuitatem sanctificata sit. li. 3. d. 3. par. 1. ar. 1. per totum.
- Maria Virgo num excellentior angelis. lib. 2. d. 1. p. 2. ar. 2. q. 2. ad arg. in fine.
- Maria an propinquior Deo, quam angelus. li. 3. d. 2. dub. 4.
- Maria Virgo an sub lege fuerit, & de cuius genere. li. 4. d. 30. art. vnico. quæst. 2. in opponendo, & in respondendo.
- Maria Virgo an dicere potuerit illud Dominicæ orationis: *Et dimitte nobis debita nostra*, &c. li. 3. d. 3. p. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
- Maria Virgo quo modo virginitatem vouerit, & in maritalem copulam consenserit. lib. 4. d. 28. artic. vnico. quæst. 5. sparsim, & distinct. 30. dub. 5. & artic. vnico. q. 2.
- Mariae ac Ioseph matrimonium num verum matrimonium fuerit. li. 4. d. 26. ar. 2. q. 3. in opponendo, & d. 27. ar. 2. q. 1.
- Maria Virgo, unde tantum Deo placuerit, ut in ea incarnari dignaretur. li. 2. d. 2. ar. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 4. ar. 1. q. 2.
- Maria an quidquam Spiritui sancto cooperata in conceptione filij Dei, & isthac eius cooperatio naturalis, vel miraculosa fuerit, unde merito denominari possit *θεοτοκος και χριστο τωκος*, Dei genitrix, vel Christi genitrix. lib. 3. d. 4. art. 3. sparsim.
- Maria Virgo quo modo sola dicatur de Spiritu sancto concepisse. lib. 3. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. & d. 4. ar. 1. q. 1. in resol.
- Maria Virgo, cum esset pulcherrima, a nullo concupita est. lib. 3. d. 3. par. 1. art. 2. q. 2. in resolut.
- Maria quo modo doluerit pertransueritq. eius animam doloris gladius in morte Christi filij. lib. 1. d. 48. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Maria quantum gloriæ habeat. lib. 1. d. 17. par. 2. artic. vnico. q. 4. in resol.
- Maria Virgo quo modo colenda, amandaq. tū si proximi nomine censenda sit. li. 3. d. 9. ar. 1. q. 3. & d. 28. dub. 3.
- Martyrio quæ concurrant, & an innocentes, latroque bonus vere martyres dicendi sint. lib. 4. d. 4. par. 2. dub. 1.
- Martyrij palma quid dicatur. lib. 2. dist. 40. ar. 2. q. 1. ad arg.
- Martyriū quare dicatur baptisus sanguinis, & quare martyres interdum legantur ab omni alio peccatorum genere liberati præterquam a peccato gladij. lib. 4. d. 4. par. 2. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Martyrium pro Christo ut vir sumat, num vxor impedire possit. lib. 4. d. 3. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Mas cur modo quidem producat, modo vero femina. lib. 2. d. 20. art. vnico. q. 6. in resol.
- Masculinum, & neutrum genus, quid in diuinis importent. li. 1. d. 9. dub. 1.
- Mater quam potentiam habet in generatione. lib. 3. d. 4. ar. 3. q. 1. in resol.
- Materia tripliciter. quæst. 1. prologi in responsione, ad arg.
- Materia proter quid facta, & an Deo assimilabilis sit, &c. li. 2. d. 1. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Materia quo modo dicatur infinita. lib. 1. d. 1. art. 3. q. 1. in respon. ad arg. & lib. 2. dist. 3. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.
- Materia ratio an cadat in Deo. li. 1. d. 18. par. 2. ar. vnico. q. 3. & d. 34. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Materia quo modo a Deo & a forma differat. lib. 1. d. 19. par. 2. ar. 1. q. 3. in fine.
- Materia quo modo ad formam referatur, & forma ad materiam. lib. 1. d. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg. & d. 30. art. vnico. q. 3. in resol.
- Materia appetitus qualis. li. 1. d. 1. ar. 3. q. 2. in respon. ad arg.
- Materia primæ capacitatem an compleat Deus. lib. 1. d. 44. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Materia an habeat unitatem, veritatem, & bonitatem. lib. 2. dist. 3. par. 1. art. 1. quæst. 3. in resol. & ad arg. Quo modo item vna sit. lib. eod. d. 2. par. 1. ar. 1. q. 2. in resol.
- Materia, & unitas eius quadruplex, vel quadrupliciter. lib. 2. d. 12. ar. 2. q. 1. ad arg.
- Materia quotupliciter scibilis sit. li. 2. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2. in resol.
- Materiae potentia quotupliciter ad formam comparetur. lib. 2. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 2. in resol.
- Materia informis cur nomine terræ, abyssi, & aquæ in scripturis sacris notetur. li. 2. d. 12. dub. 1.
- Materia corporalium num in omnimoda possibilitate, vel in perfecta actualitate producta sit, an etiā superiorum, & inferiorum vna sit materia: tum si materia prima sub aliqua diuersitate formarū creata sit, & quando in die scilicet an ante omnem diem, an etiam locum repleuerit, occupaueritq. lib. 2. d. 12. per totum.
- Materia corporalium incorporealiū q. an eadem numero sit. lib. 2. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 3.
- Materia qua dispositione disponitur ad susceptionem formæ. lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 3. ad arg. & d. 14. p. 2. ar. 2. q. 1. in resol.
- Materiae quæ formæ primo infunt. li. 2. d. 12. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Materia quo prioritatis genere forma prior sit. li. 2. d. 12. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Materiae, lociq. vacuitas, qualis. lib. 2. d. 12. ar. 2. q. 3. ad arg.
- Materia propria numquid in proprio membro resurgat, vel indifferenter in quolibet. lib. 4. d. 44. par. 2. art. 2. q. 2.
- Marris nomen an transferatur ad diuinam, & qualis prin-
- principium mater dicatur. li. 1. d. 5. dub. 9. & li. 4. d. 36. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Matrimonium unde dicatur. li. 4. d. 27. ar. 1. q. 2. vō μος. lex. & d. 36. ar. 2. q. 3. in resol.
- Matrimonium multiplex, multiplex eius officium, atque remedium. li. 4. d. 26. art. 2. q. 3. in resol. & d. 27. dub. 5.
- Matrimonium quid, & num consensus eius causa: tū si consensus exterior absque interiori sufficiat ad eius contractionem. li. 4. d. 27. dub. 1. & artic. 1. & 2. per totum.
- Matrimonium quando, & a quo institutum: an eius institutio sub præcepto fuerit: quid in eo signum, quidve signatum, quid causans, quidq. causatum, & an commixtio carnalis de eius integritate sit. lib. 4. d. 26. per totum.
- Matrimonium quo modo omni statui ab initio conueniens fuerit institui. li. 4. dist. 8. par. 1. artic. 2. q. 2. ad arg.
- Matrimonium ad quid primo institutum. lib. 4. d. 2. art. 1. q. 1. in resol.
- Matrimonium in officium, in remedium, & in sacramentum est. lib. 4. d. 36. art. 2. q. 1. in resol.
- Matrimonium quo modo coniunctionem Christi & Ecclesiæ, Dei & animæ figuret. lib. 4. d. 32. dub. 1.
- Matrimonium sacramentum tantum est, non virtus. lib. 4. d. 28. art. vnico. q. 4. ad arg. in fine.
- Matrimonium quare inter sacramenta vltimum obtineat locum. lib. 4. d. 26. dub. 1.
- Matrimonium infidelium numquid sacramentum sit, & alia plura circa huiusmodi matrimonium habes. li. 4. d. 39. fere per totum.
- Matrimonium quo modo fuerit in statu primo, & quo modo in præsentibus. lib. 2. distinct. 20. art. vnico. q. 5. ad arg.
- Matrimonium quid principaliter signet. lib. 4. d. 35. art. vnico. q. 1. ad arg.
- Matrimonij duplex significatio. lib. 3. d. 1. art. 2. q. 2. ad arg.
- Matrimonium an omnis consensus efficiat, puta consensus in futuro, ad tempus, conditionatus, tacitus, coactus, erroneus, & libidinosus: item ad quid consensus iste matrimonialis esse debeat: an etiam consentiens in renitentem præiudicet sibi, ut cum altero contrahere nequeat. demum si B. Virginis consensus, & honestus, & Deo gratus fuerit. li. 4. d. 28. 29. & eo fere per totum.
- Matrimonio, an baptismo maior voluntas requiratur. li. 4. d. 4. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Matrimonio num necessario requiratur carnalis commixtio. lib. 4. d. 26. art. 2. quæst. 3. & d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
- Matrimonialis concubitus an a sumptione Eucharistiæ retardet. lib. 4. dist. 12. par. 2. artic. 2. quæst. 3. ad arg.
- Matrimonialis actus an fieri possit absque omni culpa. li. 2. d. 31. dub. 4.
- Matrimoniali a coitu quibus diebus abstinendum. li. 4. d. 32. dub. 4. & 5.
- Matrimonium pro quanto coitum excusare dicatur. lib. 4. d. 31. ar. 2. q. 1.
- Matrimonij sacramentum quid præstet, numquid gratiam. li. 4. d. 26. ar. 2. q. 2.
- Matrimonij bona quæ, & quot, quo boni genere bona sint, an etiam de necessitate matrimonij ipsa sint. li. 4. d. 28. dub. 3. & dist. 31. dub. 5. & artic. 1. per totum.
- Matrimonium quo modo non fœdatur a malo, quinimmo illud curat. lib. 4. d. 31. dub. 5.
- Matrimonium quo modo insolubile vinculum dicatur. li. 4. d. 34. ar. 2. ad arg.
- Matrimonium vel consummatū, vel ratum an dissolubile sit. lib. 4. d. 27. artic. 3. per totum.
- Matrimonium multipliciter separabile. li. 4. dist. 32. artic. 4. quæst. 2. in resol.
- Matrimonium tempore indebito contractum, an teneat. ibid.
- Matrimonium in infidelitate contractum, quæ dissolubile reddant. li. 4. d. 35. ar. 2. q. 1. in resol.
- Matrimonium Creatoris contumelia soluitur, quo modo intelligatur. ibid. q. 3. ad arg.
- Matrimonium coactum, quare non teneat. li. 3. d. 39. art. 3. q. 2. ad arg.
- Matrimonium clandestinum an teneat. li. 4. d. 28. art. vnico. q. 5.
- Matrimonium si contrahat puer ante quattuordecim annos, & re vxorem corrumpat, nū separari queat. li. 4. d. 36. dub. 5.
- Matrimonij impedimenta. lib. 4. d. 34. & inde.
- Matrimonium quo modo errore personæ impediatur. li. 3. d. 9. ar. 1. q. 6. ad arg.
- Matrimonium numquid errore fortunæ impediatur. li. 4. d. 30. dub. 3.
- Matrimonium quis error impediatur: tum maxime si error nobilitatis. lib. 4. d. 30. ar. vnico. q. 1.
- Matrimonio quo modo dolus accidere possit. lib. 4. d. 27. dub. 2.
- Matrimonio coniunctos si quis Ecclesia decepta separauerit, quid si deceptio post apparuerit. li. 4. d. 41. dub. 1.
- Matrimonij promissioni numquid iuramentū quidquam addat: tum si matrimonium matrimonium soluat. lib. 4. d. 28. dub. 1. & 2.
- Matrimonium ad contrahendum quare non per aliū, sed propria tantum sponte obligamur. li. 4. d. 36. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Matrimonium qui contrahit præ mulieris pulchritudine, num peccet. lib. 4. d. 30. dub. 6. & artic. vnico. quæst. 3.
- Matrimonium ut filius contrahat, num pater cogere possit. lib. 4. d. 29. ar. vnico. q. 3.
- Matrimonium quo modo virum ac feminam siue cōiuges pares faciat. li. 4. d. 32. dub. 1.
- Matrimonium ad contrahendum quotuplex illegitimitas. li. 4. d. 39. art. 2. q. 4. in resol.
- Matrimonium vsque ad quotū consanguinitatis gradum contrahi prohibitum. li. 4. d. 40. dub. 1.
- Matrimonium qui accusare debeant. li. 4. distinct. 41. dub. 2.
- Matrimonij decreta nonnulla abrogata. li. 4. dist. 34. dub. 8.
- Matrimonium, vel circa matrimonium numquid dispensare possit Ecclesia. li. 4. d. 26. artic. 1. quæst. 2. ad arg.
- Matrimoniorum contractui numquid sacerdotalis benedictio necessario requiratur. lib. 4. distinct. 28. dub. 3.
- Matutina, vespertinaq. Angelorum cognitio quid. li. 2. d. 4. ar. 3. per totum.
- Mæchæ præstita fides quod post legitimi viri mortē in vxorem duceretur, an confirmandi robur habeat. li. 4. d. 35. dub. 5.
- Mediator triplex. li. 1. d. 12. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Mediator secundum quam naturam Christus dicatur, secundum diuinam, an secundum humanam. lib. 3. d. 19. ar. 2. q. 2.
- Mediatum, & immediatum an sint opposita. li. 1. dist. 12. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Medicina, & morbus alterius, & alterius naturæ esse debent, quo modo verificetur. lib. 3. dist. 12. art. 1. q. 1. ad arg.
- Medicina sacramentalis multiplex. lib. 4. distinct. 2. dub. 1.
- Medicinæ diuersæ diuersorum morborum sunt, quo modo intelligendum. lib. 4. dist. 4. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
- Medium duplex. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 3. in respon. ad arg. & d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fine, & lib. 2.

lib. 2. d. 1. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 2. art. 3. q. 1. in resol.
 Medio soluto, soluuntur & extrema, an verum. lib. 3. d. 2. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Medium esse, & mediatorum esse, non idem. lib. 3. d. 19. ar. 2. q. 2. in resol.
 Medium an in eodem genere sit, in quo & extrema. lib. 3. d. 23. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Melchisedech sacerdotium quo modo maius sacerdotio Leui. lib. 3. d. 3. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg.
 Melchisedech de ordine cur Christus se sacerdotem appelleret, magis quam Aaron. li. 4. d. 8. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.
 Melchisedech, & Aaron sacerdotium sacerdotij Christi figura. li. 4. d. 24. par. 1. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Melius, & nobilius dupliciter, & quo modo omne melius, & nobilius Deotribuendum sit. lib. 1. d. 39. ar. 1. q. 2. ad arg. & d. 44. dub. 2.
 Melius est, quod ad plura valet, quo modo intelligatur. lib. 4. d. 33. art. 2. q. 2. ad arg.
 Membris Christi an patriæ honor debeatur. lib. 3. d. 9. ar. 1. q. 5.
 Memoria tripliciter. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 1. q. 1. in resp. ad arg. & an reformetur.
 Memoria, intellectus, & voluntas potentia animæ an idem sint cum anima. lib. 1. dist. 3. par. 2. artic. 1. q. 3. per totum.
 Memoria actus duplex. lib. 2. d. 7. par. 2. ar. 1. quæst. 2. in resol.
 Memoria cur non assignetur actus gloriosus in patria. li. 4. d. 49. par. 1. ar. vnico. q. 5. ad arg.
 Mendacium quid, quotuplex, quotupliciter, quæ ad ipsum explendum concurrant, & plures huiusmodi de eo considerationes. lib. 3. d. 38. per totum.
 Mentiri vnde dicatur. li. 3. d. 38. artic. vnico. quæst. 1. in resol.
 Mens vnde dicatur. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 2. q. 1. in resol.
 Vbi pro captu intentionis auctoris, aduerte quod mentem, quidam a metior, deducunt, quasi res, dierum numero mesa, ex illo fortasse Ciceronis de Natura Deorum: Qui quia mensa spacia conficiunt. At vero Macrobius. lib. 1. Saturnal. a μέν, idest Luna deducit: quippe quod Lunæ curriculo mensis conficiatur, & quia mens veluti Luna defectum patitur, propterea auctor a mæne Græce μέν, & a metiendo deducit.
 Mens, vt Deo frui valeat, quo modo purganda. lib. 1. d. 2. dub. 1. litterali.
 Mens quare potius ad se dicatur, quam memoria, & intelligentia, & quid mens dicatur. lib. 1. d. 3. par. 2. dub. 2. litterali.
 Mens, notitia, & amor, tria hæc an ordinem, æqualitatem, & consubstantialitatem inter se habeant. lib. 1. d. 3. par. 2. art. 2. q. 2. per totum, aut an necessario ducant in cognitionem Trinitatis personatum in diuinis. ibid. q. 3. per totum.
 Mensuram quo modo non cognoscendam præceperit Dominus: tum si illa requisita fuerit, annuere an debuerit. li. 4. d. 32. dub. 4.
 Mensura duplex, & quæ ad locorum multiplicationem multiplicetur. lib. 4. d. 45. par. 2. ar. 6. quæst. 1. ad arg.
 Mensura carere quidquam, dupliciter. lib. 3. d. 13. ar. 1. q. 2. in resol.
 Mensuratum, & mensura, quæ relatiua. lib. 1. d. 30. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Mercennarius bonus in quo distet a malo. li. 2. d. 38. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Merces quid, & quotuplex: idem de mercennatio. li. 3. d. 27. ar. 2. q. 2. in resol.
 Mercedis intuitu an liceat Deo seruire. li. 1. d. 1. ar. 1. q. 3. in resol.
 Merens principale sine maius, an & accessorium, siue minus mereatur. lib. 3. d. 4. ar. 2. q. 1. ad arg.

Meriti perfectioni quæ concurrant. li. 3. d. 18. art. 1. q. 1. in resol.
 Mereri, meritum quid, quotupliciter, & cum quid, & quo modo Christus meruerit. lib. 3. dist. 18. per totum sparsim.
 Mereri primam gratiam alteri quo modo possimus. lib. 2. d. 27. art. 2. q. 1. ad arg.
 Mereri, & demereri circa actiones quid dicantur. lib. 2. d. 41. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Mereri quidquid homo an possit per opera extra charitatem facta. lib. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 5.
 Meretrix, & fornicator quo modo dicantur esse vnū. li. 1. d. 3. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
 Meretrix iurans pro eo, fidem se ei seruaturam, an teneatur ad iuramenti obseruationem. li. 3. d. 39. ar. 3. q. 3. ad arg.
 Meretrix an sua lucra retinere possit, ac de eis, vel elemosynam, vel oblationem facere. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Meritum triplex. lib. 1. d. 41. ar. 1. q. 1. in resol. & lib. 2. d. 24. par. 1. dub. 1. & d. 36. ar. 1. q. 1. ad arg. & lib. 3. d. 4. ar. 2. q. 2. in resol.
 Meritum omne quo modo charitatis radici debeatur. li. 4. d. 33. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Meritum Christi in quibus consistat. in Prologo. 1. circa med.
 Meritum Christi vnde infinitum fuerit. li. 3. d. 13. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Meritum Christi quando cœperit, quale, & quantum fuerit. li. 3. d. 18. per totum.
 Meritum Christi in quibus efficaciter ordinatur. li. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Meriti efficacia vnde proueniat. li. 2. d. 29. ar. 3. quæst. 2. in resol.
 Meritis, an gratia paradysum introducatur. li. 2. dist. 27. art. 2. q. 3.
 Merito, vel ad meritum proficere, multipliciter. lib. 1. d. 40. ar. 2. q. 3. in resol.
 Meritis paria quo modo petimus, vt non retribuatur nobis Dominus. li. 4. d. 46. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Meretur quis sibi magis quam alteri, quo modo intelligendum. li. 4. d. 1. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Meum, & nostrum de quibus dicuntur. li. 1. d. 18. ar. vnico. q. 6. in resol. & ad arg.
 Militia an licita Christianis. lib. 4. dist. 16. part. 1. dub. 15.
 Mineralia quare Scriptura nõ commemorat producta esse ex terra, sicut herbam virentem illam produxisse commemorat. lib. 2. dist. 14. part. 2. dub. 2.
 Ministri, siue Prouinciales an Indulgentias suis subditis concedere possint. li. 4. dist. 20. par. 2. artic. vnico. q. 3.
 Minor non dicitur in diuinis, tamen maior dicatur. li. 2. d. 29. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Mirabilia quæ dicantur. li. 2. dist. 14. par. 1. artic. 3. q. 2. in resol.
 Miracula quo modo fiant, & quo modo vera miracula a falsis miraculis distinguantur. li. 2. d. 7. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Miracula an præiudicium faciant, siue præiudicent naturæ. li. 4. d. 12. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Miscibilium duplex æqualitas, & quæ in corpore Adæ fuerit. li. 2. d. 17. ar. 2. q. 3. in resol.
 Miser quis proprie sit. li. 2. d. 19. ar. 1. q. 2. ad arg. & d. 41. ar. 2. q. 3. in resol.
 Miseria vbi sit, num in corpore. li. 4. d. 49. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Misereri, & parcere quare dicatur proprium Dei, magis quam punire, vel condemnare. li. 1. dist. 47. dub. 1.
 Misericordia tripliciter. li. 4. d. 46. ar. 2. q. 2. in resol. Mife-

Misericordia diuina atque iustitia, si peccatum non fuisset, num manifestata essent in mundo. li. 1. d. 46. ar. vnico. q. 6. ad arg.
 Misericordia, & iustitiæ Dei effectus vnde alij, & alij. li. 4. d. 46. dub. 6.
 Misericordia, & veritas quare conditio operis diuini dicantur, non autem bonitas, & potentia. lib. 4. d. 46. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Misericordiam, & veritatem, an reperire sit in omni opere Domini. ibid. fere per totum.
 Missa vnde sic dicta, & quare in omni Missa non dicatur: *Ite missa est*. Sed vel, *Benedicamus Domino*, vel *Requiescat in pace*. lib. 4. d. 13. dub. 3.
 Missas plures celebraturus sacerdos purificationem non sumat. lib. 1. dist. 12. artic. 2. quæst. 1. in opponendo.
 Missa boni sacerdotis an melior, quam Missa mali, & iniqui. li. 4. d. 13. ar. 1. q. 4.
 Missæ quorundam sacerdotum quare interdum prohibeantur, & qui sint hi sacerdotes. ibid.
 Missarum pro celebratione an aliqui recipere liceat. li. 4. d. 25. ar. 1. q. 4. ad arg.
 Missa cur celebretur in matrimoniorum cõtractibus. lib. 4. d. 28. dub. 3.
 Missio duplex. lib. 2. d. 10. art. 1. q. 2. in resol.
 Missio duo importat. li. 1. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 3. in resol. & q. 4. in medio resol.
 Missio an detur in diuinis. lib. 1. d. 15. par. 3. ar. vnico. q. 1. & an ab æterno, vel ex tempore inibi sit. ibid. q. 2. Tum quo modo in diuinis. [Missus] dicatur. lib. 1. d. 22. dub. 3.
 Missio passiuæ in diuinis cuius sit. lib. 1. dist. 15. par. 1. artic. vnico. quæst. 3. Item & missio actiuæ dicta. ibid. q. 4.
 Missio filij diuini quotuplex, & quis locus proprius de eis tractandi. ibid. par. 2. dub. 1.
 Missio visibilis quid sit, an scilicet sit idem quod apparitio. lib. 1. d. 26. ar. vnico. q. 1.
 Missiones visibiles Filij, & Spiritus sancti an recte fuerint, puta in homine assumpto, igne, columba, &c. ibid. q. 3.
 Missio Filij & Spiritus sancti secundum quæ dona gratiæ est, gratis date, an gratum facientis, & an vterque secundum eadem dona gratiæ mitti dicatur. lib. 1. d. 15. par. 2. art. 1. q. 1. & 2.
 Missio Filij, & missio Spiritus sancti ad quæ sint. ibid. dub. 4.
 Missio visibilis Spiritus sancti ad quid profit. lib. 1. d. 16. ar. vnico. q. 2.
 Mittere, & inspirare, quem actum notent. li. 1. d. 10. dub. 2. & 3. & cuius sint, & quotupliciter dicatur mitti.
 Mitti de quo proprius dicatur in diuinis, de Filio, an de Spiritu sancto. li. 1. d. 15. par. 1. dub. 5.
 Mixtio dupliciter, & de qua earum verificetur illud: Mixtio est miscibilium alteratorum. li. 4. d. 11. par. 2. ar. 1. q. 4. ad arg.
 Modus procedendi in lib. Sententiarum, vel in Theologia quis, in Prologi. q. per totum.
 Modus dicendi triplex. li. 1. d. 14. ar. 1. quæst. 2. in resolutum maxime in diuinis. lib. eod. d. 26. ar. vnico. q. 1. in resol.
 Modus dicendi secundum substantiam circa terminū negatum, siue infinitum, dupliciter. lib. 1. dist. 28. dub. 2.
 Modus significandi quid requirat. lib. 1. d. 4. art. 1. q. 3. in respon. ad arg. & dist. 27. par. 1. ar. vnico. quæst. 3. in resol.
 Modus, species, & ordo, quo modo in rebus creatis reperiantur. lib. 1. dist. 3. par. 1. dub. 3. An simul, inseparabiliter, æque ac totaliter per peccatum tolerantur, quo modo differant, & in quibus consistat. li. 2. d. 35. ar. 2. per totum. Elice etiam aliqua ad idem ex lib. 1. d. 38. ar. 1. q. 2. ad arg.

Moyse effectus Spiritus sancti abundantius, quam alijs. lib. 1. d. 18. dub. 6.
 Moyse in ieiunio in monte num quidquam passionis senserit. li. 3. d. 16. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Monachus monasterij bona administrans, non potest inuito Abbate, elemosynam facere. li. 4. d. 15. p. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Monachi numquid recte faciant, temporalibus abrenunciantes. ibid.
 Monachi an sacramentaliter quempia absolueri possint. li. 4. d. 19. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
 Monstra an dicant de ordinationem aliquam in natura. li. 1. d. 45. dub. 6.
 Monstra, gigantesq. an resurgent, & vnde originem ista duxere. lib. 4. d. 44. par. 2. dub. 1. & 2.
 Mora temporis an de peccato veniali mortale faciat, & quanta: tum dubitanti mortaliter ne, vel venialiter peccauerit, quo modo consulendum sit. lib. 2. d. 24. par. 2. dub. 1.
 Moralium prima contrarietas, quæ. li. 2. d. 41. ar. 1. q. 1. in opponendo.
 Morborum diuersorum diuersa sunt medicina. li. 4. d. 4. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg.
 Moribus, siue circa mores quis maior error. lib. 4. d. 25. ar. 1. q. 4. in opponendo.
 Moris perfectio an naturæ perfectionem præsupponat. li. 4. d. 4. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.
 Mors multipliciter. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 8. & lib. 3. d. 18.
 Mors num dicat defectum tantum. li. 2. d. 36. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Morti corporali tria concurrunt. lib. 2. d. 43. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Mors corporalis quo modo ad animæ purgationem, vel iustificationem conferre possit. li. 4. d. 21. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Mortem, vitamq. num simul quis appetere possit. li. 3. d. 17. dub. 2. & d. 29. dub. 6.
 Mors, & vita in quo genere opponantur. lib. 3. d. 20. dub. 4.
 Mors quotupliciter homini accidere possit. li. 2. d. 19. ar. 3. q. 1. in resol.
 Mors est a Deo vindicante, quo modo intelligatur. li. 2. d. 36. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Mors quo modo martyribus fuerit in meritum. lib. 2. d. 33. dub. 4.
 Mortis debitor numquid Christus fuerit. lib. 3. d. 18. dub. 4. tum quo modo pro debitoribus mortis mortuus sit. ibid. dub. 5.
 Mortuum, dupliciter, quo modo mortuum, & viuū opponantur: an simul eidem inesse possint, quid item mors dicat, & quare participium verbi [Mortuus] anomalum esse dicatur. lib. 2. d. 19. dub. 3.
 Mortuum siue mortificatum, & viuum in operibus, & in hominibus spiritualiter quid dicant. li. 4. d. 14. par. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Mortuus quo modo sacrificio altaris potissime subueniatur. li. 4. d. 45. dub. 4.
 Mortale, & immortale ad substantiam viuentem dupliciter comparari possunt. lib. 2. dist. 7. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Mortale, venialeq. peccatum numquid in auersione, pœnæq. reatu conueniant. lib. 2. dist. 42. artic. 2. per totum.
 Mortale peccatum quo modo in confessione veniale fiat. li. 4. d. 17. par. 1. dub. 7. & d. 20. par. 1. dub. 6.
 Mortali peccato quare debeatur pœna æterna, & numquid eadem veniali etiam peccato debeatur. li. 2. d. 42. ar. 2. q. 2.
 Mortali peccato quare septennem pœnitentiam iniungant sacri Canones. lib. 4. d. 20. par. 2. dub. 3.
 Mortaliter ne, an venialiter se peccasse si quis dubitauerit, quo modo ei consulendum sit. li. 2. d. 24. p. 2. dub. 1.

Moueri per locum dupliciter. lib. 1. d. 37. par. 2. art. 2. q. 1. in resol.
 Motus successiuus successio vnde. li. 1. d. 37. par. 2. art. 2. q. 3. in resol.
 Motus quo modo exeat in esse. li. 2. d. 1. p. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Motus rependi, & gradiendi in quo differant. lib. 2. d. 15. dub. 1.
 Motus sequitur naturam prædominantis, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 15. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Motus in id, quod secundum naturam, facilius est, quàm qui est in id, quod præter naturam existit. li. 2. d. 28. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Motus quo modo naturalem inclinationem insequatur. li. 2. d. 37. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Motus separat a termino a quo. lib. 2. dist. 42. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Motum, & sensum influere quid. li. 3. d. 13. art. 2. q. 3. in resol.
 Motus duplex finis. lib. 4. distinct. 48. artic. 2. q. 2. ad arg.
 Motus numquid imperfectioni attestetur. li. 4. d. 49. par. 2. ar. 7. q. 1. ad arg.
 Motus primi, siue primi motus quo modo non sint in potestate nostra, aut præcaueri non possint. li. 2. d. 41. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Motus primi an sint peccata. li. 4. d. 31. artic. 2. quæst. 1. ad arg.
 Mulier quare de viro facta sit, & non magis vir de muliere, cur de eius costa, vel osse, cur pariter de dormiente. lib. 2. dist. 18. ar. 1. q. 1. & d. vlt. art. 2. q. 2. ad arg.
 Mulier quod appetijt, num & vir appetuerit, quo peccauit, & an grauius, quàm ille. li. 2. dist. 22. art. 1. per totum.
 Muliebrem sexum an debuerit Christus assumere. li. 3. d. 12. ar. 3. q. 1.
 Multiplex nomen an recipiatur in diuinis. li. 1. d. 19. par. 2. dub. 3.
 Multiplicitas, diuersitas, diuisio, & separatio quare non recipiantur in diuinis. li. 1. d. 24. dub. 1.
 Multiplicatio suppositorum in humanis, vnde. lib. 1. distinct. 7. artic. 1. quæst. 2. in resol. quæstionis, & ad arg.
 Multiplicandi, crescendiq. præceptum, quo modo homini præceptum esse potuerit, & quale. li. 4. d. 26. dub. 2.
 Multiplicationis secundum numerum finalis ratio quæ. li. 2. d. 3. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Multitudo rerum an esse, vel debuerit, vel potuerit a primo efficiente: tum an isthæc multitudo creatura mere spiritali, mere corporali, & ex vtraque media expleatur. lib. 2. distinct. 1. par. 2. art. 1. per totum.
 Mundus, dupliciter in scripturis sumitur. lib. 2. d. 1. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Mundus an sit productus in esse. lib. 2. d. 1. par. 1. art. 1. q. 1. per totum: tum an ab æterno, vel ex tempore. ibid. q. 2.
 Mundum an meliorem Deus facere potuerit, aut quo ad substantias partium integrantium, siue proprietatis, vel ordinem illarum, an pariter antiquiorem illum producere potuerit. lib. 1. distinct. 44. fere per totum.
 Mundus num pulchrior esset, sine malis, vel peccatis, quàm cum eisdem. li. 1. dist. 46. ar. vnico. q. 6. in resol.
 Mundus maior, minorq. Græce μικρόκοσμος καὶ μεγακόσμος qui. lib. 2. dist. 14. par. 1. artic. 1. q. 1. in opponendo.
 Mundus an sit animatus, siue animal. lib. 2. distinct. 14. par. 2. dub. 3.
 Mundi, & hominis ætates quæ, & quot. lib. 4. d. 40. dub. 3.

Mus an Christi corpus in Sacramento comederit, numquid in ventrem traiciat, & an non, quid de eo fiat, & an idem iudicium sit de homine sumente. Denique quo modo hoc idem corpus sub specie panis, & vini esse incipiat. lib. 4. d. 13. art. 2. per totum.
 Mutabile duo concernit. lib. 1. distinct. 38. artic. 2. q. 2. ad arg.
 Mutabile, & immutabile quotupliciter ad libertatem comparentur. lib. 2. distinct. 7. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Mutabilia an immutabiliter Deus cognoscat. lib. 1. d. 39. ar. 2. q. 2.
 Mutabilia omnia sunt præter Deum. lib. 2. distinct. 8. par. 1. dub. 3.
 Mutatio tripliciter. lib. 1. dist. 8. par. 1. artic. 2. quæst. 2. in resol.
 Mutatio multiplex. li. 2. dist. 1. par. 1. ar. 3. q. 2. in resol. & ad arg. & d. 7. par. 1. art. 2. q. 1. in resol.
 Mutari secundum substantiam dupliciter. li. 1. dist. 17. ar. 1. q. 1. in fine.
 Mutatio si qua videatur in Deo, non in ipso est, sed ex parte creaturæ. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 1. in fine. & distinct. 37. par. 2. art. 1. quæst. 2. in resol. & alibi sæpe.
 Mutationi instantaneæ simul est fieri, & factum esse, definire, & desistere. lib. 4. d. 11. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg. & d. 17. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Mutatio in mutabilibus quo modo nonnulla mors sit. li. 4. d. 49. par. 2. ar. 7. q. 1. ad arg.
 Mutuus amor an purus, & gratuitus. lib. 1. d. 10. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Mysterium quid. lib. 4. d. 11. par. 1. dub. 1.
 Mystici corporis vnio vnde. li. 4. q. 8. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.

N

Nasci, & filium esse, siue natiuitas, & filiatio nõ idem sunt. li. 3. d. 4. dub. 2.
 Nasci de Virgine, an dicatur de natura humana. li. 3. d. 8. ar. 1. q. 2.
 Nascibilitas, & innascibilitas, quo modo opponantur. li. 1. d. 28. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Natiuitas duplex. lib. 3. distinct. 3. par. 1. artic. 1. q. 3. ad arg.
 Natura tripliciter, & quo modo quod natura non est, Deus non fecerit. lib. 2. d. 33. art. 2. quæst. 1. ad arg. & d. 37. dub. 2.
 Natura multiplex. lib. 1. distinct. 5. artic. 2. quæst. 2. ad arg.
 Natura quid, & quid dicat. lib. 1. d. 20. ar. 2. q. 2. in resol. & lib. 3. d. 5. ar. 2. q. 1. in opponendo.
 Naturatum dupliciter. lib. 3. distinct. 8. ar. 1. quæst. 2. in resol.
 Naturæ vnitas cum pluralitate personarum, cur magis in diuinis, quàm naturarum pluralitas cū vnitate personæ. li. 1. d. 9. ar. 1. q. 2. in fine.
 Natura, & essentia in diuinis an idem significant. li. 1. d. 20. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Natura, tempus, & essentia quo modo differant. li. 1. d. 31. par. 2. dub. 4.
 Natura in diuinis an dicatur de personis. li. 1. dist. 34. dub. 1. & ar. 1. q. 2.
 Natura, & res naturæ, an aliud, & aliud. ibid. dub. 4. & ar. vnico. q. 1.
 Natura in diuinis quo modo respectum dicat ad personam. ibid. q. 2. ad arg.
 Natura, quæ potest peccare, melior quàm quæ peccare non potest, quo modo intelligendum. lib. 1. d. 44. dub. 2.
 Naturæ ordo an sit in diuinis. li. 1. d. 20. art. 2. q. 2. quotupliciter. lib. eod. d. 27. par. 1. dub. 5. & quotuplex. ibid. d. 42. ar. vnico. q. 3. ad arg.

Naturam

Naturam diuinam humanæ naturæ vniri, an possibile fuerit. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 1.
 Naturam humanam in specie a roma verbum assumere magis quàm naturam totius vniuersi, vel in indiuiduo, aut angelicam, num congruum fuerit. lib. 3. d. 2. ar. 1. per totum.
 Naturam humanam an verum sit, quod Deus assumpsit, an etiam humanam personam, vel hominem assumpsisse dicendus sit. li. 3. d. 5. ar. 2. q. 1. & 2. & 4.
 Naturarum vnio in Christo an suprema vnionū, siue vnitarum fuerit, an etiam ad personam terminata sit. lib. 3. d. 6. ar. 2. per totum.
 Natura humana an fuerit pars Christi. li. 3. distinct. 7. dub. 1.
 Naturam humanam de masse perditionis Adæ, an decuerit filium Dei assumere. lib. 3. distinct. 12. ar. 1. quæst. 1.
 Natura humana nõ a Deo reparari debuerit, & per satisfactionem magis, quàm per aliam viam, tum an pura creatura aliqua id efficere potuerit. li. 3. d. 20. per totum.
 Natura humana an ita corrupta instituta sit, vel ex demerito aliquo isthæc corruptio ei aduenerit, ne dum pœnaliter, sed & culpabiliter. li. 2. d. 30. artic. 1. per totum.
 Naturæ humanæ in Christo quo modo conueniat, vbique esse. lib. 1. dist. 37. par. 1. art. 2. quæst. 1. ad arg. in fine.
 Natura quo modo quod melius est, desideret. lib. 2. d. 20. ar. vnico. q. 6. ad arg.
 Natura perfectionem suam appetit, quo modo intelligatur. li. 2. d. 28. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Natura agens an præstantior patiente. lib. 3. d. 16. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Naturam contra, siue contra naturam esse quidquam, dupliciter. li. 3. d. 18. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Naturale dupliciter. lib. 1. dist. 42. dub. 5. & lib. 2. d. 7. par. 1. artic. 1. quæst. 1. ad arg. & distinct. 30. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Naturale id dicitur, quod nobis innascitur, an verum. li. 2. d. 19. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Naturale non assuefcit in contrarium. li. 2. d. 39. dub. 3. in fine.
 Naturaliter quod inest alicui, veriori modo inest, quàm quod accidentaliter inest. li. 2. d. 39. dub. 3.
 Naturale iudicium, quid dicatur. lib. 2. d. 39. ar. 1. q. 2. in resol.
 Naturalis, terminus scilicet, hic, quam habitudinem dicat. li. 3. d. 8. ar. 2. q. 3. in resol.
 Naturalibus, siue circa naturalia quis maior error. li. 4. d. 25. ar. 1. q. 4. in opponendo.
 Naturalis potentia tripliciter. lib. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
 Naturaliter, dictio hæc quandoque ambiguam reddit locutionem. lib. 2. dist. 16. ar. 1. quæst. 2. ad arg. in fine.
 Natus ex patre fideli, & matre infideli, patrem, an matrem sequi debeat. li. 4. d. 39. dub. 4.
 Nazæorum votum. lib. 4. distinct. 24. par. 1. artic. 1. sparsim.
 Necessarium dupliciter: tum an a contingenti causari possit. lib. 3. dist. 11. ar. 1. quæst. 3. ad arg. & lib. 4. dist. 7. artic. 2. quæst. 2. in resol. & d. 15. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
 Necessarium nullum a voluntario pendet, quo modo verificetur. li. 2. d. 14. par. 1. ar. 3. q. 2. ad arg. & d. 30. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Necessarium, & voluntarium an ex opposito diuidatur. li. 2. d. 25. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Necessitas multiplex. li. 1. d. 6. artic. 1. quæst. 1. in resol. & d. 30. ar. 2. quæst. 1. ad arg. & dist. 47. artic. vnico. q. 1. in resol. & lib. 2. d. 7. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg. & d. 15. par. 2. ar. vnico. q. 2. in resol. & li. 3. d. 12. ar. 2. q. 1. ad arg.

Nectere, quale verbum. lib. 1. d. 10. art. 2. q. 2. in fine.
 Negatio postposita relatiuo, relatiuum non confundit. li. 1. d. 4. dub. 3. litterali.
 Negatio cum constantia subiecti æquipollet termino priuatiuo. li. 1. d. 13. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Negationes contrario modo se habent affirmationibus, an semper verum. lib. 1. dist. 28. art. vnico. q. 1. ad arg.
 Negationes an licitæ Christianis. lib. 4. dist. 16. par. 1. dub. 15.
 Nemo, pro quo distribuatur. lib. 1. dist. 21. ar. 2. quæst. 2. ad arg.
 Nemo dat quod non habet, quo modo intelligendū. li. 2. d. 14. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 12. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Neutrum genus, & masculinum genus quid importent in diuinis. li. 1. d. 9. dub. 1.
 Nexus duplex. lib. 1. d. 11. ar. 1. q. 1. in resol.
 Nexus quam rationem habeat. lib. 1. d. 11. ar. 1. q. 1. ad arg. & q. 2. ad arg.
 Nihil esse, & aliquid esse an patiantur medium. lib. 1. d. 7. dub. 3. litterali.
 Nihil dat, quod non habet, quo modo verificetur. lib. 2. d. 14. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg. & li. 4. d. 12. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Nihil est in intellectu, quin prius fuerit in sensu. lib. 3. d. 37. dub. 1.
 Nobili minus, & transmutabili corrupto, non sequitur vt & magis nobile vel perpetuum corrumpatur. li. 2. d. 30. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Nobile minus in nobile magis non agit. li. 4. d. 44. p. 2. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Nocendum duplex, tum an Deus nocere possit. li. 2. d. 1. par. 1. dub. 5.
 Nolle, & velle quo modo opponantur. li. 1. d. 6. dub. 3. litterali.
 Non velle, dupliciter. lib. 1. distinct. 46. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Nomen quotupliciter sumatur, & quæ ei insint. li. 1. d. 22. art. vnico. q. 2. in resol. & lib. 4. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.
 Nomen quo modo significet, quare substantiuetur, & vnde numeretur. ibid. dub. 4.
 Nomen, quo modo significet substantiam, vel qualitatem. ibid. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Nomen omne an oporteat quod sensibilem significationem habeat. li. 1. d. 22. ar. vnico. ad vlt.
 Nomen ad aliud dici, dupliciter, & quod nomen vere substantialiter dicatur. lib. 1. d. 24. art. 2. quæst. 2. ad arg.
 Nomen abstractum, & nomen concretum a quibus, & quibus imponantur. li. 1. distinct. 4. art. 1. quæst. 1. in resol.
 Nomen essentiam significans triplex. li. 1. dist. 5. ar. 1. q. 1. in resol.
 Nomen quadruplex in diuinis. lib. 1. d. 7. ar. 1. quæst. 1. ad arg. circa finem, & generaliter quæ nomina illuc transferantur. lib. eodem. distinct. 34. artic. vnico. q. 4. in resol.
 Nomen significans substantiam triplex in diuinis. lib. 1. d. 9. dub. 2. & quæ eorum plurificari, vel pluraliter declinari possint.
 Nomen omne dicens respectum, vel effectum ad creaturas, est commune omnibus tribus personis diuinis, an vera sit isthæc regula. lib. 1. d. 18. art. vnico. q. 4. in fine.
 Nomen dicens respectum ad creaturas, an notionale sit. li. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Nomina dicentia effectum in creaturas, dupliciter illud an dicere possint. lib. 1. d. 29. dub. 3.
 Nominari, cognoscive an possit Deus a nobis. li. 1. d. 22. ar. vnico. q. 1. Quæ, & quot isthæc eius nomina. ibid. per totum. Tum nominum horum generalis aliquot regulæ. ibid. dub. 3.

Nomen æternum an temporale connotare possit. li. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
Nomen aliquod an ex tempore de Deo dicatur. lib. 1. d. 30. ar. vnico. q. 1.
Nomen, quod ex tempore de Deo dicitur, num per se, vel per accidens de illo dicatur. lib. 1. d. 30. art. vnico. quæst. 2. Item an realem relationem dicat. ibid. q. 2.
Nomen aliquod indifferenter accipi in diuinis, tripliciter. li. 1. d. 29. ar. 1. q. 2. in resol.
Nomen totalitatem apportans dupliciter circa Deum apponi potest. lib. 1. distinct. 37. par. 2. artic. 1. q. 2. ad arg.
Nomina quæ in diuinis plurificari possint, quæve non. li. 2. d. 38. dub. 3.
Nomina appropriata in diuinis an essentiæ, vel naturæ attribui possint. li. 3. d. 8. ar. 1. q. 1. in fine.
Nomina desinentia in [osum] quam vim habeant. li. 3. d. 36. ar. vnico. q. 3. ad arg.
Nomina fingere vbi liceat. lib. 1. d. 26. dub. 8.
Nomina angelorum vnde desumpta. li. 2. d. 9. ar. vnico. q. 4. ad arg.
Nomen super omne nomen quo modo per passionem meruerit Christus. li. 3. d. 18. dub. 2.
Nominabile dupliciter. lib. 1. dist. 22. ar. vnico. q. 1. in resol.
Nominales, qui dicantur, & cur ita appellati. li. 1. d. 41. ar. 2. q. 2. in resol.
Non album tripliciter. lib. 1. dist. 28. ar. vnico. quæst. 1. in resol.
Non filius dupliciter. lib. 3. distinct. 10. artic. 2. q. 1. in resol.
Non genitus quo modo ad non genitorem referatur. lib. 1. d. 28. dub. 3.
Non genitus quo modo idem quod ingenus, & quotupliciter. ibid. art. vnico. q. 1. in resol.
Non homo, quid dicat. lib. 1. d. 28. dub. 2. & 3.
Non est inuentus similis illi &c. Quo modo Ecclesia de Confessoribus cantat. lib. 3. dist. 36. artic. vnico. q. 5. ad arg.
Non potest Deus, nisi quod iustum est, quæ propositio. lib. 1. d. 43. dub. 1.
Non producere quare non est notio, sicut non procedere. lib. 1. d. 28. art. vnico. q. 4. ad arg.
Non viuum, dupliciter, & quo modo peccator organum non viuum Dei dicatur. li. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 5. ad arg.
Nostrum, & meum, de quibus dicantur. lib. 1. d. 18. ar. vnico. q. 6. in resol. & ad arg.
Notio, vnitas, relatio, & proprietates in quo differant. lib. 1. dist. 24. art. 1. q. 2. in fine. & 26. art. vnico. q. 4. in resol.
Notio quotupliciter significari contingat. lib. 1. d. 24. ar. 1. q. 2. ad arg. Tum maxime in diuinis. lib. eod. d. 29. art. 2. q. 2. in resol.
Notio vt quidquam sit in diuinis, quid requiratur. li. 1. d. 28. art. vnico. q. 4. in resol.
Notio quo modo prædicetur in diuinis. li. 2. d. 26. art. vnico. q. 4. ad arg. in fine.
Notiones diuinas contrarie opinari, an sit peccatum. li. 1. d. 27. par. 1. ar. vnico. q. 4.
Notio an de notione prædicetur, seipsamque denominet. lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 3. & 4.
Notitia multiplex. li. 3. d. 18. dub. 2.
Notitia, mens, & amor, tria hæc an ordinem, æqualitatem, & consubstantialitatem ad inuicem habeant, & an necessario ducant in cognitionem Trinitatis personarum in diuinis. li. 1. d. 3. par. 2. ar. 2. q. 2. & 3. per totum.
Nouum dupliciter, & quo modo die sexto nouam creaturam facere cessauerit Deus. lib. 2. d. 15. dub. 4.
Nouitates quæ fugiendæ. li. 1. d. 26. dub. 1.
Nox, & dies an immediate diuidant tempus. lib. 2. d. 12. ar. 2. q. 2. ad arg.

Nubere, an continere perfectius. lib. 4. d. 26. ar. 1. q. 2. ad arg.
Numeralem differentiam an ponere sit in diuinis. li. 1. d. 19. par. 2. dub. 2. & ar. vnico. q. 4.
Numeralis diuersitas, siue distinctio vnde proueniat. li. 2. d. 3. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg. & d. 14. p. 2. ar. 2. q. 1. in resol.
Numerus quid. lib. 1. d. 2. dub. 7. Vnde dicatur. li. eod. d. 23. ar. 2. q. 1. An in diuinis admittatur, & quo modo ibi dicatur. lib. eod. d. 24. ar. 2. per totum.
Numerus, pondus, & mensura, an, & quo modo reperiuntur in rebus creatis. lib. 1. dist. 3. par. 1. dub. 3. litterali.
Numeri ternarij perfectio. lib. 1. dist. 2. artic. 1. q. 4. in resol.
Numerus pluralis an plurificet formam. li. 1. dist. 9. dub. 2.
Numerus quo modo vbi que sit. li. 1. d. 37. par. 1. art. 2. q. 1. in resol.
Numerus est ex diuisione continui, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 14. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
Numerus septenarius, & duodenarius quales. lib. 4. d. 47. art. 1. q. 1. ad arg.
Nummus an mutatus sit cum cœpit esse pretium. li. 1. d. 30. dub. 3.
Nunc temporis, & nunc æternitatis, an ponant in numerum. lib. 3. d. 8. ar. 2. q. 1. ad arg. in fine.
Nuptiæ vnde dicantur. li. 4. dist. 26. artic. 1. quæst. 2. in resol.
Nuptiæ in paradiso terrestri quo modo honorabiles fuisse dicantur. li. 2. d. 20. dub. 2.
Nuptiæ an omni tempore celebrari possint. li. 4. d. 32. ar. 4. q. 1.
Nuptiæ secundæ an licite, sacramentales, & honorabiles sint. lib. 4. d. 42. art. 3. per totum.
Nutritiuæ, generatiuæque opere mediante num aliquid de alimento in veritatem humanæ naturæ transeat. lib. 2. d. 30. art. 3. per totum.

O

Obduratio quid, & vnde in spiritualibus dicatur. li. 1. d. 40. ar. 4. sparsim.
Obduratio positionem an priuationem dicat. lib. 1. d. 40. ar. 4. q. 2. ad arg.
Obduratio pœna, an culpa sit, an a Deo sit, aut si non a Deo, a quo. lib. 1. d. 40. ar. 4. per totum.
Obedientia dupliciter. li. 2. d. 35. dub. 4.
Obedientia quæ, & quæta in Religionibus voueatur. li. 2. d. 44. & vlt. ar. vlt. q. vlt. in fine.
Obiectum scientiæ duplex. lib. 3. d. 24. art. 1. quæst. 2. in resol.
Obiectum, & finis scientiæ an possint esse idem. li. 1. in Prologo. q. 1. ad arg.
Obiecta sensuum in quo prædicamento sint. lib. 2. d. 13. ar. 2. q. 2. in opponendo.
Obiectum exterius an in animam agat. li. 2. d. 23. ar. 2. q. 1. ad arg.
Obiectum an necessario magis nobile esse debeat organo, in quod agit. li. 4. d. 49. par. 2. artic. 3. quæst. 2. ad arg.
Oblatio an fieri possit de mercede prostibuli. lib. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
Obligatio duplex. lib. 1. distinct. 37. artic. 1. quæst. 2. in resol. & lib. 3. distinct. 30. artic. vnico. quæst. 3. ad arg.
Oblitio dupliciter. lib. 2. dist. 7. par. 2. art. 1. quæst. 2. in resol.
Obstetricum Ægyptiarum mendaciū numquid mortale peccatum fuerit. li. 3. d. 38. dub. 1.
Obstinatio an tollat demonibus vsū liberi arbitrij. li. 2. d. 7. par. 1. ar. 2. q. 1.

Obum-

Obumbratio, & vicissitudo in quo differant. li. 1. d. 8. par. 1. dub. 9.
Occidentium Christum peccatum an grauius peccato Adæ: tum an denuo Christus pro peccato hoc mori debuerit. lib. 3. distinct. 20. artic. vnico. q. 5. ad arg. in fine.
Occidere semet vnde quis possit, cum naturaliter nullus se ipsum odire possit. li. 3. d. 28. dub. 2.
Occidere seipsum, vel alterum, num sit actus Dei mandato ordinabilis. lib. 4. distinct. 31. artic. 2. quæst. 1. in resol.
Oculus bene dispositus, & oculus lippus. li. 1. d. 3. p. 1. ar. 1. q. 2. in respon. ad arg.
Odiū dupliciter, & in qua potentia sit. li. 4. d. 14. p. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
Odiū duplex. lib. 3. distinct. 30. artic. vnico. quæst. 4. ad arg.
Odiū æternum numquid sub merito cadat, & quid odiū huiusmodi sit. lib. 1. distinct. 41. artic. 1. q. 1. ad arg.
Offerenti plus pro amore Dei an maior gloria debeatur. li. 2. d. 40. ar. 2. q. 2.
Olympicum cælum quare sic dictum. li. 2. d. 14. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
Omissionis peccatum quid. li. 2. dist. 5. artic. 1. quæst. 1. ad arg.
Omnipotens quid, nomen, an verbum, & quare non dicimus in diuinis tres omnipotentes, sicut dicimus tres potentes. li. 1. d. 22. dub. 4.
Omnipotens, quo modo distribuatur. li. 1. d. 7. ar. vnico. q. 4. in fine.
Omnipotentia quo modo solius Dei sit, vel alicuius alterius. li. 1. d. 42. dub. 4. & 6.
Omnipotentia, & æternitas Dei an per creaturas probari possint. li. 1. d. 3. par. 1. dub. 2. litterali.
Omnipotentia an communicata sit animæ Christi a Deo. li. 3. d. 14. ar. 3. q. vlt.
Omnis, pro quibus distribuatur. li. 1. dist. 21. artic. 1. q. 2. ad arg.
Onus duplex. lib. 4. distinct. 1. par. 1. artic. vnico. q. 1. ad arg.
Opera multiplicia. lib. 4. distinct. 5. artic. 2. quæst. 1. in resol.
Opera formata dupliciter. lib. 3. dist. 37. art. 1. quæst. 2. in resol.
Opera denominantur ab intentione, quo modo verificetur. li. 4. d. 6. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg.
Opera exteriora quo modo ab interiori qualitatem recipiant. li. 4. d. 30. ar. vnico. q. 3. ad arg.
Opera mortua numquam viuificantur, quo modo intelligendum. lib. 4. distinct. 4. par. 1. artic. 2. quæst. 3. ad arg.
Opera viuificari, quid. lib. 4. dist. 14. par. 2. artic. 2. q. 1. ad arg.
Opera per culpam præcedentem iam mortificata, nū per pœnitentiam reuiuiscant. lib. 4. dist. 14. par. 2. ar. 2. quæst. 3. & ad quid profint. lib. eod. distinct. 15. par. 2. dub. 8.
Opera bona, tum maxime priuilegiata num quidquid ad bonam intentionem addant, etiam quantum ad quantitatem dati, & an ad eorum multiplicationem multiplicetur & præmij merces. lib. 2. d. 40. artic. 2. per totum.
Opera bona satisfactoria extra charitatem facta, an aduenient illa, reuiuiscant, computenturque in sortem, vel quidquam mereantur. li. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 4. 5. & 6. Item & ad quid valeant. ibid. q. 6. in resol.
Opera sex dierum quotuplicia. lib. 2. d. 30. art. 3. q. 1. in resol.
Operatio dupliciter. lib. 2. distinct. 37. artic. 1. quæst. 1. ad arg.
Operatio, & potentia in Deo an differant. li. 1. d. 32. ar. 2. q. 2. ad arg.

Operatio, fides, spes, charitas quo modo æquales esse debeant. li. 3. d. 25. dub. 4.
Operatio notior est substantia, quo modo verificetur. li. 2. d. 8. par. 2. ar. vnico. q. 6. ad arg. Tum quo modo intelligendum sit, quod operatio formam consequatur. lib. 4. distinct. 44. par. 2. artic. 2. quæst. 1. ad arg.
Opinari contrarium, vbi, & quando liceat. lib. 1. d. 27. par. 1. ar. vnico. q. 4. in resol. Tum quotupliciter opinio dicatur. lib. 3. distinct. 24. artic. 2. quæst. 2. in resol.
Opus duplex, & quo modo intelligendum sit illud: Opus proportionatur potentia. li. 1. distinct. 43. ar. vnico. q. 3. ad arg. & li. 3. d. 20. dub. 4.
Opus aliquod bonum esse tripliciter. lib. 2. d. 28. art. 2. q. 3. in resol.
Opus omne, quod bona intentione fit, num bonum sit. li. 2. d. 40. ar. 1. q. 1.
Opus an sequatur credulitatem, & intentionem. li. 3. d. 9. ar. 1. q. 6. ad arg. in fine.
Opus bonum cum bona voluntate in ratione meriti non ponat in numerum. lib. 2. d. 42. ar. 1. quæst. 1. in opponendo.
Opus bonum bono operi additum num operantem maiori gloria dignum reddat. lib. 2. dist. 40. ar. 2. quæst. 3.
Opus, vt laudabile sit, quid requiratur. li. 3. d. 38. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Opus malum exterius num quidquam ad voluntatis malitiam addat. li. 2. d. 42. ar. 1. q. 2.
Opus idem numero an recuperari possit. li. 4. dist. 14. par. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
Operis, & voluntatis peccatum vnum, an duo peccata sint. lib. 2. d. 42. ar. 1. q. 1.
Opposita numquid in eodem se compati possint. li. 2. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 3. ad arg. Aut alterum in altero consistat. lib. eod. d. 34. ar. 2. q. 2. in resol.
Opposita nata sunt fieri circa idem. li. 1. d. 17. p. 2. ar. vnico. q. 3. in fine.
Opposita quo modo scire possit Deus sine inuolutione, & mutabilitate suæ scientiæ. lib. 1. d. 39. art. 2. q. 3. ad arg. & d. 43. dub. 4.
Oppositorum quare eadem est scientia, siue habitus cognitiuus, minime vero affectiuus. li. 3. d. 26. ar. 2. q. 1. ad arg.
Oppositio directa quæ. lib. 1. d. 4. dub. 7. litterali.
Optimi est optima producere, quo modo intelligendum. lib. 1. d. 44. ar. 2. q. 2. ad arg. & lib. 4. d. 44. par. 1. art. 3. q. 2. ad arg. Elice etiam ex li. 2. d. 23. art. 1. q. 1. ad arg.
Oratio quid. lib. 3. d. 17. ar. 2. per totum sparsim. Quotupliciter, & an pars satisfactionis sit. li. 4. dist. 15. par. 2. artic. 1. quæst. 4. in resol. & artic. 2. q. 2. & 3.
Orationis nomine omnis bonus actus interdum accipitur. li. 4. d. 32. dub. 5.
Oratio quo modo, & ascensus mentis in Deum: tum quare ad Spiritum sanctum orationes non dirigamus, sicut ad Patrem dirigimus. li. 4. d. 45. ar. 3. q. 1. ad arg.
Oratio Dominicalis ad quid proficit, tum si quisque quantumuis iustus verba illa dicere debeat: Et dimitte nobis debita nostra, &c. lib. 4. d. 16. par. 2. dub. 3. 4. & 5.
Orationi quo modo vacare non possit, qui coit. lib. 4. d. 32. dub. 5.
Orationes fundere pro sanctis ad Deum, an liceat. lib. 4. d. 45. dub. 5.
Orare pro quopiam, dupliciter. li. 3. d. 17. dub. 4. & nū Christus pro se ipso in orto orauerit.
Orare num decuerit Christum, an semper in suis orationibus exauditus sit, tum an oratio eius in orto a ratione, vel a sensuualitate procefferit. li. 3. d. 17. ar. 2. per totum.

Orbis primus non recipit peregrinas impressiones, quo modo intelligatur. lib. 4. d. 49. part. 2. art. 3. q. 2. ad arg.

Ordinare quidquam ad summū bonum dupliciter. lib. 1. d. 1. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.

Ordo quid respiciat. li. 1. d. 30. dub. 3. Quotuplex sit. lib. 1. d. 3. par. 1. dub. 4. Vbi etiam habes, qui ordo sapientiæ, vel bonitati tribuatur, & d. 20. art. 2. q. 1. in resol. & d. 40. ar. 1. q. 1. & 2. ad arg. vbi etiam habetur, quo modo quisque ordo extrema ponat, & d. 46. art. vnico. q. 5. in resol. & lib. 2. d. 35. art. 2. q. 2. ad argum. vbi etiam videre est, quo ordine malum ordinabile sit, & lib. 4. d. 24. par. 2. ar. 1. quæst. 3. in resol. & dist. 44. par. 1. artic. 3. q. 2. in opponendo, & ad arg.

Ordo in quo differat a gradu. lib. 1. d. 25. dub. 4.

Ordo dupliciter. lib. 4. distinct. 24. par. 1. artic. 2. q. 2. in resol.

Ordo tripliciter, siue a tribus defumi potest. li. 4. d. 40. art. vnico. in Prolegomenis.

Ordo dupliciter alicuius esse dicitur. lib. 1. d. 20. art. 2. q. 2. in resol.

Ordo naturæ duplex. lib. 1. d. 42. artic. vnico. quæst. 3. ad arg. in fine, & dupliciter. lib. 1. distinct. 27. par. 1. dub. 5.

Ordo rerum duplex, & cui eorum miracula (an fas sit, ita dicere) præiudicent. lib. 4. d. 12. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.

Ordo an detur in diuinis, & an detur, cui approprietur, & quo modo origo magis quam ordo inibi cadat. lib. 1. d. 9. dub. 5 & d. 20. art. 2. q. 1. & dist. 27. par. 1. dub. 2. & d. 28. art. vnico. q. 1. in resol. & d. 29. art. 1. q. 1. ad arg.

Ordo naturalis originis quid importet in his inferioribus. lib. 1. d. 20. art. 2. q. 2. ad arg.

Ordo, species, & modus, quo modo differant, in quibus consistant, &c. lib. 2. d. 35. art. 2. per totum, tum maxime. q. 1.

Ordo vt completus, & perfectus sit, quæ concurrant. lib. 2. distinct. 9. art. vnico. quæst. 5. in resol. quæst. 9. in resol.

Ordo præposterus tripliciter. li. 3. d. 29. dub. 1.

Ordinabilia multiplicia. lib. 1. d. 30. dub. 3. & multipliciter. lib. eod. d. 46. ar. vnico. q. 5. in resol.

Ordines angelorum quot, & qui: an natura, vel gratia ita distincti sint: a quo quisque ordo denominationem sumpsit, & an etiam alijs creaturis rationalibus conueniat distingui per ordines: tum an adhuc post iudicium eorum hi ordines, & prælationes perseuerabunt. lib. 2. d. 9. fere per totum.

Ordo, sacramentum num iure inter sacramenta sextum obtineat locum. lib. 4. d. 24. par. 1. dub. 1.

Ordo, sacramentum an sit in Ecclesia Dei: & num nouæ legis proprie sacramentum sit: tum si vnum, vel plura. lib. 4. distinct. 24. part. 1. artic. 2. per totum.

Ordo, sacramentum quid, & quid res, quidve signum in eo. lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 6.

Ordinis sacramentum quare formam verbi habeat per modum imperatiuum, & vnde in eo ortum habuere manuum impositio, benedictio, & vnctio: tum quare Diacono solus Episcopus manus imponat, sacerdotibus vero etiam alij sacerdotes. lib. 4. dist. 24. par. 2. ar. 1. q. 4.

Ordo, sacramentum ad quid principaliter ordinat. li. 4. d. 24. par. 1. art. 2. q. 4. ad arg.

Ordinis sacramenti perfectio quæ. li. 4. d. 25. ar. 2. q. 1. ad arg. in fine.

Ordo, sacramentum secundum quæ dona, vel bona attendatur. lib. 4. dist. 24. par. 1. ar. 2. quæst. 1. ad arg. in fine.

Ordinis in sacramento an detur maius munus gratiæ quam in sacramento confirmationis. lib. 4. dist. 23. dub. 2.

Ordo, sacramentum quare inter omnia sacramenta per gradus distinguatur, & eorum numerus, & ordinatio. lib. 4. d. 24. par. 2. ar. 2. q. 4.

Ordo, sacramentum in quas partes diuidatur in integrantes, an specificas. li. 4. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 4. ad arg. in fine.

Ordo, sacramentum an in sacros, & non sacros recte diuidatur, septemq. numero sint. lib. 4. d. 24. par. 2. ar. 2. q. 1. & 4.

Ordo sacer tripliciter dicitur, & quis ordinum propriissime sacer dicitur. lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 5.

Ordinis sacramento an character imprimatur, & quædo: an item in diuersis ordinibus diuersi, & ordinate imprimantur. lib. 4. dist. 24. par. 2. artic. 1. per totum.

Ordines sacrosanctos an soli Episcopi conferre debeant, tum præcipue hæretici, vel simoniaci. lib. 4. d. 25. ar. 1. per totum.

Ordines sacros simoniaci dans, num ex hoc ipso hæreticus fiat. lib. 4. d. 25. ar. 1. q. 4. Tum an a simoniaci ordinati sustinendi sint. ibid. dub. 4.

Ordines sacros ementes, an vendentes grauius peccet. li. 4. d. 25. dub. 3.

Ordines sacros num soli viri, vel etiam mulieres suscipere habiles sint: an requiratur vsus, & assensus rationis, pariter, & libertas. lib. 4. d. 25. ar. 2. fere per totum. Elice etiam ex art. 1. q. 3. in resol.

Ordines ad sacros an promoueri possit, qui sponsam mortui sponsi duxerit, iudicandusq. bigamus. lib. 4. d. 27. dub. 6.

Ordines sacri tum minores, tum maiores an matrimonium impediunt. li. 4. d. 37. ar. 1. q. 1. & 2.

Ordinati in minoribus ordinibus, nec continentiam profiteri volentes qualem vxorem ducere debeant, scilicet virginem, an viduam: Item, si sciente & tacente vxore, ad hos ordines quisquam promoueat, num si inde reclamauerit, debitum sibi reddi oporteat: aut an ille religionem intrauerit, nū redire compellendus sit. Item an mortuo tali viro, teneatur talis vxor ad perpetuam continentiam, vel iterum contrahere possit, &c. li. 4. d. 37. dub. 2.

Ordinandi in sacros ordines an tonsurari debeant in modum coronæ, & quare in huius sacramenti potiusquam in cuiusuis alterius susceptione fideles consignentur. lib. 4. distinct. 24. par. 1. dub. 4. & art. 1. q. 1.

Ordinati per saltum, hoc ipso ab executione suspenduntur. lib. 4. d. 24. par. 2. artic. 1. quæst. 3. in opponendo.

Ordinatus in ordinibus superioribus absque inferioribus, an reordinandus sit. li. 4. d. 7. ar. 2. q. 3. in opponendo, & in respondendo.

Ordinem posteriorem possibile est accipere, omisso priori, præter Episcopatum. Item promotus in sabbato ad aliquem ordinem non potest in Dominica immediate sequenti ad alium promoueri, sed bene ad Episcopatum. li. 4. d. 24. par. 2. art. 2. q. 3. in opponendo.

Ordinatus, & non baptizatus, baptizari debet, & post denuo ordinari, & quare. li. 4. d. 24. par. 2. ar. 1. q. 3. in opponendo, & in respondendo, & d. 39. ar. 1. q. 4. ad arg.

Ordinatus male, siue male ordinatus quotupliciter quis dicitur, & quo modo cum huiusmodi agendum. li. 4. d. 25. dub. 1.

Originale peccatum dupliciter. lib. 2. d. 33. ar. 2. q. 2. in resol. vbi intelligentiam habes illius dicti communis, scilicet originale inest animæ secundum suam essentiam. ad arg. Et an concupiscentia, vel ignorantia sit. lib. eod. d. 30. ar. 2. per totum.

Originale peccatum num contrahatur ex carne in anima per aliquem huius ad illam appetitum. lib. 2. d. 31. ar. 2. q. 2.

Originale peccatum octupliciter nominabile. lib. 2. dist. 30.

distinct. 30. dub. vnico.

Originale peccatum quæ constituent, an reiteretur, & quo modo pluraliter interdum dicatur. lib. 2. d. 33. art. 2. q. 1. in resol. & li. 4. d. 22. dub. 1.

Originale peccatum cui proprie, & per se opponatur. li. 2. d. 33. ar. 2. q. 2. ad arg.

Originale peccatum ex qua parte primo animæ insit, & num magis generatiuam vim, quam aliam quæpiam primo inficiat. li. 2. d. 31. ar. 1. q. 2. & 3.

Originale peccatum num æque in omnibus, & vnum tantum sit: tum an paruuli in peccato decedentes pœna ignis materialis puniantur, vel dolore aliquo interno premantur. lib. 2. distinct. 33. artic. 2. & 3. per totum.

Originale peccatum an iure infantibus Deus imputet in demeritum, & pœnæ reatum: an etiam eundem deceat, corporibus fœde ab Adam propagatis animas infundere. lib. 2. d. 32. art. 3. per totum.

Originale peccatum num tantum filijs imputetur, vel etiam actualia. li. 2. d. 33. ar. 1. q. 1.

Originale peccatum an contraheret quis de corrupta carne Adæ factus, absque tamē lege propagationis. li. 2. d. 31. dub. 3.

Originale peccatum num contraxerit B. Virgo. lib. 3. d. 3. par. 1. ar. 1. q. 2.

Originalis peccati an pœnitere oporteat. lib. 4. d. 16. par. 2. ar. 1. q. 1.

Originalis iniustitia in qua potentiatur sit, & per quid auferatur. lib. 2. distinct. 24. par. 2. art. vlt. quæst. vlt. ad arg.

Oriri, esse, & ad alterum se habere, idem diuinis personis. li. 1. d. 26. art. vnico. q. 3. in resol.

Osee, quo modo præcepit Deus, vt vxorem fornicariam duceret. li. 1. d. 47. ar. vnico. q. 4. ad arg. & li. 4. d. 31. ar. 2. q. 1. in resol.

Oza cur percussus. lib. 4. distinct. 9. artic. 2. quæst. 2. ad arg.

P

Pœna quotuplex. lib. 1. d. 40. artic. 4. q. 1. ad arg. vbi etiam habes, quo modo in passionem sonet, & an gratiæ repugnet. & li. 2. dist. 35. ar. 1. q. 2. ad arg. vbi etiam explicatur, quæ pœna laudabilis sit, & li. 4. d. 1. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg. Vbi adhuc videre est, ad quot pœna comparari possit, & lib. eod. d. 4. p. 1. ar. 1. q. 2. vbi pariter declaratur, a quibus pœnis baptismi sacramentum liberet, & ibid. d. 20. par. 1. ar. vnico. q. 2. in resol.

Pœna sub ratione pœnæ, quæ, & quot nominat. lib. 2. d. 41. art. 2. q. 3. in resol.

Pœna, & culpa in quo differant. li. 1. d. 40. ar. 4. q. 1. in opponendo, & lib. 2. d. 31. art. 2. q. 1. ad arg. An pœna a culpa causetur, & an dare sit pœnam sine culpæ præcessione. lib. 2. d. 36. art. 2. q. 2. Aut an pœnæ remotio culpæ remotionem semper sequatur. lib. 4. d. 34. ar. 2. q. 2. ad arg.

Pœna, & malum quo modo differant. lib. 2. d. 36. ar. 3. q. 1. in resol.

Pœna omnis iusta, & laudabilis est, quo modo verificetur. lib. 2. dist. 32. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 36. artic. 1. q. 1. ad arg.

Pœnæ temporales non tantum punitiæ, quam promotiue sunt. lib. 2. d. 33. art. 3. q. 1. ad arg.

Pœna omnis num a Deo sit, ab eiusq. vindicta, siue iustitia. lib. 2. d. 36. art. 2. q. 2. ad arg. & ar. 3. per totum. & d. 37. dub. 5.

Pœnis nostris non delectatur Deus, quo modo intelligendum. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 1. q. 3. ad arg.

Pœnæ relaxatio an detur, & a quo fieri habeat, & pro quo. lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. quæst. 3. & 4. Tum quotupliciter pœna inuoluntaria dicatur. ibid. q. 3. in resol.

Pœnæ infernales numquid aut interpollationem, aut

mitigationem aliquando admittant. lib. 4. dist. 46. dub. 6.

Pœnitentiæ sacramentum an baptismi sacramentum præcedere debeat. lib. 4. d. 4. par. 1. dub. 1.

Pœnitentiæ sacramentum an sit de iure naturæ, vel potestati. Tum quid signum, quidve signatum in eo. An Christiani ædificij fundamentum sit, aut quo tropo secunda post naufragium tabula dicatur. li. 4. d. 14. par. 1. dub. 1. & d. 22. ar. 2. per totum.

Pœnitentiæ quid, & quotuplex. lib. 4. d. 14. par. 1. dub. 2. & 4. & par. 2. dub. 6. & 8. & dist. 16. par. 1. dub. 1. & par. 2. dub. 1.

Pœnitentiæ actus qui, & quotuplex. li. 4. dist. eisdem. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. & q. 3. in resol. & par. 2. dub. 4. 6. & 8. Quæ item, & quot eius partes. lib. eod. d. 16. par. 1. dub. 1. & d. 17. par. 2. ar. 1. quæst. 1. in opponendo.

Pœnitentiæ quare magis quam aliud sacramentorum virtus dicatur. lib. 4. d. 14. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. Tū qualis virtus sit. ibid. per totum.

Pœnitentiæ virtus vnde originem ducat. lib. 4. dist. 14. par. 1. ar. 2. q. 2.

Pœnitentiæ an dona præcedat. ibid.

Pœnitentiæ in quo vt in subiecto sit, an a timore initium sumat, & an prima virtutum sit. li. 4. d. 14. p. 1. ar. 2. per totum.

Pœnitentiæ an faciat pro quacumque culpa etiam grauissima reperire gratiam apud Deum, an restituat in pristinum gradum, bonaq. opera per culpā præcedentem iam mortificata, reuiuiscere faciat. ibid. par. 2. ar. 2. per totum.

Pœnitentiæ vera dupliciter. ibid. par. 2. ar. 1. quæst. 1. in resol.

Pœnitentiæ vera quo modo ad priorem, scilicet baptismalem puritatem reducat, non autem ad priorem dignitatem restituat. lib. 4. distinct. 15. par. 2. dud. 10.

Pœnitentiæ a vera an cadere contingat, adeo vt reiterabilis sit. lib. 4. d. 14. par. 2. ar. 1. q. 1. & 2.

Pœnitentiæ opera cur fructus dicantur. li. 4. distinct. 16. dub. 14.

Pœnitentiæ, & impœnitentiæ quo modo opponantur. li. 4. d. 22. ar. 3. q. 1. ad arg.

Pœnitentiæ sollempnis quæ dicatur, a quo & propter quid infligatur: quo modo, & quando per eam pœnitens reconcilietur, an iterabilis sit. lib. 4. d. 14. par. 2. dub. 9. & 10.

Pœnitentiæ damnatorum qualis. lib. 4. d. 50. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.

Pœnitens an in æquali, vel in maiori charitate resurgere debeat. lib. 4. d. 14. par. 2. art. 2. q. 1.

Pœnitens quo modo cum gaudio pœnitentiæ percurrere debeat, & quare. lib. 4. distinct. 16. par. 1. dub. 10.

Pœnitens, siue de culpa commissa dolere, dupliciter. li. 4. d. 14. par. 2. art. 1. q. 3. in resol.

Pœnitens quo modo semper dolere debeat. ibid. dub. 7. & art. 1. q. 1. ad arg. in fine.

Pœnitentiæ quo modo iniungendæ a sacerdote, & quibus. li. 4. d. 20. par. 2. dub. 3. & 4.

Pœnitens, & dolere an oporteat de peccato originali. Item de peccatis ignoranter, vel etiam scienter commissis, & post modum oblitis. lib. 4. d. 16. par. 2. ar. 1. q. 1. & ar. 2. q. 2.

Palma martyrij quid dicatur. lib. 2. distinct. 40. art. 2. q. 1. ad arg.

Palpabile omne corruptibile est, quo modo verificetur. li. 4. d. 10. par. 1. dub. 5. & d. 49. par. 2. art. 6. q. 2. ad arg.

Palpari numquid poterunt gloriosa corpora a non glorioso tactu. li. 4. d. 49. par. 2. ar. 6. q. 2.

Panis, vinumq. num materia sacramenti altaris sit: tum quis panis, quodve vinum, & an aquæ de eiusdem sacramenti integritate sint. lib. 4. distinct. 11. par. 2.

ad part. 2. artic. 1. per totum.
Panis, & vini conuersio in corpus, & sanguinem Christi in sacramēto altaris, quæ, qualisve, quo modo fiat, & qualiter nuncupanda. lib. 4. d. 11. part. 1. per totum.
Panis, & corpus Christi in consecratione an quid commune habeant. lib. 4. d. 11. par. 1. artic. vnico. quæst. 2. ad arg.
Papa an confiteri teneatur, absoluique indigeat, & a quo, & quo modo. li. 4. d. 19. art. 3. q. 2. per totum, tum maxime in resol.
Papa, qui Episcopos episcoporum dicitur, & inferiores Episcopi tantum indulgentias concedere habet. li. 4. d. 20. par. 2. artic. vnico. q. 3.
Papa quo modo ab Episcopo, scilicet Hostiensi, qui est eius inferior, benedici possit. li. 4. d. 25. art. 1. q. 1. ad arg.
Papa numquid sub pœna excommunicationis præcipere possit alicui, vt Episcopatum accipiat. li. 4. d. 29. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Papa an in decretis, & constitutionibus Patrum, & in præceptis Decalogi dispensare possit. lib. 4. distinct. 19. dub. 6. An, & in votis. lib. 4. distinct. 38. artic. 2. q. vlt.
Paradisus duplex, & cuius apertionē meruerit nobis Christus. lib. 3. d. 18. art. 2. q. 3. in resol.
Paradisus, in quo primus homo collocatus est, quid, vbi, quare extra eum homo factus sit, & illuc inde transuectus, quot genera arborum in eo fuerint, & quare de duobus tantum mentio fiat in scripturis scilicet de ligno scientiæ boni, & mali, & de ligno vitæ, & num decens fuerit dari mandatum inibi, & cur mandatum disciplinæ dictum est illud. lib. 2. d. 16. in dubijs literalibus.
Parentum peccata actualia num etiam vltra originale filijs imputentur. li. 2. d. 33. art. 1. q. 1.
Parentum improprium an redundet in prolem: pariter si illorum debitum eidem imputetur. li. 3. d. 12. art. 1. q. 1. ad arg.
Parentes nū magis diligendi sint, quàm filij. li. 3. d. 29. artic. vnico. q. 4.
Parentum iuramentum pro filijs circa matrimoniorum contractionem ad quid obliget. lib. 4. d. 29. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Pars multiplex. lib. 2. d. 17. art. 1. q. 2. ad arg. Tum si natura humana fuerit pars Christi. lib. 3. d. 7. dub. 1.
Partis proprietas an denominet totum. lib. 3. d. 5. art. 2. q. 4. ad arg.
Participare quid. lib. 1. d. 22. dub. 5.
Participatione dictum, ad dictum per essentiam reducitur. lib. 2. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
Participium quo modo trāseat in nomen, & quo modo significet. lib. 1. d. 22. dub. 4.
Particularis nomine an vtamur in diuinis. lib. 1. d. 23. art. 1. q. 1. ad arg.
Partus sequitur ventrem. lib. 4. distinct. 36. art. 1. quæst. 3. in resol.
Paruuli quo modo Deum cognoscant. lib. 1. distinct. 37. par. 1. dub. 3.
Paruuli in statu innocentie num in sensu, & cognitione profecissent. li. 2. d. 20. dub. 6.
Paruulis baptizatis quo modo insit gratia. lib. 2. d. 26. art. vnico. q. 5. ad arg.
Paruulis an æque omnibus in baptismo gratia conferatur, tum an præter sanctificationem, siue gratiam etiam virtutum habitus infundantur. li. 4. d. 4. par. 2. art. 2. per totum.
Paruuli, an in vteris matrum baptizari possint, etiam hi, qui inibi sanctificati sunt. lib. 4. d. 6. par. 2. art. 1. per totum.
Paruulus morte præuentus, neq; baptizatus an in fide parentum saluetur. li. 4. d. 1. par. 2. art. 2. quæst. 2. ad arg. in fine.
Paruulis tempore legis naturæ an suffecerit fides in-

formis parentum, vel virtus sacrificij in remedium peccati originalis: item & nunc fides Ecclesiæ. Ad hæc si quis eorum, dum ad baptismum defertur, occideretur, quid iuris. li. 4. d. 1. par. 2. art. 1. q. 1. & 2. & d. 4. par. 1. dub. 2. & par. 2. dub. 4.
Paruuli an per paternos obligari possint. li. 4. d. 6. p. 2. art. 3. q. 1.
Paruulorum pœnæ an rationem vltionis teneant. li. 2. d. 41. art. 2. q. 3. in fine.
Paruuli in solo originali decedentes an pœna ignis materialis puniantur, vel dolore aliquo interno premantur. li. 2. d. 33. art. 3. per totum. & li. 4. distinct. 4. par. 2. dub. 5.
Paruulis cum baptismo decedentibus quo modo Ecclesiæ orationes impartiantur. lib. 4. distinct. 4. par. 2. dub. 6.
Paruuli in perfecta quantitate suscitabuntur. li. 2. distinct. 30. art. 3. q. 2. ad arg. in fine.
Pascham, & Pentecostem cur celebrat Ecclesia Christiana, etiam secundum Lunæ cursum, & non magis secundum Solis progressum, sicut & ceteras festiuitates suas. li. 2. d. 14. par. 2. dub. 4.
Pascha tripliciter in sacris dicitur, tum quādo Dominus Pascham celebrauerit. li. 4. d. 11. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
Passibilitas, impassibilitasq; duplex, & cui primo insint. li. 3. d. 18. dub. 1.
Passibilis quo aliquid est, eo grauius patitur, si punienti adiungatur, quo modo verificetur. li. 4. distinct. 20. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Passio quid, an contra naturam sit, & quo modo meritioria, vel demeritoria esse possit. li. 3. d. 18. art. 1. q. 3. sparsim.
Passio an virtus sit. lib. 2. distinct. 36. artic. 1. quæst. 2. ad arg.
Passiones animæ multiplices, tum si pœna tantum sint, vel pœna, & peccata simul. lib. 2. distinct. 36. art. 1. q. 2.
Passio, in qua agens est transmutans, & abiciens, an maior ea, in qua agens transmutans tantum est. li. 4. distinct. 20. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Passio Christi quo modo mari, & flumini comparetur. li. 1. in Prologo, circa medium. Item qualis, & quanta fuerit. li. 3. d. 16. art. 2. q. 2. Quo modo nos iustificare dicatur, quo modo chyrographa deleuerit, a diaboli potestate liberarit, peccata remittat, ab eorumq; pœna absoluat. li. 3. d. 19. in dubijs literalibus, & art. 1. per totum.
Pater, quo modo æquiuoce quandoque dicatur. lib. 1. d. 29. art. 1. q. 2. in resol.
Pater dupliciter nominari potest. lib. 3. distinct. 4. dub. 1.
Pater, & Filius, quæ relatiua. lib. 1. distinct. 31. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Pater in diuinis quo modo referatur ad filium. li. 1. d. 26. artic. vnico. q. 1. ad arg.
Pater est solus Deus, an vera propositio. lib. 1. distinct. 21. dub. 1.
Pater quo modo dicatur principium, & auctor totius diuinitatis. li. 1. d. 15. par. 2. dub. 6. & d. 27. par. 1. artic. vnico. q. 2. in resol. & ad arg. & d. 29. dub. 1. Tū quæ locutio sit: Pater est principium sine principio. lib. eod. d. 29. dub. 2.
Pater, & Filius an possint dici esse vnum principium Spiritus sancti. li. 1. d. 29. art. 2. q. 1.
Pater an dici possit auctor generationis. lib. 1. distinct. 13. dub. 3. litterali.
Pater generat, vel mittit alterum se, an vera propositio. li. 1. d. 4. art. 1. q. 2. in resol.
Pater an ideo generet, quia Pater, vel ideo Pater sit, quia generat. lib. 1. distinct. 27. par. 1. artic. vnico. quæst. 2.
Pater non est eo substantia, quo est Pater. lib. 1. d. 33. dub. 4.

Pater

Pater vt aliquis dicatur alicuius, quid requiratur. li. 3. d. 4. art. 1. q. 2. ad arg.
Patrem esse, quo modo sit proprium patris. li. 1. d. 27. par. 1. dub. 1.
Patrem esse, & generare, an eadem notio sit. lib. 1. d. 27. par. 1. artic. vnico. q. 1.
Patrem esse, & Deum esse, aliud, & aliud, quo modo intelligendum. li. 1. d. 34. dub. 4.
Patris in diuinis quæ proprietas, vel relatio, paternitas, an innascibilitas. lib. 1. distinct. 28. artic. vnico. quæst. 3.
Pater, & ingenuus, quo modo alterum præter alterū intelligi possit. lib. 1. d. 28. dub. 1.
Pater est sapiens sapientia genita, an admittatur. lib. 1. d. 10. art. 1. q. 1. ad arg.
Pater quo modo spirer, in quantum vnus, vel plures, similiter Pater, & Filius. li. 1. distinct. 13. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Pater, & Filius sunt vnus spirator, vel Pater, & Filius sunt idem principium Spiritus sancti, an veræ sint huiusmodi propositiones. lib. 1. distinct. 29. artic. 2. quæst. 2.
Pater sicut improcessibilitatem, siue inspirabilitatem alicui communicat, cur non æque, & innascibilitatem. lib. 1. d. 28. artic. vnico. q. 4. ad arg.
Pater, & Filius diligunt nos Spiritu sancto, an sit recte dictum. lib. 1. distinct. 10. dub. 3. & artic. 2. q. 1. ad arg.
Pater, & Filius diligunt se Spiritu sancto. Pater est sapiens sapientia genita: Pater est potens potentia, vel virtute, quam genuit, an sint vere dicta. lib. 1. d. 32. per totum.
Pater quo modo operetur per verbum. li. 1. d. 27. p. 2. artic. vnico. q. 2. in resol. & ad arg.
Pater est in Filio, Pater creauit in Filio, Pater operatur per Filium, quare recipiantur: isthæc autem nõ recipiatur: Pater est per Filium. lib. 2. distinct. 13. dub. 4.
Pater an dicatur maior Filio, & Spiritu sancto. lib. 1. d. 16. dub. 4.
Pater an dici possit æqualis Filio, sicut Filius æqualis dicitur Patri. lib. 1. d. 31. par. 1. artic. vnico. q. 3.
Pater in diuinis quando sub nomine Spiritus in scripturis innuitur. lib. 1. d. 34. dub. 2.
Patris potentia in diuinis æquali, & inferiori tantum comparatur. lib. 1. d. 7. dub. 1. litterali.
Patris in diuinis an sit mitti. lib. 1. d. 15. par. 1. artic. vnico. q. 3.
Pater noster vt dicatur quis, quid requiratur. lib. 3. d. 10. art. 2. q. 3. ad arg.
Pater num ita filium paruulum ad matrimoniū obligare possit, vt omnino intelligatur ille obligatus, absque hoc quod consentiat. li. 4. d. 4. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & d. 29. artic. vnico. q. 3.
Pater numquid filium inuita vxore vendere possit. li. 4. d. 36. dub. 3.
Paribus antiquis, num ad salutem suffecerit articulos tantum ad diuinitatem spectantes credere. lib. 3. d. 25. art. 1. q. 2.
Patres antiqui quas vltra vxores peculiare cognoscebant, vxores, an concubinae eorum erant. li. 4. d. 33. dub. 5.
Pater nobilior principium est filij, mater substantia- lius. lib. 4. d. 36. art. 1. q. 3. ad arg.
Paternitatis ratio vbi prius. lib. 1. d. 27. par. 2. artic. vnico. q. 4. in resol.
Paternitas in diuinis quid dicatur. li. 1. d. 26. artic. vnico. quæst. 3. in resol. & d. 27. par. 1. artic. vnico. q. 2. in resol.
Paternitas est generatio, quæ prædicatio. lib. 1. d. 27. par. 1. artic. vnico. q. 1. ad arg. in fine.
Paternitas, & filiatio, gignere, & gigni, quo modo relationes tantum importent, ibidem. part. 1. dub. 3.

Paternitas, & filiatio quo modo opponantur. lib. 1. d. 28. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Paternitas generat, quare non admittatur. lib. 1. d. 33. artic. vnico. q. 4. in fine resol.
Paternitas, an innascibilitas Patris proprietas, siue relatio sit. li. 1. d. 28. artic. vnico. q. 3.
Paternitas, & innascibilitas an eandem relationem dicant. ibid. q. 2.
Pati quemquam, dupliciter contingit. li. 2. d. 23. art. 2. q. 2. ad arg.
Patientia quid dicat, & an in Deo sit. li. 1. distinct. 7. par. 1. dub. 5.
Patientia quo modo dicatur interdum fundamentum Christiani ædificij. lib. 4. distinct. 22. art. 3. quæst. 1. in resol.
Patrini qui dicantur, & quot esse debeant pro singulo quoque paruulo. li. 4. d. 6. par. 2. dub. 6.
Patrini an possint obligare paruulos, tum an obligatio hæc votum sit, tum an illos instruere teneantur. art. 3. q. 1.
Paucioribus operari nobilitatis est, quo modo intelligendum. li. 4. d. 1. par. 1. artic. vnico. q. 1. ad arg.
Paupertas quanta in religionibus voueatur. li. 2. d. 4. vlt. artic. vlt. q. vlt. in fine.
Peccatum quid. lib. 1. d. 40. art. 4. q. 1. in opponendo, & li. 2. d. 35. in dubijs literalibus, & deinceps, & d. 41. art. 2. q. 2. in resol.
Peccati formale, materialeq; quid. li. 2. d. 42. art. 1. q. 1. in opponendo, & art. 3. q. 1. ad arg.
Peccatū quæ, & quo modo constituentur. li. 2. d. 41. art. 2. q. 2. in resol. & d. 42. dub. 1. Vbi etiam habes an peccatum maneat reatu, & super quid reatus ille fundetur. Item. li. 3. d. 36. artic. vnico. q. 4. in resol. & lib. 4. d. 17. par. 1. art. 1. q. 3. ad arg.
Peccatum multiplex. li. 2. d. 24. par. 2. art. 1. q. 1. in resol. & d. 33. art. 2. q. 2. ad arg. Item multipliciter, tum maxime veniale. li. 3. d. 3. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. & par. 2. dub. 1. & lib. 4. d. 16. par. 2. art. 3. q. 1. & 2. in resol. & d. 17. dub. 7. Tum quotupliciter committatur, li. 2. d. 22. dub. 1. & d. 43. dub. 4.
Peccatum an diuidi habeat per differentias materiales tantum, vel etiam per formales, & específicas, tū an cum per auersionem, & conuersionem diuiditur, per oppositas peccatorum differentias diuidatur. li. 2. d. 42. art. 3. per totum.
Peccatum quo modo nihil, & res dicatur. lib. 2. d. 30. art. 2. q. 1. in resol. & d. 34. art. 2. q. 3. ad arg. in fine, & d. 37. dub. 1. & 3. & distinct. 42. art. 3. q. 1. ad arg. Adhæc quotupliciter interdum fortitur nomina, scilicet character diaboli. li. 2. d. 8. par. 2. artic. vnico. q. 6. ad arg. Item, iniustitia, mors, vetustas, infirmitas, tenebra, deformitas, macula, fetor, vinculum, siue obligatio, vel debitum æternæ mortis, & demum sequela peccati. li. 4. d. 17. par. 1. dub. 4. & d. 18. p. 1. dub. 1. & par. 2. dub. 3. & 4.
Peccatum mortale, & peccatum veniale num in auersione pœnæ reatu conueniant. li. 2. d. 42. artic. 2. per totum.
Peccatum est per conuersionem ad bonum commutabile, quo modo intelligatur. li. 2. d. 24. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
Peccatis, & vitijs an contingat vti. li. 1. d. 1. art. 1. q. 2. in respon. ad arg.
Peccatum, & vitium in quo differant. lib. 3. d. 3. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
Peccatum non causas habet, sed occasiones, & quæ illæ sint. li. 4. d. 15. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
Peccatum quo modo est causa peccati. li. 2. distinct. 36. dub. 1.
Peccata num connexa sint. lib. 3. distinct. 36. artic. vnico. q. 4.
Peccatum peccati pœna an sit. li. 1. d. 36. art. 1. q. 1.
Peccatum ratione cuius numeretur. lib. 4. distinct. 38. dub. 2.

Pecca-

Peccatum operis, & peccatum voluntatis numquid vnum, vel duo peccata sint. li. 2. distinct. 42. artic. 1. quæst. 1.
Peccata capitalia an septem tantum numero sint. li. 2. d. 43. dub. 3.
Peccatorum differentia, circumstantia, & modi multiplices. lib. 2. d. 42. dub. 2. & li. 4. d. 16. par. 1. dub. 9. Tum an eas confiteri oporteat. li. 4. distinct. 17. par. 3. ar. 2. q. 3.
Peccatum peccato grauius, multipliciter. lib. 2. distinct. 1. artic. 3. quæst. 3. in resol. & dist. 22. artic. 1. quæst. 3. in resol. & distinct. 33. dub. 2. & lib. 4. distinct. 38. dub. 7.
Peccat quis grauius, qui vult, & non potest: vel qui vult, & potest, siue facit: esto quod vterque æquale amore moueatur. li. 2. d. 42. artic. 1. q. 2.
Peccatum additum peccato quare maius supplicium congreget peccati. lib. 2. distinct. 40. artic. 2. quæst. 3. ad arg.
Peccatum an corrumpat bonum: tum maxime modum, speciem, & ordinem, an essentialiter corruptio passio sit, & si ex eo, quod bonum corrumpit, bono increato contrarium sit. li. 2. d. 35. artic. 1. & 2. per totum.
Peccatum quid animæ adimat. lib. 4. d. 44. par. 2. artic. 3. q. 2. ad arg. in fine.
Peccatum actuale omne an voluntarium sit, in voluntateque subiectetur: ita vt voluntatis proprie peccare sit, item & puniri. lib. 2. distinct. 41. artic. 2. per totum.
Peccatum aliquod ex ignorantia esse, dupliciter intelligi potest. lib. 2. distinct. 22. artic. 2. quæst. 1. in resol.
Peccatorum ignoranter, quinimmo, & scienter commissorum, ac deinde oblatorum an pœnitere, & conteri oporteat. lib. 4. distinct. 16. par. 2. artic. 2. per totum.
Peccatum mortale quo modo per confessionem veniale fiat. lib. 4. distinct. 17. par. 1. dub. 7. & d. 20. par. 1. dub. 6.
Peccatum quot modis dimittatur. lib. 4. distinct. 18. par. 1. dub. 2. & 3.
Peccata dimittendi potestatem quo modo Christus habuerit, secundum quod homo, an secundum quod Deus. lib. 3. d. 10. artic. 1. q. 1. ad arg. Tum quæ fuerit illa potestas, quam ministris Ecclesiæ dare potuerit, & non dederit. lib. 4. distinct. 5. artic. 3. per totum.
Peccato cuiuslibet mortali quam pœnitentiam præstant facri canones. lib. 4. d. 20. par. 2. dub. 3.
Peccato mortali quare pœna æterna debeat, & an veniali etiam debeat. lib. 2. d. 42. artic. 2. q. 2.
Peccata omnia quo modo redire dicantur peccatori ad vomitum redeunti, siue confiteri spernenti. li. 4. d. 22. dub. 1.
Peccata hic electis dimissa, quo modo in iudicio vniuersali omnibus tecta erunt. lib. 4. distinct. 43. dub. 4.
Peccata, & merita quo modo in iudicio patebunt. lib. 4. d. 43. ar. 3. sparsim.
Peccatum quantum, cuius nec pœnitentia, nec venia promittitur, quod. lib. 4. d. 14. par. 2. dub. 11.
Peccato, siue propter peccatum contra naturam, vxor virum dimittere, & fugere an possit. li. 4. d. 38. dub. 9.
Peccatum in Spiritum sanctum quare sic dicatur. lib. 2. d. 43. artic. 1. q. 1. ad arg.
Peccatum in Spiritum sanctum quod. lib. 3. d. 38. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Peccatum in Spiritum sanctum quid, quæ, & quot eius species, ac grauitas, & plures huiusmodi de eo considerationes. li. 2. d. 43. per totum.
Peccatum si non fuisset, quo modo diuina misericordia, aut iustitia manifestata fuisset. lib. 1. distinct. 46.

artic. vnico. quæst. 6. ad argum.
Peccatum primorum parentum quale, num scilicet veniale, remissibile, aut grauissimum omnium, vel ex ignorantia fuerit. li. 2. d. 21. artic. 3. per totum. & d. 22. artic. 2. q. 1.
Peccata actualia parentum proximorum num etiam filijs imputentur, vltra originale parentum primorum. lib. 2. d. 33. artic. 1. q. 1.
Peccandi potentia dupliciter. lib. 3. d. 12. artic. 2. quæst. 2. in resol.
Peccandi potestas quo modo nec libertas nec pars libertatis. li. 2. d. 7. par. 1. artic. 2. q. 2. ad arg. & li. 4. d. 18. par. 2. dub. 1.
Peccandi vis, siue potestas num a Deo in nobis sit, an in quantum huiusmodi mala sit. li. 2. d. 44. & vlt. artic. 1. per totum.
Peccat nullus in eo, quod vel facere, vel vitare non potest, quo modo intelligatur. lib. 2. distinct. 28. dub. 3.
Peccare quo modo dicatur Deus permittere. lib. 1. d. 47. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Peccare non potuit Christus, & vnde. li. 3. d. 12. artic. 2. per totum.
Peccans an velle debeat gratiam sibi subtrahi. lib. 1. d. 48. & vlt. dub. 1.
Peccatores quo modo habeant patrem diabolum. li. 1. d. 26. dub. 6.
Peccatores, & iniqui homines an ex charitate diligendi sint. li. 3. d. 28. artic. vnico. q. 3.
Peccatrices tantum cur in Genealogia Christi serie secundum B. Hieronymum enumerentur. li. 3. distinct. 3. par. 1. artic. 2. q. 3. ad arg.
Pelagij lapsus. li. 2. d. 28. in dubijs litteralibus, & artic. 1. q. 3. in resol. & ad arg. in fine. & artic. 2. q. 1. in fine, & deinceps sparsim.
Penetrare an se poterunt corpora gloriosa. li. 4. d. 49. par. 2. artic. 6. q. 1.
Per, præpositio quando auctoritatem, & quando subauctoritatem dicat. li. 1. d. 10. dub. 3.
Per, præpositio quo modo cum verbis absolutis, & quo modo cum verbis transitivis se se habeat. li. 1. d. 3. artic. 2. q. 2. in resol.
Per, præpositio, quo modo accipiatur in huiusmodi propositione: Deus pater creat per filium. lib. 2. d. 13. dub. 4.
Per, duplicem causam importare potest. li. 3. d. 10. artic. 2. q. 2. in resol.
Peregrinum quo modo, & quare sese exhibuerit Christus duobus discipulis Emaus aduentibus. li. 4. d. 12. par. 2. dub. 1.
Perfectio, & perfectum multiplex. lib. 1. d. 19. par. 1. dub. 9. & lib. 2. d. 1. par. 2. artic. 3. q. 1. ad arg. vbi etiam habes, an quorum perfectio vltima, & completa eadem est, & eadem pariter ad inuicem sint, & lib. eodem. d. 4. dub. 3. & d. 27. artic. 2. q. 2. ad arg. vbi item habes, qui perfectus in potestate gratiæ sit, & d. 29. artic. 1. q. 2. ad arg. & lib. 3. d. 29. dub. 5. & d. 30. artic. vnico. q. 3. in resol. & d. 36. artic. vnico. q. 6. ad arg. & lib. 4. d. 25. artic. 1. q. 1. ad arg. vbi explicatum habes, quo modo perfectum id dicatur, quod sibi simile producere potest, & ibid. artic. 2. quæst. 1. ad argum. in fine. Item perfectum multipliciter. lib. 2. d. 34. dub. 3.
Perfectio substantialis nobilior accidentali, an verū. li. 4. d. 49. par. 1. artic. vnico. q. 1. ad arg.
Perfectio moris an præsupponat perfectionem naturæ. lib. 4. d. 4. par. 2. artic. 2. q. 2. ad arg.
Perfectionis & bonitatis quidquid est, Deo tribuendum est, quo modo intelligatur. lib. 1. d. 8. par. 2. artic. vnico. q. 4. ad arg.
Perfectionis non est perfectio, quo modo intelligendum. li. 3. d. 36. artic. vnico. q. 6. ad arg.
Perfecti viri in multiplici genere sunt. lib. 3. distinct. 38. artic. vnico. q. 4. in resol. Vbi adhuc habes an semper

eis mendacium in mortale peccatum imputetur.
Perfectum magis, minusque an diuersam speciem constituant. lib. 3. d. 34. par. 2. artic. 2. q. 1. ad arg.
Periurium omne an mendacium includat, an omne tale peccatum sit, & peccatum (inquam) mortale. lib. 3. d. 39. artic. 1. per totum.
Permissio in scripturis multipliciter dicitur. li. 1. d. 47. artic. vnico. q. 2. ad arg. in fine.
Permissio quo modo sit vnum ex signis voluntatis beneplaciti Dei. li. 1. d. 47. dub. 2. & an sit idem quod Deus. ibid. dub. 3.
Permittens subditum perire, cum suffragari possit, an illius interitus causa, & auctor dici debeat. lib. 1. d. 40. artic. 4. q. 2. ad arg.
Permittere malum dupliciter, & quando permittens malum, consentire dicatur. lib. 1. d. 47. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Per se, & per accidens non ponunt in numerum. li. 2. d. 42. artic. 1. q. 1. in opponendo. Tum quo modo omne per accidens reducatur ad per se. lib. 2. d. 34. artic. 2. q. 1. ad arg.
Per se, quod de aliquo prædicatur, quo modo illi semper insit. lib. 1. d. 30. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Per se in genere quæ sunt. lib. 2. distinct. 24. par. 1. artic. 2. q. 1. ad arg.
Perseuerantia dupliciter. lib. 2. distinct. 29. artic. 3. quæst. 1. ad arg.
Persona vnde dicatur. li. 3. d. 10. artic. 1. q. 2. in opponendo. Et quid sit. lib. 1. d. 25. artic. 1. quæst. 2. & lib. 3. d. 5. artic. 1. quæst. 2. ad arg. & artic. 2. q. 2. ad arg. & quæst. 3. per totum.
Personæ nomine quo modo vtamur in diuinis. lib. 1. d. 23. artic. 1. q. 1. & deinceps plura. Item, quo modo inibi dicatur. lib. eod. d. 25. artic. 1. q. 1. & d. 26. artic. vnico. q. 4. in fine. Tum quo modo prædicetur de creatis increatisque personis, æquiuoce scilicet an vniuoce. lib. eod. d. 25. artic. 2. per totum.
Personarum diuinarum pluralitas multipliciter in scripturis innuitur. lib. 1. d. 2. dub. 8. An stet cum vnitatem essentiali. ibid. artic. 1. q. 2. Et quare sicut inibi consistemur pluralitatem personarum cum vnitatem essentiali, non magis confiteamur pluralitatem essentiali cum vnitatem personarum. li. eod. d. 9. artic. 1. q. 2. in fine.
Personarum diuinarum emanatio penes quid attendatur. li. 1. d. 19. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
Personæ per modum liberalitatis, vel charitatis, & amoris procedens an statuenda sit in diuinis. li. 1. d. 10. artic. 1. q. 1. 2. & 3.
Personæ diuinæ an sint infinitæ numero. lib. 1. d. 2. artic. 1. quæst. 3. & an tres tantum numero sint. ibid. q. 4. Item & an ordinatæ sint. lib. eod. d. 20. artic. 2. quæst. 1.
Personarum pluralitas in diuinis medium tenet inter idem numero, & diuersum. lib. 1. d. 19. par. 2. artic. vnico. q. 4. ad arg.
Persona, & essentia idem re, ratione vero differetes. lib. 1. d. 7. artic. vnico. q. 3. in resol. Vbi habes etiam in fine quæstio. quo modo personam impossibile est intelligi sine essentia.
Persona in diuinis an de natura prædicetur. li. 1. d. 34. artic. vnico. q. 2.
Persona est de substantia, an recipiatur. li. 1. d. 19. par. 2. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Personæ sunt ex eadem essentia, quare non dicimus: sicut dicimus: Personæ sunt eiusdem essentiali. li. 1. d. 25. dub. 2.
Personæ in diuinis vtrum quidquam addat supra naturam, siue essentiam. li. 1. d. 34. artic. vnico. q. 1. vbi etiam habes, quid huiusmodi nomine importetur, an etiam compositionem includat.
Persona, dupliciter specificari potest. lib. 1. d. 23. artic. 2. q. 3. ad arg.
Persona vna nominata, an nominetur & altera

lib. 3. distinct. 4. dub. 1.
Personæ ad personam respectus in diuinis non dicitur secundum substantiam. li. 1. d. 3. par. 1. artic. vnico. q. 2. in resol.
Personales proprietates in diuinis quæ, quot, & quale earum munus, &c. li. 1. d. 26. artic. vnico. per totum, vbi plura habes de proprietatibus essentialibus.
Personalis proprietates quo modo totum esse personæ dicat. lib. 1. d. 28. artic. vnico. q. 3. ad arg.
Personalis discretio, & distinctio vnde. lib. 2. d. 3. par. 1. artic. 2. q. 1. ad arg. & q. 2. in resol.
Persona vna diuina an absque altera vniri potuerit humana naturæ: vel vna cum altera vniri possit, & eandem numero naturam assumere, an qualibet earum trium indifferenter incarnari potuerit. li. 3. d. 1. artic. 1. fere per totum.
Persona an assumpserit personam, siue, an Deus personam humanam assumpserit. lib. 3. distinct. 5. artic. 2. quæst. 2.
Persona Christi num simplex, vel composita fuerit. li. 3. d. 6. artic. 1. q. 2.
Perueritatem quæ subulatio faciat. li. 4. d. 49. par. 2. artic. 5. q. 1. ad arg.
Petens perseueranter, pie, & ad salutem, an mereatur. li. 3. d. 4. artic. 2. q. 1. ad arg. in fine.
Petrus Apostolus num iure redarguedus fuerit, quod Christi passionem, & mortem noluerit. lib. 1. d. 48. & vlt. dub. 4.
Petro casum, siue negationem, peccatum quo modo prædixerit Christus. li. 2. d. 4. artic. 2. q. 2. ad arg.
Petrum an Ioannem magis dilexerit Christus. lib. 3. d. 32. artic. vnico. q. vlt.
Petri, & Pauli discrepantia circa legalium obseruationem. lib. 4. d. 3. par. 2. artic. 3. q. 2.
Phœnix, nomē quo modo vni soli conueniat. li. 1. d. 4. artic. 1. q. 3. in fine.
Phantasia dupliciter, & quo modo in dæmonibus dicitur esse proterua. lib. 2. distinct. 7. par. 1. artic. 1. q. 1. ad arg.
Philosophorum vanitas. lib. 1. d. 45. dub. 7.
Philosophi valde decepti circa influentiam intelligentiæ super animam. li. 2. d. 24. par. 1. artic. 2. q. 4. ad arg. in fine.
Pictura dupliciter cognoscitur. lib. 1. d. 3. par. 1. artic. 1. q. 2. in resol.
Pietas quid, quotupliciter, & circa quid eius actus consistat. li. 3. d. 9. artic. 2. q. 1. ad arg. & d. 35. artic. vnico. q. 6. ad arg.
Planetæ cur pauciores produxerit Deus in primaria rerum conditione, stellas vero multo plures. lib. 2. d. 14. par. 2. artic. 1. q. 1. ad arg. in fine. Vbi etiam habes an in eodem continuo locentur, an in proprijs orbitibus proprijs motibus moueantur.
Plantæ, & animantia bruta ad quid facta sint, & nūquid innouabuntur post iudicium. lib. 4. d. 48. artic. 2. quæst. 4.
Platonici tria arbitrati sunt mundi principia. li. 1. d. 1. par. 1. dub. 2.
Platoniarum idearum censura. li. 2. d. 1. par. 1. artic. 1. q. 1. ad arg.
Plenitudo multiplex. lib. 3. distinct. 1. dub. 1. & artic. 1. q. 3. in resol.
Plenitudinis tempus cur incarnationis tempus dicatur. li. 3. d. 1. dub. 1.
Plenius, quid ponat. lib. 1. distinct. 12. artic. 1. q. 2. in resol.
Plenius dari dupliciter. lib. 1. distinct. 15. part. 2. dub. 3.
Pluralitas multiplex. lib. 1. d. 2. artic. 1. q. 2. in respon. ad arg. & d. 8. par. 2. artic. 1. q. 1. ad arg.
Pluralitas recipitur in diuinis, alicui discretio, atque distinctio: at minime diuisio, diuersitas, multiplicitas, vel separatio. lib. 1. d. 19. par. 2. artic. 1. q. 1. & 4. & d. 24. dub. 1.

Pluralitas personarum an sit in diuinis cum unitate essentiae lib. 1. d. 2. dub. 8. & ar. 1. q. 2. & d. 19. par. 2. ar. 1. q. 4. ad arg.

Pluralis numerus an plurificet formam lib. 1. distin. 9. dub. 2.

Pluralitas sine ordine an inferat confusionem, & inordinationem lib. 1. d. 3. art. vnico. q. vlt. in fine.

Plures Deos, an catholice dicere possimus lib. 1. d. 23. ar. 2. q. 3.

Pollutio nocturna an Eucharistiae sumptionem prohibeat lib. 4. d. 12. par. 2. art. 2. q. 3. ad arg.

Pontifici summo, siue Papae quare unctio fiat in capite Chrismate: sacerdotibus vero in manibus oleo sancto lib. 4. d. 24. p. 2. ar. 1. q. 4. in resol. & d. 23. dub. 2. & d. 24. par. 2. ar. 1. q. 4. in resol.

Porta caelum ingrediendi duplex lib. 3. d. 33. dub. 5.

Portio superior inferiorque rationis, quid, quo modo altera vir, altera mulier dicatur, & num diuersae potentiae sint in anima &c. lib. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 2. Tum quando portio superioris māducatio mortale peccatum sit lib. 3. d. 38. ar. vnico. q. 3. ad arg.

Positio quid lib. 4. distin. 10. par. 1. ar. vnico. quaest. 4. ad arg.

Posse generari, & posse creati, an vniucum posse sit lib. 1. d. 7. art. vnico. q. 3. & 4. Tum quid dicat in diuinis posse generare, quid, vel aliquid ibid. q. 1.

Possibile multiplex, & quo modo intelligatur id possibile, omne possibile est lib. 1. d. 42. ar. vnico. q. 4. in resol. & d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg.

Possibile simpliciter num dicatur aliquid secundum causas superiores, & inferiores, quod est, secundum potentiam diuinam, vel creatam lib. 1. d. 42. artic. vnico. q. 4.

Posterius indiget priori, quo modo verificetur lib. 2. d. 15. ar. 2. q. 2. ad arg. in fine.

Potere quem proprie dicimus, Filium, an Spiritum sanctum lib. 1. d. 14. dub. 5.

Potentia, actusque eius multiplex, & ad quae Dei potentia minime se extendat lib. 1. d. 42. dub. 3. & d. 43. ar. vnico. q. 4. in resol. Tum multa posse, quando posse est ibid. art. vnico. q. 2. & 4. in resol. & ad arg. & lib. 3. d. 14. dub. 4. Vbi etiam habes, quae potentia Christo data sit.

Potentia an sufficienter diuidatur, cum in actiuam, & passiuam diuidatur lib. 1. d. 7. dub. 6. litterali.

Potentia siue in potentia aliquid esse ad actum, dupliciter lib. 1. d. 18. art. 1. q. 3. ad arg. & lib. 4. d. 49. par. 1. ar. vnico. q. 4. in resol.

Potentia naturalis tripliciter lib. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.

Potentia quando dicatur frustra lib. 3. d. 1. ar. 2. quaest. 2. ad arg.

Potentia, quae est in aliud, egreditur ab agente in passum. Item, potentia, quae est in aliud pendet ex illo. Item, potentia, quae est in aliud, habet indigentiam perfectionis, quo modo veritatem sapiant isthaec dicta, tum quotuplex dicatur huiusmodi potentia in aliud lib. 1. d. 42. ar. vnico. q. 1. ad arg.

Potentiae distinguuntur per actus quo modo intelligatur lib. 2. distin. 19. dub. 2. & alibi. Vide in Indice quarto.

Potentiae animae an idem sint cum ipsa anima lib. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 3. per totum.

Potentiarum animae diuisiones, quot modis fiant lib. 2. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 3.

Potentiae animasticae vnde impediuntur, ne debite in actus suos exeant, tum contra quo modo expediuntur ad operandum lib. 4. d. 4. par. 2. ar. 2. q. 2. in resol.

Potentia cui in diuinis tribuatur lib. 1. d. 34. dub. 7.

Potentia patris in diuinis comparatur ad inferius, & aequale lib. 1. d. 7. dub. 1. litterali.

Potentia generandi an sit in filio in diuinis lib. 1. d. 7. ar. 1. q. 2. Tum quid in illo sit potentia gignendi passue ibid. dub. 7.

Potentia, & essentia diuina quo modo differant lib. 1. d. 7. dub. 5. litterali.

Potentia quare non eijciatur de potentia, sicut sapientia de sapientia lib. 1. d. 32. dub. 1.

Potentia, & operatio in Deo non differunt, quo modo verificetur ibid. ar. 2. q. 2. ad arg.

Potentia, sapientia, & voluntas in Deo an aequales sint lib. 1. d. 45. art. 1. q. 2. ad arg. in fine.

Potentia Dei, quae, qualis, ac quanta lib. 1. d. 42. 43. & 44. per totum.

Potentiae diuinae infinitas in quo manifestetur lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 3. ad arg.

Potentia Dei in Christi passione summopere elucet, in Prologo. 1. versus finem.

Potentia Dei an infinita sit, & quo adesse, & quo ad posse lib. 1. d. 43. art. vnico. q. 1. & 2.

Potentiae diuinae operandi ratio an in infinitum, siue ad infinita se extendat ibid. q. 4.

Potentia Dei quo modo sola naturalis dicatur, ceterorum vero gratuita lib. 1. d. 42. dub. 5.

Potentia, & scientia in diuinis non eodem modo se habent lib. 1. d. 7. ar. 1. q. 1. ad arg. & an illa ab ista excedatur lib. eod. d. 43. ar. vnico. q. 1. ad arg.

Potentes an aequae sint, & extensue, & intensue omnes tres diuinae personae lib. 1. d. 20. ar. 1. per totum.

Potens in maius, potest & in minus, quo modo intelligatur lib. 1. d. 41. ar. 1. q. 1. ad arg. & alibi. Vide Indicem quartum.

Potens in magis nobile, potest & in minus: an verum lib. 2. d. 8. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.

Potentius est id, cui omnia possibilis sunt, quo modo verificetur lib. 1. d. 42. art. vnico. q. 3. ad arg.

Potestati quo modo non resistendum dicat Apostolus lib. 2. d. 44. & vlt. dub. 1.

Potestas an potestati obuiet, puta pauperi inferiori, cui magis standum sit ibid. dub. 2.

Potestas, quam Christus suis dare potuit, & non dedit, quae fuerit lib. 4. d. 5. ar. 3. q. 2.

Practica scientia dupliciter lib. 3. d. 14. ar. 3. q. 3. ad arg.

Prauus ad meliores exercitationes deductus, aut multum proficiet, aut perfecte in contrarium habitum restituetur lib. 2. d. 28. ar. 1. q. 1. in resol.

Præbenda cuiusmodi sit lib. 4. d. 25. dub. 5.

Præcedere, & sequi, prius, & posterius non admittitur in diuinis lib. 1. d. 5. dub. 6. litterali. Item nec præcessio lib. eod. d. 13. ar. vnico. q. 1. in opponendo, & d. 28. ar. vnico. q. 1. in resol.

Præcepta quot, & quae dederit Deus parentibus in primo statu lib. 2. d. 20. dub. 7.

Præceptum crescendi, & multiplicandi animantibus brutis datum, quo modo etiam homini præceptum esse potuerit, & quale lib. 4. d. 26. dub. 2.

Præcepta Dei, siue quae Deus præcipit, diuerso sine præcipit lib. 1. d. 47. dub. 5.

Præcepta decalogi num decem numero sint, an ordinate præcepta sint, & quo pariter ordine in tabulis lapideis scripta sint lib. 3. d. 37. art. 2. per totum. Item an ad opera formata obligent, & num secundum legem naturalem, vel scriptam eorum obligatio attendatur ibid. ar. 1. per totum.

Præceptorum Decalogi breuis expositio lib. 3. d. 37. in dubijs litteralibus, & deinceps plura, & d. 40. in dubijs litteralibus.

Præcepta affirmatiua, & negatiua aliter, & aliter obligant lib. 1. d. 48. & vlt. ar. 2. q. 1. in resol. & lib. 3. d. 37. art. 1. q. 2. in resol.

Præceptorum Decalogi, quae Deus dispensare possit, quaeve non possit lib. 1. d. 47. ar. vnico. q. 4. in resol.

Præcepti primi, & secundi legis implerio ad quam virtutem spectet lib. 3. d. 9. ar. 2. q. 3. ad arg.

Prædestinatio quid, & quorum est lib. 1. d. 40. dub. 1. 2. & 3. & deinceps, sparsim per totam dist. & dist. 47. dub. 1. Quid item prædestinare sit, ibi, scilicet d. 40. ar. 1. q. 2. in opponendo.

Præ-

Prædestinatio, & electio quae includant lib. 1. d. 46. art. vnico. q. 1. ad arg. & ar. 3. q. 2. ad arg. in fine.

Prædestinatio an aeternū quid, vel temporale sit: scientiam, vel voluntatem Dei principaliter, & completius importans, an inferat liberi arbitrij salutis necessitatem, & an certitudinem in euentu ponat, ita vt aliter euenire non possit, quam Deus prædestinuit lib. 1. d. 40. ar. 1. & 2. per totum. Tum quare prædestinatio aeterna tantum sit ibid. ar. 3. q. 1. ad arg.

Prædestinatio quo causarum genere gratiae causa sit, an eius effectus sit gratiae appositio, tum an quidpiam in prædestinatione ponat lib. 1. d. 40. dub. 7. & 8.

Prædestinatio, propositum, & electio, idē sunt in Deo ibid. ar. 3. q. 2. ad arg.

Prædestinationis, & reprobationis causam, tum in Deo, tum in nobis an dare sit lib. 1. d. 41. ar. 1. per totum. Adhuc quo modo prædestinatio sanctorum orationibus adiuuari dicatur ibid. q. 1. ad arg.

Prædestinatus, & præscitus quae vocabula, & num idē sint lib. 1. d. 40. art. 2. q. 1. ad arg. non multo ante finem. & li. 3. d. 7. ar. 2. per totum.

Prædestinatum an possibile sit damnari: tum an prædestinatorum numerum augeri contingat lib. 1. d. 40. dub. 4. 5. & 6. & ar. 2. q. 1. ad arg.

Prædestinatum esse, & in gratia finaliter perseverare, an idem sint lib. 1. d. 41. ar. 1. q. 1. ad arg.

Prædestinatus quo modo fuerit Christus, an eius prædestinatio exemplar, & causa fuerit nostrae prædestinationis lib. 3. d. 11. ar. 1. per totum.

Prædicamenta an maneant in Deo lib. 1. d. 26. art. vnico. q. 2. in resol.

Prædicari, vel prædicatio, vel prædicatum tripliciter lib. 3. d. 22. art. vnico. q. 1. in resol.

Prædicandi modus quotuplex lib. 3. d. 7. ar. 1. q. 1. in opponendo.

Prædicatio multiplex, & quae in humanis, quaeve in diuinis propria lib. 1. d. 5. ar. 1. q. 1. ad arg. & d. 26. ar. vnico. q. 1. in resol. & d. 27. par. 1. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fine, & d. 34. art. vnico. q. 2. in resol. & lib. 3. d. 5. dub. 4. & d. 8. ar. 1. q. 3. in resol.

Prædicatio per identitatem tripliciter lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 3. ad arg.

Prædicatio est opus priuilegiatum lib. 4. d. 31. art. 2. q. 3. ad arg.

Prædicatoribus quod præmium debeatur in caelis lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 1.

Præelectio electionem supponit, quo modo intelligatur lib. 4. d. 50. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg.

Præferri aliquid alicui tripliciter lib. 2. d. 9. art. vnico. q. 6. ad arg.

Prælati præcepto plus standum est, quam conscientiae lib. 2. d. 39. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Prælatus superior si inferiori prælato iniungat vt subdito quidquam non præcipiat, si præceperit num subditus obedire teneatur lib. 4. d. 32. dub. 4.

Prælati nequitia quam subditis obfit, & econtra quae eisdem illius bonitas proficit lib. 4. d. 14. par. 2. dub. 13. in fine.

Prælatorum duplex officium lib. 4. d. 7. ar. 1. q. 3. in resol.

Prælatus an a subdito absolui possit lib. 4. d. 19. ar. 3. q. 2.

Prælati Ecclesiae an teneantur clericis ad temporale stipendium lib. 4. d. 24. par. 1. art. 1. q. 4.

Prælaturam si quis iurauerit se numquam recepturum, an ad iuramenti obseruationem obligetur lib. 3. d. 39. ar. 3. q. 3. ad arg. in fine.

Præmium dupliciter lib. 4. d. 49. ar. vnico. q. 6. ad arg.

Præmium duplex lib. 2. d. 5. ar. 3. q. 1. ad arg. in fine, & d. 40. ar. 2. q. 3. in resol. & li. 4. d. 33. ar. 2. q. 3. in resol.

Præmium accidentale, & aureola, quo modo differant lib. 2. d. 40. ar. 2. q. 3. ad arg.

Præmium an multiplicetur ad multiplicationem bonorum operum ibid. q. vlt.

Præmium respondet merito, quo modo intelligendum lib. 4. d. 43. art. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Præordinationi quae concurrant lib. 1. d. 40. dub. 1.

Præparatio dupliciter, & quorum sit, bonorum scilicet an malorum lib. 1. d. 47. dub. 1.

Præpositionis quam distinctionem, vel transitionem importent lib. 1. d. 4. dub. 1. & d. 37. par. 1. dub. 2.

Præpositiones quae recipiuntur in diuinis, & quae habitudinem importent lib. 1. d. 19. par. 1. ar. vnico. q. 4. in fine.

Præpositiones cum suo causali, tripliciter accipiuntur lib. 2. d. 1. par. 1. dub. 2.

Præputium Christi numquid verum sit, quod in terris remanserit: tum an præputiati cum præputio resurgant lib. 4. d. 12. par. 1. dub. 2.

Præscientia Dei quale nomen lib. 1. d. 35. dub. 4. in fi.

Præscientia vnde dicatur lib. 1. d. 38. ar. 1. q. 2. ad arg.

Præscientia an dicat quid aeternum lib. 1. d. 38. dub. 2.

Præscientia Dei an sit causa rerum, vel magis a rebus causetur: an rebus necessitatem imponat, tum an Deus quae præscit, necessario præsciat lib. 1. d. 38. per totum.

Præscientiae, siue in præscientia Dei vt aliquid sit, quid exigitur lib. 1. d. 46. ar. vnico. q. 4. ad arg. in fine.

Præscientia, & præscire Dei an possit esse plurium quam sit lib. 1. d. 39. art. 1. q. 3. ad arg. & plures huiusmodi de ijs considerationes elice ex tota illa dist.

Præscire, quale vocabulum, tum an Deus præscire futura designat, cum futura esse designant lib. 1. d. 41. dub. 3.

Præscire Deum, quod præscit, an necessarium sit: tum an quidquam faciat, aut non faciat, quod non præsciat lib. 1. d. 43. dub. 5.

Præsentia, siue præsens esse, ad duo habitudinem importat lib. 1. d. 37. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.

Præsentia quo modo dicantur esse vniuersa Deo lib. 1. d. 35. dub. 6. & d. 41. ar. 2. q. 1. ad arg.

Præsentius aliquid esse alicui in ratione cognoscibilis dupliciter lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 2.

Præsidere quid, & a quo lib. 2. dist. 44. & vlt. ar. 2. q. 1. in resol.

Præsumptio duplex, & quae detestabilis lib. 1. in Prologo. dub. 1.

Præteritum, & futurum non nouisse, an solius Dei proprium sit lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 4. litterali.

Præteritum non fuisse præteritum, quare Deus facere non possit lib. 1. d. 42. art. vnico. q. 3.

Presbytera quae dicatur in sacris canonibus *πρεσβύτερος* Graece senex Latine transfertur lib. 4. d. 25. art. 2. q. 1. in resol.

Presbyterorum officium lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 4.

Prima seipis denominantur lib. 1. d. 33. art. vnico. q. 4. in opponendo, & in respon.

Primi motus an sint peccata lib. 4. d. 31. ar. 2. quaest. 1. ad arg.

Primitiuum vnde dicatur, & quo modo Christus primitiuam nostrae massae assumpsisse dicatur lib. 3. d. 3. par. 2. dub. 2.

Primitiuum, & deriuatiuum idem significatum lib. 2. d. 19. ar. 3. q. 2. in resol.

Primogenitus quo modo dicatur Christus, & qui interdum eius fratres dicantur in scripturis lib. 4. d. 30. dub. 4.

Primum dupliciter, & quo modo importetur per hoc nomen innaoscibile lib. 1. d. 28. ar. vnico. q. 2. ad arg. in fine.

Primum esse, nobilitatem dicit lib. 1. d. 27. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.

Principaliter, & principalitas dupliciter lib. 1. d. 11. ar. 1. q. 2. ad arg. Tum quid dicatur principalitas in diuinis lib. eod. d. 12. art. 1. q. 2. in fine.

Principium multiplex, & multipliciter lib. 1. d. 9. art. 1. q. 3. ad arg. Tum quo modo cum principiatio possit se compari in eodem, aut magis, vel aequae nobile sit ac illud lib. 3. d. 34. par. 1. dub. 2.

Principium habere dupliciter lib. 1. d. 29. dub. 6.

Prin-

Principium, & initium in quo differant. lib. 1. d. 9. ar. 1. q. 3. ad arg. in fine.
 Principium pluribus modis producere, non inconuenit: sed bene principiatum pluribus modis produci. li. 1. d. 7. dub. 4.
 Principium nobilius est principiato, siue effectu, quo modo intelligendum. lib. 3. dist. 33. artic. vnico q. 5. ad arg.
 Principij nomine an utendum in diuinis. lib. 1. d. 20. ar. 2. q. 2. ad arg. & d. 29. art. 1. q. 1. Tum quotupliciter inibi dicatur, & quo modo: notionaliter scilicet an essentialiter, vniuoce an æquiuoce. li. 2. d. 29. dub. 3. 4. & 5. & artic. 1. q. 2. Adhæc quid sit dictu, principium sine principio, principium de principio. li. & d. eisdem dub. 9. Demum quo modo principiantis, & informantis ratio in diuinis recipiatur. li. 1. d. 5. dub. 3. Aut an ibidem principium materiale ponere sit. lib. 1. d. 19. par. 2. ar. vnico. q. 3.
 Principium vnum Spiritus sancti an dici possint Pater, & Filius. lib. 1. d. 29. art. 2. q. 1.
 Principium primum rerum productiuum numquid seipso, vel alterius medio res ipsas produxerit. li. 2. d. 1. par. 1. ar. 2. q. 2.
 Principium causale numquid res habeant. lib. 2. d. 4. par. 1. ar. 1. q. 1.
 Principia, vt aliud constituent, quibus conditionibus determinentur. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 5. An plura ponenda sint rerum principia. lib. 2. d. 1. par. 1. ar. 2. q. 1. Et numquid inuariabilia. li. 1. d. 8. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Priores, siue Guardiani an concedere possint subditis suis indulgentias. lib. 4. d. 20. par. 2. ar. vnico. q. 3.
 Priuatio an sit ens, & in quo genere sit. lib. 2. d. 24. p. 1. ar. 2. q. 1. ad arg. in fine. & d. 34. art. 2. q. 3. ad arg.
 Priuatio pura dupliciter, & an intendi remittitue possit, siue magis, & minus suscipere. li. 2. d. 34. art. 2. q. 3. ad arg.
 Priuatio magis, & minus non suscipit, quo modo intelligendum. li. 4. d. 18. par. 2. art. vnico. q. 4. ad arg. in fine.
 Priuationem remouere, & habitum dare, idem est, quo modo verificetur. lib. 4. d. 17. par. 1. ar. 2. q. 1. ad argum.
 Priuatiue oppositis quo modo tenet consequentia. li. 4. d. 22. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Prius multipliciter. li. 1. d. 8. par. 1. dub. 4. & d. 12. ar. 1. q. 1. in resol. & lib. 2. d. 2. par. 1. ar. 2. q. 3. ad arg. & li. 3. d. 27. art. 2. q. 1. in resol. & lib. 4. d. 14. par. 1. ar. 2. q. 3. ad arg. Tum an prius, & posterius, præcedere, & sequi in diuinis dentur. lib. 1. d. 5. dub. 6. & d. 20. ar. 2. q. 2. ad arg. & d. 28. art. vnico. q. 1. in resol. & d. 29. ar. 1. q. 1. in resol.
 Prius vbi est, an & ibi sit expectatio posterioris. li. 2. d. 2. par. 1. ar. 1. q. 3. ad arg. in fine.
 Prius an possit esse sine posteriori. lib. 2. d. 12. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Procedere, quale verbum. lib. 1. d. 12. dub. 4. litterali.
 Procedere in aliud dupliciter. li. 1. d. 10. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Procedere per modum voluntatis, & exemplaritatis dupliciter. lib. 1. d. 6. art. 1. q. 3. in resol.
 Processio duplex. li. 1. d. 21. ar. 1. q. 1. ad arg. & an detur in diuinis. lib. eod. d. 13. ar. vnico. q. 1.
 Processio analogice prædicatur de processione æterna, & temporalis. lib. 2. d. 14. art. 1. q. 2. in resol.
 Processio an idem sit quod generatio. li. 1. d. 13. artic. vnico. q. 2. & 3.
 Processio in creaturis quid dicat. li. 1. d. 11. ar. 1. q. 1. in resol.
 Processio cur Spiritui sancto proprie tribuatur, non autem Filio. li. 1. d. 13. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Processio Spiritus sancti quo modo. li. 1. d. 6. ar. 1. q. 2. in resol. q.
 Processio Spiritus sancti quo modo generatione Filij præsupponat. lib. 1. d. 28. ar. vnico. q. 1. in resol.

Processio temporalis, & æterna Spiritus sancti cur in eodem libro tractentur a Magistro, & nõ in diuersis, sicut facit de generatione æterna, & temporalis Filij. li. 1. d. 14. dub. 1. Tu an detur processio ista temporalis Spiritus sancti, quid item sit, & quare ita dicta. Vel si duæ an vna processio sint. li. & d. eisdem. dub. 2. & art. 1. q. 1. & 2. & d. 15. par. 1. dub. 4.
 Producere quidquam tum in humanis, tum in diuinis multipliciter. lib. 1. d. 2. artic. 1. q. 1. ad arg. & d. 9. ar. 1. q. 1. in resol. & d. 10. ar. 1. q. 1. in opponendo, & in respon. & d. 13. art. vnico. q. 2. ad arg.
 Producent, & productum, nomina hæc quare recipiantur in diuinis. lib. 1. d. 29. ar. 1. q. 1. in resol.
 Productio quid dicat. lib. 1. d. 15. p. 1. dub. 4. & quotuplex sit. lib. 2. d. 1. par. 1. art. 3. q. 2. in resol.
 Productio per artem, & productio per naturam, in quo conueniant, & in quo differant. li. 1. d. 2. art. 1. q. 4. in respon. ad arg.
 Productio per modum irascibilis, aut per modum alicuius alterius affectionis animæ, quare non statuitur in diuinis. lib. 1. d. 10. art. 1. q. 2. ad arg.
 Productionum diuersarum diuersi sunt termini, an verum. lib. 3. d. 8. art. 2. q. 2. ad arg.
 Proles debet assimilari suo principio, quo modo verificetur. lib. 3. d. 12. art. 3. q. 1. ad arg.
 Prolem quotupliciter optare contingat, tum quando licite, & iuste. li. 4. d. 31. dub. 1.
 Proles cuius conditionem insequatur, patris, an matris. lib. 4. d. 36. art. 1. q. 3.
 Promissio simulata, multipliciter. li. 4. d. 38. dub. 5.
 Promotiuum ad bonum, & ad sanitatem dupliciter aliquid esse dicitur. lib. 3. d. 3. par. 1. dub. 1.
 Pronominis, quo modo proprium est, pro proprio nomine poni, & certam designare personam. lib. 3. d. 11. ar. 2. q. 2. ad arg. sparsim.
 Propeta maior Dauid, an Elias. lib. 1. d. 2. dub. 9. litterali.
 Prophetia dupliciter, & an in ea detur Spiritus sanctus. li. 1. d. 15. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg.
 Prophetia numquid in veteri lege vendebatur. li. 4. d. 25. art. 1. q. 4. ad arg.
 Propassio an in Christo fuerit. li. 3. d. 15. dub. 4.
 Proportio duplex. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Propositio contradictoria quo modo accipitur. li. 1. d. 12. dub. 1. litterali.
 Propositionis veritas supra quid fundetur. lib. 1. d. 46. ar. vnico. q. 4. ad arg. Tum quando vera, & quando falsa dicenda sit propositio. li. 2. d. 37. ar. 1. quæst. 3. in resol.
 Propositum, prædestinatio, & electio, an idem in Deo sint. li. 1. d. 40. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Proprietas duo importat. li. 1. d. 27. par. 1. ar. vnico. q. 1. in resol.
 Proprietas, vnitas, notio, & relatio quo modo distinguantur. li. 1. d. 24. ar. 1. q. 2. in fine. & d. 26. artic. vnico. q. 4. in resol.
 Proprietas intensior est, cum suæ origini appropinquat, quo modo verificetur. lib. 2. d. 33. ar. 2. q. 1. ad argum.
 Proprietatem differre a proprietate tripliciter. li. 1. d. 8. par. 2. art. 1. q. 1. ad arg. & quo modo scilicet in diuinis proprietas a proprietate differat.
 Proprietas, persona, an essentia sit. lib. 1. d. 33. ar. vnico. q. 1. & 2.
 Proprietates an seipsas denominent. ibi. q. 4.
 Proprietates personales in diuinis, quæ, quot, quale earum munus, &c. li. 1. d. 26. ar. vnico, per totum, vbi plura habes de proprietatibus essentialibus.
 Proprietas personalis quo modo dicat totum esse personæ. lib. 1. d. 28. art. vnico. q. 3. ad arg.
 Proprietates in diuinis quorum adiectiuorum prædicatione suscipiunt. li. 2. d. 33. ar. vnico. q. 2. ad arg. in fi.
 Proprietates diuinas an contingat abstrahi. li. 1. d. 27. par. 1. art. vnico. q. 3.

Pro-

Proprietatis nomen alijs personis communicatum, num confusione inducat. li. 3. d. 10. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Proprietas relatiua necessario differt ab eo, cuius est proprietas. li. 1. d. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fine, & plura huiusmodi. q. 2. in resol.
 Proprietatibus de diuinis contrarie opinari, an sit peccatum. li. 1. d. 27. par. 1. ar. vnico. q. 4.
 Proprietatum in creaturis tres conditiones. lib. 1. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Proprium quotupliciter. li. 1. d. 12. dub. 5. & li. 2. d. 16. ar. 1. q. 3. in resol.
 Proprium num prius appropriato, vel econuerso. li. 1. d. 34. ar. vnico. q. 3. ad arg. in fine.
 Proprius, siue propria passio quo modo maneat de genere accidentium. li. 2. d. 3. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Prosofon, Græce *πρόσωπον* quid. lib. 1. d. 23. ar. 1. q. 1. in resol. & quare non vtantur eo Græci in diuinis, sicut vtuntur Latini nomine personæ. ibid. ad arg.
 Propter, præpositio, quid dicat. lib. 2. d. 38. ar. 1. q. 3. ad arg. & quotupliciter. li. 3. d. 24. ar. 2. q. vlt. in resol.
 Propter quod, & propter se dupliciter. li. 1. d. 1. du. 13.
 Prostituli merces an pro oblatione altaris recipi possit. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Protensio, defectio, & deriuatio, in quo differant. li. 1. d. 18. dub. 4.
 Prouidentia duplex, & quænam in brutis sit. lib. 2. d. 25. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Proximi nomine quis censendus est, tum maxime an B. Virgo sub illo comprehendatur. li. 3. d. 28. dub. 3.
 Prouidentia quid. li. 3. d. 33. dub. 2.
 Psalmistatus an ordo sit. li. 4. d. 24. par. 2. art. 2. q. 2.
 Pubertatis tempus quare citius in muliere, quam in viro compleatur. li. 4. d. 36. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Puer si ante quatuordecim annos per verba de præfenti contrahat, & de facto corrumpat vxorem, vtrum separari queat. li. 4. d. 36. dub. 5.
 Pulchritudo quid, & in quo summa reperitur. li. 1. d. 31. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
 Pulchritudo in quo consistat. li. 2. d. 9. in Prologomenis, circa initium.
 Pulchritudinis, aut diuitiarum gratia qui contrahit, an vere contrahat. li. 4. d. 30. dub. 6. & ar. vnico. q. 3.
 Pulchrum, & bonum an idem. li. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Puluerum, ex quibus resurrectio corporum fiet, variæ sententiæ. li. 4. d. 43. ar. 1. q. 5. ad arg.
 Punctum an augeri possit. li. 1. d. 17. par. 2. ar. 1. q. 2. ad arg. & in quo ab vnitate differat. li. 1. d. 25. dub. 4.
 Punire quempiam ex pura iustitia, vel ex pura misericordia remunerare Deus an possit. li. 4. d. 46. art. 2. q. vlt. & an voluntatis sit puniri, sicut & eiusdem peccare est. li. 2. d. 41. ar. 2. q. 3.
 Purgare seipsum an quidquam possit. lib. 4. d. 47. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Purgatio duplex. lib. 4. d. 47. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Purgatorium num sit, qualis eius pœna ac quanta, & a quibus ministerialiter infligitur: tum an qui inibi detinentur, certiores sint per gloriam, quam qui degunt hic in terris. li. 4. d. 20. par. 1. per totum.
 Purgatorium num pœna, & culpa purgentur, vel altera tantum, an ignis ille materialis sit, & alter altero ab eo citius liberetur. li. 4. d. 21. par. 1. ar. 2. & 3. fere per totum.
 Purgatorium sancti Patritij fabulosum, & vnde fabulæ ortum habuerit. lib. 4. dist. 20. par. 1. ar. vnico. q. 6. in resol.
 Purgatorio existentibus num indulgentiæ profint. li. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 5.
 Purgatorio existentibus an suffragia per viuos, tamerfi iniquos, profint: quantum, & quibus magis profint. li. 4. d. 45. ar. 2. per totum.
 Purificationem sacerdos non sumat, cum plures Misfas celebraturus est. li. 4. d. 12. par. 1. art. 2. q. 1. in opponendo.

Purificent nos (quæsumus Domine) sacramenta, quæ sum-
psimus, &c. li. 4. d. 8. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg.

Q

Quæ se inuicem consequuntur, aut ambo causantur a tertio, aut alterum est causa alterius, quo modo valeat. lib. 1. d. 38. art. 1. q. 2. ad arg.
 Qualitas duplex. li. 2. d. 3. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Qualitas quo modo in diuinis ad quantitatem spectet. li. 1. d. 20. dub. 5.
 Qualitas an sit immediatum principium actionis in creaturis. lib. 2. d. 13. ar. 2. quæst. 2. in opponendo, & ad arg.
 Qualitates primas quattuor tantum esse, quo modo intelligatur. li. 2. d. 14. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Quantitas duplex, & quæ simplicitati non repugnet. li. 1. d. 17. par. 2. ar. 1. q. 1. in resol. & d. 19. par. 1. ar. vnico. q. 1. in resol. & par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg. & li. 2. d. 15. ar. 1. q. 3. in resol. & lib. 3. d. 14. artic. 1. q. 2. in resol.
 Quantitas virtutis dupliciter perfecta dicitur. lib. 1. d. 17. par. 2. art. 1. q. 4. in resol.
 Quantitatis nomen an ad diuina transferatur. lib. 1. d. 19. par. 1. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Quantum intendis, tantum facis, quo modo distinguatur propositio hæc. li. 2. d. 40. ar. 1. q. 2. in resol.
 Qui est, quale nomen. li. 1. d. 2. dub. 4.
 Quid, non semper substantiam quærit. li. 1. d. 25. art. 1. q. 1. ad arg.
Qui supra celi residens cacumen, totius mundi, &c. li. 1. d. 24. ar. 3. q. 1.
 Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus, &c. quo modo intelligatur. li. 3. d. 1. dub. 5.
 Quo est, & quod est, an dicant perfectionem. lib. 1. d. 19. par. 2. ar. vnico. q. 3. & 4. in resol. & quo modo differant. li. 2. d. 1. par. 1. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Quod constat, quod congruit, & quod discernitur, an & quo modo in creaturis reperiantur. li. 1. d. 3. p. 1. dub. 3.
 Quod temporaliter procedit, incipit esse, an valeat. li. 1. d. 14. art. 1. q. 1. ad arg.

R

Rachel, an Lia verior Iacob vxor. li. 4. d. 33.
 Radius, lumen, & splendor quo modo differant. li. 1. d. 9. dub. 10.
 Radij productio a sole, qualis. lib. 1. d. 9. art. 1. q. 4. in fine.
 Radius quo modo moueatur. li. 1. d. 37. par. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Radius, quod a corpore radianti egreditur, corpus, an qualitas sit. lib. 2. d. 13. ar. 3. q. 1.
 Radius solaris quare ex rebus fædis non inficiatur. li. 3. d. 2. dub. 2.
 Radix, & initium quo modo differant. lib. 2. dist. 42. dub. 4.
 Rapina quid. lib. 3. d. 37. dub. 7.
 Raptores an rapta in eleemosynam, vel oblationem præbere possint. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Rarum, & densum quo modo in natura cælesti, & quo modo in elementari reperiantur. lib. 2. d. 14. par. 2. ar. 1. & 2. q. 1. in resol.
 Ratio, rationale, vel rationabile dupliciter. li. 1. d. 25. ar. 1. q. 2. ad arg. & lib. 2. d. 39. ar. 2. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 16. art. 2. q. 1. in resol. & d. 23. ar. 1. q. 1. ad arg. & li. 4. d. 14. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Ratio, & voluntas, siue maus affectus, & intellectus nõ essentialiter differant. li. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1.
 Ratio quando euacuet fidei meritum. li. 1. in Prologo. q. 2. ad arg.
 Ratio in diuinis de essentia prædicatur. lib. 1. d. 5. ar. 1. q. 1. ad arg.

Rationis diuersitas in diuinis dupliciter. li. 1. d. 5. ar. 1. q. 1. in respon. ad arg.
 Ratione differre tripliciter. lib. 1. d. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Rationis indicium duplex. li. 2. d. 25. par. 1. ar. vnico. q. 6. ad arg.
 Ratio quo modo irascibilem, & concupiscibilem regat. li. 2. d. 25. par. 1. ar. vnico. q. 6. ad arg.
 Rationis superior inferiorq. portio in anima quid, quare altera vir, altera mulier dicatur, & an diuersa potentia sint. li. 2. d. 24. par. 1. ar. 3. q. 2.
 Rationis superiori, inferioriq. parti nū habeat inesse peccatum secundum se etiam veniale, & an altera sine altera puta inferior, sine superiori mortaliter peccare possit, etiam nullatenus sensualitate suggerente. ibid. par. 2. ar. 1. & 2. per totum.
 Rationes causales, & seminales a B. Augustino posita, quid. li. 2. d. 18. ar. 1. q. 2. & 3. Vide plura. lib. 4. d. 43. ar. 1. q. 4. in resol.
 Rationale multipliciter. lib. 3. dist. 33. ar. vnico. q. 3. sparsim.
 Rationale, vel intellectuale quo modo hominis proprium dicatur. li. 2. d. 16. ar. 1. q. 3. in resol.
 Rationale animæ, & rationale angeli an idem. li. 2. d. 1. par. 2. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Reatus peccati super quid fundetur. li. 2. d. 42. dub. 1.
 Rebaptizare hæreticum, rebaptizare catholicū, quod grauius peccatum. lib. 4. d. 6. par. 1. dub. 2.
 Reciduianti num redeant peccata quo ad maculam, vel reatum. lib. 4. d. 22. ar. 1. per totum.
 Reciprocatio in causis, & causatis quo modo non recipiatur. lib. 1. d. 31. par. 1. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Reconciliari Deo per satisfactionem, an possimus. li. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 1.
 Recreator, dupliciter, & quo modo Christus recreator dicatur. lib. 4. d. 3. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Rectitudo duplex. li. 2. d. 5. ar. 3. q. 1. in resol.
 Recumbens quo modo maior sit, quam ministrans. li. 2. d. 11. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Recuperare, & uiuificari non idem sunt. lib. 4. dist. 14. par. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Redemisse hominē quare, & quo modo dicatur Deus. li. 3. d. 19. dub. 4. 5. & 6. Tū an solus Filius, vel etiam Pater arque Spiritus sanctus illius redemptor dicatur. ibid. ar. 2. q. 1. & lib. 4. d. 5. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Reduci ad aliquid, dupliciter. li. 1. d. 26. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Reductio in diuinis filio appropriatur. li. 1. d. 31. p. 2. dub. 9.
 Reductiue in genere quæ sunt. li. 2. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Redundantia triplex. li. 1. d. 16. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Referre dupliciter. li. 1. d. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. Item, & referri. lib. eod. d. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg. & dist. 28. dub. 3.
 Reflexio in forma vnde. lib. 1. d. 17. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Refrenatio, vel refrenare an rationis sit. lib. 2. dist. 25. par. 1. ar. vnico. q. 6. ad arg.
 Reges in qua parte vngantur Chrismatis oleo. li. 4. d. 23. dub. 2. & d. 24. par. 3. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Reges, quo modo prohibuerit Dominus, ne plurimas vxores haberent in veteri lege. lib. 4. d. 33. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Regnum sacerdotale, cur dicebatur in veteri Testamento: in nouo autem dicatur Regale sacerdotiū, quod est dictu, num spiritalis potestas præferatur temporali. li. 4. d. 24. par. 3. dub. 3.
 Regulari dupliciter. li. 1. d. 35. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Regulæ aliquot circa conuersionem panis in corpus Christi in altari. li. 4. p. 1. d. 1. ar. vnico. q. 6. in resol.
 Relatio multiplex. li. 1. d. 30. ar. vnico. q. 3. in resol. & lib. 2. d. 1. par. 1. ar. 3. q. 2. in resol.
 Relatio omnis super aliquod absolutum fundatur,

quo modo intelligendum. li. 4. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Relatio non prædicat absolutum, sed respectuum. li. 1. d. 30. dub. 3.
 Relatio quo modo in esse introducatur. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. & d. 2. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Relatio vt distinguat, quid existit. lib. 1. d. 9. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Relatio an semper inducat mutationem in vtroque extremorum. li. 1. d. 30. dub. 3.
 Relatio, an relatione alia referatur. li. 1. d. 30. dub. 4.
 Relatio numquid in comparatione tantum esse habeat assistentisq. solum sit. li. 1. d. 33. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Relatio vnde multiplicetur, siue plurificetur. li. 3. d. 8. ar. 2. q. 2. in resol. & ad arg.
 Relatio, qua creatura ad creatorem refertur, an sit accidens. li. 1. d. 30. dub. 4.
 Relatio quæ & quo modo in Deo sit. li. 1. d. 30. artic. vnico. q. 3. in resol.
 Relatio an dupliciter in Deo significari possit. lib. 1. d. 40. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Relatio, notio, vnitas, & proprietates idem diuersis rationibus dicuntur. li. 1. d. 24. ar. 1. q. 2. in fine, & d. 26. ar. vnico. q. 4. in resol.
 Relatio in creaturis, & relatio in diuinis in quo distent. li. 1. d. 7. dub. 4. litterali.
 Relatio omnis respectum ad personam an dicat. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Relatio in diuinis quare magis distinctionē personæ, quam essentia faciat. li. 1. d. 9. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Relatio quæ dat personæ existere. li. 1. d. 28. ar. vnico. q. 2. ad arg. & q. 3. ad arg.
 Relatio in diuinis quando mutationem ponat. li. 1. d. 8. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Relatio quo modo maneat, trāseate in diuinis. li. 1. d. 2. par. 1. ar. vnico. q. 3. ad arg. & d. 26. ar. vnico. q. 2. in resol. & d. 27. p. 1. ar. vnico. q. 3. ad arg. & d. 33. ar. vnico. q. 1. in resol. Sed plura elice ex d. 28. ar. vnico. q. 2.
 Relatiua proprietas necessario ab eo, cuius est proprietas, differt. li. 1. d. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fi. in plura huiusmodi. q. 2. in resol.
 Relatiua, siue relationū differentia in diuinis qualis, & quo modo dicēda. li. 1. d. 13. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Relatiua secundum esse duplicia. li. 1. d. 30. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Relatiua an importent distinctionem. li. 1. d. 31. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Relatiuum quo modo referat antecedēs. li. 1. d. 4. ar. 1. q. 1. in resol. q. & in respon. ad arg.
 Relatiuum omne est aliquid excepto eo, quod relatiue dicitur. li. 1. d. 26. ar. vnico. q. 3. ad arg. in fine.
 Relatiuum relatiuo additum, vel copulatum, quæ locutiones. li. 1. d. 24. ar. 3. q. 1. in fine.
 Relatus, distinctus, & huiusmodi, quæ nomina sint. li. 1. d. 24. ar. 2. q. 2. ad arg. in fi. & d. 31. par. 1. ar. vnico. q. 2. in opponendo, & in respon.
 Relatiue dici in diuinis, multipliciter. lib. 1. d. 22. ar. vnico. q. 4. ad arg. & d. 30. ar. vnico. q. 3. in resol. & d. 34. ar. vnico. q. 2. ad arg. & d. 35. dub. 4.
 Relatiue opposita circa idē esse non possunt, quo modo intelligatur. li. 2. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Religio quid. li. 3. d. 9. ar. 2. q. 3. sparsim.
 Religionem intrare, valde tutum, & vtile. li. 2. d. 41. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Religionem intrare an possit sponsus, sponsa inuita. li. 4. d. 27. dub. 2.
 Religionem vbi sponsus ingressus est, num statim solutum intelligatur matrimonij vinculum. ibid. ar. 3. q. 2. in opponendo, & in respondendo.
 Religiosi an in omnibus, quæ cōtra Deū non sunt Prælati suis obedire teneatur. li. 2. d. 44. & vlt. ar. 3. q. 2.
 Religiosi an vouere possint. lib. 4. d. 38. ar. 1. q. 3. in resol.

Remu-

Remunerabile tripliciter. li. 4. d. 48. art. 2. q. 1. in resol.
 Remuneratio attenditur secundum quantitatem radicis, quo modo verificetur. lib. 2. d. 27. art. 2. q. 2. ad arg. in fine.
 Reparatio humani generis nū a Deo fieri debuerit, & per satisfactionem magis quam per aliam viam: tum si pura creatura id efficere potuerit. lib. 3. dist. 20. per totum.
 Repercussio duplex, tum quo modo radij repercutiantur. li. 2. d. 13. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Reprobatio, & prædestinatio, siue (maius dicas) electio, vel æternum Dei propositum quid importent: tum si earum omnium assignare sit causam meritoriam ex parte nostri, vel rationem motiuam ex parte Dei. li. 1. d. 41. ar. 1. per totum.
 Reptile quadrupliciter, quæ animantium reptilia dicantur, ad aquæ, an terræ ornatum spectent, & quis motus rependi. li. 2. d. 15. dub. 1.
 Repudiare vxorem an liceat, & an post repudium reconciliari queat. li. 4. d. 33. ar. 3. per totum.
 Repudium in quo a diuortio differat: tum quare viro vxorem, non autē vxori virum repudiare licuerit. li. 4. d. 35. ar. vnico. q. 1.
 Repudium est contra ius naturæ, & diuinum. lib. 4. d. 1. ar. 2. q. 4. ad arg.
 Repugnare dupliciter. li. 4. d. 4. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Res, quale nomen, vnde dicatur, & quotupliciter nominari possit. lib. 1. d. 25. dub. 3. & d. 35. ar. vnico. q. 3. ad arg. & lib. 2. d. 37. dub. 1.
 Res naturæ in diuinis an supra naturam addat. lib. 1. d. 34. ar. vnico. q. 1.
 Res ad quid produxerit Deus. lib. 2. d. 1. p. 2. ar. 2. q. 1.
 Res quare non dicantur æternaliter esse ex Deo. li. 1. d. 35. dub. 2.
 Res an ab æterno in Deo fuerint, tum an ratione essentia, vel personæ in eo sint. li. 1. d. 36. ar. 1. per totū.
 Res sunt in Deo, quæ eius conuersa sit. lib. 1. d. 37. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Res an verius in Deo sint, quam in proprio genere. li. 1. d. 36. ar. 2. q. 2.
 Res multipliciter existere habent, tum quo modo in Deo sint, & an valeat itthoc Theorema: Res ibi verius est, vbi verius cognoscitur. li. 2. d. 3. per totum sparsim, tum maxime. ar. 2. q. 2.
 Res an productæ sint in esse a pluribus principijs, & an ab vno, numquid se ipso, vel alterius medio. li. 2. d. 1. par. 1. ar. 2. q. 1.
 Res an habeant principium causale. li. 2. d. 1. p. 1. ar. 1. quæst. 1.
 Rerum multitudo an a primo efficiente debuerit, vel potuerit esse: tum si hac triplici diuisione expleatur, scilicet creatura spiritali, corporali, & ex vtraque permixta. li. 2. d. 1. par. 2. ar. 1. per totum.
 Res corporeæ quo modo plus sint duæ, quam vna. li. 1. d. 19. par. 2. dub. 4.
 Res quotupliciter sint, atque cognoscantur. li. 3. d. 14. ar. 3. q. 1. in resol.
 Resistere an difficilius, quam resurgere. li. 4. d. 14. p. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Respectuum omne super absolutum fundatur. lib. 1. d. 26. ar. vnico. q. 1. ad arg. in fine. Ad ipsum reducitur, & an tantum respectiuū esse debeat. ibid. q. 3. ad arg.
 Respectus quis in diuinis reperitur. li. 1. d. 31. p. 1. ar. vnico. q. 2. in resol. Tum maxime an respectus causæ, & effectus. lib. eod. d. 30. ar. vnico. q. 3. in fine.
 Respectus in creaturis cur non prædicetur, in diuinis autem quidem. li. 1. d. 33. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Restitutio an sit pars satisfactionis. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 4.
 Resurgere, & resistere quod difficilius. li. 4. d. 14. p. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Resurrectio dupliciter. lib. 4. d. 43. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Resurrectioni Christi quo modo nostri iustificatio at-

tribuatur. li. 3. d. 19. ar. 1. q. 1. sparsim, & q. 4. ad arg.
 Resurrectio generalis numquid futura sit, & an omnium generaliter erit, simul aut successiue, an eorūdem numero, naturaliter, vel miraculose, & quæ eadem eius causa. li. 4. d. 43. ar. 1. per totum.
 Resurrectio mortuorum per quid fiat, & quid est dictu, iussus, vox Archangeli, vel tuba. ibi. dub. 1. & 2.
 Resurrectio mortuorū quibus perficiatur. li. 4. d. 43. ar. 1. q. 5. in resol.
 Resurgentium ætas, statura, & integritas. lib. 4. d. 44. par. 1. in dubijs litteralibus.
 Resurrectioni aliquid ordinari, dupliciter. li. 2. d. 30. ar. 3. q. 2. in resol.
 Reuelatio quibus modis fiat. li. 2. d. 7. p. 2. dub. 2.
 Rhetoris duplex finis. li. 2. d. 11. ar. 2. q. 3. ad arg. in fi.
 Ridere qualis actus, & num Angelis competat in corporibus assumptis. li. 2. d. 8. p. 1. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Rubini lapides quo modo probentur. li. 2. d. 14. p. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.

S

Abbatum quare in Dominicam diem mutatum est ab Ecclesia. li. 3. d. 37. dub. 3. post medium.
 Sacerdos quare inungatur, & in qua parte, & quod eius munus. lib. 4. d. 24. par. 2. dub. 4. & ar. 1. q. 4. in resol. & ar. 2. q. 3. ad arg. Tū an sacerdotalis dignitas regali dignitati præferatur. lib. & d. eisdem. par. 1. dub. 3.
 Sacerdos veteris Testamenti vnde immundus erat, purificabaturq. lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 5.
 Sacerdos solus num baptizare habeat, ita vt non alius quiniis. li. 4. d. 5. ar. 1. q. 1. & num malus sacerdos sacramenta ministrans, sacramentum, & rem sacramenti det. ibidem. ar. 2. q. 1.
 Sacerdotem malum aut simoniacum adiens quis, vt baptizetur, num peccet. li. 4. d. 5. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Sacerdos num quātumcumque, vel quantūcumque materiam conficere possit. li. 4. d. 10. par. 2. ar. 1. q. 4.
 Sacerdos omnino se reū alicuius criminis sciens, sed ob Parochiā, cui debet, non potens non conficere: Sacerdos item nulli Parochiæ obligatus, sed ad altare perductus, mortalis alicuius recordatus fuerit, tum maxime de irregularitate remorsum senserit, quid iuris in his. li. 4. d. 13. dub. 1.
 Sacerdos quis grauius peccet, conficiēs, & non sumēs, vel conficiens, & sumens simul. Tum qui reuerētia, & timore ductus nil facere audeat, vel qui absolute conficit. ibid. dub. 2. Vide etiam. lib. 3. d. 9. ar. 1. q. 6. in opponendo.
 Sacerdos, cuius missas interdum prohibemur audire, quis. li. 4. d. 13. ar. 1. q. 4.
 Sacerdos quis eligendus pro confessione delictorum, & an simplex sacerdos peccet in audiendo confessiones. li. 4. d. 17. par. 3. dub. 2. & 3.
 Sacerdos proprius, siue proprius sacerdos quis dicatur. li. 4. d. 17. par. 3. ar. 1. q. 2. in resol. An alij, quam ei confiteri liceat absque scilicet eius licētia. li. eod. d. 21. par. 2. dub. 7.
 Sacerdos quo modo peccata dimittere dicatur. lib. 4. d. 18. par. 1. dub. 2. A quo absoluat, a culpa, an a pœna, vel ab vtraque ibid. dub. 4. & artic. 2. per totum. Tum an totam pœnam relaxet, vel partem, & quo modo se se habere debeat in pœnis iniungendis. li. eod. d. 20. par. 2. dub. 1. & 3.
 Sacerdos numquid in gratia esse debeat, vt quempia absoluere possit. li. 4. d. 19. du. 2. Tū an cōplices suos in aliquo delicto absoluere possit. ibid. dub. 4.
 Sacerdos in quibus casibus superiorem consulere teneatur. li. 4. d. 20. par. 2. dub. 5.
 Sacerdotalis benedictio numquid necessario requiratur in coniugio. li. 4. d. 28. dub. 3.
 Sacerdotium Christi quo modo dicatur æternum. li. 3. d. 22. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Sacerdotium quare iure propinquitatis in veteri lege habebatur, nō autē in noua habeatur. li. 4. d. 25. du. 6

h 3 Sacra-

Sacramentum quid, quotuplex, & quotupliciter. li. 4. d. 8. par. 1. dub. 1. 2. & 3. & dist. 4. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 26. art. 1. q. 2. in resol. & art. 2. q. 1. in resol. Tum si respectuum, vel absolutum quid dicat. lib. eod. d. 10. par. 1. dub. 1. Numquid institui debuerit sacramenta. li. 4. d. 1. par. 1. dub. 7. 8. & 10. & art. vnico. q. 1. & d. 2. art. 1. q. 1. & 2. in resol. Aut si omne tempus illorum institutioni idoneum fuerit: si diuersis temporibus alia, & alia esse debuerit, & num nouæ legis sacramenta septem tantum numero statui debeant, & quis eorum ordo. lib. allegato. d. 2. dub. 1. & ar. 1. per totum.

Sacramentorum integritas in quibus, & quot consistat. li. 4. d. 1. par. 1. dub. 1. 1. & d. 9. ar. 1. q. 3. in opponendo. & d. 24. par. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.

Sacramenta nouæ Legis in quo distent a Sacramentis veteris Legis, & vtrorumque vis, numerus atque institutio. li. 1. d. 1. dub. 1. Sed clarius lib. 3. d. 40. & vlt. dub. 3. clarissime autem lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 6. & ar. vnico. q. 3. 4. & 5. & par. 2. art. 1. q. 3. in resol. & d. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & dist. 10. par. 2. artic. 1. q. 3. ad arg. in fine.

Sacramenta quo modo de Christi latere effluxisse dicantur, & quæ eorum vis atque efficacia. lib. 1. in Prologo ante medium, & li. 4. in Prologo, circa finem, & d. 4. p. 2. ar. 1. q. 3. ad arg. & d. 18. p. 1. dub. 4.

Sacramenta quæ, & quot characterem imprimant, & quare. lib. 4. d. 6. par. 1. ar. vnico. q. 4. in resol.

Sacramenta nouæ Legis numquid omnia in veteri Lege præfigurata sint. lib. 4. d. 8. ar. 1. q. 1. ad arg.

Sacramentis quo modo Deus operetur. lib. 4. d. 4. p. 2. ar. 2. q. 3. ad arg. Et numquid illis potentiam suam alligauerit. li. eod. d. 4. p. 2. ar. 2. q. 3. in resol. Ad hæc quo modo Christi passio eisdem influat. lib. 3. dist. 20. ar. vnico. q. 4. ad arg.

Sacramenti virtus non futuram, sed præsentem dispositionem respicit. li. 4. d. 4. p. 2. ar. 2. q. 3. ad arg. in fi.

Sacramentum sacramento maius quincupliciter. li. 4. d. 7. dub. 3.

Sacramentum quo modo malum fieri dicatur. li. 4. d. 9. dub. 6.

Sacramenta aut vendere, aut emere, quale, & quantum peccatum. lib. 4. d. 2. ar. 1. q. 4. in resol.

Sacramentorum, & virtutum discrimen. li. 4. d. 17. par. 1. dub. 4. in fine.

Sacramenta suscipiendi si desit facultas, sufficiat interdictum firmum propositum, vel votum. li. 4. d. 17. p. 1. dub. 1. & ar. 1. q. 4. ad arg. circa finem.

Sacramenta Ecclesiæ quo modo veneremur. li. 3. d. 9. ar. 1. q. 4. in resol.

Sacrificium multipliciter. lib. 3. d. 9. ar. 2. q. 2. ad arg.

Sacrificiorum veterum vis. li. 1. d. 1. p. 2. ar. 1. q. 3.

Sacrificij virtus an necessaria foret adultis in remedij peccati originalis. lib. 4. d. 1. par. 2. ar. 1. q. 3.

Sacrificium Ecclesiæ ex quibus, & quot consistat: tum quod signum, quodve signatum in eo, & quo modo item vnum sit. lib. 1. d. 10. par. 1. in dubijs litteralibus, fere per totum.

Sacrificium altaris quo modo inter omnia sacramenta mortuis suffragetur. li. 4. d. 45. dub. 3.

Sacrilegium quid. lib. 3. d. 37. dub. 7.

Sacrum tripliciter. li. 4. d. 24. par. 2. dub. 5.

Salamandra viuens in igne, nec patiens ab eo consumptionem. lib. 4. d. 44. par. 2. art. 3. q. 1. sparsim.

Salomoni quare in somnis sapientia infusa sit. lib. 2. d. 25. par. 2. art. vnico. q. 6. ad arg.

Saluandorum numquid ad singulos angelorum ordines assumptio fiat. li. 2. d. 9. ar. vnico. q. 5.

Samaritani quo modo baptizati erant, nec tamen Spiritum sanctum receperant. li. 4. d. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.

Sanare spiritualiter cuius sit. li. 4. d. 17. par. 1. dub. 4.

Sanitas corporis ad mentis sanitatem ordinatur, & quo modo Christus totos sanabat. li. 4. d. 15. par. 2. dub. 9.

Sanum tripliciter. li. 1. d. 46. ar. vnico. q. 5. in resol.

Sanctis numquid ad mensuram det Deus spiritum. li. 3. d. 13. dub. 2.

Sancti in tormentis numquid passionum vim sentiant. li. 3. d. 16. ar. 1. q. 1. ad arg.

Sancti an ante iudicium ad cælum euolent. li. 4. d. 21. par. 1. ar. 3. q. 2.

Sancti, aut beati quo modo in cælo empyreo sint locati, vt vndique & omnes Christum videre queant. li. 2. d. 14. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg. in fine.

Sancti multoties ample loquuntur ad maiorem expressionem, quam vsus communis admittat. li. 3. d. 11. ar. 2. q. 1. ad arg.

Sanctis an orationibus nostris opus sit. lib. 4. dist. 45. dub. 5.

Sanctos an rogare iuuet, ita vt pro nobis orent illi, orationibusque suis quidquam nobis impetrent. lib. 4. d. 45. ar. 3. per totum.

Sanctos cum inuocamus, eorum spiritus proprie inuocamus. lib. 4. d. 45. ar. 3. q. 3. ad arg.

Sanctificare tripliciter. li. 1. d. 14. dub. 2.

Sanctificatio cui proprie attribuitur. li. 1. d. 16. ar. vnico. q. 2. in fine.

Sanctificationis triplex gradus. lib. 3. d. 3. par. 1. artic. 2. quæst. 3.

Sanctificati in vteris matrum an baptizari debeant. li. 4. d. 6. par. 2. ar. 1. q. 2.

Sanctitas, quem amorem importet. lib. 1. d. 10. dub. 4.

Sanguis, qui de latere Christi lancea perforato fluxit, num in figuram fuerit. lib. 4. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. in fine.

Sanguis numquid resurget. lib. 4. d. 44. par. 1. ar. 1. q. 1. per totum.

Samson semet interficiendo, an recte fecerit. li. 4. d. 21. ar. 2. q. 1. in resol.

Sapere a sapientia, an sapientia a sapere dicatur. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 2. litterali. Tum quo modo in diuinis dicantur. lib. eod. d. 39. dub. 1.

Sapientia quid, & quotupliciter. li. 1. d. 8. dub. 4. & d. 46. dub. 5. Vbi etiam habes quo modo culpæ opponatur, & li. 3. d. 35. dub. 1. & deinceps plura.

Sapientia quale nomen in diuinis: an ingenta dici possit, an procedens: an item recte dictum sit: Sapientia de sapientia, & plures huiusmodi de ea considerationes. li. 1. d. 8. du. 4. & 3. in dub. litteralibus.

Sapientia, vel scientia Dei multipliciter nominatur. li. 1. d. 35. dub. 1.

Sapientia qualis habitus. li. 1. in Prologo. q. 3. in resol. q.

Sapientia in diuinis dicitur ad se, & est essentielle. li. 1. d. 10. ar. 2. q. 1. ad arg.

Sapientia in diuinis an prius quam verbū. li. 1. d. 27. p. 2. ar. vnico. q. 3. Et cur illa appropriatum tantū, hoc vero proprium, & appropriatum simul. ibid.

Sapientia quo modo maximum donorum Dei sit. li. 1. d. 17. par. 1. dub. 4. & li. 2. d. 9. ar. vnico. q. 4. ad arg.

Sapientia, potentia, & voluntas in Deo, numquid æqualia sint. lib. 1. d. 45. ar. 1. q. 2. ad arg. in fine.

Sapientia quo modo sit fructus pietatis. lib. 2. d. 3. p. 2. dub. 2.

Sapientia idem quandoque quod charitas. li. 2. d. 38. ar. 1. q. 2. ad arg.

Sapientia quo modo non mutetur. li. 3. d. 6. dub. 3.

Sapientia doni actus quis. li. 3. d. 35. ar. vnico. q. 1.

Sapientibus duobus quo modo vna insit sapientia. li. 1. d. 37. par. 2. dub. 4.

Satisfacere, siue satisfactio quid, cui, & per quæ opera faciēda, aut quæ ei requirantur, vt integra sit. li. 4. d. 15. p. 1. ar. vnico. q. 3. in resol. Vbi etiā habes, quare pro peccatis teneamur Deo satisfacere. q. 4. ad arg. & ibid. p. 2. ar. 1. per totum. Rursus quotuplex ea sit. li. 3. d. 20. ar. vnico. q. 4. in resol. quinimmo plura per totum. Item quotupliciter dicatur, & qua ratione statuatur vna ex partibus pœnitentiæ. li. 4. d. 16. p. 1. dub. 2. Demum quod opus magis satisfactorij sit, oratio,

oratio, an ieiunium, vel elemosyna. li. eod. d. 15. par. 2. ar. 1. q. 4. ad arg. in fine.

Satisfacere de vno peccato absque alio, an possibile sit: tum si quis abstinens a peccatis, extra charitatem tamen, satisfacere possit. lib. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 3.

Satisfacere an possit alter pro altero: tum quid iuris, vel si ille non satisfaciat, vel satisfacere differat, aut si iste non indigeat. Adhæc si quis sicut merens alteri, meretur, & sibi: ita satisfaciens pro altero, pro se pariter satisfaciat. lib. 4. d. 20. par. 2. art. vnico. q. 1.

Satisfactio pro quibus fieri consueuerit. li. 3. d. 20. art. vnico. q. 3. in resol.

Satisfactio an Deo reconciliari possimus. li. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 1.

Satisfactio a Ioanne Baptista, an a Christo instituta. li. 4. d. 16. par. 1. dub. 5.

Satisfactio magis quam altero modo num salus humani generis operari debuerit: tum si qua pura creatura pro eo satisfacere poterit, aut quiuis pro seipso &c. lib. 3. d. 20. per totum.

Satisfactoria opera extra charitatem facta an adueniente illa reuiuiscant, in sortem cōputentur, mereanturque. quidquam. lib. 4. d. 15. par. 1. ar. vnico. q. 4. 5. & 6.

Saturnus planeta cuius naturæ. li. 2. d. 14. art. 1. q. 1. in opponendo.

Saul numquid prophetiam vere emerit. li. 4. d. 25. ar. 1. q. 4. ad arg.

Scandalum vnitum peccato an nouum peccatum faciat, ita vt duo peccata sint. li. 4. d. 38. dub. 2.

Schisma, quid dicatur. li. 4. d. 13. dub. 4.

Scibile, & scientia, quæ relatiua. li. 1. d. 30. art. vnico. q. 3. ad arg.

Scibile quo modo scientis comprehensione finiatur. li. 1. d. 35. ar. vnico. q. 5. ad arg.

Scientia duplex. li. 3. dist. 24. dub. 2. & d. 35. art. vnico. q. 2. in resol.

Scientia, & scibile debent proportionari, quo modo verificetur. li. 1. d. 39. ar. 2. q. 2. ad arg.

Scientia quo modo destruetur. li. 1. in Prologo. dub. 8. & lib. 3. d. 31. ar. 2. q. 3.

Scientia, & potentia aliter, & aliter se habent in diuinis. li. 1. d. 7. ar. 1. q. 1. in responione. ad arg.

Scientia an amplioris extensionis sit, quam potentia: tum quotupliciter dicatur scientia practica. li. 1. d. 43. ar. vnico. q. 1. ad arg. & li. 3. d. 14. ar. 3. q. 3. ad arg.

Scientia tum in nobis, tum in Deo an rei existentiam ponat. li. 1. d. 35. dub. 5.

Scientia, vel præscientia Dei an rerum causa sit. lib. 1. d. 38. dub. 3.

Scientia Dei de quibus sit, an etiam aliquid scire incipiat, vel præscire definat: aut velle possit aliquid, quod numquam voluit, nec tamen ex tempore. lib. 1. d. 39. dub. 3. 4. & 5.

Scientia humanæ num proficiat. lib. 1. d. 45. ar. 2. q. 2. ad arg. in fine.

Scientia profectus, siue in scientia proficere, penes tria attendi potest. li. 2. d. 23. ar. 2. q. 1. in resol.

Scientia quo modo valeat ad fidei introductionem, & qui, ac quot sint eius actus. li. 3. d. 35. du. 2. 3. & 4.

Scientia doni actus quis. li. 3. d. 35. ar. vnico. q. 2.

Scientia, quæ clausis sit, num forte alia a potestate soluendi. li. 4. d. 18. par. 1. ar. 3. per totum.

Scientis comprehensione quo modo quod scitur, finiatur. li. 3. d. 14. ar. 2. q. 3. ad arg. & d. 24. dub. 4.

Scire dupliciter. li. 1. d. 39. dub. 4.

Scire duplex. li. 1. d. 13. du. 4. & d. 41. ar. 2. q. 2. in resol.

Scire, quis actus sit. li. 1. d. 39. ar. 1. q. 1. ad arg.

Scire in nobis acquisitum, an innatū sit. li. 2. d. 39. art. 1. q. 2. in resol.

Scriptor proprie qui dicatur. lib. 1. in Prologo. q. 4. in resol. q.

Scripturæ sacræ multiplex expositio, & quæ præci-

pua. lib. 4. dist. 21. par. 1. dub. 1.

Secta quid dicatur. lib. 4. d. 13. dub. 4.

Secundum, multipliciter. li. 3. d. 10. dub. 1.

Secundum quid, dupliciter. li. 4. d. 39. ar. 1. q. 4. ad arg.

Semel, quid dicat. li. 1. d. 5. dub. 7. litterali, & lib. 3. d. 8. ar. 2. q. 1. ad arg.

Semen est superfluum nutrimenti, quo modo intelligatur. li. 2. d. 20. ar. vnico. q. 2. ad arg.

Semē dupliciter quantum est. li. 2. d. 30. ar. 3. q. 1. ad arg.

Semen in quo resurget, in genito, an in generante. li. 2. d. 30. ar. 3. q. 1. ad arg.

Semen fratris, qui suscitare antiquitus nolebat, quare in opprobriū ei cedebat. li. 4. d. 42. art. 3. q. 3. ad arg.

Seminales, causalesque rationes, a B. Augustino positæ quid. li. 2. d. 18. art. 1. q. 2. & 3. & li. 4. d. 43. ar. 1. q. 4. in resol.

Semper esse, in Deo dupliciter accipi potest. lib. 1. d. 37. par. 1. art. 2. q. 2. in resol.

Senarius numerus quo modo dicatur primus perfectorum. li. 1. d. 2. art. 1. q. 4. in resol. q. & lib. 4. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.

Sensibile, vegetabile, rationale, vnde fumantur. li. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 3. in fine.

Sensibilia omnia an propter hominem facta sint, & an congruo ordine Deus ea produxerit. lib. 2. d. 15. ar. 2. q. 1. & 2.

Sensibilis anima in hominibus num a generante sit. li. 2. d. 31. ar. 1. q. 1.

Sensitiua cognitio quando perfecta sit. li. 3. d. 17. ar. 1. q. 2. ad arg.

Sensualitas quid, quotupliciter, num in ea mortale, vel veniale peccatum esse possit, an vna vis, vel plures sit: an absque eius suggestionem peccatum aliquod in inferiori portione rationis fieri habeat, &c. lib. 2. dist. 24. par. 2. per totum, & distinct. 31. ar. 1. q. 1. in resol. & lib. 3. distinct. 17. artic. 1. q. 2. ad arg.

Sensus eiusque obiectum in quo prædicamento sit. lib. 2. d. 13. art. 2. q. 2. in opponendo.

Sensus scientiæ maxime deseruientes, qui & quo modo. li. 3. d. 24. dub. 2.

Sensus corporales spiritualesque. qui & quot. li. 3. d. 13. dub. 1.

Sensum, & motū influere quid. ibi. ar. 2. q. 3. in resol.

Sensus numquid in patria suos omnes actus habebūt, & an per receptionem speciei. li. 4. d. 49. par. 2. art. 3. per totum.

Sententia Dei iudicis an præueniri possit. lib. 4. d. 15. par. 1. dub. 5.

Sententiarum libri diuisio, materia, finis, auctor, & c. in Prologo. 1. & deinceps, & lib. 3. in Prologo, circa medium.

Sentire multipliciter. li. 2. d. 8. par. 1. ar. 3. q. 2. ad arg.

Separabilia duplicia. li. 4. d. 43. artic. 1. quæst. 1. ad arg. in fine.

Separari aliquid ab alio, dupliciter. lib. 1. d. 37. ar. 1. q. 3. in resol.

Separatio tripliciter. li. 1. d. 10. ar. 2. q. 2. ad arg.

Separatio, diuisio, diuersitas, & multiplicitas, quare non recipiantur in diuinis. li. 1. d. 24. dub. 1.

Septennarius numerus vniuersitatem designat. li. 4. d. 47. ar. 1. q. 1. ad arg.

Seraph, quo modo interpretetur. lib. 2. d. 6. art. 1. q. 1. ad arg.

Serpentis ad primos parentes locutio qualis, & vnde: quæ item eius calliditas. lib. 2. d. 21. dub. 1. & 2.

Seruam si quis in vxorem acceperit, credens eam liberam, dum lis pendet, num debitum reddere debeat. li. 4. d. 36. dub. 1.

Seruitium quod remunerabile sit. li. 2. d. 19. ar. 1. q. 2. ad arg. in fine.

Seruitus duplex. li. 2. d. 25. par. 2. in dubijs litteralibus & d. vlt. art. 3. q. 1. in resol.

- Seruitus, dominiumq. cur introducta in mundum. li. 2. d. 6. ar. 2. q. 2. sparsum, & d. ult. ar. 3. q. 1. in resol.
- Seruitus an sacrorum ordinum susceptionem impediat: tum si seruus quispiam in scio domino ordinatus sit, an illi restitui debeat. li. 4. d. 2. 5. ar. 2. q. 3. ad arg.
- Seruitus cum errore numquid matrimonium impediat. lib. 4. di. 36. ar. 1. q. 2.
- Seruus inuito domino, an nubere possit. lib. 4. d. 36. ar. 1. quaest. 1.
- Seruus, contradicente domino, an religionem intrare possit, vel ad sacros ordines assumi. lib. 4. d. 36. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Seruus, & serua, qui ad inuicem contraxerunt, quid si alterum eorum dominus vendiderit. lib. 4. d. 36. dub. 2.
- Seruorum filij an serui & ipsi sint. lib. 4. d. 36. ar. 1. quaest. 3.
- Serui an vouere possint. li. 4. d. 38. ar. 1. q. 3. in resol.
- Sexum commixtio num fuisse in statu innocentiae, an in tali commixtione fuisse feminis decisio, & voluptuosa quidē, an ex huiusmodi coitione sequuta fuisse integritatis corruptio, & an aequalis numero mares ac femellae genitae essent. li. 2. d. 20. per totū.
- Signatio, vel significatio an sit de essentia, & integritate sacramenti. lib. 4. d. 1. par. 1. ar. vnico. q. 2.
- Significatio dicit relationem. li. 3. d. 1. dub. 4.
- Significatio per quid habeat fieri. li. 4. d. 1. par. 1. artic. vnico. q. 2. ad arg.
- Significandi modus modum intelligendi consequitur. li. 1. d. 27. par. 1. ar. vnico. q. 3. ad arg.
- Signum multiplex, & an simul natura sit cum signato. li. 1. d. 1. dub. 3. & lib. 4. d. 1. par. 1. ar. vnico. q. 2. in opponendo, & in respondendo.
- Signum duplicem comparisonem habet. lib. 4. d. 1. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg. & quotuplex eius vsus. li. 2. d. 14. par. 2. dub. 4.
- Signum duplicem veritatem continet. li. 4. d. 1. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg. Et an valeat: Veritas signi est a veritate rei. lib. 1. d. 46. ar. vnico. q. 4. ad arg. Tum quotuplex iuxta ipsum significatio attendatur. li. 4. d. 11. par. 2. dub. 2.
- Signum diuinae voluntatis multiplex, tum si contra an possit quis facere, siue ipsis contraire, tū quod maximum, quodve minimum ex eis. lib. 1. d. 47. ar. vnico. q. 2.
- Similem sibi in substantia, & natura producere quid. li. 1. d. 9. ar. 1. q. 1. in resol.
- Similiores in natura, an & in amore similiores sint, siue se se magis diligant. lib. 2. d. 6. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Similis, & aequalis dupliciter. lib. 1. d. 31. par. 1. ar. vnico. q. 3. in resol. quae relatiua. ibid. q. 2. ad arg. Et an quis sibi ipsi similis esse possit. ibid. dub. 2.
- Similitudo, quid, & quotuplex. lib. 1. dist. 2. dub. 6. & d. 2. 5. ar. 2. q. 2. ad arg. vbi etiam habes, quae similitudo vniuocationem, analogiamve faciat, & d. 3. 5. ar. vnico. q. 1. & 2. ad arg. vbi adhuc habes, quo modo sit ratio cognoscendi. Et lib. 2. d. 16. ar. 1. q. 1. in resol. vbi etiam videre est, quo modo creatura Dei similitudo sit. & lib. 4. d. 1. par. 1. dub. 3. & d. 20. p. 1. ar. vnico. q. 4. ad arg. Item, quotupliciter dicatur similitudo, & aequalitas. li. 1. d. 31. par. 1. dub. 1.
- Similitudo quae relatio. li. 1. d. 30. ar. vnico. q. 3. in reso.
- Similitudo est in eodem genere cum eo, cuius est similitudo. lib. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
- Similitudo habet quidem distingui, sed non nobilitari ab eo, ad quod comparatur. li. 1. d. 3. 5. ar. vnico. q. ult. ad arg.
- Similitudo, & aequalitas quo modo de Deo dicatur, positue, an priuatiue, secundum substantiam, vel secundum relationem, & an in patre, & filio mutua relationem dicant. li. 1. d. 31. par. 1. per totum.
- Similitudo, & imago differunt. lib. 1. d. 3. par. 2. ar. 1. q. 1. in respon. ad arg.
- Similitudo, & imago cui potentiae approprientur. li. 4. d. 6. par. 1. ar. vnico. q. 2. in fine resol.
- Similitudo creaturae ad Creatorem numquid sit, & quo modo falsitatis mater existat. li. 1. d. 3. 4. ar. vnico. q. 4. sparsum, & d. 3. 5. ar. vnico. q. 1. ad arg.
- Similitudo Dei duplex, & quae earum appeti, quaeve non appeti possit. li. 2. d. 5. ar. 1. q. 2. in resol.
- Similitudinis intentiones in anima quo modo vnitatem, & quo modo pluralitatem habeant. li. 1. d. 37. par. 2. dub. 4.
- Simonia quotupliciter contrahatur. li. 4. d. 2. 5. dub. 6.
- Simonia quo modo in sacrorum ordinum collatione cadere possit. ibid. ar. 1. q. 3. in resol.
- Simoniaci qui dicantur, & vnde. ibid. dub. 2.
- Simoniaci simoniace parta an in elemosynam, vel oblationem praebere possint. lib. 4. d. 1. 5. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
- Simoniace ordines sacros dans, num ex hoc ipso haereticus fiat. li. 4. d. 2. 5. ar. 1. q. 4.
- Simplex quid, & quo modo Dei proprium sit. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 1.
- Simplex quotuplex, & quotupliciter. li. 1. d. 19. p. 2. ar. vnico. q. 2. in fine. & lib. 2. d. 17. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Simplex quo modo improprie dicatur. li. 1. d. 22. artic. vnico. q. 3. ad primum.
- Simplex totum se transfert, quo modo intelligendū. lib. 1. d. 37. par. 2. q. 3. ad arg. & quo modo totus attingatur. lib. 3. d. 14. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Simplex num magis, & minus suscipiat, tum an priuationem, vel positionem dicat. li. 2. d. 3. par. 1. du. 2.
- Simplici accidens compositum inesse non potest. li. 1. d. 37. par. 2. art. 2. q. 3. in fine.
- Simplicia simul in vnum existentia in vnum an confundantur. li. 1. d. 19. par. 1. ar. vnico. q. 4. ad arg.
- Simplicitas, quam vnitatem dicat. li. 1. d. 8. par. 2. art. 1. q. 2. ad arg. Et an magnitudinem admittat. li. eod. d. 17. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Simplicitas summa an sit in Deo, & in solo ipso. lib. 1. d. 8. par. 2. ar. 1. q. 1. & 2.
- Simplicitas corporis quam diuersitatem tollat. li. 2. d. 14. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
- Simpliciter, & sine determinatione dici de aliquo dupliciter. lib. 3. d. 1. dub. 2.
- Simpliciter sicut se habet ad simpliciter, an ita, & secundum tempus ad secundum tempus. lib. 4. d. 28. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Simplicius, vel simplicissimum quodnā dicatur. li. 1. d. 8. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Simplicius quo aliquid est, eo potētius, & in pluribus est, quo modo. li. 1. d. 34. ar. vnico. q. 1. ad arg. & li. 2. d. 1. par. 1. ar. 2. q. 2. in resol. & d. 2. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg. & li. 3. d. 14. ar. 1. q. 2. in resol. in fine.
- Simulatio triplex, & numquid Iehu peccarit, simulās se cultorem Baal: item & Dauid fingens se stultū, aut Christus duobus discipulis fingens se longius ire. li. 3. d. 38. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Simulata promissio multipliciter. li. 4. d. 38. dub. 5.
- Singulare, indiuiduumq. quid. lib. 3. d. 10. ar. 1. q. 3. sparsum.
- Singularia quo modo cognoscantur ab intellectu. li. 1. d. 39. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Singularitas, & solitudo quare non recipiantur in diuinis, sicut inibi vnitates recipitur. li. 1. d. 24. dub. 1.
- Sodomitico scelere, siue propter sodomiticum scelus vxor virum derelinquere potest. li. 4. d. 38. dub. 9.
- Sol an eadem virtute illuminet, & calefaciat. li. 2. d. 14. ar. 1. q. 2. in fine. & d. 24. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
- Sol, & Luna, & stellae quo modo obscurari dicantur Christo ad iudicandum venturo. lib. 4. d. 48. dub. 2.
- Tum quo modo erit lux Lunae sicut lux solis, & lux solis septupliciter. ibid. dub. 4. Si etiam post iudicium Luna nocti praerit. ibid. dub. 5.
- Solitudo nomen an recipiatur in diuinis. lib. 1. d. 21. ar. 1. q. 1. in resol. & d. 24. dub. 1.
- Solus,
- Solus, quale nomen, & quo modo propositionibus accomodetur. lib. 1. d. 21. per totum.
- Solus Deus est Pater, an vera propositio. li. 1. d. 21. ar. 1. q. 1. Item, solus pater est pater. ibid. ar. 2. q. 1. Itē solus pater est Deus. Item, solus pater nouit filiū. ibid. q. 2.
- Solutio duplex. lib. 1. d. 6. dub. 3. litterali, & dupliciter. lib. 4. d. 34. dub. 1.
- Solutio recta quae. lib. 1. d. 4. dub. 3. litterali.
- Somnia vnde veniant, tum quae eorum vera, quaeve fallacia. lib. 2. d. 7. par. 2. art. 1. q. 3. ad arg. & d. 23. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Somno an indigerit Adam in paradiso, & quid sopor ille, an a Deo eidem immisus, fuerit. li. 2. d. 18. ar. 1. q. 1. in opponendo, & in respondendo.
- Sophistarum regula de signis fallax in Theologia. lib. 4. d. 11. par. 2. dub. 2.
- Speciei nomine quid importetur. li. 1. d. 31. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
- Speciei, & generis nomine an vtamur in diuinis. li. 1. d. 23. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Species innata dupliciter. lib. 1. d. 17. par. 1. ar. vnico. q. 4. ad arg. circa finem.
- Species non prius est quam indiuiduum sit: sed bene potest genus esse prius quam species sit. lib. 2. d. 18. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Species quo modo est totum esse indiuiduorum. li. 2. d. 18. ar. 1. q. 3. in resol. & lib. 3. d. 2. ar. 2. q. 3. in resol. & ad arg. & d. 10. ar. 1. q. 3. ad arg.
- Species specialissima penes quid accipiatur. li. 3. d. 2. ar. 2. q. 3. ad arg. in fine.
- Speciei eiusdem an sint, quae ab eadem specie ortum habent. lib. 3. d. 34. par. 2. art. 2. q. 1. ad arg.
- Specie diuersorum an diuersae perfectiones sint. li. 3. d. 36. ar. vnico. q. 6. ad arg.
- Species, natura, & essentia quo modo differant. lib. 1. d. 31. par. 2. dub. 4.
- Species imagini, vsus muneris, aeternitas patri, an recte approprientur. ibid. ar. 1. q. 3.
- Species, modus, & ordo, quo modo differant, in quibus consistant, & c. lib. 2. d. 35. art. 2. per totum, tum maxime. q. 1. quibus respondeant.
- Spectacula quae dicantur, & an Christiano viro prohibita. lib. 4. d. 16. par. 1. dub. 13.
- Speculum duplex. lib. 2. distinct. 8. p. 2. ar. vnico. q. 6. ad arg.
- Spes quid, quotuplex, quotupliciter, quorum est, & circa quod & c. lib. 3. d. 26. in dubijs litteralibus, & deinceps. & li. 4. d. 5. dub. 4. vbi etiam videre est, an in hominibus species ponere liceat.
- Spes an sit virtus, & qualis virtus, an in actu suo certitudinalis vel dubia sit: an vnus, & idem habitus sit cum timore, an ex bonis meritis ortum habeat, an charitatem praecedat: an ad bonum sub ratione boni sit: an denique in parte affectiua, vel cognitiua sit, vti in subiecto. lib. 3. d. 26. per totum.
- Spes in aduentu gloriae an euacuabitur. li. 3. d. 31. ar. 2. quaest. 2.
- Spes, & fides in quo differant. li. 2. d. 43. dub. 3.
- Spei, & fidei actus imperfectionem dicunt. li. 1. d. 17. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
- Spes, fides, similesq. virtutes an fuerint in Christo, vel in beatis sint. li. 3. d. 36. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Spinae, & tribuli, & c. quando producta sint, & num in penam peccati. li. 2. d. 14. par. 2. dub. 2.
- Spiratio duplex. lib. 1. d. 11. ar. 1. q. 1. in resol.
- Spiratio in diuinis, dupliciter significari potest. lib. 1. d. 32. ar. 1. q. 1. ad arg.
- Spirator, & spiratio quale nomen. li. 1. d. 29. ar. 2. q. 2. ad arg.
- Spirituale tripliciter. lib. 4. d. 25. ar. 1. q. 3. in resol.
- Spirituale omnino solus Deus est, creaturae vero mixtum. lib. 1. d. 37. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
- Spirituales, & corporales substantiae num simul creatae sint. li. 2. d. 2. par. 1. art. 2. q. 3. Tum quam mensurae spirituales substantiae habeant. ibid. ar. 2. q. 1. & 3.
- Spiritualia numquid vendi cuique possint. li. 4. d. 25. ar. 1. q. 4. per totum.
- Spiritus, quale nomen. li. 1. d. 10. ar. 2. q. 3. & dub. 3.
- Spiritus an relatiue dicatur. li. 1. d. 18. dub. 1.
- Spiritus vnde generentur, & quo modo medium sint vniendi animam cum corpore. lib. 4. d. 44. par. 1. ar. 1. q. 1. in opponendo.
- Spiritus an inquinari possit a sordibus carnis. li. 1. dist. 37. par. 1. dub. 5.
- Spiritus separati an patiantur, tum maxime a rebus corporalibus affligentibus. li. 4. d. 44. par. 2. art. 3. q. 2. per totum.
- Spiritus Heliae, quo modo dicatur. lib. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg. Vbi habes declaratum illud Daniel. 13. Suscitauit autem Dominus, & c.
- Spiritus creatus quo modo sit in partibus corporeis. li. 1. d. 37. par. 1. art. 2. q. 2. in resol.
- Spiritum numquid ad mensuram det Deus. li. 3. d. 13. dub. 2.
- Spiritus sanctus, amor, & donum eandem proprietatem, & emanationem dicunt. lib. 1. d. 18. ar. vnico. q. 5. ad arg.
- Spiritus sanctus an proprie Spiritus sit. li. 1. d. 10. ar. 2. quaest. 3.
- Spiritus sanctus an referatur ad se. li. 1. d. 30. dub. 5.
- Spiritus sancti processio qualis. lib. 1. dist. 6. ar. 1. q. 2. in resol. q.
- Spiritus sanctus an a Patre filioq. procedat. lib. 1. d. 11. ar. 1. q. 1.
- Spiritus sanctus a quo prius procedat, a Patre, an Filio. lib. 1. d. 12. ar. 1. q. 1. an item plenius ab illo, quam ab isto. ibid. q. 2. vel ab illo mediante isto. ibid. q. 3.
- Spiritus sanctus an temporaliter procedat. lib. 1. d. 14. ar. 1. q. 1.
- Spiritus sancti an vnum principium dici possint esse Pater, & Filius. li. 1. d. 29. ar. 2. q. 1.
- Spiritus sanctus an sit vnitas, & nexus Patris, & Filij. li. 1. d. 10. ar. 2. q. 2.
- Spiritus sanctus charitas est, qua Deum diligimus, quo modo intelligatur. li. 1. d. 17. par. 1. dub. 5.
- Spiritus sanctus an sit charitas essentialiter, qua Pater, & Filius, diligunt nos, & nos diligimus Deum. ibid. ar. 1. q. 1. in resol.
- Spiritus sanctus an diuidatur. ibid. par. 2. dub. 4.
- Spiritus sanctus quo modo dicatur imago Filij. li. 1. d. 31. par. 2. ar. 1. q. 2. in fine.
- Spiritus sanctus an ingenuus sit. lib. 1. d. 13. ar. vnico. quaest. 4.
- Spiritus sanctus quo modo dicatur aeternus conditor. lib. 1. d. 29. dub. 3.
- Spiritus sanctus quo modo cepit esse principium creaturarum. ibid.
- Spiritus sanctus an dicatur de creaturis, earumq. donum dicatur. li. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Spiritus sanctum dari quid. li. 1. d. 15. par. 1. dub. 3. & lib. 2. d. 26. ar. vnico. q. 2. ad arg.
- Spiritus sanctus an a seipso detur. lib. 1. dist. 15. par. 1. dub. 1.
- Spiritus sanctus an detur ab aliquo sancto viro. lib. 1. d. 14. ar. 2. q. 2.
- Spiritus sanctus quot vicibus datus, & quare. ibi. du. 4.
- Spiritus sanctus cum datur, num in propria persona, vel effectu detur. ibid. ar. 2. q. 2.
- Spiritus sanctus, & Filius an plenius tempore Euangelij dati sint. lib. 1. d. 15. par. 2. dub. 3.
- Spiritus sanctus an sit donum, quo alia dona donantur. li. 1. d. 18. ar. 1. q. 1.
- Spiritus sanctus an omnibus creaturis donetur, vel tantum rationalibus. li. 1. d. 31. par. 2. dub. 6.
- Spiritus sanctus ab aeterno, an ex tempore donum sit. lib. 1. d. 18. ar. 1. q. 2.
- Spiritus sanctus an ratione donabilitatis noster dici possit.

possit. ibidem. quæst. 6.
 Spiritus sanctus noster, Filius noster quare non dicimus. li. 3. d. 10. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.
 Spiritus sancti visibilis missio ad quid profit. lib. 1. d. 16. ar. vnico. q. 2.
 Spiritus sancti dona vendens, aut emens, quam grauius peccet. li. 4. d. 2. 5. ar. 1. q. 4. ad arg. in fine.
 Spiritus sancti dona num septem tantum numero sint, an etiam ordinata, combinataq. sint, & si in patria euacuabuntur. lib. 3. d. 3. 4. par. 1. art. 2. per totum.
 Spiritus sanctus quo modo operatur, tum maxime quo modo operatus est vi conceptione Christi, Iohannis Baptiste, & Virginis Mariae. lib. 3. d. 3. par. 1. art. 1. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 7. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Spiritus sancti effectus præcipuus qui. lib. 2. d. 43. ar. 3. q. 1. in resol.
 Spiritui sancto cur potius conceptio, quam Natiuitas Christi attribuat. lib. 3. d. 4. dub. 4.
 Spiritus sanctus quo modo effugiat fictum. lib. 4. d. 9. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Splendor, radius, lumen quo modo differant. lib. 1. d. 9. dub. 10.
 Sponsalia vnde dicta. lib. 4. d. 36. ar. 2. q. 3. ad arg. in fi.
 Sponsalia quo modo contrahantur, quibus modis soluantur, & quis eorum fructus. lib. 4. d. 36. ar. 2. q. 3.
 Sponsalium contrahendorum tempus. ibi. q. 2 & plura per totum art.
 Sponsam demortui sponsi in vxorem ducens, nūquid tanquam bigamus a sacris ordinibus arcendus sit. lib. 4. d. 27. dub. 6.
 Sponso an liceat ad religionem transire, sponsa nolente. li. 4. d. 27. dub. 5.
 Sponso religionem ingresso, num statim matrimonij vinculum dissolutum intelligatur. ibid. art. 3. q. 2. in opponendo, & in respondendo.
 Statuæ exemplum pro resurgentiū qualitate, & quantitate. li. 4. d. 44. par. 1. dub. 4.
 Status in causis quo modo supponatur. lib. 1. d. 3. p. 1. dub. 1. litterali.
 Statum dari in aliquibus, dupliciter. li. 2. d. 4. dub. 3.
 Stellarum cur plures fixas, quam erraticas produxerit Deus in primaria rerum productione. li. 2. d. 14. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg. in fine.
 Stella, quæ Magis in ortu Christi apparuit, conditio, ortus, motus, ac finis. li. 2. d. 14. p. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Stellæ a cælo in iudicio vniuersali casuras, quid est dictu. li. 4. d. 47. ar. 2. q. 3. ad arg. in fine.
 Steriles quo modo in veteri lege maledictæ erant: nūc autem, vel sustinentur, vel laudantur. li. 4. d. 33. du. 1.
 Sterilis menstrui tempore nū petere, aut reddere debitum debeat. li. 4. d. 32. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Sterilitatem procurantes an coniuges sint. lib. 4. d. 31. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Stoici arbitrati sunt virtutes politicas connexas esse. li. 3. d. 36. art. vnico. q. 3. in resol.
 Stuprum, an adulterium maius peccatum. lib. 4. d. 41. dub. 4.
 Sub, quid dicat in diuinis. li. 1. d. 2. 5. dub. 4.
 Subdiaconorum munus. li. 4. d. 24. par. 2. dub. 2. & 5.
 Subiectum Lib. Sententiarum, siue Theologiæ, quod. q. 1. Prologi.
 Subiecti scientiæ conditiones. li. 1. in Prologo. q. 1.
 Subiectum quo modo contingat intelligere absque propria passione. li. 1. d. 28. dub. 1.
 Subiecto multiplicato, an & accidens multiplicetur. li. 2. d. 42. art. 1. q. 1. ad arg.
 Subijci alij, dupliciter. li. 4. d. 24. p. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Subsistere, & subistere in quo differat. li. 1. d. 25. du. 1.
 Substantia quotupliciter dicatur. lib. 1. d. 22. ar. vnico. q. 4. ad arg. & lib. 2. d. 37. dub. 4.
 Substantia duplex proprietatis, & an Deus substantia dici possit. lib. 1. d. 8. par. 2. dub. 4. & ar. 1. q. 4. ad arg.
 Substantiæ nomen an plurificetur, vel numeretur in diuinis. lib. 1. d. 23. artic. 2. q. 1. Tum an eius, & sub-

stantiæ nomine in diuinis vti debeamus. ibid. art. 1. quæst. 2.
 Substantia per generationem non distinguitur, sed communicatur. lib. 1. d. 5. art. 2. q. 2. in fine.
 Substantia generat, cur non dicimus. lib. 1. d. 2. 5. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Substantia nobilior est, quæ in potentijs multiplicior est annorum. lib. 2. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Substantia viuens nobilior est substantia non viuente, quo modo verificetur. lib. 3. d. 21. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Substantiarum diuersarū agentū diuersi an sint actus, quo modo intelligatur. lib. 2. d. 10. ar. 3. q. 2. ad arg.
 Substantia similia est substantiæ, quæ accidens quodlibet, quo modo verificetur. li. 2. d. 26. ar. vnico. q. 3. ad arg.
 Subtilis penetrari est, non penetrare. li. 4. d. 49. par. 2. ar. 6. q. 1. ad arg.
 Successio in motu successiuo vnde. lib. 1. d. 37. par. 2. ar. 2. q. 3. in resol.
 Successiuum num simul esse possit cum instantaneo. li. 4. d. 11. par. 1. art. vnico. q. 5. ad arg.
 Suffragia an profint defunctis, etiam per malos facta, & quibus magis profint. li. 4. d. 45. ar. 2. per totum.
 Summum duplex. li. 2. d. 33. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Summum dicitur per impermixtionem cum contrario, quo modo verificetur. li. 2. d. 34. dub. 3.
 Summum in genere aliquo dupliciter. li. 2. d. 34. art. 2. q. 1. ad arg.
 Summo bono quo modo vnimur. li. 1. d. 1. dub. 4.
 Superbia quid. lib. 2. d. 22. ar. 1. q. 1. in resol.
 Superbia quo modo dicatur initium omnis peccati. li. 2. d. 42. dub. 4.
 Superfluitas multiplex. li. 2. d. 20. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Superius an diuidatur contra suum inferius. lib. 1. d. 1. dub. 2. litterali.
 Superius non patitur ab inferiori, quo modo verificetur. li. 2. d. 31. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Superiori, inferioriq. parti rationi num secundum se peccatum inesse habeat: tū an inferior portio peccare possit, nullatenus voluntate suggerente, vel an mortaliter peccet absque superiori portione. lib. 2. d. 24. par. 2. ar. 1. & 2. per totum.
 Superiori subesse melius est, quam inferiori præesse. lib. 3. d. 5. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Superpositio in Deo quid. lib. 1. d. 30. ar. vnico. q. 3. in fine.
 Superstitio quid dicatur. lib. 4. d. 13. dub. 4.
 Suppositio determinata, quæ dicatur. li. 2. d. 41. art. 2. q. 1. ad arg.
 Syllogismus ex maiori de necessario, & minori de inesse, concludit de necessario, quo modo verificetur. li. 1. d. 38. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Syllogismi expositioij vis super quid fundetur. lib. 3. d. 7. ar. 1. q. 1. in resol.
 Symboleitas duplex, & quo modo in habentibus symbolum facilius transitus sit. lib. 4. d. 20. par. 1. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Symbolum triplex. li. 3. d. 25. ar. 1. q. 1. vbi habes vtrū in Symbolo Apostolorum quæcumque necessaria sint creditu, exprimantur.
 Synecdoche, dupliciter. lib. 3. d. 11. dub. 4.
 Synderesis, *συνησις*, quid, ad quam potentiam spectet, & quo modo vniuersaliter a conscientia differat, & lege naturali, &c. li. 2. d. 39. ar. 2. per totum.
 Synderesis triplex actus, & an in dānatis extincta sit. li. 4. d. 50. par. 2. art. 2. q. 2. ad arg.

T

Telonarij, siue vectigalium exactores an ab Ecclesia ferantur. lib. 4. d. 16. par. 1. dub. 1. 5.
 Temperantia quid. li. 3. d. 33. dub. 4.
 Temporale tripliciter. li. 1. d. 14. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Temporale & æternum implicans, cur potius temporale

rale quàm æternum denominatur totum. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 1. in resol.
 Temporale num æternum fieri possit. li. 3. d. 5. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Temporalibus abrenunciare an teneantur clerici. li. 4. d. 24. par. 1. ar. 1. q. 2.
 Temporaliter quod procedit incipit esse, an valeat. li. 1. d. 14. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Temporaliter, siue ex tempore aliquid dici, dupliciter. lib. 1. d. 30. art. vnico. q. 1. in resol.
 Tempus multipliciter, & num angelorum mensura sit. li. 1. d. 37. par. 2. dub. 3. & lib. 2. d. 1. par. 1. dub. 4. & ar. 2. q. 1. in resol.
 Tempus an cœperit ex tempore. lib. 1. d. 30. dub. 2. & quodnam discrimen sit, inter incipere ex tempore, cum tempore, & in tempore, & li. 2. d. 1. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Temporis vnitas a quo sumatur, & quo modo vnum sit, moribus existentibus varijs. lib. 2. d. 2. par. 1. ar. 1. q. 2. in resol.
 Tempus a tempore non exceditur: tum quid fieri ex tempore, in tempore, & cum tempore. lib. 2. dist. 2. par. 1. dub. 2.
 Tempus quod rectius in diuinis dicatur, præfens, an præteritum, vel futurum. lib. 1. d. 9. dub. 8.
 Tempus gratiæ quodnam proprie dicatur. lib. 3. d. 13. ar. 2. q. 3. ad arg. in fine.
 Tendentia duplex. lib. 3. d. 26. ar. 1. q. 4. ad arg.
 Tenebra, quo modo priuationem dicat: tum an aliquid, vel nihil sit. li. 2. d. 12. dub. 2.
 Tenebræ inferni num quid corporales sint. li. 4. d. 50. par. 1. ar. 2. q. 1.
 Tentare, tentatiove quid, & cuius sit. li. 1. d. 21. art. 2. q. 1. in resol.
 Tentationum plura genera. lib. 2. d. 21. dub. 3. & 4.
 Tentatio a tribus prouenire potest. li. 2. d. 23. ar. 1. q. 3. in resol.
 Tentationis, delectationisq. progressus. li. 2. d. 24. p. 2. ar. 2. q. 2. in resol.
 Tentationibus resistere, an sit meritorium in nobis: tum etiam an Adæ meritorium fuisset eidem resistere. li. 2. d. 24. par. 1. dub. 1.
 Tentationi diabolice an potuerit vnquam quis, vel possit virtute propria, secluso omni gratiæ dono resistere. ibid. ar. 1. q. 2.
 Tentationes iustus an optare debeat. lib. 2. d. 23. art. 1. quæst. 3.
 Tentio ad terminum ad quem, naturaliter prius est, quàm separatio a termino a quo, quo modo teneat. li. 4. d. 14. par. 1. art. 2. q. 3. ad arg. in fine.
 Terminatum dupliciter. li. 1. d. 9. ar. 1. q. 4. in resol. q.
 Terminus habens multitudinem suppositorum, & siue multitudine acceptus pro quo tet. li. 1. d. 4. ar. 1. q. 1. in resol. q.
 Terminus habens formam multiplicabilem, nil refert, an ante vel post negationem habeat. ibid.
 Terminus, cui additur dictio exclusiua, ad quot respectum habeat. lib. 1. d. 21. art. 1. q. 1. ad arg.
 Terminum negatum, siue infinitum modus dicendi secundum substantiam quotupliciter dicat. lib. 1. d. 28. dub. 2.
 Termini a quo recessus, & ad terminum ad quem accessus non sunt diuersi motus. li. 2. d. 42. art. 3. q. 1. in opponendo.
 Termino femel posito, non est vtendum æquiuoce, quo modo regula hæc valeat. li. 4. d. 11. par. 2. du. 2.
 Ternarij numeri perfectio. li. 1. d. 2. ar. 1. q. 4. in resol. q. & lib. 4. d. 1. par. 2. art. 1. q. 3. in resol. & d. 6. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Terra multipliciter in scripturis sumitur. lib. 2. dist. 2. par. 1. dub. 1.
 Terræ cur plures animatum differentiæ commemorentur in primordio conditionis: non ita autem aquæ, aut aeris. li. 2. d. 15. dub. 2.

Terræ sanctæ in subsidium licet viro, etiam vxore nolente, crucem accipere. li. 4. d. 32. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Theologia quæ scientia, practica, an speculatiua. in Prologo. q. 3.
 Theologia de quibus sit. lib. eod. d. 1. dub. 5. litterali.
 Theologicarum, & cardinalium virtutum discriminē. li. 3. d. 9. ar. 2. q. 3. sparsim.
 Theosebia, Græce *θεοσεβία*, quid. lib. 3. d. 9. art. 2. q. 1. 2. & 3. sparsim.
 Throni, quo modo interpretentur. lib. 2. d. 6. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Thurificatio, quæ in Ecclesia vsitari soleat, vnde. li. 4. d. 3. par. 2. art. 3. q. 1. ad arg.
 Timor quid, quotuplex, quotupliciter, & aliæ huiusmodi de eo considerationes. lib. 3. dist. 34. par. 2. per totum. An timor vllus in Christo fuerit. li. eod. d. 15. dub. 3.
 Timor, & spes an vnus, & idem habitus sit. li. 3. d. 26. ar. 2. q. 1.
 Timor quo modo sit principium sapientiæ. li. 3. d. 34. par. 1. dub. 2.
 Timoris affectus, effectusq. duplex, & quis eorum in patria perdurabit. ibid. dub. 3.
 Timor feruilis num Spiritus sancti donum sit, si eius vsus bonus est: an adueniente gratia cedat. li. & d. eisdem. par. 2. ar. 1. per totum.
 Timor initialis num a filiali timore spem differat. Itē an timor gratuitus crescente charitate decrescat, in patriaq. perdurabit. ibid. ar. 2. per totum.
 Tonfuram, coronamve quare deferant, qui in sacris constituti sunt: tum quodnam discrimen sit inter tonsuram, & coronam: & rursus quare conuersi inter religiofos tonsuram recipiant, sed non coronam. li. 4. d. 24. par. 1. dub. 4. & ar. 1. q. 1. & deinceps plura.
 Tonfuratus numquid in sæculo manere debeat. lib. 4. d. 27. dub. 4.
 Torneamentorum censura atque iudicium. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Totum dupliciter. lib. 3. d. 3. par. 2. dub. 4.
 Totum, Totus, & Omne, quo modo differant, tum an recte dictum sit de Christo in morte: Totus Christus erat in calo, in terra, & in inferno. lib. 3. d. 22. dub. 2. & 3.
 Totum integrale, siue totalitatem integritatis an ponere sit in diuinis. lib. 1. d. 19. par. 2. ar. 1. q. 1. Item an ibidem ponere sit, & totum vniuersale. q. 2.
 Trahi dupliciter. li. 4. d. 17. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Traianus Imperator quo modo ex inferis liberatus. li. 4. d. 20. par. 1. dub. 3.
 Transgressio propria cuius sit. lib. 2. dist. 5. art. 1. q. 1. ad arg.
 Transire extra dupliciter. li. 1. d. 40. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Translatio omnis secundum aliquam similitudinem sit. li. 1. d. 22. art. vnico. q. 3. in resol. & li. 3. d. 13. art. 2. q. 1. in resol. circa initium.
 Translatio quibus de causis fiat. li. 1. d. 27. par. 2. artic. vnico. q. 4. in resol.
 Translationes an sint in diuinis, & ad quid. li. 1. d. 34. art. vnico. q. 4. vbi etiam habes, quæ nomina transferri habeant in diuinis.
 Translatitia nomina in diuinis, quæ dicantur. lib. 1. d. 22. ar. vnico. q. 3.
 Translatiue dictum, & improprie dictum an idem. lib. 1. d. 22. ar. vnico. q. 3. ad primum.
 Transsubstantiare an maius sit, quàm creare. lib. 4. d. 10. par. 2. ar. 1. q. 1.
 Transsubstantiandi, siue conficiendi virtus data sacerdoti, vel verbi, vt panis in corpus, & vinum in sanguinem Christi conuertatur, an maior sit virtute B. Virgini tradita, vt eundem in vtero conciperet. li. 4. d. 10. par. 2. ar. 1. q. 2.
 Transsubstantiatio panis, & vini in corpus, & sanguinem Christi, quæ qualis, quantave, & vnde. ibid. per totum.

Tres, nomen quas relationes importet. lib. 1. d. 24. ar. 2. q. 2. ad arg. in fine.
 Tres res, quo modo dicimus in diuinis. lib. 1. dist. 2. 5. dub. 3.
 Tres personarum vnus essentia vel natura, & vna natura trium personarum, quare dicatur: non autem dicitur: Tres personarum vnus Dei. lib. 1. d. 3. par. 2. dub. 3. & d. 34. dub. 5. & ibi. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Tribulatio quadrupliciter, & num duplicare, siue duplex confurgere possit in idipsum. lib. 4. d. 1. 5. par. 1. dub. 1.
 Tribus diuersa quare ad inuicem contrahere non permittantur sint diuina lege. lib. 4. d. 30. ar. vnico. q. 2. ad arg. in fine.
 Trinitas, an sit nomen collectiuum. li. 1. d. 22. dub. 2.
 Trinitas, nomen recipitur in diuinis, & Trinus, non Triplex. li. 1. d. 24. art. 3. q. 1. & plura per totum articulum.
 Trinitas non est species numeri. lib. 1. d. 24. ar. 2. q. 1. in fine.
 Trinitas diuinarum personarum cum vnitatem essentia an sit, & naturaliter cognosci possit. li. 1. d. 3. p. 1. ar. 1. q. 4.
 Trinitas multiplex in creaturis. lib. 1. d. 3. par. 1. dub. 3. litterali.
 Trinitas increata, & imago creata in quo discrepent. li. 1. d. 6. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Trinitas est trina, quare non dicatur. li. 1. d. 24. ar. 3. q. 2. ad arg. in fine.
 Trinitatis ratio vbi consistat, reperitur. q. 1. d. 27. p. 2. ar. vnico. q. 4. in resol.
 Trinitatis totius expressio an sit de necessitate formae baptismi. li. 4. d. 3. par. 1. ar. 2. q. 2.
 Tristitia multiplex, & quare in Christo fuerit. lib. 3. d. 1. 5. ar. 2. q. 2.
 Tropicus sermo quis. lib. 3. d. 11. dub. 4. & an argumentari ab eo liceat.
 Tuba, vox archangeli, & iussus, quid significant in scripturis pro generali resurrectione. lib. 4. dist. 43. dub. 2.
 Tu solus altissimus Iesu Christe. li. 1. d. 21. ar. 2. q. 2.

V

Vacuitas loci materiae quales. li. 2. d. 1. art. 2. q. 3. ad arg.
 Vasa Aegyptia asportantes filij Israel, num furtum commisisse dicendi sint. lib. 4. d. 1. 5. p. 2. ar. 2. q. 1. in resol.
 Vbi vnum propter alterum, vtrouique vnum, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 40. ar. 2. q. 1. ad arg. & lib. 4. d. 28. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Velle, & nolle quo modo opponantur. li. 1. d. 6. dub. 3. litterali.
 Velle in nobis, dupliciter. li. 2. d. 28. dub. 4.
 Vendere se an possit vir aut pater vxore inuita. lib. 4. d. 36. dub. 3. & 4.
 Venena sterilitatis procurantes an coniuges sint. li. 4. d. 31. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Veniale peccatum vnde homini inquit. li. 2. d. 21. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Veniale peccatum an omne voluntarium sit. lib. 2. d. 41. ar. 2. q. 1.
 Veniale, mortaleque peccatum an in auersione, & poenae reatu conueniant. lib. 2. d. 42. ar. 2. per totum.
 Venialium peccatorum impetum vix est, qui non patitur, & quare. lib. 4. d. 17. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Venialia peccata quo tropo dicantur ab Apostolo lignum, fenum, & stipula. li. 4. d. 21. par. 1. in dub. litteralibus, per totum.
 Veniale peccatum, quo modo fictum faciat. lib. 4. d. 4. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Veniale peccatum an mortale fieri possit, tum an de eo conteri, poenitere, vel confiteri oporteat. lib. 2. d. 24. par. 1. dub. 2. & par. 2. dub. 1. vbi etiam habes, si-

quis dubitauerit, venialiter ne, an mortaliter peccauerit, quo modo ei consulendum sit. Item d. 16. par. 2. art. 3. per totum, & d. 17. par. 3. art. 2. q. 1. & d. 21. par. 1. art. 1. per totum, & par. 2. dub. 2.
 Veniali pro vno quare satisfacere possumus absque alio: non autem pro mortalibus. lib. 4. d. 1. 5. par. 1. ar. vnico. q. 2. ad arg. in fine.
 Veniali peccato, quare poena debeatur, aeterna scilicet an temporalis, & plures huiusmodi de eo considerationes, elice ex li. 2. d. 42. ar. 2. per totum.
 Verbum quotuplex, & quotupliciter. lib. 1. d. 27. p. 2. ar. vnico. q. 1. & 4. in resol. & li. 3. d. 1. ar. 1. quaest. 1. ad arg.
 Verbum quo modo significet, & vnde trahat numerum. li. 1. d. 22. dub. 4.
 Verbum, proprie quid dicat, siue connotet. li. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg. per totum.
 Verba diuersorum temporum an eodem modo dicantur de aeterno, aeterno, & temporalibus. li. 1. d. 8. p. 1. dub. 6. litterali.
 Verba imperatiui modi multipliciter in scripturis capiuntur. li. 2. d. 37. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Verbum exprimens actum baptizandi, an sit de necessitate formae baptismi. lib. 4. dist. 3. par. 1. ar. 1. q. 2. & ar. 2. q. 1.
 Verbum, imago, & filius eandem emanationem dicunt, sed aliter, & aliter. lib. 1. d. 18. ar. vnico. q. 5. ad arg. in fine, & d. 27. par. 2. dub. 2. & ar. vnico. q. 3. in resol.
 Verbum nomen an iure translatum sit ad diuina. lib. 1. d. 27. par. 2. ar. vnico. q. 4.
 Verbum quo modo dicatur in diuinis, notionaliter, an essentialiter. ibid. q. 1.
 Verbum in diuinis an prius sit, quam sapientia. ibid. quaest. 3.
 Verbum in diuinis cur proprium, & appropriatum sit: sapientia autem appropriatum tantum. ibid. in resol.
 Verbum secundum quod sapientia est essentia, siue id quod pater: secundum autem quod verbum, minime, an verum. li. 1. d. 27. par. 2. dub. 1.
 Verbum vnde Dei virtus, & Dei sapientia dicatur. ibi. ar. vnico. q. 2. in resol.
 Verbum diuinum an quidquam connotet ex parte creaturae, ibid.
 Verbum Dei fons sapientiae, quo modo. ibid. q. 3. ad arg.
 Verbo, siue per verbum quo modo omnia facta sint. ibid. q. 1. ad arg. in fine. & q. 2. in resol.
 Verbum an congruentius naturam humanam totam in specie assumpserit, magis quam naturam totius vniuersi, vel in indiuiduo, aut angelicam. lib. 3. d. 2. ar. 1. per totum.
 Verbum an vnitum sit humanae naturae mediante Spiritu sancto. ibid. ar. 3. q. 3.
 Verbum otiosum quare dicatur. lib. 2. d. 41. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Verecundia maior dupliciter dicitur. li. 4. d. 16. par. 1. dub. 11.
 Verificare, vel falsificare quidpiam, quod dignius. li. 2. d. 37. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Veritas quid, & quotupliciter. li. 1. d. 3. par. 1. dub. 4. litterali.
 Veritas an odiri expugnare possit. li. 1. Prologi. dub. 6. & 7.
 Veritas, & vnitatem quare seipsas denominent. lib. 1. d. 33. ar. vnico. q. 4. sparsim.
 Veritas enunciabilium in praesenti, praeterito, & futuro vna, vel plures veritates sunt. lib. 1. d. 41. ar. 2. q. 2. ad arg. in fine.
 Veritas, & falsitas vnde. lib. 1. d. 38. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Veritas in scripturis pro iustitia interdum accipitur. li. 4. d. 46. ar. 2. q. 1. in resol.
 Verum multipliciter. li. 2. d. 30. ar. 3. q. 2. in resol.
 Verum, & bonum essentialiter non differunt. lib. 2. dist. 24.

dist. 24. par. 1. artic. 2. quaest. 1. ad arg. sparsim.
 Verum, & bonum quo modo sui diffusiva sint. lib. 2. d. 7. par. 2. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Verum, & bonum ab altero abstrahi contingat, altero scilicet non intellecto. li. 2. d. 1. par. 2. dub. 2.
 Veri, bonique cupiditas quo modo naturaliter nobis inserta sit. lib. 2. d. 28. art. 2. q. 1. ad arg.
 Vermis damnatorum numquid spiritualis, vel materialis sit: quid eisdem inquit, & si omnibus aequaliter inquit. li. 4. d. 50. par. 2. ar. 2. per totum.
 Vestigium in quibus consistat. lib. 1. d. 3. par. 1. art. 1. q. 2. ad arg. ita, & de imagine.
 Vestigium, & imago in quo differant. lib. 2. d. 24. p. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Vetustatem simpliciter quo modo Christus habuerit. li. 3. d. 1. 5. dub. 1.
 Vicissitudo, & obumbratio, in quo differant. li. 1. d. 8. par. 1. dub. 9. litterali.
 Videre, audireque Deum, tripliciter contingit. li. 2. d. 10. ar. 3. q. 2. in resol.
 Videre Dei cum scilicet in productione rerum dicatur, vidit Deus &c. quid signat. lib. 2. dist. 14. par. 1. dub. 3. in fine: inibi habes, cur secundo die huiusmodi verbum scriptura taceat.
 Vidua illa euangelica pauperula, quo modo plus ceteris in Gazophilacium Domini misisse censenda sit. li. 2. d. 40. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Viduas velare, cuius munus sit. li. 4. d. 20. par. 2. du. 6.
 Viduae, & Virgines continentiam professae, num voto teneantur, etiam si velum non susceperint. lib. 4. d. 38. dub. 6.
 Viduis, quare viduitatem nouerunt, non solum nubere, quinimmo propositum nubendi damnabile est. li. 4. d. 38. dub. 4.
 Vir mulieri quo modo superior dicatur. li. 4. dist. 32. dub. 1.
 Vir an continere possit, vxore nolente ob aliquod votum post carnalem, vel ante carnalem copulam emissum. li. 4. d. 32. ar. 1. per totum.
 Vir numquid se se vendere possit, vxore inuita. lib. 4. d. 36. dub. 4.
 Vir quispiam si moriatur, resusciteturque. num vxor sua sit ei reddenda. dub. 10.
 Viris iam diu absentibus, quinimmo pro mortuis habitis, sed tandem redeuntibus numquid vxores reddendae eis sint, etiam si alijs nupserint. ibid. du. 11.
 Viro vxorem dimittenti, & in regionem longinquam abeunti, si inibi contraxerit, an coniugium sit, red dereque debitum liceat, etiam si Ecclesia compellat. ibid. dub. 12.
 Virginitas an sit virtus, num coniugali continentiae praeferenda, & quod eius praemium. li. 4. d. 33. ar. 2. per totum.
 Virginitati tria insunt. ibid. q. 1. in resol.
 Virginitas nolenti nullatenus auferri potest. ibid. du. 7.
 Virginitas quo modo amittatur. ibid. ar. 2. q. 3. ad arg. in fine.
 Virginitatis castitas an dignior coniugali castitate. lib. 4. d. 26. ar. 1. q. 2. in opponendo, & in respon.
 Virgines simulate virginitatem vouentes, num voto teneantur. li. 4. d. 38. dub. 5.
 Violentare minorem virtutem virtus maior quo modo possit. lib. 2. d. 2. 5. par. 2. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Vires animae, vna, vel plures essentiae sint. li. eod. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Virgines, vel viduae continentiam professae num voto teneantur, etiam si velum non susceperint. lib. 4. d. 38. dub. 6. Tum quo modo virginibus in caelis multi carne corrupti praeferrantur. li. 2. d. 9. ar. vnico. q. 7. in resol.
 Virtus quid. lib. 2. d. 27. dub. 3. circa quid. li. 3. d. 9. ar. 2. fere per totum sparsim. Quae ei requirantur. lib. 2. d. 40. ar. 1. q. 3. in opponendo. Et an passio sit. li. eod.

dist. 36. artic. 1. quaest. 2. ad arg.
 Virtus multipliciter, & quo modo Spiritui sancto approprietur. lib. 1. d. 14. dub. 3. Item quotupliciter dicatur vera virtus. lib. 4. d. 14. p. 2. ar. 1. q. 1. in resol.
 Virtus in medio consistit, quo modo intelligendum. li. 4. d. 33. art. 2. q. 1. ad arg. & an virtus esset, si malitia deesset. li. 2. d. 3. 5. dub. 5.
 Virtus omnis, an habeat pro obiecto bonum. lib. 4. d. 14. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Virtus virtuti non opponitur, quo modo intelligatur. li. 4. d. 37. art. 1. q. 2. ad arg.
 Virtus, quo modo ex peccatis commendabilior reddatur. li. 2. d. 44. & vltima. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Virtus maior virtutem minorem quo modo violentare possit, quo modo intelligatur. li. 2. d. 2. 5. par. 2. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Virtus propria operatione non priuatur, quo modo intelligendum. lib. 2. d. 39. dub. 2. in fine.
 Virtus quo modo dicatur gratuita. li. 2. d. 27. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Virtus cur Christo tribuatur, siue filio in diuinis. lib. 1. d. 3. art. 2. q. 2. ad arg. & d. 34. dub. 7.
 Virtutes omnes an habeat sibi per omnia in Deo correspondens. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 5.
 Virtutes animasticae num vna, vel plures essentia sint. li. 2. d. 24. par. 1. art. 2. q. 1. ad arg.
 Virtutes quo modo sibi inuicem adiument, atque impediunt, & connexae sint. li. 4. d. 14. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. & q. 3. in resol.
 Virtutes, dona, & beatitudines ad quid ordinentur. li. 4. d. 1. par. 1. ar. vnico. q. 6. in fine.
 Virtutum omnium dona praeterquam charitatis informia esse possit. lib. 1. d. 17. par. 1. dub. 6.
 Virtutum theologiarum, & cadirnalium discrimen. li. 3. d. 9. art. 2. q. 3. sparsim.
 Virum, vel mulierem comedere quid. li. 2. d. 24. par. 2. ar. 2. q. 2. sparsim.
 Visibile ut quis non videat, quid impedire possit. li. 1. in Prologo. du. 5. Tum quo modo visibilia haec intellectum, & effectum supernorum quo modo impedire dicantur. lib. eod. d. 16. ar. vnico. q. 2. ad arg. Item quo modo intelligatur id: Visibile omne mutabile est. lib. 2. d. 8. par. 1. dub. 3.
 Vita dupliciter. lib. 1. d. 8. par. 1. dub. 8. & lib. 4. d. 43. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Vitam dare, vel communicare alteri dupliciter. li. 2. d. 8. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. in fine.
 Vita vnitum viuunt, quo modo intelligendum. li. 3. d. 21. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Viuens substantia nobilior est non viuente, quo modo verificetur. li. 3. d. 21. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Viuere in naturalibus dupliciter, & cui in eisdem vita tribuatur. li. 4. d. 14. par. 2. dub. 5.
 Viuere, pariter, & mori nunc simul quis appetere possit. li. 3. d. 17. dub. 2.
 Viuificare prius quam viuere. lib. 4. d. 14. par. 1. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Viuificare in spiritualibus cuius sit, & cui pariter in eisdem vita tribuatur. lib. 4. d. 14. par. 2. dub. 5.
 Viuificare quod numquam vixit facilius est, quam viuificare quod vixit, & mortuum fuit: an teneat. li. 4. d. 1. 5. par. 1. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Viuificari, & recuperari non idem. lib. 4. d. 14. par. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Viuificati quo modo simus in Christo. li. 3. in Prologo, circa medium.
 Viuit quod prius, anima, an eius potentiae. li. 4. d. 49. par. 2. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Viuorum, qui in oecumenico iudicio reperientur, censura. li. 4. d. 43. dub. 5.
 Viuum, & mortuum siue mortificatum in operibus, & in hominibus spiritualiter, quid dicant. li. 4. d. 14. par. 2. ar. 2. q. 3. ad arg.
 Vmbra proprie quid dicatur. lib. 2. d. 22. dub. 2.

Vnctionis extremæ sacramentum quare quintum inter sacramenta locum obtineat. li. 4. d. 23. dub. 1.
 Vnctionis extremæ sacramentum a quo, & ad quid institutum, quæ pariter eius materia, quæve forma, a quibus, quibus, & quo modo ministrandum, an etiam iterari possit. li. 4. d. 23. per totum.
 Vnctionis extremæ sacramentum, si suscipi contemnatur, num salutis præiudicium fiat. li. 4. d. 23. dub. 4.
 Vni foli conuenire aliquid tripliciter. li. 1. d. 4. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Vnibile esse corpori, an sit differentia, qua anima rationalis ab angelo differt. li. 2. d. 1. par. 2. ar. 3. q. 2.
 Vnio multiplex. li. 1. d. 16. ar. vnico. q. 3. ad arg. & li. 3. d. 6. ar. 2. q. 2. in resol.
 Vnio, & compositio quo modo differant. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Vnio in Christo an ad personam terminata sit: tum an vnica, singularis, & supra omnes creatas vniones, siue vnitates isthæc eius vnio, vel vnitas fuerit. li. 3. d. 6. ar. 2. per totum.
 Vnionis gratia in Christo naturalis an gratuita fuerit. li. 3. d. 4. ar. 2. q. 3. & quo modo eidem isthæc vnio conueniat. li. eod. d. 10. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Vnire, & assumere in diuinis, quo modo differant. li. 3. d. 5. ar. 1. q. 1. in resol.
 Vniri, quale verbum. li. 3. d. 1. ar. 1. q. 1. ad arg. & quotupliciter. li. 4. d. 27. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Vnitas duplex, & quæ earum in numeris reperitur. li. 1. d. 31. par. 2. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Vnitas, & punctus in quo differant. li. 1. d. 25. dub. 4.
 Vnitas, quare perfecta sit. li. 4. d. 1. par. 2. ar. 1. q. 3. in resol.
 Vnitas, notio, relatio, & proprietas an idem dicantur. li. 1. d. 24. ar. 1. q. 2. in fine.
 Vnitas, veritas, bonitas, an, & quo modo reperiantur in creaturis. li. 1. d. 3. par. 1. dub. 3. litterali, & quare nec singularitas, nec solitudo. li. eod. d. 24. dub. 1.
 Vnitas, & veritas quare seipsas denominent. li. 1. d. 33. ar. vnico. q. 4. sparsum.
 Vnitas nouenario addita nouenarium numerum non perimit, sed perficit. li. 2. d. 9. ar. vnico. q. 7. ad arg.
 Vnitate, speciem, & ordinem, an æque omnia creata habeant. li. 1. d. 3. par. 1. dub. 3. litterali.
 Vnitatum distinctio quotupliciter fiat. li. 1. d. 2. dub. 7. litterali.
 Vniuersi duplex perfectio. li. 2. d. 15. ar. 2. q. 3. in resol.
 Vniuersale quo modo generetur. li. 1. d. 5. ar. 2. q. 1. in resol. q.
 Vniuersale quo modo communitatem dicat, & quo modo plurificetur. li. 1. d. 25. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Vniuocatio quo modo ponat in numerum. li. 1. d. 14. ar. 1. q. 2. in resol.
 Vnum, & vnitas multiplex. li. 3. d. 6. ar. 2. q. 2. & 3.
 Vnus quo modo dicatur in diuinis. li. 1. d. 24. ar. 1. per totum.
 Vnum per alterum, & vnum propter alterum, non idem est dicere: tum quo modo intelligatur illud axioma: Vbi vnum propter alterum utrobique vnū. li. 4. d. 28. ar. vnico. q. 4. ad arg. vide etiam. li. 2. d. 40. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Vnum, vt aliqua esse dici possint, quid requiratur. li. 1. d. 31. par. 2. ar. 2. q. 1. in resol. & q. 2. in resol.
 Vnum per se ex diuersis formaliter fieri non potest, quo modo intelligendum. li. 4. d. 24. par. 1. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Vocabula, quæ recipiantur in diuinis. li. 1. d. 4. ar. 1. q. 2. in resol. q. & d. 5. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Vocatio Dei, quare temporalis tantum sit. li. 1. d. 40. ar. 3. q. 1. ad arg.
 Vocum nouitates quæ fugiendæ. li. 1. d. 26. dub. 1.
 Volatilia quo modo moueantur, & num reptilia, aut gressibilia dici possint. li. 2. d. 15. dub. 1.
 Voluntas multiplex, & multipliciter. li. 1. d. 6. ar. 1. q. 2. in resol. q. & li. 3. d. 17. dub. 2.

Voluntas multa fortitur nomina. li. 2. d. 25. par. 3. ar. vnico. q. 4. in resol.
 Voluntas quid, & quo modo dicatur de voluntate instrumento, de voluntate affectione, & voluntate vsu. li. 2. d. 26. dub. 1.
 Voluntas duplex in Deo. li. 1. d. 40. ar. 3. q. 1. ad arg. & li. 2. d. 35. ar. 1. q. 3. ad arg.
 Voluntas consequens in Deo quare ita dicatur. li. 1. d. 41. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Voluntas, & ratio, siue affectus, & intellectus an essentialiter differant. li. 2. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 1.
 Voluntas, & intellectus suis actibus mutuo sibi inuicem inferunt. ibid. ad arg.
 Voluntas, & intellectus quare sint potentia supra se reflexiua. li. 1. d. 17. par. 1. ar. 1. q. 2. ad arg. in fine.
 Voluntas sequitur rationem, siue iudicium, quo modo intelligendum. li. 2. d. 25. par. 1. ar. vnico. q. 6. ad argum.
 Voluntas naturalis, atque deliberatiua vna, an diuersæ potentia sint. li. 2. d. 24. par. 1. ar. 2. q. 3.
 Voluntas non dicit aliam potentiam ab irascibili, & concupiscibili. li. 2. d. 25. par. 1. ar. vnico. q. 6. ad arg.
 Voluntas quo modo magis sit in potestate nostra, quàm quoduis aliud. li. 2. d. 28. dub. 4.
 Voluntas finis, & eius quod est ad finem, vna an plures voluntates sint. li. 2. d. 38. dub. 4.
 Voluntas, qua naturaliter homo vult bonum, & qua aliquando vult malum, num vna, & eadem potentia sit, vel si duo motus sint, num simul esse possint. li. 2. d. 39. dub. 2.
 Voluntas omnis quo modo ad beatitudinem tendat. li. 2. d. 38. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Voluntas num quid bona, & commendabilis sit ratione boni finis, & quis sit finis ille, a quo voluntates nostræ bonæ dicuntur, an bonarum, vel malarum voluntatum vnica finis sit. li. 2. d. 38. ar. 1. per totum.
 Voluntas mala quotupliciter. li. 2. d. 7. par. 1. ar. 1. q. 2. in resol. & li. 4. d. 50. par. 1. ar. 1. q. 1. in resol.
 Voluntas mala Angeli, vel hominis quo modo causa sint malarum voluntatum sequentium. li. 2. d. 34. dub. 1.
 Voluntatem nostram bonam, vel prauam esse, vnde cognoscere possimus. li. 2. d. 38. dub. 1.
 Voluntas bona reputatur pro facto, vbi facultas deest, quo modo intelligendum. li. 2. d. 40. ar. 2. q. 1. ad arg. & d. 42. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Voluntas eadem num simul, & semel bona malaque esse possit. li. 2. d. 41. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Voluntas per actuale peccatum deprauata rectificatione, quæ concurrunt. li. 2. d. 7. par. 1. ar. 1. sparsum, & d. 35. ar. 1. q. 1.
 Voluntas quo modo culparum, pœnarumque simul causa sit. li. 2. d. 34. dub. 2.
 Voluntas interior tantum, sine operibus exterioribus numquid ad salutem sufficiat. li. 2. d. 40. ar. 1. q. 3.
 Voluntas an sit subiectum, & principium omnis peccati. li. 2. d. 41. ar. 2. q. 2.
 Voluntas malefaciendi plus dicit, quàm potentia pariter malefaciendi. li. 2. d. 44. & vlt. ar. 1. q. 2. ad arg.
 Voluntas humana post mortem inuertibilis, quo modo intelligendum. li. 4. d. 50. par. 1. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Voluntatem induci, mutari, & cogi, non idem. li. 2. d. 25. par. 2. ar. vnico. q. 5. ad arg.
 Voluntas dominio aliquid subesse dupliciter. li. 1. d. 1. ar. 1. q. 2. in respon. ad arg.
 Voluntas triplex defectus, siue tripliciter deficere potest. li. 2. distinct. 34. ar. 1. q. 2. in resol. Ibiq. pariter habes, quæ sit immediata dispositio, vt voluntas in culpam exeat.
 Voluntas habilitatem ad bonum an totaliter auferri, remoueri que contingat. li. 2. d. 35. ar. 2. q. 3. in resol.
 Voluntas an sicut peccare proprium est, num & puniri eiusdem proprium sit. li. 2. d. 41. ar. 2. q. 3.
 Voluntas peccatum, & operis peccatum numquid vnum,

vnum, vel duo peccata sint. li. 2. d. 42. ar. 1. q. 1.
 Voluntarium multipliciter dicitur. li. 2. d. 36. ar. 1. q. 2. ad arg. & d. 41. dub. 3. ibid. ar. 2. q. 1. in resol.
 Voluntarii de ratione duo sunt. li. 2. d. 22. artic. 2. q. 3. ad arg.
 Voluntarium, & necessarium an ex opposito diuidantur. li. 2. d. 25. par. 2. ar. vnico. q. 2. ad arg.
 Vomens Eucharistiam, quid vomat, tum quæ eius pœna. li. 4. d. 13. ar. 2. q. 3. in opponendo, & in respondendo.
 Votum quid, de quo, & a quo fieri habeat, an matrimonium impediatur, aut commutari liceat. li. 4. d. 38. per totum.
 Votum an sit sacramentum, & cui obliget. li. 4. d. 28. ar. vnico. q. 4. ad arg.
 Votum quotupliciter sollempnizari contingat. li. 4. d. 38. dub. 6. & ar. 2. q. 1. in resol.
 Votum obedientia, paupertatis, & castitatis an æque apud religiones emittantur. li. 2. d. vlt. art. vlt. q. vlt. in fine.
 Votum ante, vel post carnalem copulam emissum nū virum obliget ad continentiam, etiam inuita vxore. li. 4. d. 32. ar. 1. per totum.
 Votum simplex, vel priuatum frangere, an sit peccatum mortale: tum an priuatum continentia votū matrimonium contrahendum impediatur. li. 4. d. 38. dub. 1. & 3.
 Vox in homine quo modo proportionabilis sit verbo, vel significato interiori. li. 1. d. 22. ar. vnico. q. 1. ad arg.
 Vsa, vti, vti, hypostasis, & propositio, Græce *ὄψις, οὐσίωσις, ὑπόστασις, καὶ πρόστασις*, quo modo distinguantur. li. 1. d. 23. ar. 1. q. 3. in resol.
 Vsurarij num quis vsuras aut in elemosynam, aut in oblationem præbere possint. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Vsus potentia cuiusque dupliciter. li. 2. d. 7. par. 1. ar. 2. q. 2. in resol.

Vt dum visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in inuisibilium, &c. li. 3. d. 1. ar. 2. q. 2. ad arg.
 Vti, & frui quid, quam libertatem importent: quotupliciter dicantur, cuius potentia actus sint, quibus conueniant, & aliæ plures huiusmodi horum considerationes. li. 1. d. 1. dub. 7. litterali, & deinceps per totam distinctionem.
 Vxor non habens dotem, nec aliquid iuxta dotem, nō potest inuito marito elemosynam facere. li. 4. d. 15. par. 2. ar. 2. q. 1. ad arg.
 Vxori nimium affici, adulterari est, quo modo intelligendum. li. 4. d. 31. ar. 2. q. 3. in opponendo, & ad arg.
 Vxor, si annuente viro, continentia votum emiserit, num continere teneatur, si virum postea pœnituerit. li. 4. d. 31. dub. 3.
 Vxor quantumvis reluctante licet viro crucem accipere, & in subsidium terræ sanctæ ire. li. 4. d. 32. ar. 1. q. 1. ad arg.
 Vxorem an liceat repudiare, & num post repudiatam viro reconciliari possit. li. 4. d. 33. ar. 3. per totum.
 Vxorem fornicationis causa numquid dimittere liceat etiam absque iudicio Ecclesiæ. li. 4. d. 35. artic. vnico. q. 1. 2. & 3.
 Vxoridicium an liceat, numquid grauius peccatum, quàm matricidium, aut matrimonium impediatur. li. 4. d. 37. ar. 2. per totum.
 Vxore abuti quàm graue scelus. li. 4. d. 38. dub. 9.
 Vxori de morte viri dubitanti, an denuo contrahere, vel iam contracto debitum reddere liceat. li. 4. d. 38. dub. 11.
 Vxores an vouere possint. li. 4. d. 38. ar. 1. q. 3. in resol.

Z

Zelus quid, & quotuplex. li. 1. in Prologo. dub. 3. litterali.
 Zelus quo modo peccato obuiare debeat. li. 1. d. 47. ar. vnico. q. 3. ad arg.

F I N I S.